

ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔

ครั้งที่ ๑๙

(สมัยสามัญทั่วไป)

วันพุธที่ ๗ เดือนเมษายน พุทธศักราช ๒๕๔๗

**สำนักกรรมการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร**

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ๒๕๔๗

สภารับรองในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ปีที่

สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่...../..... วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

สารบัญ
รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔
ครั้งที่ ๑๙ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันพุธที่ ๗ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๔๗
ณ ตึกรัฐสภา

	หน้า
ระเบียบวาระที่ ๑ กระทั่งถาม ไม่มี	๑
ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี	๑
ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี	๑
ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว	๑
เรื่องด่วนที่ ๑๓ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ วิชาชีพบัญชี พ.ศ.	๒
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ	๓, ๕
- นางลาวัญญ์ ตันติกุลพงศ์	๕
- นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัชร	๕
- นายพงษ์พิช รุ่งเป้า	๕
- นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์	๖
เรื่องด่วนที่ ๑๔ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ.	๗
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายวิจิตร ศรีสอาน	๑๐
- นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ	๑๔

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๙/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

หน้า

- นางลาวัญญ์ ตันติกุลพงศ์ ๑๔
- นายพงษ์พิช รุ่งเป้า ๑๔
- นางสาวรังสิมา รอดรัศมี ๑๔
- นายนิโรธ สุนทรเลขา ๑๕

ผู้อภิปราย

- นายสุวโรช พะลัง ๑๕, ๑๗
- นายวิชิต ปลั่งศรีสกุล ๑๗

เรื่องด่วนที่ ๑๕ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ

ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๑๙

ผู้อภิปราย

- นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ ๒๑
- นายวิจิตร ศรีสอ้าน ๒๒
- นายสุขุมพงศ์ ใญ่นคำ ๒๓
- นางลาวัญญ์ ตันติกุลพงศ์ ๒๓
- นางสาวรังสิมา รอดรัศมี ๒๓
- นายชวงค์ ฉายะบุตร ๒๔
- นายพงษ์พิช รุ่งเป้า ๒๔

ผู้อภิปราย

- นายสุขุมพงศ์ ใญ่นคำ ๒๕, ๓๒
- นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ ๒๖
- นายสุทัศน์ เงินหมื่น ๒๖, ๒๗, ๒๘, ๓๑

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๙/๒๕๔๗ (ส. ทั่วไป)

หน้า

- นายปภิต พัฒนกุล	๒๙
- นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา	๒๙
- นายอลงกรณ์ พลบุตร	๓๐

เรื่องด่วนที่ ๑๘ ร่างพระราชบัญญัติพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ

พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ

พ.ศ. (นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ และนายสุรสิทธิ์

นิติวุฒิวรวัชร์ เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายการยุติธรรม

แห่งชาติ พ.ศ. (นายสุทัศน์ เงินหมื่น กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติการวิจัยและพัฒนากระบวนการยุติธรรม

พ.ศ. (นายสุทัศน์ เงินหมื่น กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

๓๒

ผู้อภิปราย

- นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา

๓๓, ๙๔,

๑๐๔, ๑๐๘,

๑๑๐

- นายปภิต พัฒนกุล

๓๔

- นายอลงกรณ์ พลบุตร

๓๔, ๓๕, ๔๕

- นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัชร์

๓๘

- นายสุทัศน์ เงินหมื่น

๔๑, ๑๐๙,

๑๑๐,

- นายพินิจ จันทรสุรินทร์

๕๐

- นายสุวโรช พะลัง

๕๕

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๙/๒๕๔๗ (ส. ทั่วไป)

หน้า

- นายพินิจ จันท์สมบูรณ์	๕๙
- นายวิรัตน์ กัลยาศิริ	๖๔
- นายนคร มาฉิม	๖๖
- นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร	๗๒
- นายระวัง เนตรโพธิ์แก้ว	๗๖
- นายวิชิต ปลั่งศรีสกุล	๗๙
- นายสาธิต ปิตุเตชะ	๘๓
- นายวุฒิพงศ์ ฉายแสง	๘๕
- นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค	๘๗, ๑๐๑
- นางสาวฉันทย์ ตันติกุลพงศ์	๑๐๔
- นางสาวรังสิมา รอดรัศมี	๑๐๖
- นายอิทธิพล คุณปลื้ม	๑๐๖
- นายพงษ์พิช รุ่งเป้า	๑๐๖
- นายวิทยา บุรณศิริ	๑๐๙

เรื่องด่วนที่ ๑๖ ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานการปฏิบัติงานด้าน

นิติวิทยาศาสตร์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานการปฏิบัติงานด้าน

นิติวิทยาศาสตร์ พ.ศ. (นายสุทัศน์ เงินหมื่น เป็นผู้เสนอ)

๑๑๑

ผู้อภิปราย

- นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา	๑๑๒, ๑๓๖, ๑๔๐, ๑๔๔
- นายสุทัศน์ เงินหมื่น	๑๑๓

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๙/๒๕๔๗ (ส. ทั่วไป)

หน้า

- นายชลอนาน ศรีแก้ว	๑๑๕
- นางพรพิชญ์ พึ่งธรรมเดช พัฒนกุลเลิศ	๑๒๒
- นายวิรัตน์ กัลยาศิริ	๑๒๔
- นายอลงกรณ์ พลบุตร	๑๒๕
- นายนคร มาฉิม	๑๒๙
- นายวิชาญ มีนชัยนันท์	๑๓๓
- นายสาริต ปิตุเตชะ	๑๓๕
- นางบุญรื่น ศรีธเรศ	๑๔๐
- นางสาวรังสิมา รอดรัศมี	๑๔๒
- นายอิทธิพล คุณปลื้ม	๑๔๒
- นายพงษ์พิช รุ่งเป้า	๑๔๒

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔

ครั้งที่ ๑๙ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันพุธที่ ๗ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๔๗

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๕๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๔๗๕ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมต้องขอภัยเพื่อนสมาชิกที่แสดงความจำนง
หาหรืออีกหลายท่านนะครับ แต่เนื่องจากว่าเวลาเราจำกัดแล้วก็ระเบียบการประชุมเราก็มี
หลายเรื่อง แล้วก็สมาชิกก็มาครบองค์ประชุมแล้วนะครับ ผมเปิดการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๙ นะครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ แจ้งไปแล้ว กระทั่งถาม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม วันนี้ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ท่านพินิจ
มีอะไรครับ เชิญครับ

นายพินิจ จันท์สมบุรณ์ (บัญญัติรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
ผม พินิจ จันท์สมบุรณ์ พรรคไทยรักไทย ส.ส. บัญชีรายชื่อ ขอกราบเรียนท่านประธานแล้วก็
สภาแห่งนี้ว่าขอเลื่อนระเบียบวาระเรื่องด่วนขึ้นมาพิจารณาก่อนดังนี้ครับ เรื่องแรกที่ขอเลื่อน
ขึ้นมาก็คือเรื่องที่ ๑๓ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี
พ.ศ. ตามด้วยเรื่องที่ ๒ เรื่องที่ ๑๔ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ
สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ. เรื่องที่ ๓ เรื่องที่ ๑๕ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม
ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. เรื่องที่ ๔
เรื่องที่ ๑๘ ร่างพระราชบัญญัติพัฒนา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาอย่างนี้ได้ไหมครับคุณพินิจครับ ที่จะเลื่อน
นี่นะครับ ผมทราบว่ามีหลายเรื่องที่จะเลื่อน แต่ว่าเรื่อง ๓ เรื่องที่ท่านเลื่อนเป็นเรื่องที่วุฒิสภา

พิจารณาแก้ไขเรื่องที่เราส่งขึ้นไป ถ้าจบ ๓ เรื่องนี้ของวุฒิสภาแล้วแล้วจะเลื่อนเรื่องต่อไป
เดี๋ยวค่อยเสนอใหม่อีกทีหนึ่งดีไหมครับ มันจะได้ไม่สับสนดีไหมครับ

นายพินิจ จันทรสมบูรณ์ (บัญชีรายชื่อ) : ได้ครับ ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่อย่างนั้นมันยาวไป

นายพินิจ จันทรสมบูรณ์ (บัญชีรายชื่อ) : ถ้าอย่างนั้นก็ขอเลื่อนเรื่องที่ ๑๓
เรื่องที่ ๑๔ เรื่องที่ ๑๕

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ซึ่งเป็นเรื่องที่วุฒิสภาเอาไปพิจารณาแล้วก็มี
มีการแก้ไขมา เป็นเรื่องที่เราจะต้องพิจารณากันต่อไปว่าจะเห็นด้วยหรือจะตั้งกรรมาธิการร่วม
นะครับ เอาแค่ ๓ เรื่องนี้ให้จบก่อนนะครับ ต่อไปก็เป็นเรื่องใหม่ ๓ เรื่องนี้ถือว่าเป็นเรื่องเก่า
นะครับ

นายพินิจ จันทรสมบูรณ์ (บัญชีรายชื่อ) : ได้ครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ ไม่มีท่านผู้ใดเห็น
เป็นอย่างอื่นครับ ถ้าอย่างนั้นดำเนินการตามที่มีสมาชิกขอเลื่อนนะครับ

เรื่องแรกนะครับ เป็นการพิจารณากฎวิธีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม
ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ.

มีท่านผู้เห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ เห็นด้วยไหมครับ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย
มันมี ๒ อย่างที่เราจะพิจารณานะครับ เขามีการแก้ไขถ้าเราเห็นด้วยก็จะได้ส่งไปทางรัฐบาล
ต่อไป ถ้าไม่เห็นด้วยต้องตั้งกรรมาธิการร่วมนะครับ ได้ดูกันหรือยังครับว่าไม่เห็นด้วยตรงไหน
บ้างครับ คุณสุขุมพงศ์ครับ

นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาฬสินธุ์ พรรคไทยรักไทย ตามที่
วุฒิสภาได้แก้ไขร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี ซึ่งวันนี้จะเป็นการพิจารณาตามกฎหมาย
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๕ (๓) ซึ่งก็หมายความว่า หากผ่านความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎร
ก็เป็นการเห็นชอบของรัฐสภา ซึ่งจะต้องนำความขึ้นกราบบังคมทูลต่อไป วุฒิสภาไปแก้ไข
ทั้งหมด ๑๑ มาตราครับท่านประธาน แต่ประเด็นสำคัญที่สุดคือไปแก้ไขในมาตรา ๔๗
เกี่ยวกับเรื่องโทษในการประพฤติผิดจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี ซึ่ง

- (๑) เป็นการตักเตือนเป็นหนังสือ
- (๒) การภาคทัณฑ์
- (๓) การพักใช้ใบอนุญาต
- (๔) การเพิกถอนการใช้ใบอนุญาตตลอดจนสั่งให้พ้น

ซึ่งวุฒิสภาไปแก้ไขใน (๓) ครับท่านประธาน โดยเพิ่มถ้อยคำ สั่งให้พ้นจากการ
เป็นสมาชิกวิชาชีพบัญชี โดยมีกำหนดเวลา ซึ่งใน (๓) นี้ถ้าพิจารณาให้ดีแล้วก็เห็นว่าใน (๔) นั้น
มีบัญญัติไว้แล้ว เพราะฉะนั้นการที่วุฒิสภาไปบัญญัติเพิ่มขึ้นไปก็อาจจะทำให้เกิดความสับสน
ว่าการสั่งให้พ้นจากการเป็นสมาชิกสภาวิชาชีพบัญชี โดยมีกำหนดเวลานั้นจะสามารถทำได้
หรือไม่ ซึ่งในที่สุด ท่านประธานครับ ใน (๔) เองก็ได้บัญญัติไว้ชัดเจนแล้วว่าสามารถที่จะสั่งให้
พ้นจากการเป็นสมาชิกได้ เพียงแต่ไม่ได้กำหนดเวลา ซึ่งกระผมเห็นว่าอาจจะเกิดความ
ไม่สอดคล้องกัน เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้ควรที่จะได้รับการพิจารณารอบคอบอีกครั้งหนึ่ง
โดยไม่เห็นด้วยกับวุฒิสภาให้มีการตั้งกรรมาธิการร่วมกันครับ ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีสมาชิกอภิปรายว่าวุฒิสภาไปแก้ไขมาก
ซึ่งไม่เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นด้วยก็ต้องตั้งกรรมาธิการร่วมนะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ ก็ถือว่า
ที่ประชุมนี้มีมติให้ตั้งกรรมาธิการร่วมครับ เอาที่ท่านครับเสนอเลยครับ

สผ ๑๙/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

สุภปภา ๒/๑

นายสุขุมพงศ์ ใ้่นคำ (กาฬสินธุ์) : กระผม สุขุมพงศ์ ใ้่นคำ ท่านประธานครับ
กระผมขอกรรมาธิการร่ว่กัน ๒๔ ท่าน เป็นส่วนของสภาผู้แทนราษฎร ๑๒ ท่าน และวุฒิสภาอีก
๑๒ ท่านเท่ากันครับ ท่านประธานครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอ ๒๔ ท่าน จากสภาเรา ๑๒ ท่านนะครับ
มีผู้รับรองถูกต้อง ๑๒ ท่านนี้เป็นพรรคไทยรักไทย ๗ ท่าน พรรคประชาธิปัตย์ ๓ ท่าน
พรรคชาติไทย ๑ ท่าน พรรคชาติพัฒนา ๑ ท่านนะครับ ใครพร้อมบ้างครับ พรรคไทยรักไทย
พร้อมไหมครับ ๗ ท่าน พร้อมหรือยังครับ กรรมาธิการร่ว่กัน เชิญเลยครับ

นางลาวัญญ์ ตันติกุลพงศ์ (มุกดาหาร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน
ลาวัญญ์ ตันติกุลพงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดมุกดาหาร พรรคไทยรักไทย ขอเสนอ
รายชื่อกรรมาธิการวิสามัญร่ว่กันพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ.

ในสัดส่วนของพรรคไทยรักไทย ๗ ท่าน ดังนี้ค่ะ ๑. นายพงษ์ศักดิ์ รักตพงศ์ไพศาล
๒. นายภาคิน สมมิตร ๓. นางลาวัญญ์ ตันติกุลพงศ์ ๔. นายวิจิตร สุพินิจ ๕. นายกมล
บันไดเพชร ๖. นายไพศาล พิษมงคล ๗. นายเกษม สรศักดิ์เกษม ขอผู้รับรองค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ พรรคประชาธิปัตย์
๓ ท่าน ได้หรือยังครับ ยังไม่ได้ เอาพรรคชาติไทยก่อนท่านหนึ่งครับ เชิญเลยครับ

นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัักษ์ (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม
นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัักษ์ สัดส่วนของพรรคชาติไทยขอเสนอ นายสมชาย สหชัยรุ่งเรือง
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ พรรคชาติพัฒนา
๑ ท่าน เชิญเลยครับ

นายพงษ์พิช รุ่งเป้า (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม
นายพงษ์พิช รุ่งเป้า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา ขอเสนอ
รายชื่อเพื่อพิจารณากฎณัติวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ.

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๕ คือ นายสาธิต อุไรเวโรจนากร
ขอผู้รับรองด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ เหลือพรรคประชาธิปัตย์
๓ ท่าน เกี่ยวกับบัญชีนะครับ คุณสุวโรชช่วยเสนอหน่อยครับ กรรมการร่วมกัน คุณวิลาศ
เชิญครับ

นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม
วิลาศ จันทร์พิทักษ์ พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร ขอเสนอกรรมการในสัดส่วนของ
พรรคประชาธิปัตย์ ๑. นายเชน เทือกสุบรรณ ๒. นางสาวนริศา อติเทพวรพันธุ์ ๓. นายวิลาศ
จันทร์พิทักษ์ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น
อีกไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มี ถือว่าครบตามนี้ครับเชิญเลขาธิการ
อ่านรายชื่อทวนอีกครั้งหนึ่งนะครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายนามคณะกรรมการ
ร่วมกันพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. ๑. นายพงษ์ศักดิ์ รักตพงศ์ไพศาล
๒. นายภาคิน สมมิตร ๓. นางสาวฉวีรัตน์ ดันติกุลพงศ์ ๔. นายวิจิตร สุพินิจ ๕. นายกมล
บันไดเพชร ๖. นายไพศาล พีชมงคล ๗. นายเกษม สรศักดิ์เกษม ๘. นายสมชาย สหชัยรุ่งเรือง
๙. นายสาธิต อุไรเวโรจนากร ๑๐. นายเชน เทือกสุบรรณ ๑๑. นางสาวนริศา อติเทพวรพันธุ์
และ ๑๒. นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์

๗

สผ ๑๙/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

ชนิกา ๓/๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๑๒ ท่านนะครับ ถูกต้องนะครับ
เป็นอันจบการพิจารณาเรื่องที่จะวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมนะครับ

ต่อไปอีกเรื่องหนึ่งเช่นเดียวกัน แต่เป็นวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ
สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ.

ด้วยผมได้รับหนังสือจากประธานวุฒิสภาแจ้งว่า ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันจันทร์ที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ที่ประชุม ได้พิจารณาและลงมติแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ. ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๕ จึงขอส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมา เพื่อดำเนินการต่อไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๕ (๓) ซึ่งกำหนดให้สภาผู้แทนราษฎร พิจารณา ถ้าท่านเห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติม ก็ถือว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ได้รับการเห็นชอบจากรัฐสภาแล้ว แต่ถ้าท่านไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขก็ให้แต่ละสภาดังบุคคล ที่เป็นหรือมิได้เป็นสมาชิกแห่งสภานั้น ๆ มีจำนวนเท่ากันตามที่สภาผู้แทนราษฎรกำหนด ประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาเชิญครับ ท่านสุรสิทธิ์ครับ

นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัช (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย ในร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน ซึ่งวุฒิสภาได้แก้ไขนั้น มีทั้งในส่วนที่กระผม เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยนะครับ ถ้าในส่วนที่เห็นด้วยอย่างน้อยที่สุดในการที่วุฒิสภาได้แก้ไข เพิ่มเติม สภาคณาจารย์และคณะกรรมการส่งเสริมกิจการสถาบันก็เป็นสิ่งที่ดี ถือว่าเป็นสิ่งที่ จะให้คณาจารย์ต่าง ๆ ซึ่งไม่ใช่เป็นฝ่ายบริหารเข้ามามีส่วนในการที่จะเสนอข้อคิดเห็นที่ เป็นประโยชน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะกรรมการส่งเสริมกิจการสถาบันก็จะมีในหลายส่วน ทั้งคณาจารย์และนักศึกษานั้นจะเข้ามามีส่วนร่วมแต่อย่างไรก็ตามในส่วนที่กระผมเอง ไม่เห็นด้วยมีอยู่ ๒ - ๓ ประเด็นด้วยกันที่อยากจะกราบเรียนท่านประธาน

ในประเด็นแรกเป็นประเด็นที่อยู่ในคำปรารภ วุฒิสภาได้แก้ไขถ้อยคำถึงแม้ว่า เป็นถ้อยคำเพียงเล็กน้อย โดยใช้คำว่า โดยที่เป็นการสมควร เดิมใช้คำว่า โดยที่เป็นการสมควร ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน วุฒิสภาได้ไปแก้ไขเป็น โดยที่เป็นการ สมควรให้มี ตัดคำว่า ปรับปรุง ออกไป สิ่งนี้ถึงแม้ว่าเป็นถ้อยคำเล็กน้อย แต่ความจริงแล้ว มีความหมายมาก เพราะว่ากฎหมายถ้าหากว่าเป็นกรณีที่มีกฎหมายฉบับใหม่ขึ้นมา เขาจะใช้ คำว่า ให้มี หรือใช้คำว่า จัดตั้ง ถ้าเป็นสถาบันแต่ถ้าเป็นกรณีที่มีการแก้ไข ก็จะใช้คำว่า โดยที่ เป็นการสมควรให้มีการแก้ไข แต่ถ้าเป็นกรณีที่มีกฎหมายอยู่แล้ว แล้วเราได้ยกเลิกกฎหมาย อันนี้ปกติเวลาที่มีการปรับปรุงใหม่เขาจะใช้ถ้อยคำว่า ปรับปรุง สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึง

การแยกว่ากฎหมายแต่ละประเภทนั้นเป็นอย่างไร มันเป็นเรื่องที่มีความหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในสถาบันเทคโนโลยีปทุมวันนั้น เป็นสถาบันที่มีอยู่แล้ว แม้ว่าสถาบันแห่งนี้จะเกิดขึ้น โดยพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ. ๒๕๔๑ ก็ตาม แต่ว่าในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในมาตรา ๓ เขาบอกว่าให้ยกเลิก พระราชบัญญัติเดิมในมาตรา ๔ ก็ยังให้สถาบันนี้ ของเดิมเป็นสถาบันตามพระราชบัญญัตินี้ ด้วย ดังนั้นจะเห็นได้ว่าสิ่งที่เกิดขึ้นก็คือสถาบันนี้มันมีอยู่แล้ว การดำเนินการต่าง ๆ นั้นมีอยู่แล้ว ไม่ใช่เป็นสิ่งที่ใหม่ ผมถือว่าสิ่งที่วุฒิสภาไปแก้ไขเป็นสิ่งที่อาจจะไม่สอดคล้องกับระบบการเขียน กฎหมายของสภาเราที่ได้ดำเนินการมาตลอด

ประการต่อมา ผมขออนุญาตที่จะกราบเรียนว่า ในมาตราที่กระผมเองไม่ค่อย เห็นสอดคล้อง ในมาตรา ๑๐/๑ ในวรรคแรก ซึ่งวุฒิสภาได้เพิ่มเติมที่จะให้สถาบันส่งเสริมให้มี ทุนการศึกษาแก่นักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์เพื่อสนับสนุนและการเสมอภาคในทางการ ศึกษา อันนี้ผมถือว่าเป็นสิ่งที่ดี แล้วก็จะเป็นสิ่งที่ทำให้โอกาสนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ แต่ ว่า ในความปรารถนาดีสิ่งที่มองก็คือว่าในวรรคสองวุฒิสภาได้ไปเพิ่มเติมว่าสถาบันจะยุติ หรือชะลอการศึกษาของนักศึกษาผู้ใดด้วยเหตุเพียงว่าผู้นั้นขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริง เพื่อจ่ายค่าธรรมเนียมการศึกษาต่าง ๆ ให้แก่สถาบันมิได้ ความจริงหลักการอาจจะเป็นสิ่งที่ดี แต่ในขณะนี้ความจริงแล้วในสถาบันที่ดำเนินการอยู่นั้นก็มีการขอผ่อนผันค่อนข้างมาก ถ้าหากว่าการเปิดช่องกฎหมายให้ฉบับนี้ ผมคิดว่าจะก่อให้เกิดภาระของสถาบันเองว่าถ้าเกิด นักศึกษาที่จะใช้กฎหมายข้อนี้เป็นข้ออ้างแล้วก็มีจำนวนมากมายเกินกว่าภาระของสถาบันที่จะ ทำอย่างไร มีเกณฑ์ที่จะกำหนดว่าการขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริงนั้นเป็นอย่างไร ตรงนี้ กฎหมายก็ไม่ได้เขียนที่จะรองรับ หรือว่าจะไปกำหนดว่าจะไปออกระเบียบตรงนี้อย่างไร -----

ดังนั้นการกำหนดเงื่อนไขตรงนี้จะก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติ แล้วก็ก่อให้เกิดภาวะ ซึ่งถ้าหากว่าตรงนี้เกิดปัญหาในอนาคตในการเขียนกฎหมายนี้แล้ว สถาบันก็อาจจะมีผลกระทบในทางบริหารจัดการได้ ตรงนี้เป็นสิ่งหนึ่งที่กระผมเห็นว่าถ้อยคำในวรรคสองยังขาดในเรื่องหลักเกณฑ์แล้วก็แนวทางที่มีความสำคัญ ซึ่งความจริงแล้วในขณะนี้สถาบันเองก็มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกองทุนในการที่จะช่วยเหลือนักศึกษาอยู่แล้วในส่วนนี้

ประการต่อมา ผมอยากกราบเรียน อยู่ในมาตรา ๑๔ โดยเฉพาะใน (๒) ซึ่งกำหนดให้สภาสถาบันนั้นมีกรรมการสถาบันโดยตำแหน่งซึ่งวุฒิสภาได้มีการเพิ่มเติมคำว่าและนายกสมาคมศิษย์เก่าของสถาบัน ตรงนี้ะครับ ความจริงผมอยากกราบเรียนว่าในขณะนี้สมาคมศิษย์เก่าของสถาบันยังไม่มี มีแต่สมาคมศิษย์เก่าช่างกลปทุมวัน ถ้าหากว่าในกฎหมายฉบับนี้เราไปดูทั้งหมดแล้วจะเห็นได้ว่า ในบทเฉพาะกาลเองหรือแม้แต่ในบทบัญญัติต้น ๆ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็เขียนว่า ในส่วนที่จะให้ถือว่าเป็นในส่วนของพระราชบัญญัตินี้ อย่างเช่น สถาบัน เรื่องของสภา เรื่องของข้าราชการครู เรื่องตำแหน่งอธิการบดีต่าง ๆ นี้ให้ถือว่าเป็นกฎหมายฉบับเดิมเป็นไปตามกฎหมายฉบับนี้ แต่ว่าในส่วนของสมาคมศิษย์เก่าไม่มีเขียนรองรับไว้ว่า สมาคมศิษย์เก่าช่างกลปทุมวันให้ถือว่าเป็นสมาคมศิษย์เก่าของสถาบันตามพระราชบัญญัติ ก็ไม่มีเขียนไว้ เช่นเดียวกับมาตรา ๒๐/๓ เหมือนกันที่ใช้คำว่า สภานักศึกษา ระบุไว้ในส่วนนี้ ทั้ง ๒ ส่วนนี้เราถือว่าการเขียนกฎหมายเพื่อกำหนดอะไรไว้ที่ไม่ได้มีการรองรับหรือไม่ได้มีเขียน ไม่ได้เป็นสิ่งที่มียอยู่แล้ว ผมถือว่าสิ่งเหล่านี้ควรจะต้องการพิจารณาให้รอบคอบ ไม่ว่าจะเป็นนายกสมาคมศิษย์เก่าหรือว่าในเรื่องของสภานักศึกษาก็ดี ปัจจุบันยังไม่มี ฉะนั้นเมื่อไม่มีเราจะเขียนไว้ในกฎหมายผมคิดว่าอาจจะไม่ค่อยถูกต้องนัก อันนี้เป็นสิ่งที่ผมเห็นว่าเป็นเรื่องที่จะต้องมีการพิจารณากันให้ครบถ้วนนะครับ ผมก็คงจะกราบเรียนท่านประธานว่า ใน ๒ - ๓ ประเด็นที่กระผมได้กราบเรียนแล้วเป็นประเด็นสำคัญที่น่าจะมีการตั้งคณะกรรมการร่วมกัน ขอกราบขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาทางที่อาจารย์วิจิตรบ้างครับ

นายวิจิตร ศรีสอาน (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิจิตร

ศรีสอาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กระผมได้ศึกษาเรื่องการแก้ไข

ร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ. ที่วุฒิสภาได้แก้ไขแล้วเสนอให้เรา
เห็นชอบนั้น มีประเด็นอยู่ ๔ ประเด็นที่ผมคิดว่าต้องการการพิจารณาที่รอบคอบ แล้วบางเรื่อง
ก็เป็นเรื่องที่ไม่กระทบต่อบรรทัดฐานที่ได้ออกพระราชบัญญัติทำนองนี้ไปแล้วในลักษณะที่
เป็นการสร้างบรรทัดฐานใหม่ที่แตกต่างออกไปจากเดิม

เรื่องที่เป็นประเด็นที่ ๑ ซึ่งท่านสมาชิกได้อภิปรายไปบ้างแล้ว กระผมขอเพิ่มเติม
เท่านั้น ก็คือในมาตรา ๑๐/๑ ที่ไปพูดถึงเรื่องทุนการศึกษาที่ดี หรือสถาบันจะยุติหรือชะลอ
การศึกษาของผู้ที่มีการขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริงที่จะจ่ายค่าธรรมเนียมได้ก็ดี ในประเด็น
ปัญหานี้กระผมได้หารือกับสถาบันราชภัฏก็ถูกเขียนอย่างเดียวกัน แล้วก็รวมทั้งได้รับฟัง
ความเห็นจากผู้ปฏิบัติคือสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน เห็นว่าเป็นเรื่องที่ไม่ปฏิบัติยาก แล้วในที่สุด
การที่ไปกำหนดและจะต้องตามพิสูจน์ว่าจนจริงหรือเปล่า เป็นภาระที่อาจจะเกินกำลังที่สถาบัน
จะทำได้ -----

กับประการที่ ๒ เนื่องจากว่าสถาบันของรัฐโดยปกติก็เก็บค่าธรรมเนียม ค่าบำรุงที่ถูกกว่าเอกชนมากอยู่แล้ว การให้มามีกฎหมายกำหนดให้เขาต้องไปตั้งทุนการศึกษาอะไรต่ออะไร ทั้ง ๆ ที่เรื่องทุนการศึกษามันเป็นหน้าที่ของรัฐนะครับ ที่จะต้องให้โอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชน แต่เรากลับไปเขียนกฎหมายบังคับสถาบัน ซึ่งเขาก็มีงบประมาณไม่ค่อยพออยู่แล้ว ทำไมไม่เขียนกฎหมายบังคับรัฐละครับ ว่ารัฐจะต้องจัดสรรงบประมาณเท่านั้นเท่านี้สำหรับช่วยคนจน ก็ถึงขั้นขึ้นทะเบียนคนจนกันแล้วครับ เราจะให้มหาวิทยาลัยต้องไปทำทะเบียนคนจนด้วยหรืออย่างไรครับ ผมรู้สึกว่าเป็นหลักการที่ดีแต่ปฏิบัติลำบาก จึงน่าจะต้องทบทวนประเด็นนี้

ในประเด็นที่ ๒ ครับ ท่านสมาชิกได้อภิปรายไปแล้วใน ๒ มาตรฐานะครับ

มาตรา ๑๔ กับมาตรา ๒๐/๓ ท่านไปกำหนดตำแหน่งที่ไม่มี คือในมาตรา ๑๔ ที่ไปกำหนดตำแหน่งนายกสมาคมศิษย์เก่า ผมก็ถามท่านอธิการบดี ท่านบอกไม่มี มันมีแต่ศิษย์เก่าปทุมวัน ส่วนสถาบันนี้เพิ่งจะเปิดสอนระดับปริญญาตรีได้ไม่กี่ปีก็ยังไม่มีศิษย์เก่า แล้วการที่กฎหมายไปเขียนไว้ว่าให้มีแล้วถ้าบังคับประกอบกันไม่ครบสภาจะประชุมได้หรือครับ ในเมื่อกฎหมายกำหนดว่าเป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบแต่ไม่มีตัว เช่นเดียวกับกับมาตรา ๒๐/๓ นะครับ ผมก็ถามแล้วว่า มีหรือเปล่า ประธานสถานศึกษา คือในเรื่องการจัดองค์การนักศึกษา มีหลายแบบ บางสถาบันเขาก็เลือกให้มีแต่นายกองคการนักศึกษาตำแหน่งเดียวครับ บางสถาบันก็มีทั้งนายกองคการนักศึกษาและมีประธานสถานศึกษา แต่ของที่นี่เขาไม่มีประธานสถานศึกษา แล้วอยู่ ๆ พ.ร.บ. ก็ไปกำหนดตำแหน่งให้เขา โดยที่เขาไม่มี ซึ่งก็แน่นอนครับ ท่านอาจจะตอบว่า ก็ไปทำเสียให้มีสิ มันดีหรือเปล่าสำหรับสถาบันเขาที่จะต้องมาในรูปแบบที่มีประธานสถานศึกษา ซึ่งขณะนี้ก็แตกต่างกันตามสภาพของแต่ละแห่ง

ประเด็นสุดท้ายคือ ในมาตรา ๑๔ นี่เป็นปัญหาหลักการสำคัญเลยครับ

เพราะเป็นครั้งแรกที่ทางวุฒิสภาได้ไปแก้ โดยกำหนดให้องค์ประกอบของสภาวิชาการ ซึ่งแต่เดิมก็ไม่มีครับ สภาวิชาการเป็นของใหม่ที่ได้กำหนดขึ้น แล้วก็มีอยู่แล้วในมหาวิทยาลัยของรัฐ ๗ แห่งด้วยกันครับ เช่น มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เทคโนโลยีสุรนารี วัลย์ลักษณ์ แม่ฟ้าหลวง เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มีประมาณ ๗ แห่ง ซึ่งใน ๗ แห่งที่มีเราได้วิเคราะห์กฎหมายแล้วครับ ก่อนที่จะผ่านสภาผู้แทนเขาถือเป็นสภาภายใน เพราะเรื่องที่เขาจะพิจารณาถ้อยแถลงให้สภามหาวิทยาลัยเป็นเรื่องวิชาการล้วน ๆ เลยครับ ไม่มีเรื่องอื่นเลย แล้วโดยหลัก

ของสถาบันอุดมศึกษาที่เขาถือว่าเสรีภาพทางวิชาการเป็นเรื่องสำคัญ เขาถือว่าความเป็นเลิศทางวิชาการเป็นเรื่องสำคัญ และเขาถือว่าคณาจารย์ซึ่งเป็นผู้บริหารทางวิชาการหรือคณาจารย์ที่สอนและวิจัย คือบุคลากรหลักที่ต้องดูแลเรื่องเหล่านี้ ภาษาอังกฤษขอประทานโทษที่นาน ๆ ผมจะใช้สักที เขาเรียกว่าเป็น แฟคคัลตี เซเนท (Faculty senate) แฟคคัลตี เซเนท ก็ต้องตั้งจากแฟคคัลตี ก็คือบุคคลที่เป็นคณาจารย์ เขาจะไม่ตั้งคนนอกเข้าไปครับ ถ้าเป็นสภามหาวิทยาลัยหรือเป็นสภาระดับอื่นจะตั้งคนนอกถูกต้อง แต่เนี่ยอยู่ ๆ ท่านก็เลยไปแก้ให้มีคนนอกเสียครึ่งหนึ่งแล้วก็มีคนในครึ่งหนึ่ง ทั้ง ๆ ที่เป็นเรื่องทางวิชาการอย่างยิ่ง แล้วข้อที่เขาห่วงกัน เพราะท่านกระทำอย่างเดียวกันกับมหาวิทยาลัยราชภัฏไปแก้แบบนี้แล้วมันจะครบองค์ประชุมหรือครับ เพราะว่าคนนอกไปเจอปัญหาวิชาการหนัก ๆ ท่านก็ไม่ไป ขณะนี้ขนาดสภามหาวิทยาลัยซึ่งเป็นสภานโยบายนะครับ ไม่ได้ลึกลงไปในเรื่องวิชาการก็เป็นห่วงเรื่ององค์ประชุมอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมคิดว่าน่าจะต้องมีการทบทวนร่วมกันให้ได้ข้อยุติเป็นแนวทาง เพราะมิฉะนั้นกฎหมายทำนองนี้ก็จะมีการแก้ที่เบี่ยงเบนจากบรรทัดฐาน แล้วถ้าแก้ไปแล้วปฏิบัติไม่ได้เป็นกฎหมาย การจะมาแก้กฎหมายใหม่นี้มันยาก เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นเช่นนี้กระผมจึงเห็นด้วยว่าน่าจะต้องตั้งกรรมาธิการร่วมกันเพื่อพิจารณาเรื่องนี้ให้เรียบร้อย ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ผมฟังดูนะครับ จากทางซ้ายและทางขวาของผมนี้ก็ตรงกันว่าจำเป็นจะต้องตั้งกรรมาธิการเพื่อพิจารณาร่วมกัน คือตั้งกรรมาธิการร่วมกันก็น่าจะเป็นข้อยุติได้ครับ ถ้าไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น ผมขอให้ทางวิป (Whip) รัฐบาลเสนอเลยนะครับว่าจะเอาที่ท่านนะครับ การตั้งกรรมาธิการร่วมกันครับ คุณสุชุมพงศ์ครับ

สผ ๑๙/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

ชัฎญฎฎฎฎ ๖/๑

นายสุชุมพงศ์ โง่นค้ำ (กาฬสินธุ์) : ทานประธานที่เคารพครับ กระผม
 สุขุมพงศ์ โง่นค้ำ ขอเสนอกรรมาธิการร่วมกัน จำนวน ๒๔ ท่าน แต่ละสภา สภาละ ๑๒ ท่าน
 ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ ๑๒ ท่านจากสภาเรา
 นะครับ เสนอได้เลยนะครับ มีตัวแล้วนะครับ เตรียมแล้วนะครับ เตรียมแล้วเชิญเลยครับ

นางลาวัญญ์ ตันติกุลพงศ์ (มุกดาหาร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน
 ลาวัญญ์ ตันติกุลพงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดมุกดาหาร พรรคไทยรักไทย ขอเสนอ
 รายชื่อกรรมาธิการวิสามัญร่วมกันพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน
 พ.ศ. ในสัดส่วนของพรรคไทยรักไทย ๗ ท่าน ดังนี้ค่ะ ๑. นายแพทย์ประจวบ อึ้งภากรณ์
 ๒. นายพายัพ บัณเฑศ ๓. นายทวีศักดิ์ อนรรฆพันธ์ ๔. นายนพคุณ รัฐผไท ๕. นายบุญเติม
 จันทะวัฒน์ ๖. นายประแสง มงคลศิริ ๗. นายศุภชัย โพธิ์สุ ขอผู้รับรองค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ ถัดไปนะครับ
 พรรคประชาธิปัตย์ ๓ ท่านนะครับ อ่านซ้ำ ๆ หน่อยนะครับ ยังไม่พร้อม เอาพรรคชาติไทย
 ก่อนครับ ๑ ท่านครับ คุณสุรสิทธิ์ครับ มีใครครับ พรรคชาติพัฒนาก่อนดีไหมครับ เชิญเลยครับ
 ท่านเดียว เชิญเลยครับ

นายพงษ์พิช รุ่งเป้า (นครราชสีมา) กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม
 พงษ์พิช รุ่งเป้า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา ขอเสนอ
 รายชื่อกรรมาธิการวิสามัญร่วมกันเพื่อพิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ
 สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ. คือ นายเทวัญ ลิปตพัลลภ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ กลับมาที่
 พรรคประชาธิปัตย์ ๓ ท่านครับ ซ้ำ ๆ หน่อยนะครับเจ้าหน้าที่จะได้จดทันนะครับ

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี (สมุทรสงคราม) : กราบเรียนท่านประธานสภา
 ที่เคารพ ดิฉัน นางสาวรังสิมา รอดรัศมี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

สผ ๑๙/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

สัญญาภาค ๖/๒

ขอเสนอรายชื่อกรรมการร่วมกันพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ. ในสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ ๑. ดอกเตอร์วิจิตร ศรีสอาน ๒. นายประกอบ รัตนพันธ์ ๓. นายบุญส่ง ไช้เกษ ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ พรรคชาติไทยครับ

นายนิโรธ สุนทรเลขา (นครสวรรค์) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผมขอเสนอ รายชื่อกรรมการวิสามัญในสัดส่วนของพรรคชาติไทยคือ นายสุรสิทธิ์ นิติวฒิวิรรักษ์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอผู้รับรองด้วยนะครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้องครับ มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น หรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่า ๑๒ ท่านครบแล้วนะครับ เลขาธิการทบทวนอีกครั้งนะครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายงานคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน พ.ศ. ๑. นายประจวบ อึ้งภากรณ์ ๒. นายพชัย พันเเกตุ ๓. นายทวีศักดิ์ อนรรฆพันธ์ ๔. นายนพคุณ รัฐผไท ๕. นายบุญเต็ม จันทะวัฒน์ ๖. นายประแสง มงคลศิริ ๗. นายศุภชัย โพธิ์สุ ๘. นายเทวีญ ลิปตพัลลภ ๙. ศาสตราจารย์วิจิตร ศรีสอาน ๑๐. นายประกอบ รัตนพันธ์ ๑๑. นายบุญส่ง ไช้เกษ และ ๑๒. นายสุรสิทธิ์ นิติวฒิวิรรักษ์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกต้องนะครับ เป็นการจบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมนะครับ

ต่อไปเป็นเรื่องที่เลื่อนขึ้นมาอีกเรื่องหนึ่งนะครับ คุณสุวโรชมีอะไร เชิญเลยครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม สุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดชุมพร ท่านประธานครับ ก็คงมีเรื่องที่เป็นข้อสังเกตุก่อนที่จะเข้าวาระต่อไปเท่านี้เองท่านประธานครับ ว่าการทำงาน

ในสภา ผมกราบเรียนต่อท่านประธานแล้วว่าผมอยากจะเห็นการร่วมมือในการทำงาน
แล้วก็มีประสิทธิภาพด้วย ยกตัวอย่าง ขอโทษนะครับ ที่รัฐบาลเสนอขึ้นมาในวันนี้ครับ
พวกผมฝ่ายค้านไม่เคยได้รับการประสานมาก่อน เพราะฉะนั้นเวลาเราจัดตั้งกรรมาธิการในการ
พิจารณาร่วมกันระหว่างสภาเรากับวุฒิสภานี้ครับก็ถูกละหลุพอสมควร คนที่มีความรู้ คนที่
ติดตามเรื่องนี้มาในบางครั้งก็อาจจะมีปัญหา เพราะฉะนั้นกราบเรียนเป็นข้อสังเกต
กับท่านประธานเท่านั้นเองครับว่าอยากจะฝากไปเท่านั้นเองว่า เราเคารพเสียงข้างมาก
แต่เสียงข้างมากก็น่าจะคำนึงถึงบทบาทของเสียงข้างน้อยด้วยเพื่อที่จะให้ตั้งกรรมาธิการ
ที่ตรงต่อสิ่งที่เป็นความรู้ความสามารถของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแต่ละท่านด้วยครับ
ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอขอบคุณ ความจริงก็เป็นเรื่องน่าคิด
 อย่างที่คุณสุวโรช พะลัง พูดถึงนะครับว่า กรณีที่วิปฝ่ายรัฐบาลหรือกันตั้งแต่วันจันทร์
 แล้วเราก็จะประชุมวันพุธ เรารู้แล้วว่าเราจะเลื่อนเรื่องอะไรขึ้นมา ทีนี้ถ้าเราแจ้งไปทาง
 ฝ่ายค้านให้ได้ทราบไว้บ้าง เขาจะได้เตรียมตัวอภิปรายด้วยข้อมูลที่ชัดเจนหรือว่าเขาจะได้
 เตรียมตัวที่จะตั้งกรรมาธิการร่วมกันอย่างที่คุณสุวโรชให้ข้อสังเกต ผมว่าน่าจะเป็นเรื่องทำได้
 ไม่ใช่เรื่องยากเย็นอะไรหรือว่าอย่างไรวิป คุณวิชิต เพราะคุณเสรีตั้งแต่วันจันทร์แล้ว

นายวิชิต ปลั่งศรีสกุล (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
 นายวิชิต ปลั่งศรีสกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ระบบบัญชีรายชื่อ พรรคไทยรักไทย
 ในฐานะเลขานุการวิปรัฐบาลครับ อยากจะกราบเรียนเรื่องนี้กับท่านประธานว่า ทุกครั้งเมื่อ
 ประชุมวิปในวันจันทร์ตั้งแต่ ๑๐ นาฬิกาเป็นต้นไปนี่นะครับ หลังจากประชุมแล้วเราก็จะ
 แถลงข่าวว่าเราจะมีกฎหมายฉบับไหนเข้าสู่สภาผู้แทนราษฎรในวันพุธทุกวันพุธนะครับ
 ทุกครั้งเราก็แถลงนะครับ แล้วหนังสือพิมพ์ สื่อมวลชนก็จะลงว่าจะมีอะไรบ้าง อันนี้ประการที่ ๑
 ผมคิดว่าท่านสุวโรชนะครับ ขออนุญาตที่เอ่ยนามท่าน ท่านคงจะไม่ค่อยได้ติดตามข่าว
 หรือเปล่า ผมไม่ทราบนะครับ ส่วนอันที่ ๒ นี่นะครับ ผมต้องเรียนเรื่องกับท่านประธานตรงไป
 ตรงมาแล้วก็หนักใจครับ คือผมประสานกับทางประธานวิปฝ่ายค้านก็เคยประสานนะครับ
 ไม่ว่าจะเป็นเรื่องกฎหมายหรือเรื่องความเห็นอะไรต่าง ๆ นี่นะครับ บางทีจะไม่ได้รับคำตอบ
 จากท่านหรอกครับ แล้วผมเองก็ประสานกับบางท่าน ผมขออ้างชื่อได้นะครับ ท่านนริศ
 ผมก็ประสานนะครับ หลายท่านที่ผมประสาน แต่บางทีผมไม่ได้รับคำตอบที่ชัดเจน เพราะฉะนั้น
 การทำงานของวิปรัฐบาลบางครั้งก็หนักใจในเรื่องของการประสานงาน แต่ว่าเรื่องนี้ก็จะยอมรับ
 ว่าผมจะประสานทุกครั้ง แล้วก็กฎหมายจะเข้าสู่สภาอย่างไร ผมจะแจ้งให้ท่านสุวโรชด้วยครับ
 ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ติดพัน คุณสุวโรช เอาให้ได้ความ เชิญเลยครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ขอขอบคุณครับ ท่านประธานครับ ผม สุวโรช พะลัง
 ส.ส. พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดชุมพร คือผมหรือท่านประธานเพื่อที่จะทำงานร่วมกัน
 เท่านั้นเองแล้วก็ไม่อยากจะวิวาทะ แต่ท่านประธานเองก็คงจะได้ยิน เลขานุการของวิปรัฐบาล
 พูดถึงขนาดว่าแถลงข่าวแล้วผมคงไม่ได้ไปติดตาม ไม่ได้อะไรอย่างนี้ครับ คือถ้าเราจะทำงาน

ร่วมกันครับ เราก็ให้เกียรติซึ่งกันและกัน ท่านประธานครับ ถ้าคำนึงว่าในสภาเรามีฝ่ายค้าน และรัฐบาล ฟังจึงจกเล็ก ๆ บ้างในบางครั้งนี้ครับก็น่าจะให้เกียรติกันบ้าง และที่ท่านพูดบอกว่า ประสานงานกับคนนั้นคนนี้ครับ ก็เหมือนที่ผมกราบเรียนต่อท่านประธานครับ หลายครั้ง ผมนั่งอยู่ตรงนี้ละครับ เดินผ่านมาแล้วก็มาบอกว่า วันนี้เอาเรื่องนั้นเรื่องนี้ มันมีประโยชน์อะไรละครับ ผมเห็นด้วยตามที่ท่านประธานได้กราบเรียนไปนะครับว่า ถ้าสมมุติว่าจะกรุณา ตรงนั้นนะครับ ผมก็บอกกับท่านวิจิตไปแล้ว ขอภัยที่เอ่ยนามท่านนะครับว่า ความจริงนี้ครับ โทรสารที่ห้องผู้นำฝ่ายค้านหรือที่วิปฝ่ายค้านก็มีอยู่ มีเจ้าหน้าที่ประจำอยู่ ถ้าท่านจะได้กรุณา ทำมาเป็นลายลักษณ์อักษรแล้วก็แฟกซ์ (Fax) มา แล้วทางเจ้าหน้าที่เขาก็จะบันทึกกันเป็นหลัก เป็นการ แล้วเวลาประชุมวิปฝ่ายค้านเราก็จะได้รู้ครับ แต่ทำที่ต่าง ๆ ตรงนี้ทางด้านการเมือง ก็เป็นสิทธิพิเศษ เป็นเอกสิทธิ์ หรือเป็นสิทธิเฉพาะตัวของทางฝ่ายค้าน หรือสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรที่จะแสดงท่าทีเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยในแต่ละเรื่องเท่านั้นเองครับ ท่านประธานครับ ผมไม่อยากจะให้ทางเลขานุการของวิปฝ่ายค้านมาพูดว่าผมไม่เอาใจใส่ แล้วก็ไม่ได้อ่าน ความจริงอ่านเหมือนกันละครับ แต่ว่าเมื่อมันไม่ให้เกิดก็ไม่ต้องมากราบเรียน ต่อท่านประธานซึ่งเป็นประมุขของสภาแห่งนี้เท่านั้นเอง คงไม่ถึงขนาดที่ว่าขอให้ถอนคำพูด หรอกครับ แต่ว่าต่อไประมัดระวังหน่อยครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาอย่างนี้ได้ไหมครับ ผมขอประสานด้วย อีกคนหนึ่งว่า ทางวิปนี้ถ้าจะเลื่อนอะไรขึ้นมาเนี่ยครับ หลังจากที่หารือกันแล้ว ส่วนหนึ่งก็แถลงข่าว เพราะว่าถือว่าแม้แต่ประชาชนก็ยังให้ทราบได้ ก็แจ้งให้ทางวิปฝ่ายค้าน ทราบ วิปมีที่ท่าน รองวิปอะไรก็แจ้งไป ตามแฟกซ์ ตามอะไรที่วานะครับ ไม่ต้องไปต่อรอง เขาหรือว่าคุณจะต้องเอาหรือไม่เอา ให้เขาแจ้งไปก่อน เขาเอาก็คือเอา เขาไม่เอาก็คือไม่เอา ไปรู้ทำไมนะครับ ไม่มีประโยชน์หรอกครับ รู้ว่าเขาจะพูดว่าอย่างไรก็แล้วกันนะครับ แล้วเราจะชี้แจงอย่างไร ผมว่าก็จบกันไป ก็คงไม่ต้องถึงกับไปให้รับปากรับคำอะไรหรอกครับ แจ้งให้เขารู้ล่วงหน้าหน่อย เขาจะได้เตรียมถูกว่าถ้ารัฐบาลเอากฎหมายนี้ขึ้นมา ใครจะเป็น คนอภิปราย เพื่อบางทีคนนั้นเขาเกิดลาไปจะได้ตามตัวมาอภิปรายได้ นี่ก็จะต้องเห็นใจ การทำงานเหมือนกัน ผมก็เรียนตรง ๆ อย่างนี้นะครับ ก็เป็นประโยชน์ของทั้ง ๒ ฝ่าย เป็นประโยชน์ของสภาด้วย คืออย่างไรรัฐบาลจะเอาอย่างไรก็จะชนะอยู่แล้ว เพราะ

สผ ๑๙/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

เยาวชน ๗/๓

เสียงข้างมาก แต่ขอให้รู้ว่าฝ่ายค้านเขาจะเอาอย่างไรบ้าง ให้เขารู้บ้างว่ารัฐบาลจะเอา
อย่างไร ผมว่าเรื่องก็แค่นั้นมันก็จบ ын่าไรก็ไม่เกิน ๔ ทุ่ม ๕ ทุ่มนะครับ ขอขอบคุณครับ

ขอเรื่องที่ ๓ นะครับ ที่วุฒิสภาพิจารณาแล้วก็แก้ไขส่งลงมาครับ คือระเบียบ
ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.

สผ ๑๙/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

ยาวเรศ ๗/๔

ด้วยผมได้รับหนังสือจากประธานวุฒิสภาแจ้งว่า ในคราวประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันอังคารที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ที่ประชุมได้
พิจารณาและลงมติแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบัน
อุดมศึกษา พ.ศ. ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๕ -----

- ๘/๑

จึงขอส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อดำเนินการต่อไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๕ (๓) ซึ่งกำหนดให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ถ้าเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมก็ถือว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาแล้ว แต่ถ้าไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขก็ให้แต่ละสภาตั้งบุคคลที่เป็นหรือมิได้เป็นสมาชิกแห่งสภานั้น ๆ มีจำนวนเท่ากันตามที่สภาผู้แทนราษฎรกำหนดประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณานะครับ มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ คุณสุรสิทธิ์ครับ เชิญเลยครับ

นายสุรสิทธิ์ นิตวุฒิวรวัชร (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุรสิทธิ์ นิตวุฒิวรวัชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย ในส่วนร่างพระราชบัญญัตินี้เนะครับผมเองเห็นว่าในมาตรา ๓๔ ซึ่งวุฒิสภาได้ไปแก้ไขเนะครับ โดยในมาตรา ๓๔ วรรคแรกใช้คำว่า ผู้ซึ่งเคยเป็นข้าราชการพลเรือน วุฒิสภาได้ไปตัดคำว่า พลเรือน ออกนี้เนะครับซึ่งความจริงแล้วคำว่า ข้าราชการพลเรือน นี้ผมก็คงเข้าใจว่าเป็น ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย แล้วก็ไปเป็นข้าราชการพลเรือนอื่น ๆ ด้วย วุฒิสภาได้ไปตัดคำว่า พลเรือน ออกไปความจริงก็ก่อให้เกิดปัญหาในการตีความว่า คำว่า ข้าราชการ ค่อนข้างกว้างเกินไปไม่ว่าในส่วนของข้าราชการอื่น ๆ ซึ่งครอบคลุมไปถึงทหาร ตำรวจ อัยการ ตุลาการ อะไรก็แล้วแต่เนะครับ ก็จะครอบคลุมไปค่อนข้างมากก็มีปัญหาในการตีความว่าถ้าบุคคลใดที่ลาออกจากราชการไปแล้วนี้แล้วขอกลับมารับราชการใหม่ โดยจะขอกลับมารับราชการมาเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษานั้นจะทำได้ตามมาตรานี้หรือไม่เนะครับ ซึ่งผมคิดว่ามันก็จะเกิดปัญหาในเรื่องของตีความในถ้อยคำตรงนี้ได้เนะครับ ผมอยากกราบเรียนประเด็นสำคัญอีกประเด็นหนึ่งเนะครับเป็นประเด็นที่ผมอยากจะขออนุญาตท่านประธานว่าในมาตรา ๕๗ ถึงแม้ว่าวุฒิสภาไม่ได้ไปแก้ไข แต่ว่าในชั้นวิปรัฐบาลนี้ได้ตรวจสอบพบเนะครับ โดยมาตรา ๕๗ ผมอยากจะกราบเรียนนิทหนึ่งเนะครับว่าการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาตำแหน่งเทียบเท่า ระดับ ๑๐ ขึ้นไป และตำแหน่งศาสตราจารย์ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ ตรงนี้เป็นปัญหา เพราะว่าถ้าหากว่าเราไปดูรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๒๗ เนะครับ เขาเขียนไว้ว่าพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งข้าราชการฝ่ายทหาร และฝ่ายพลเรือนตำแหน่งปลัดกระทรวงอธิบดีและเทียบเท่า และทรงให้พ้นจากตำแหน่ง เว้นแต่กรณีที่พ้นจากตำแหน่งเพราะความตาย ดังนั้นการออก

จากราชการของข้าราชการพลเรือนนะครับในตำแหน่งเทียบเท่า ระดับ ๑๐ ขึ้นไปนี้ความจริง เราดูแล้วน่าจะเป็นพระราชอำนาจ แต่ว่าตรงนี้เป็นเพียงแต่กำหนดว่าให้นำความกราบบังคมทูล เพื่อทรงทราบเท่านั้นเอง ตรงนี้อาจจะเป็นปัญหาในเรื่องของการที่ไม่ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๒๗ ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญ ผมเห็นว่าใน ๒ ประเด็นนี้เป็นประเด็นที่น่าจะได้ มีการปรับปรุงแก้ไขในชั้นคณะกรรมการร่วม ผมจึงไม่เห็นด้วย ขอกราบขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขณะนี้มีสมาชิกให้ความเห็นว่าน่าจะตั้ง
กรรมการร่วมนะครับเพื่อพิจารณา อาจารย์วิจิตรครับ

นายวิจิตร ศรีสอาน (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิจิตร ศรีสอาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กระผมมีประเด็นเพิ่มเติมที่อาจจะ สนับสนุนในเรื่องของการตั้งกรรมการร่วม ก็คือในมาตราที่เกี่ยวข้องกับผู้อำนาจบรรจุ และแต่งตั้ง ซึ่งในหลายมาตรานี้จะไปกำหนดไว้ว่าผู้อำนาจบรรจุแต่งตั้งหรือสภาสถาบัน อุดมศึกษา ที่นี้ทางวุฒิสภาก็ไปตัดคำว่า หรือสภาสถาบันอุดมศึกษา ออก แต่เมื่อไปดู บทบัญญัติในหลายเรื่องนี้การแต่งตั้งบางตำแหน่งเป็นอำนาจของสภาสถาบันอุดมศึกษา ไม่ใช่อำนาจของอธิการบดี เพราะฉะนั้นที่ร่างผ่านสภาผู้แทนราษฎร เขียนไว้ว่าอธิการบดี หรือสภาสถาบันอุดมศึกษาน่าจะถูกตัดแล้ว เพราะตำแหน่งหลายตำแหน่งเป็นตำแหน่งที่ สภามีอำนาจแต่งตั้งและถอดถอน เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นอย่างนี้กระผมก็เข้าใจว่าแม้จะเป็น การแก้ไขดูเหมือนจะไม่หลายแห่ง แต่เป็นการแก้ไขในสาระสำคัญที่อาจจะทำให้บางตำแหน่ง ซึ่งเป็นตำแหน่งที่สภาเป็นคนแต่งตั้งเลยไม่มีใครแต่งตั้ง ซึ่งก็จะเป็นปัญหาขัดแย้งทางกฎหมาย อีกครับก็คิดว่าน่าจะต้องตั้งกรรมการร่วมกันครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครั้น เสียงส่วนใหญ่ก็เห็นว่าจะต้องตั้ง
คณะกรรมการร่วมกันนะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น ผมก็จะขอจำนวน
กรรมการเลยนะครับ เชิญคุณสุขุมพงศ์ครับ

นายสุขุมพงศ์ ใจนาค (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สุขุมพงศ์
ใจนาค ส.ส. กาฬสินธุ์ พรรคไทยรักไทย ผมเสนอให้มีกรรมการร่วมกัน ๒๔ ท่าน ในแต่ละสภา
สภาละ ๑๒ ท่านเท่ากัน ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องครับ เสนอได้เลยนะครับ
เชิญเลยครับ พรรคไทยรักไทย ๗ ท่านนะครับ

นางลาวัญญ์ ตันติกุลพงศ์ (มุกดาหาร) : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน ลาวัญญ์
ตันติกุลพงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดมุกดาหาร พรรคไทยรักไทย ขอเสนอรายชื่อ
คณะกรรมการวิสามัญร่วมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
ในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ในสัดส่วนของพรรคไทยรักไทย ๗ ท่านดังนี้

๑. หม่อมราชวงศ์ดำรงดิศ ดิศกุล ๒. นายเมธี ฉัตรจินดารัตน์ ๓. ร้อยโท กุเทพ ไสกระจ่าง
๔. นายจำนงค์ โพธิสาโร ๕. นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง ๖. นายสฤต สันติเมทนีดล
๗. นายพีรพันธุ์ พาลุสุข ขอผู้รับรองค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้องแล้วนะครับ พรรคประชาธิปัตย์
๓ ท่านครับ

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี (สมุทรสงคราม) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ ดิฉัน นางสาวรังสิมา รอดรัศมี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์
จังหวัดสมุทรสงคราม ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการร่วมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ในสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์

ดังนี้ ๑. ดอกเตอร์วิจิตร ศรีสอาน ๒. ดอกเตอร์เจริญ คันธวงค์ ๓. นายชินวรรณ บุญเกียรติ
ขอผู้รับรองด้วยคะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ เหลืออีก ๒ พรรคนะครับ
พรรคชาติไทยกับพรรคชาติพัฒนา พรรคชาติไทยเชิญก่อนเลยครับ

นายชูวงศ์ ฉายะบุตร (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม นายชูวงศ์
ฉายบุตร พรรคชาติไทย ขอเสนอชื่อ คุณสุรสิทธิ์ นิตวุฒิวรวัักษ์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ พรรคชาติพัฒนา
เชิญเลยครับ

นายพงษ์พิช รุ่งเป้า (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม พงษ์พิช รุ่งเป้า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา
ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการวิสามัญร่วมเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ตามสัดส่วนของพรรคชาติพัฒนา
คือ ดอกเตอร์ประวิช รัตนเพียร ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้องครับ มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น
ไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีก็ถือว่าให้เป็นไปตามที่ได้เสนอไปแล้ว
นะครับ ๑๒ ท่านด้วยกัน เลขานุการทบทวนรายชื่ออีกครั้งหนึ่งครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : รายงานคณะกรรมการ
ร่วมกันพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
พ.ศ. ๑. หม่อมราชวงศ์ดำรงดิศ ดิศกุล ๒. นายเมธี ฉัตรจินดารัตน์ ๓. ร้อยโท กุเทพ
ใสกระจำง ๔. นายจำนงค์ โพธิสาโร ๕. นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง ๖. นายสฤต สันติเมทนีดล

๗. นายพีรพันธุ์ พาลุสุข ๘. ศาสตราจารย์วิจิตร ศรีสอ้าน ๙. นายเจริญ คันธวงศ์
๑๐. นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ ๑๑. นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัักษ์ และ ๑๒. นายประวิช
รัตนเพียร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกต้องนะครับ ก็เป็นการจบการพิจารณากรณี
วุฒิสภาแก้ไขร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.
นะครับ เชิญคุณสุขุมพงศ์ครับ

นายสุขุมพงศ์ ینگคำ (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
นายสุขุมพงศ์ ینگคำ ส.ส. กาฬสินธุ์ พรรคไทยรักไทย กระผมขออนุญาตท่านประธานขอเลื่อน
ระเบียบวาระในเรื่องดังกล่าวต่อไป

เรื่องด่วนที่ ๑๔ ร่างพระราชบัญญัติพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ
พ.ศ. ซึ่ง คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

เรื่องด่วนที่ ๑๖ ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานการปฏิบัติงานด้าน
นิติวิทยาศาสตร์ พ.ศ. ซึ่ง คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

เรื่องด่วนที่ ๑๗ ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และ
เทคโนโลยี (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่ง คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

เรื่องด่วนที่ ๒๐ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ.
ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ และร่างพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ.

ซึ่ง คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ซึ่งกฎหมายทั้ง ๕ ฉบับนี้เป็นกฎหมายสำคัญ และมีสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรเสนอร่วมหลักการคล้ายคลึงกันหลายฉบับ ขอผู้รับรองด้วยครับ
ท่านประธานครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ ไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นก็เป็นไปตามที่สมาชิกขอเลื่อนนะครับ เอาเรื่องแรกเลยนะครับ เรื่องแรก คือ เรื่องร่างพระราชบัญญัติพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ก่อนที่ท่านรัฐมนตรีจะเสนอผมแจ้งให้ทราบว่าเป็นร่างเรื่องนี้ในทำนองเดียวกันและหลักการเดียวกันมีท่านสมาชิกเสนอในนามของพรรคการเมืองหรือในนามสมาชิกอีกคณะหนึ่งนะครับ คือ คุณสุทัศน์ เงินหมื่น กับคณะอีกอันหนึ่งก็คือร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่ง คุณสุทัศน์ เงินหมื่น กับคณะ เป็นผู้เสนอ เป็นเรื่องทำนองเดียวกัน ผมจะขออนุญาตที่ประชุมให้พิจารณารวมกัน มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มี ก็จะทำให้ท่านรัฐมนตรีเสนอก่อน คุณสุรสิทธิ์ ครับ มีความเห็นอย่างไรครับ

นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัักษ์ (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธาน ผม นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย เนื่องจากผมขออนุญาต กราบเรียนว่าในระเบียบวาระที่ ๕.๔๙ พรรคชาติไทยได้เสนอร่างพระราชบัญญัติพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ใช่ครับ ผมมองข้ามไป ขอภัยนะครับ เป็นอันว่ามีอีกอันหนึ่ง เป็นร่างของพรรคชาติไทย ซึ่งมีคุณณัฐวุฒิ คุณสุรสิทธิ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ ทั้ง ๓ ร่างนี้ ประกอบกับร่างรัฐบาลเป็น ๔ ร่าง เป็นเรื่องหลักการทำนองเดียวกัน และเหตุผลทำนองเดียวกัน ผมขอให้รวมพิจารณานะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นก็ให้ทางรัฐบาลเสนอก่อนนะครับ เชิญคณะรัฐมนตรีเลยครับ คุณสุทัศน์ เงินหมื่น เชิญเลยครับ มีอะไรครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ กระผมได้เสนอ ๒ ร่างด้วยกัน ไม่ทราบท่านประธานจะใช้กระบวนการพิจารณาอย่างไร กล่าวคือมีร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการ

สผ ๑๙/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

รฟพีพร ๑๐/๒

นโยบายการยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติการวิจัยและพัฒนากระบวนการยุติธรรม พ.ศ. เป็น ๒ ร่างด้วยกัน ท่านจะรวมแบบไหนครับ ในเมื่อมี ๒ ร่าง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รวมกันพิจารณาในรับหลักการก่อนนะครับ ในการอภิปรายเบื้องต้นก็รวมอภิปรายไปก่อน ทั้ง ๒ ร่างของคุณด้วย ได้ไหมครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (บัญชีรายชื่อ) : กระผมไม่แน่ใจว่ามันจะเกี่ยวเนื่องกันอย่างไร เพราะว่าฉบับหนึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับคณะกรรมการ อีกฉบับหนึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับให้มีการวิจัยและการพัฒนากระบวนการยุติธรรม ซึ่งน่าจะเป็นคนละสาระสำคัญ และหลักการและเหตุผลก็คนละอย่าง กระผมจึงได้เสนอมาเป็น ๒ ร่าง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ถ้าอย่างนั้นเป็นอย่างนี้ครับ เอาของรัฐบาลว่าด้วยการพัฒนาบริหารงานยุติธรรม แล้วเอาของคุณบัญญัติกับคุณสุรสิทธิ์ แล้วก็ของคุณสุทัศน์ ที่เกี่ยวกับการพัฒนากระบวนการยุติธรรม ๓ อันนี้พิจารณาในขั้นรับหลักการรวมกัน แล้วอีกอันหนึ่งของคุณค่อยว่าทีหลัง เป็นอีกร่างหนึ่งต่างหาก อย่างนั้นใช่ไหมครับ ทีนี้บังเอิญว่าลำดับของคุณในร่างที่ว่าด้วยกรรมการนโยบายอยู่ใน ๕.๕๑ ซึ่งทางคุณสุขุมพงศ์ไม่ได้เลื่อนเข้ามาด้วยใช่ไหมครับ ผมเพียงแต่หารือให้อามารวมกันเสียทีเดียว เป็นไปได้ไหมครับ คุณสุขุมพงศ์ครับ คือเสร็จจากเรื่องที่รัฐบาลเป็นหลัก แล้วมีร่างของสมาชิกประกอบ แล้วก็มีการของคุณสุทัศน์ด้วยที่เกี่ยวข้อง เอาจบเรื่องนี้ไปก่อน แล้วขอให้สภาต่อเรื่องของคุณสุทัศน์ ๕.๕๑ เป็นเรื่องพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายยุติธรรม ซึ่งคุณเสนอขึ้นมาอีกร่างหนึ่ง ทำนองนั้นนะครับ พิจารณาต่อเลย ได้ไหมครับ แทนที่จะพิจารณารวม พิจารณาแยกทำนองนั้นนะครับ คุณสุทัศน์ เชิญเลยครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น ซึ่งแนวความคิดของท่านประธานกระผมเห็นด้วย เพราะจะมารวมในฉบับเดียวกันคงไม่ได้ ทีนี้ในร่างของกระผมซึ่งไม่เหมือนของรัฐบาลก็คือ ที่ให้มีกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการนโยบายการยุติธรรมแห่งชาติ ซึ่งกระผมไม่ทราบว่าทางรัฐบาลได้เสนอร่างทำนองนี้มาหรือไม่ หรือจะใช้ร่างของกระผมฉบับนี้ต่อไปเลย ซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้กรุณาเซ็นรับรองมาแล้ว เพราะผมดูในวาระการประชุมนั้นผมยังหาไม่เห็นร่างรัฐบาลที่ว่าด้วยคณะกรรมการนโยบายการยุติธรรมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ของคุณมันเป็นทำนองกฎหมายพวงนะครับ มันพ่วง
ต่อกันใช่ไหมครับ ก็ลองหารือกับวิป หรือรัฐมนตรีอยู่ ถ้ารัฐมนตรีคิดว่าทางรัฐบาลยังไม่พร้อม
ที่จะนำเสนอแบบของคุณสุทัศน์ ก็อาจจะตอบคุณสุทัศน์ไปได้เลยว่า เดี่ยวจะเสนอเข้ามาที่หลัง
หรือถ้ารัฐบาลเห็นว่าของคุณสุทัศน์ไปได้แล้วก็อาจพิจารณาต่อไปเลย หรือว่าเห็นว่าไม่เอา ไม่เอา
ก็พิจารณาต่อ คือไม่รับก็คือไม่รับไป ก็ทำนองนั้นไปเลย ๓ อย่าง ก็ขอคำตอบนะครับ คุณปกติ
เชิญเลยครับ

สผ ๑๙/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

บ้งอร ๑๑/๑

นายปกิต พัฒนกุล (บัญญัติรายชื่อ) : ขอขอบคุณที่ท่านประธานที่เคารพ
 ผม นายปกิต พัฒนกุล ส.ส. บัญชีรายชื่อ พรรคไทยรักไทย ท่านประธานครับ ผมได้ฟัง
 คำแถลงของท่านอดีตรัฐมนตรีสุทัศน์แล้วก็เห็นได้ชัดว่าท่านก็บอกว่าหลักการของกฎหมาย
 ของท่าน ๒ ฉบับนั้นมันแตกต่างกัน ถ้าหากเราสามารถพิจารณาเข้าด้วยกันผมคิดว่าจะมีปัญหา
 ในด้านการพิจารณา เพราะว่าอีกฉบับหนึ่งของท่านในเรื่องการที่จะพัฒนาพื้นที่ในวิจัยต่าง ๆ
 นั้นผมคิดว่าน่าที่สภาจะได้พิจารณาในประเด็นนี้ต่างหาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐบาลควร
 จะได้พิจารณาปัญหานี้ เพราะรัฐบาลเสนอกฎหมายลักษณะทำนองเดียวกันแต่หลักการ
 ซึ่งแตกต่างกันอยู่แล้ว ผมคิดว่าถ้าได้ฟังของทางรัฐบาลก่อน ส่วนของทางท่านรัฐมนตรีสุทัศน์
 ก็ไว้เป็นเรื่องพิจารณาในระเบียบวาระอื่นซึ่งจะได้ดำเนินการต่อไปน่าจะเป็นประโยชน์
 ขอขอบพระคุณครับท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสุทัศน์ครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (บัญญัติรายชื่อ) : ตรงนี้ละครับที่กระผมอยากจะทราบ
 แนวทางของรัฐบาล ทั้งนี้เพราะว่าในร่างของรัฐบาลที่ว่าด้วยการวิจัยและพัฒนากระบวนการยุติ
 ธรรมนั้นไม่ทราบในร่างของรัฐบาลจะมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการมีคณะกรรมการนโยบาย
 หรือไม่ ถ้ามีก็จะสามารถรวมพิจารณาได้ และนโยบายรัฐบาลต้องการจะให้คณะกรรมการ
 นโยบายการยุติธรรมหรือไม่ ซึ่งกระผมคงขออนุญาตถามท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงยุติธรรมว่าแนวนโยบายของรัฐบาลขณะนี้ต้องการที่จะให้มีคณะกรรมการ
 นโยบายการยุติธรรมหรือไม่ ถ้ามีในสาระสำคัญกฎหมายที่รัฐบาลเสนอนั้นมีคณะกรรมการ
 ชุดนี้อยู่หรือไม่ ถ้ามีกระผมก็เห็นว่าน่าจะรวมกัน ถ้าไม่มีนโยบายในเรื่องนี้ก็เสนอของกระผม
 พิจารณาก็จะได้ทราบว่ารัฐบาลมีเจตนาอย่างไรกับกระบวนการยุติธรรม ก็คงขออนุญาตถาม
 ผ่านไปทางท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พอให้ความเห็นได้ไหมครับ ถ้าพอให้ความเห็นได้
 เชิญรัฐมนตรีเลยครับ

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กราบเรียน
 ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม พงศ์เทพ เทพกาญจนา รัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงยุติธรรม ท่านประธานครับ กระผมได้พยายามดูร่างพระราชบัญญัติ

คณะกรรมการนโยบายยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรตินี้ครับ
 ขอประทานที่เอ่ยนาม ท่านสุทัศน์ เงินหมื่น กระผมคิดว่ามีหลักการในบางเรื่องซึ่งคล้ายกับ
 ร่างพระราชบัญญัติพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ของรัฐบาลอยู่
 เพราะว่าในร่างรัฐบาลเองนั้นก็จะมีคณะกรรมการการยุติธรรมแห่งชาติซึ่งจะมีอำนาจหน้าที่
 ตามมาตรา ๑๐ ครับ จัดทำแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ แล้วก็เสนอแนะและ
 ให้ความเห็นเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายและแนวทางการบริหารงานยุติธรรมต่อคณะรัฐมนตรี
 ซึ่งกระผมคิดว่าตรงนี้เองจะเป็นส่วนที่มีสาระหลาย ๆ เรื่องคล้ายกับร่างพระราชบัญญัติ
 คณะกรรมการนโยบายยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ของท่านสุทัศน์ แต่ส่วนอีกฉบับหนึ่ง
 ก็คือร่างพระราชบัญญัติพัฒนาการยุติธรรมนั้นเข้าใจว่าจะเป็นอีกเรื่องหนึ่งนะครับซึ่งมีการ
 ตั้งกองทุน ซึ่งจะแตกต่างไปจากสาระของร่างพระราชบัญญัติพัฒนาการบริหารงานยุติธรรม
 แห่งชาติ พ.ศ. ของรัฐบาลครับ เพราะฉะนั้นเองกระผมยังดูว่าร่างที่น่าจะพอจะพิจารณา
 ไปด้วยกันได้นะครับของท่านสุทัศน์นั้นน่าจะเป็นร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบาย
 ยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ... ครับผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณองกรณ์เชิญเลยครับ

นายองกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม องกรณ์
 พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ต่อข้อหารือของ
 ท่านประธานและที่ประชุมในแนวทางการพิจารณาร่างกฎหมายโดยเฉพาะ
 ในร่างพระราชบัญญัติพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ที่คณะรัฐมนตรีเสนอ
 ก็ดี ในส่วนร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายการยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ... ของท่าน
 สุทัศน์ เงินหมื่น และคณะ เป็นผู้เสนอที่ดีนั้น กระผมเห็นว่าโดยหลักการน่าจะรวมพิจารณา
 ร่วมกัน เพราะว่าเมื่อดูในเหตุผลก็มีความสอดคล้องต้องกัน แล้วก็โดยหลักการก็เป็นเรื่อง
 คล้ายคลึงกัน เพราะฉะนั้นน่าจะที่ได้มีการนำมาพิจารณารวมเป็นเรื่องเดียวกันครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุทัศน์ว่าอย่างไร ผมคิดว่ารับไป
แล้วก็ถ้ามันคล้ายกัน แล้วมีอะไรต่างนิดหน่อยก็แปรญัตติเอานะครับ จากข้อแปรญัตติ
หมายความว่าอาจจะเอาความหมายของอีกร่างหนึ่งไปใส่เป็นข้อแปรญัตติ แล้วก็เข้ามา
เป็นร่างเดียวก็จบเสียทีเดียว พอจะไปได้ไหมครับคุณสุทัศน์ครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผม สุทัศน์ เงินหมื่น
หลังจากที่กระผมได้ฟังการแถลงของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมแล้ว กระผมเห็นว่า
ทั้ง ๒ ร่างนี้สาระและเนื้อหาสอดคล้องกัน ขณะเดียวกันรัฐบาลเองก็เห็นชอบด้วยที่เป็น
พระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินแล้วก็ลงนามรับรองแล้ว เพียงแต่ร่างของกระผมนั้น
มีส่วนหนึ่ง que เพิ่มเข้ามาคือกองทุน ตรงนี้เองครับ ถ้าหากรัฐบาลเห็นชอบด้วยก็อาจจะ
ดำเนินการไปได้เลย เพราะแนวของกระผมนั้นเห็นว่าหากมีกองทุนมาดำเนินการ
ในเรื่องนี้แล้วจะสามารถนำงบประมาณนอกงบประมาณของรัฐบาล โดยใช้ระบบกองทุน
มาพัฒนาและวิจัยกระบวนการยุติธรรมได้ ปัจจุบันนี้กระบวนการยุติธรรม สื่อมวลชน
เรียกเป็นกระบวนการยุติธรรมสีเทาไปแล้ว หลายปัญหาเกิดขึ้นมาเพราะกระบวนการ
ยุติธรรมยังไม่ชัดเจน ตรงนี้ผมคิดว่าส่วนแตกต่างคือมีเฉพาะกองทุน กระผมจึงเห็นด้วยว่า
หลังจากที่ท่านรัฐมนตรีชี้แจงแล้วเห็นด้วยว่าน่าจะรวมพิจารณาไปด้วยกัน หากรัฐบาล
ไม่เห็นชอบด้วยในเรื่องกองทุนก็อาจจะตัดไป แล้วกระผมก็อาจจะแพ้ในกรรมาธิการ
แล้วก็มาอภิปรายในสภาเพื่อเป็นหลักฐานไว้ หรืออาจจะมาได้รับเสียงเห็นชอบในสภาก็ได้
จึงเห็นควรว่าควรจะรวมกันพิจารณาคครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมทำความเข้าใจอีกครั้งนะครับว่าถ้ารวมกัน
ทั้ง ๔ ร่าง อภิปรายไปพร้อมกันโดยมีเหตุผลทางการพัฒนาและการอะไรต่าง ๆ หลังจากนั้น
เมื่อเราเอาร่างของร่างใดร่างหนึ่งเป็นหลักแล้ว เมื่อเป็นหลักแล้วอะไรที่คิดว่ารับได้แตกต่าง
จากร่างที่หลักเราก็เอามาใส่ อะไรที่รับไม่ได้ก็อย่าไปรับเลย แล้วเขาก็อาจจะแปรญัตติ
เข้ามาก็อภิปรายกันงานมันก็จบนะครับ แล้วก็เมื่อผู้ให้ความเห็นแล้วสภายังไม่เอาด้วย
ก็ใช้ความพยายามต่อไป ในสมัยต่อไปอะไรทำนองนั้น ซึ่งเราก็ใช้กันมาหลายปีติดกันอยู่
เอาทำนองนั้นพอไหวไหมครับ ท่านสมาชิกครับ คุณสุชุมพงศ์เชิฐครับ

๓๒

สผ ๑๙/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

นนท์สภรณ์ ๑๒/๒

นายสุขุมพงศ์ ใจนาคำ (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสุขุมพงศ์ ใจนาคำ ส.ส. กาฬสินธุ์ พรรคไทยรักไทย ตามที่ท่านประธานได้กรุณาหารือ โดยใช้อำนาจท่านประธานที่จะรวมพระราชบัญญัติที่มีหลักการเดียวกันและคล้ายคลึงกัน กระผมเห็นว่าในหลักการถึงแม้ว่าจะไม่ใช่หลักการเดียวกัน แต่ก็มีสาระสำคัญคล้ายคลึงกัน อยู่บ้าง เพราะฉะนั้นกระผมเห็นด้วยกับท่านประธานครับที่จะรวมกันพิจารณาครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าอย่างนั้นผมอนุญาตให้ท่านรัฐมนตรี เสนอกฎหมายของรัฐบาลก่อนเลยนะครับ เชิญเลยครับ

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :
 กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พงศ์เทพ เทพกาญจนา รัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงยุติธรรม ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีให้เสนอร่างพระราชบัญญัติ
 พัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร โดยมีหลักการ
 และเหตุผลดังนี้

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ
 เหตุผล โดยที่งานด้านกระบวนการยุติธรรมนั้นมีความจำเป็นต่อการสร้าง
 ความสงบเรียบร้อยให้เกิดขึ้นแก่สังคม ทั้งในด้านการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม การคุ้มครอง
 ความปลอดภัยของประชาชน การคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพให้กับประชาชน การบังคับการ
 ให้เป็นไปตามกฎหมายและให้เกิดความสะดวกรวดเร็วแก่ประชาชน แต่เนื่องจากในปัจจุบันองค์กร
 ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานยุติธรรมมีอยู่หลายองค์กร ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบตามกฎหมาย
 ในแต่ละด้านแยกจากกัน จึงมีปัญหาในการบริหารงานด้านกระบวนการยุติธรรมที่ยังไม่มี
 ความเชื่อมโยง เพื่อแก้ไขปัญหาให้ครบถ้วนทุกด้านไปพร้อมกัน ฉะนั้นเพื่อให้เกิดความ
 ร่วมมือในการประสานการบริหารงานยุติธรรมของชาติให้เป็นไปโดยสอดคล้องกันและ
 มีการพัฒนาอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะทำให้การอำนวยความสะดวกยุติธรรมมีประสิทธิภาพและ
 ตอบสนองต่อความต้องการของสังคม สมควรส่งเสริมให้องค์กรที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร
 งานยุติธรรมซึ่งมีความเชี่ยวชาญในการใช้กฎหมายด้านต่าง ๆ ได้ร่วมกันวางแผนการบริหาร
 งานยุติธรรมและแก้ไขปัญหาอุปสรรคในกระบวนการยุติธรรม เพื่อใช้เป็นแนวทางในการ
 พัฒนาการกระบวนการยุติธรรมให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศได้ต่อไป จึงจำเป็นต้องตรา
 พระราชบัญญัตินี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณปกิตศรี

นายปกิต พัฒนกุล (บัญญัติรายชื่อ) : ขอบพระคุณครับท่านประธานที่เคารพ
 กระผม นายปกิต พัฒนกุล ส.ส. บัญชีรายชื่อ พรรคไทยรักไทย ท่านประธานที่เคารพครับ
 ผมเห็นด้วยกับหลักการและเหตุผลในการที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามา
 ซึ่งตรงกับแนวคิดของท่านสมาชิกผู้ที่มีเกียรติอีกหลายท่านนะครับที่ได้ร่วมกันเข้าชื่อเสนอ
 กฎหมายลักษณะทำนองเดียวกันเข้ามา ท่านประธานครับ ผมขอประทานกราบเรียนนิดหนึ่ง
 ก็คือว่ากฎหมายฉบับนี้ตรงกับแนวนโยบายพื้นฐานของรัฐที่บัญญัติไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ
 ตรงกับที่รัฐบาลนี้ได้แถลงนโยบายไว้ต่อสภาเพื่อความกระจ่างชัดบทบาทหน้าที่สภาแห่งนี้ก็ดี
 ทางฝ่ายซึ่งบริหารก็ดี ไม่ค่อยได้พูดกัน แต่การที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมท่านเสนอ
 กฎหมายฉบับนี้แสดงว่าท่านได้เน้นความสำคัญในกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๕ กระผม
 ขอประทานอนุญาตอ่านเพราะเป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายด้วยคำต้องตรงนะครับ
 มาตรา ๗๕ เขาบอก รัฐต้องดูแลให้มีการปฏิบัติตามกฎหมาย ค้ำครองสิทธิและเสรีภาพ
 ของบุคคล จัดระบบงานของกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพและอำนวยความสะดวก
 แก่ประชาชนอย่างรวดเร็วและเท่าเทียมกัน รวมทั้งจัดระบบราชการและงานอื่นของรัฐอย่างอื่น
 ให้มีประสิทธิภาพ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน ท่านประธานครับ ก็ตรงตาม
 ที่รัฐบาลแถลงนโยบายไว้และตรงกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ผมก็ได้ศึกษาพิจารณาเนื้อหา
 สาระในกฎหมายแล้วเห็นว่าจะเป็นประโยชน์นะครับ แต่ท่านประธานครับ ผมเองมีข้อใจ
 อยู่นิดหนึ่ง คือความในมาตรา ๓ เขาบอกว่า การบริหารงานยุติธรรม หมายความว่า
 การดำเนินการที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการในการอำนวยความสะดวก การแก้ไขปัญหา
 อาชญากรรม การคุ้มครองความปลอดภัย

(นายอลงกรณ์ พลบุตร ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต้องขออภัยคุณปกิต คุณอลงกรณ์มีอะไรครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานครับ กระผม อลงกรณ์

พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ กระผมเข้าใจว่าการเสนอ
 กฎหมายจะต้องให้ผู้เสนอร่างกฎหมายเสนอจนครบเสียก่อนครับ ยังไม่ถึงวาระของการอภิปราย
 คือท่านประธานอนุญาตให้คุณปกิต ผมก็สงสัยว่าท่านไม่ได้เป็นผู้เสนอกฎหมาย
 อาจจะข้ามขั้นตอนครับ ต้องขออภัยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือจริง ๆ ก็เป็นอย่างนั้นครับ บังเอิญเมื่อที่
ผมมองไปไม่เห็นใครยกมือ ผมก็เลยเห็นคุณปกิตยกก็เรียกคุณปกิต พอคุณปกิตยกอภิปราย
ไปแล้ว ผมจะท้วงก็ใช่ที่ นี่กว่าจบแล้วผมจะมาลำดับใหม่อย่างที่คุณอลงกรณ์ประท้วงนะครับ
ตกลงคุณปกิตจบหรือยังครับ

นายปกิต พัฒนกุล (บัญญัติรายชื่อ) : ถ้าอนุญาต ผมต่อนิดเดียวจบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นิดเดียวเอาให้จบเลยนะครับ

นายปกิต พัฒนกุล (บัญญัติรายชื่อ) : ขอประทานโทษด้วยนะครับ

และขอบพระคุณท่านผู้เสนอฝ่ายค้านที่เห็นชอบด้วยนะครับ ท่านประธานครับ ที่ผมข้องใจ
ต้องขออนุญาตอ่าน เพราะว่าเป็นตัวบทบัญญัติของกฎหมายนะครับ ก็อ่านใหม่ะครับ
การบริหารงานยุติธรรม หมายความว่า การดำเนินการที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการในการ
อำนวยความสะดวกยุติธรรม การแก้ไขปัญหาอาชญากรรม การคุ้มครองความปลอดภัยในชีวิตและ
ทรัพย์สิน การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพให้กับประชาชน การบังคับคดีตามกฎหมายและ
อำนวยความสะดวกแก่ประชาชน แต่ไม่รวมถึงอำนาจอิสระในการดำเนินคดีของศาล
และการดำเนินการของหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ ท่านประธานครับ คำว่า แต่ไม่รวมถึง
อำนาจอิสระในการดำเนินคดีของศาล ผมเห็นชอบด้วย แต่ท่อนหลังนี้ครับ ที่ว่า และดำเนินการ
ของหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ ท่านประธานครับ ตรงนี้ผมข้องใจเสมอมาก็คือว่า
องค์กรอิสระตามกฎหมายรัฐธรรมนูญที่เราพูดกันนั้น จริง ๆ แล้วก็ต้องพิจารณากันว่าแล้วอิสระ
จริงไหม อิสระจริงหรือไม่จริง ต้องดูกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ นะครับ ที่บอกว่า
อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นประมุขทรงใช้อำนาจนั้น
ทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ ท่านประธานครับ ก็เห็น
ได้ชัดเลยว่า องค์กรอิสระนั้นไม่ได้หลุดพ้นจากอำนาจอธิปไตยตามที่กฎหมายรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๓ บัญญัติไว้เลยนะครับ ผมขอยกตัวอย่าง อย่างเช่น องค์กรอิสระที่เราให้อำนาจ
ตามกฎหมาย กกต. ที่ดูแลควบคุมการเลือกตั้งระดับต่าง ๆ ที่ราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธินี้ครับ

๓๖

สผ ๑๙/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

พัชรี ๑๓/๓

รวมทั้งเลือกตั้ง ส.ส. อะไรต่าง ๆ นะครับ ตรงนี้ครับผมขอประทานกราบเรียนว่า ถ้าไปยึดถือ
อย่างนั้นองค์กรนั้นเวลานี้มีการหลงผิดกันในสาระสำคัญขององค์กรและตัวบทกฎหมาย

- ๑๔/๑

๓๗

สผ ๑๙/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

วฒนี้ ๑๔/๑

ถามว่า กกต. นั้นโดยความเคารพต่อความคิดเห็นต่อ กกต. นะครับ องค์กร กกต. นั้นเป็น
สถานิติบัญญัติหรือเปล่านั้น กกต. นั้นเป็นศาลหรือเปล่านั้น เป็นได้อย่างมากก็คือ
เป็นองค์กรฝ่ายบริหาร คือจัดการเลือกตั้งให้เป็นไปตามกฎหมายฉบับนั้น แต่ในทางปฏิบัติ
กลับกลายเป็นว่าองค์กรนั้นทำหน้าที่เป็นศาลวินิจฉัยและทำหน้าที่ออกกฎระเบียบต่าง ๆ
ที่สภาให้ไว้ไปออกจนกระทั่งไปออกระบบการสอบสวนเอง สืบสวนเอง และวินิจฉัยเอง
ซึ่งมีปัญหามาตลอดและจนกระทั่งวินิจฉัยถึงขนาดว่ารัฐสภาอาจไม่เกิดก็ได้เป็นต้นว่า
เขาบอกวุฒิสมาชิกประกอบด้วยสมาชิกจำนวน ๒๐๐ คน ถ้าหากว่าวันใดวันหนึ่งถูกใช้
กฎหมายอันนั้นไป เพิกถอนก็ดีหรือไม่ประกาศผลก็ดี องค์กรก็ไม่เกิด รัฐสภาก็ไม่เกิด
ตรงนี้มีการวิพากษ์วิจารณ์กันมาก ผมยกตัวอย่าง อย่างเช่น ไปวินิจฉัยว่าการที่ กกต.
ให้มีการเลือกตั้งใหม่ โดย กกต. เห็นเองว่าการเลือกตั้งน่าจะเป็นไปโดยไม่สุจริตยุติธรรม
แม้กฎหมายให้อำนาจไว้ก็เป็นคำวินิจฉัยของ กกต. เอง ซึ่งเรียกกันว่า กกต. สามารถออก
ใบเหลืองให้แก่ผู้ที่ได้รับเลือกตั้งแล้วนะครับเป็นการให้เลือกตั้งใหม่ แล้วบทสุดท้ายเขาก็
ไม่ถูกดำเนินคดีอาญาเกี่ยวกับความผิดการเลือกตั้ง เขาไม่ถูกเพิกถอนสิทธิการเลือกตั้ง
แต่บทสุดท้ายเขาก็กลับถูกฟ้องเรียกเอาค่าตอบแทนต่าง ๆ จาก ส.ส. ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ
อ้างว่าเป็นไปตามกฎหมายรัฐธรรมนูญมาตรา ๙๗ ซึ่งตรงนี้นะครับแท้จริงแล้วก็เป็น
การวินิจฉัยของ กกต. นั้นเป็นคำสั่งทางปกครองและต้องไม่เด็ดขาด และการวินิจฉัยอย่างนั้น
จะมาตีความว่า ส.ส. ก็ดี วุฒิสมาชิกก็ดีที่ถูกเพิกถอนไป แล้วเขาไม่ถูกตัดสิทธิ ไม่ถูกดำเนินคดี
ให้เขามาสู้อคดีได้ใหม่ กลายเป็นว่าเป็นความผิดของเขา แล้วต้องถูกฟ้องเรียกค่าเสียหาย
ทางแพ่ง ตรงนี้ผมไม่ก้าวล่วงอำนาจศาล แต่ว่าชี้ให้เห็นว่าการที่เราจะทำให้กระบวนการ
ยุติธรรมไปเป็นรูปแบบตามที่รัฐบาลแถลงและเสนอกฎหมายฉบับนำที่จะได้มีส่วนในการ
เชื่อมโยงองค์กรต่าง ๆ ที่จะดูแลความปลอดภัยต่าง ๆ และความเป็นธรรมต่าง ๆ ให้แก่
ประชาชนในประเทศนะครับ เพราะฉะนั้นการที่ไปยกเว้นไว้ตรงนี้ดูประหนึ่งว่าองค์กรอิสระนั้น
อิสระยิ่งขึ้น เราบัญญัติกฎหมายเป็นทำนองตอกย้ำให้หลุดพ้นจากอำนาจอธิปไตยตาม
มาตรา ๓ ของรัฐธรรมนูญไปนะครับ ผมก็อยากให้มีการทบทวนถ้าเป็นไปได้นำที่จะสถาบัน
ของกระทรวงยุติธรรมนะครับที่ดำเนินการจัดตั้งขึ้นแล้วและให้มีกฎหมายรองรับได้มีโอกาส
ก้าวเข้าไปดูองค์กรต่าง ๆ ที่ใช้อำนาจนั้นนะครับว่าทำอย่างไรจะให้เกิดความเป็นธรรม

เพราะเป็นองค์กรที่เกี่ยวข้องกับความเป็นธรรมของประชาชนเช่นเดียวกัน นอกจากนี้
 อย่างกฎหมายต่าง ๆ ที่ออกมาใช้แล้วก็มีปัญหาอย่างเช่นกฎหมาย ปปง. กระทรวงยุติธรรม
 ปัญหาว่าจะดูแลกันอย่างไร เชื่อมโยงกันอย่างไรกับหน่วยงานนี้ เป็นต้นว่า ปปง. วันใดวันหนึ่ง
 ก็ออกมาประกาศเลยว่าปีนี้ตั้งเป้าจะยึดทรัพย์ ๔,๕๐๐ ล้านบาท ถึง ๕,๐๐๐ ล้านบาทให้ได้
 แล้วก็มีอาสาสมัครซึ่งเป็นทำนองว่าเป็นสายลับคอยชี้ช่องจับผิดแก่ผู้คนนะครับ ตั้งเป้าว่า
 จะระดมให้ได้ ๙๙,๙๙๙ คน เวลานี้ได้ ๔๐,๐๐๐ กว่าคนแล้วขาดอยู่อีก ๕๐,๐๐๐ กว่าคน
 เพราะฉะนั้นทำนองว่าดูที่คอยสอดส่องจับผิดคนแล้ว ใครชี้ช่องให้ได้ก็ออกประกาศโฆษณา
 กันว่าจะให้รางวัลสินบนนำจับเป็นเงิน ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ผมดูไปดูมาประหนึ่งว่า เอ๊ะ
 ความยุติธรรมของประชาชนตราบใดเราทำให้คนเกิดความรู้สึกหวั่นไหว ผมคิดว่าการใช้อำนาจ
 นั้นก็น่าจะได้ดูแลจากสถาบันกระทรวงยุติธรรมด้วยนะครับ ก็ฝากเป็นข้อสังเกตไว้เท่านั้นเอง
 เมื่อว่าในชั้นพิจารณาก็จะได้พิจารณากันอย่างกว้างขวางขึ้น แล้วดูสิว่าจะเต็มเราจะใส่กัน
 อย่างไรให้ทุกคนในประชาชนผู้อยู่ภายใต้กฎหมายนี้ได้รับความอบอุ่นจากสถาบันยุติธรรม
 ตามที่รัฐธรรมนูญว่าการกระทรวงยุติธรรมในฐานะตัวแทนรัฐบาลเสนอให้กฎหมายฉบับนี้ครับ
 ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขออภัยนะครับข้ามผู้เสนอไป ๒ ท่านด้วยกัน
 นะครับ ก็เรียงลำดับผู้เสนอให้จับก่อนนะครับ ค่อยอภิปรายให้ความเห็นว่าเป็นเห็นด้วยหรือไม่
 เห็นด้วย หรือจะเพิ่มอย่างไร ก็ขอเป็นร่างถัดไปของพรรคชาติไทยนะครับ คุณสุรสิทธิ์
 นิติวรรักษ์ เสิญเลยครับ แล้วถึงจะต่อไปของคุณสุทัศน์นะครับ

นายสุรสิทธิ์ นิติวรรักษ์ (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม
 นายสุรสิทธิ์ นิติวรรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี กระผมและนายณัฐวุฒิ
 ประเสริฐสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุพรรณบุรี ในนามของพรรคชาติไทย
 ได้ร่วมกันเสนอร่างพระราชบัญญัติการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ซึ่งมีหลักการ
 และเหตุผลดังนี้

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ
 เหตุผล กระบวนการยุติธรรมมีความสำคัญในการสร้างความเป็นธรรมให้เกิดขึ้น
 ในสังคม ในการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

ทั้งปวง ตลอดจนการบังคับใช้กฎหมาย การอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนโดยเสมอภาค แต่ในปัจจุบันองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านกระบวนการยุติธรรมมีหลายองค์กรและ บริหารงานยังไม่เชื่อมโยงกัน ก่อให้เกิดปัญหาอุปสรรคในการบริหารงานยุติธรรม ให้สอดคล้อง และเกิดการพัฒนาย่างเป็นระบบ ให้เกิดประสิทธิภาพตอบสนองความต้องการของประชาชน ทั้งปวง และสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ สมควรให้องค์กรที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานยุติธรรม ได้ร่วมกันวางแผนแม่บทในการบริหารงานยุติธรรมในลักษณะองค์รวมเพื่อใช้เป็นแนวทาง ในการพัฒนากระบวนการยุติธรรมให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนและประเทศชาติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ กระผมเองในนามของพรรคชาติไทยนั้นได้เสนอหลักการคงมี ลักษณะคล้ายคลึงกับของคณะรัฐมนตรีและท่านสมาชิกซึ่งจะให้มีความคณะกรรมการยุติธรรม แห่งชาติ ซึ่งมีนายกรัฐมนตรีหรือว่ารองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยงานหรือหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม แล้วก็ องค์กรอิสระ รวมทั้งในภาคของประชาชน ในภาคของการศึกษาซึ่งจะเข้ามามีส่วนร่วมเกี่ยวข้อง ในการที่จะเสนอแผนแม่บทซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประสานงาน ระหว่างหน่วยงานของรัฐนั้นเป็นสิ่งที่มีความจำเป็น โดยมีสำนักงานกิจการยุติธรรมทำหน้าที่ ในฐานะที่เป็นเลขาคณะกรรมการ -----

ผมเองอยากเรียนว่าแม้ว่าในปัจจุบันนี้เราจะมึองค์กรที่เกี่ยวข้องค่อนข้างมากในการที่จะอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนก็ตาม แต่ว่าปัญหาก็ยังคงเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา เราจะเห็นได้ว่าแม้บางสิ่งบางอย่างที่ประชาชนหวังพึ่ง ไม่ว่าจะเป็นศาลยุติธรรมหรือว่าจะเป็นศาลรัฐธรรมนูญอะไรก็แล้วแต่นะครับ ซึ่งก็มีการพูดอยู่เสมอว่าเป็นที่พึ่งสุดท้ายอยู่ตลอดเวลา แต่สิ่งเหล่านี้ก็ยังเป็นปัญหาแล้วก็ยังเป็นสิ่งที่ผลกระทบต่อปัญหาความเดือดร้อนและอุปสรรคโดยเฉพาะในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งขณะนี้ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของตัวบทกฎหมายซึ่งบางส่วนอาจจะไม่เอื้ออำนวยในเรื่องประโยชน์ของการอำนวยความสะดวกยุติธรรม ในเรื่องของการบริหารงานของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องก็คือทั้งระบบในเรื่องของบุคลากรนะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาอุปสรรคในบางส่วนก็ขาดแคลนงบประมาณส่วนหนึ่งเช่นเดียวกัน สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ผมเองก็หวังว่าแม้องค์กรนี้จะป็นองค์กรหนึ่งของภาครัฐ หรืออาจจะเรียกว่าเป็นการสร้างองค์กรของฝ่ายบริหารขึ้นมาก็ตาม เป็นความหวังดีและเป็นความตั้งใจของคนะรัฐมนตรีกี่ก็ตาม แต่องค์กรนี้จะเกิดประสิทธิภาพได้ก็ต้องเป็นความร่วมมือร่วมใจกัน ผมอยากให้เห็นองค์กรทุกองค์กร โดยเฉพาะองค์กรนี้ได้ทำหน้าที่อย่างเต็มหน้าที่ เพราะว่ามีหลายองค์กรที่ประกอบไปด้วยคณะกรรมการส่วนใหญ่ท่านจะเห็นได้ว่าทุกบุคลากรที่เป็น ๑ ในคณะกรรมการนั้นมีภารกิจค่อนข้างมาก การประชุมนี้บางที แต่อยากเรียนว่าบางครั้งไปเจอคณะกรรมการบางคณะ ๓ เดือน ๔ เดือนประชุมกันครั้งหนึ่งนะครับ ผมเองก็ไม่แน่ใจว่าถ้าอย่างนั้นจะเป็นสิ่งที่จะทำให้เกิดประสิทธิภาพหรือไม่ เราก็หวังว่าองค์กรนี้ซึ่งมีความครบถ้วนสมบูรณ์ในส่วนที่เกี่ยวข้องขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมจะเป็นสิ่งสำคัญต่อการที่ทำให้ประชาชนนั้นหวังเป็นที่พึ่งได้ อยากจะหวังว่ารัฐบาลโดยคณะรัฐมนตรีมีความมุ่งมั่นว่าจะทำให้องค์กรที่เกิดขึ้นใหม่มีความสำคัญ แล้วก็เป็นองค์กรที่จะสามารถอำนวยความสะดวกให้กับพี่น้องจริง ๆ นะครับ ผมหวังอย่างนั้น เพราะว่าในยุคของปัจจุบันยังมีสิ่งหลายอย่างที่เกิดความลึกลับ มีความไม่เท่าเทียมกันอยู่มาก ดังนั้นผมเห็นว่าสิ่งเหล่านี้แม้เราจะยังไม่รู้บทบาทหน้าที่ที่มีความชัดเจน แม้ว่ากฎหมายฉบับนี้จะเขียนไว้ก็ตาม แต่การดำเนินการในอนาคตเราก็คงจะต้องฝากให้กับฝ่ายบริหารได้มีส่วนที่จะผลักดันในหลายสิ่งหลายประการ ที่จะทำให้การเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้บรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายได้ กระผมขอเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อสภาเพื่อพิจารณาต่อไปครับ ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขออีกร่างหนึ่งนะครับ ของคุณสุทัศน์
จบแล้วต่ออีกร่างหนึ่งเลยนะครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
สุทัศน์ เงินหมื่น บัญชีรายชื่อ ประชาธิปัตย์ กระผมขออนุญาตเสนอบันทึกหลักการ
และเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายการยุติธรรมแห่งชาติ

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการนโยบายการยุติธรรม
แห่งชาติ และขอเสนอร่างพระราชบัญญัติการวิจัยและการพัฒนากระบวนการยุติธรรม

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยการวิจัยและพัฒนากระบวนการยุติธรรม

ซึ่งท่านประธานกรุณารวมพิจารณาเป็น ๒ ฉบับ เป็นฉบับเดียวกัน

ก่อนอื่นกระผมขอถือโอกาสนี้ขอบคุณรัฐบาล โดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
ที่ได้ดำเนินการปรับปรุงแนวทางกระบวนการยุติธรรม ซึ่งก็สอดคล้องกับแนวทาง
ที่รัฐบาลก่อนได้ทำไว้ ถึงแม้ว่าบางเรื่องจะล่าช้า กล่าวคือร่างที่กระผมได้เสนอมานี้
เสนอตั้งแต่เดือนกันยายน ๒๕๔๔ แต่ก็ยังไม่สายเกินไปที่ท่านได้เสนอมาในวันนี้
แนวทางการปรับปรุงกระบวนการยุติธรรมดังกล่าว นั้น เป็นแนวทางที่บุคคลหรือรัฐบาล
ทุกสมัยที่ผ่านมาพยายามที่จะดำเนินการปรับปรุง ทั้งนี้เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวก
ให้เกิดขึ้นแก่ประชาชน ท่านประธานครับ เนื่องจากปัจจุบันนี้ในประเทศไทยนั้นเป็นประเทศ
ที่ปกครองโดยระบอบประชาธิปไตย มีกฎหมายเป็นหลักในการปกครอง โดยเฉพาะ
ในการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนนั้น เรายึดกฎหมายเป็นหลัก เหตุการณ์
หลายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันนี้ล้วนแล้วแต่เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เพราะความ
ไม่ยุติธรรมที่ประชาชนได้รับ ไม่ว่าจะเป็นเหตุการณ์ความรุนแรงในภาคใต้ก็ดี
เหตุการณ์ความวุ่นวายหลาย ๆ แห่งก็ดี แม้กระทั่งเหตุการณ์ที่พี่น้องประชาชนเรียกร้อง
ขอความเป็นธรรม และเรียกร้องให้รัฐบาลดำเนินการหลายเรื่อง เพื่อประโยชน์
เพื่อสิทธิเสรีภาพของประชาชน รวมทั้งเหตุการณ์ที่นายตำรวจชั้นผู้ใหญ่หลายคน
ได้มีส่วนในการประกอบกิจกรรมดำเนินการทำให้ทนายผู้มีชื่อคนหนึ่งสูญหายไป
ซึ่งถือว่าเป็นกระบวนการยุติธรรมสีเทา และเป็นจุดต่างในกระบวนการยุติธรรม

ที่รุนแรงที่สุด เหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นมาอย่างซ้ำซ้อน ซ้ำซาก และคงจะอยู่ต่อไปในอนาคต หากไม่มีการปรับปรุงและแก้ไข ท่านประธานที่เคารพครับ ปัจจัยหลักที่เป็นอุปสรรคอย่างยิ่งที่เกิดขึ้นในกระบวนการยุติธรรมนั้น กระผมพอที่จะรวบรวมและแยกแยะได้มาเป็นบางส่วนที่ทำให้เกิดปัญหาเดือดร้อนแก่ประชาชนทุกวันนี้ โดยเฉพาะกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศเราครับ ประการแรกนั้นเป็นเรื่องการขาดเอกภาพในการบริหาร ท่านประธานครับ แม้ปัจจุบันองค์กรในกระบวนการยุติธรรมจะมีหลายหน่วยงานด้วยกัน ความรับผิดชอบแตกต่างกัน แต่ทุกหน่วยงานต่างก็มีเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน คืออำนวยความสะดวกยุติธรรมตามกฎหมายให้แก่ประชาชน รวมทั้งการรักษาความสงบเรียบร้อยในสังคม แต่เป็นที่น่าเสียดายครับท่านประธาน ปัจจุบันองค์กรในกระบวนการยุติธรรมหลายแห่งหลายส่วนขาดความเข้าใจถึงเป้าหมายที่จะต้องร่วมมือร่วมใจในการทำงาน และขาดทัศนคติในการทำงานร่วมกัน โดยต่างฝ่ายต่างทำงานของตนไป อันมีลักษณะเป็นการทำงานในอาณาจักรของตนเอง ขาดการประสานงาน ซึ่งส่งผลให้มีการทำงานซ้ำซ้อนสูง และขาดประสิทธิภาพ อีกทั้งการบริหารงานก็ไม่ได้ประโยชน์สูงสุดในเชิงงบประมาณ ขาดเอกภาพในการทำงาน ซึ่งเป็นปัญหาหลักส่งผลถึงการขาดประสิทธิภาพของกระบวนการ ท่านประธานครับ เห็นชัดเจนกรณีที่มีการสูญหายไปของนายคนหนึ่งนั้น แม้กระทั่งองค์กรเดียวกันคือตำรวจ ระหว่างตำรวจนครบาลกับตำรวจซึ่งเป็นตำรวจสอบสวนกลางก็ยังมี ความขัดแย้งกันอย่างสูง ผลกระทบดังกล่าวนี้เกิดขึ้นกับใครครับ เกิดขึ้นกับประชาชน -----

ส่วนผู้ที่รับผิดชอบในส่วนสำนักงานตำรวจแห่งชาตินั้นก็คือ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ซึ่งท่านจะต้องลงมาจัดการปัญหานี้โดยรีบด่วน ทั้งนี้เพราะว่าแนวทางการแก้ปัญหาจะต้องก่อให้เกิดความชัดเจนและแจ่มใสให้เกิดขึ้นโดยรีบด่วน มิฉะนั้นแล้วก็จะไม่เกิดความเชื่อมั่นต่อรัฐบาล ต่อท่านนายก จากประชาชน นี่ก็เป็นส่วนหนึ่งคือการขาดเอกภาพในการบริหารงาน

ประการที่ ๒ ครับท่านประธาน กระบวนการยุติธรรมปัจจุบันนี้ขาดนโยบายระดับชาติในการบริหารงานยุติธรรม และขาดผู้รับผิดชอบในทางการเมืองในการดำเนินการตามนโยบายดังกล่าว ท่านประธานครับ ตรงนี้เองเฉพาะกระบวนการยุติธรรม หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมมีคนรับผิดชอบหลายส่วน หลายคน ซึ่งขาดการประสานงานกัน เดิมนั้นเรามีคณะกรรมการประสานงานกระบวนการยุติธรรมซึ่งเป็นที่รวมของศาล อัยการ ตำรวจ ราชทัณฑ์ ฝ่ายปกครอง และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม เป็นแต่เพียงคณะกรรมการ แต่ขาดการประสานงานที่ดีเพราะไม่มีกฎหมายออกมารองรับในคณะกรรมการดังกล่าว

ประการที่ ๓ ครับท่านประธาน กระบวนการยุติธรรมปัจจุบันขาดการตรวจสอบถ่วงดุลที่เหมาะสมระหว่างองค์กรในกระบวนการยุติธรรมด้วยกัน ขาดความโปร่งใส ขาดระบบที่เป็นหลักประกันความเป็นอิสระ และขาดระบบการตรวจสอบความรับผิดชอบตามระบอบประชาธิปไตยที่เหมาะสม ในส่วนนี้เองท่านประธาน ปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างมากที่เกิดความผิดพลาดบกพร่องในกระบวนการยุติธรรมนั้นเป็นเรื่องการใช้อำนาจโดยมิชอบ การฉ้อราษฎร์บังหลวง การละเมิดสิทธิขั้นพื้นฐานของผู้ต้องหาและจำเลย ส่วนหนึ่งนั้นเกิดจากการเปิดโอกาสให้องค์กรในกระบวนการยุติธรรม โดยเฉพาะองค์กรที่ทำหน้าที่สืบสวนสอบสวนในเบื้องต้น ก็คือตำรวจนั่นเอง มีอำนาจผูกขาดในการบังคับใช้กฎหมายมากเกินไป โดยปราศจากการตรวจสอบถ่วงดุลจากองค์กรอื่น ๆ ในกระบวนการยุติธรรมด้วยกัน จึงทำให้การดำเนินงานขาดความโปร่งใส ซึ่งประชาชนจะตรวจสอบได้ลำบาก เป็นการผูกขาดอำนาจและมีการครอบงำโดยฝ่ายผู้ใหญ่ในองค์กรนั้น หรือบางครั้งก็เป็นเรื่องฝ่ายการเมืองด้วยซ้ำ

ประการที่ ๔ ท่านประธานครับ จุดบกพร่องประการนี้ก็คือมีการขาดศักยภาพในการพัฒนาเพื่อให้เท่าทันต่อภารกิจการบริหารงานของกระบวนการยุติธรรมในปัจจุบัน

กระบวนการยุติธรรมปัจจุบัน ท่านประธานครับ เป็นเรื่องของกระบวนการยุติธรรมไร้พรมแดน จะต้องมีการประสานงานกันระหว่างนานาชาติ จะต้องมีการประสานงานระหว่างองค์กรอื่น ๆ ไม่เฉพาะองค์กรในกระบวนการยุติธรรมเท่านั้นเอง แต่ปัจจุบันกระบวนการยุติธรรมของเรานั้น ชาติศักยภาพในด้านการบริหารงานยุติธรรมที่เป็นการประสานงานกันระหว่างชาติ นี่เป็นส่วนหนึ่งเท่านั้นครับท่านประธานที่เป็นปัญหาเกิดขึ้นในกระบวนการยุติธรรม โดยเหตุนี้เอง นอกจากการแก้ปัญหาดังกล่าวโดยการปรับโครงสร้างกระทรวงยุติธรรมเสียใหม่เพื่อให้เป็นองค์กรที่มารับผิดชอบในหน่วยงานนี้โดยตรง รวบรวมหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมมาไว้ในส่วนเดียวกัน คือไว้ในกระทรวงยุติธรรมแล้ว เป็นที่น่าเสียดายครับ ท่านประธานครับ ความจริงนั้นการศึกษาของรัฐบาลหลายรัฐบาลที่ผ่านมา การศึกษาของคณะกรรมการไม่ว่าจะเป็นวุฒิสภา ไม่ว่าจะเป็นสภาผู้แทนราษฎร และไม่ว่าจะเป็นของกระทรวงยุติธรรมเองหรือของศาลเองได้เคยศึกษาเอาไว้อย่างชัดเจนว่าหน่วยงานในกระทรวงยุติธรรมนั้นควรจะมีหน่วยงานอะไรบ้าง สำนักงานตำรวจแห่งชาตินั้นควรจะมาสังกัดในกระทรวงยุติธรรมอย่างชัดเจน เพื่อจะเป็นเอกภาพในการทำงานและให้เป็นการประสานงานอย่างแท้จริง เป็นที่น่าเสียดายเมื่อมีการเสนอกฎหมายปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ของฯลฯ นายกรัฐมนตรีในคราวที่แล้วนั้นไม่สามารถดำเนินงานที่จะรวบรวมหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมมาไว้ให้เป็นเอกภาพในการทำงานได้ เป็นที่น่าเสียดายเหลือเกินครับ จึงทำให้เกิดความบกพร่องต่อมาจนถึงปัจจุบันนี้ การที่กระผมเสนอกฎหมาย ๒ ฉบับนี้เข้ามา นั้นก็เป็นส่วนหนึ่งที่จะเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาเพื่อจะมีการวิจัยและพัฒนากระบวนการยุติธรรม ร่างที่กระผมได้เสนอมานั้นที่จำเป็นจะต้องมีกองทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนากระบวนการยุติธรรมนั้นเพราะว่า งานในการพัฒนากระบวนการยุติธรรมนั้นบางครั้งและบางเรื่องจะต้องใช้งบประมาณจำนวนมากมาย -----

หากจะคอยฟังพาแต่งบประมาณส่วนของรัฐนั้นอาจจะไม่เพียงพอ อาจจะไม่สามารถอำนวยความสะดวกให้เกิดขึ้นแก่ประชาชนได้ จึงจำเป็นจะต้องมีกองทุนเพื่อการวิจัยและการพัฒนากระบวนการยุติธรรม และในส่วนที่จะต้องให้มีคณะกรรมการนโยบายการยุติธรรมแห่งชาตินั้นก็เพื่อที่จะมากำหนดโครงสร้างกำหนดแผนแม่บท และมีการประสานงานกันในการดำเนินการแก้ปัญหาในปัจจุบันและวางเค้าโครงเพื่อที่จะรองรับอนาคตเมื่อการพัฒนากระบวนการยุติธรรมต่อไป กระผมกับคณะในนามพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งประกอบไปด้วยสมาชิกหลายท่านด้วยกันครับ กล่าวคือ ๑. กระผมเอง นายสุทัศน์ เงินหมื่น ๒. นายฉลาด ขามช่วง ๓. นายถาวร เสนเนียม ๔. นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค ๕. นายวิทยา แก้วภราดัย ๖. นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ ได้ร่วมกันเสนอในนามพรรคประชาธิปัตย์ จึงขออนุญาตท่านประธานเพื่อนำเสนอและขออนุมัติสภาต่อไปครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอลงกรณ์ เชิญเลยครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม

นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ในส่วนของการพิจารณาร่างกฎหมายที่อยู่ในวาระของการรับหลักการ ก็คือร่างพระราชบัญญัติพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติที่คณะรัฐมนตรีเสนอตลอดจนร่างกฎหมายที่ท่านสุทัศน์ เงินหมื่น และคณะเสนอ คือร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายการยุติธรรมแห่งชาติ รวมทั้งร่างกฎหมายพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมของนายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ และนายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัักษ์ เป็นผู้เสนอนั้น ท่านประธานครับ กระผมคิดว่าการนำเสนอกฎหมายแต่ละฉบับนั้นจะต้องมีที่มาที่ไป มีเหตุผลสนับสนุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของกระบวนการยุติธรรม ซึ่งแน่นอนที่สุดว่ารัฐธรรมนูญที่ได้ตราไว้ในมาตรา ๗๕ วรรคหนึ่ง ได้กำหนดเกี่ยวกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ โดยรัฐจะต้องดูแลให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคล จัดระบบงานของกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนอย่างรวดเร็วและเท่าเทียมกัน รวมทั้งจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่นให้มีประสิทธิภาพเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน โดยแท้ที่จริงต้องกราบเรียนท่านประธานว่าในการพิจารณากฎหมายในชั้นหลักการนั้นกระผมคงไม่ลงรายละเอียด แต่ว่าในหลักการ

ของกฎหมายดังกล่าวนั้น กระผมคิดว่ายังไม่รอบคอบ อันนี้ต้องดึงไว้แต่เบื้องต้นในชั้นหลักการ หากว่าในชั้นคณะกรรมการจะได้มีการพิจารณาก็น่าจะเป็นประโยชน์ ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ด้วย เหตุผลที่ว่าในเรื่องของความยุติธรรม ในอีกด้านหนึ่งก็คือความอยุติธรรม เพราะภายใต้ การสร้างระบบยุติธรรมของประเทศนี้ไม่ได้เกี่ยวข้องกับเฉพาะในส่วนของผู้บริหาร ซึ่งก็มีส่วนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และอื่น ๆ ไปถึงสำนักงานอัยการสูงสุดและก็ไปสูศาลยุติธรรมและไปสู่การบังคับ ของกฎหมาย เช่น ราชทัณฑ์ เป็นต้น ทั้งนี้ทั้งนั้นยังไม่รวมไปถึงองค์กรอิสระที่มีขอบเขต อำนาจหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ เช่น ศาลปกครองก็ดี และก็ไปสูคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติ และอื่น ๆ การมีองค์กรเหล่านี้ขึ้นมาไม่ว่าจะเป็นองค์กรในฝ่ายบริหารเป็นองค์กร อิสระตามรัฐธรรมนูญ ล้วนแล้วแต่เพื่อวัตถุประสงค์เดียวกันก็คือ การก่อให้เกิดความยุติธรรม กับประชาชน หัวใจสำคัญก็อยู่ที่ประชาชน แต่ว่ากระบวนการอำนวยความยุติธรรม หรือการบริหารงานยุติธรรมนั้น ถ้ามองในมุมของหลักการของกฎหมายฉบับนี้ โดยเฉพาะ ที่คณะรัฐมนตรีได้นำเสนอนั้น ก็จะเห็นว่าขอบเขตของกฎหมายจำกัดอยู่เฉพาะในส่วนของผู้ บริหาร คือให้มีคณะกรรมการยุติธรรมแห่งชาติขึ้นมา ซึ่งโครงสร้างของคณะกรรมการ กระผมคงไม่ลงรายละเอียด เพียงแต่ว่าเมื่อเป็นกฎหมายที่คณะรัฐมนตรีนำเสนอและตั้ง หน่วยงานใหม่คือสำนักงานกิจการยุติธรรมขึ้นในกระทรวงยุติธรรม ก็ดูประหนึ่งว่าเป็น กฎหมายที่มีขอบเขตแห่งกฎหมายนั้นจำกัดอยู่เฉพาะในกระบวนการยุติธรรมในฝ่ายบริหาร เพราะว่าเป็นส่วนของหลักการของกฎหมายดังกล่าวนี้ได้เขียนไว้ชัดเจนในการที่จะไม่เข้าไป รวมถึงอำนาจอิสระในการดำเนินคดีของศาลและการดำเนินงานของหน่วยงานอิสระตาม รัฐธรรมนูญ -----

เหมือนกับว่าเราได้แบ่งส้มออกเป็น ๒ ส่วน ส่วนหนึ่งคือฝ่ายบริหาร ก็ไปส่วนหนึ่ง ในขณะที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความยุติธรรม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของศาล และเรื่องขององค์กรอิสระนั้นก็แยกออกไป กระผมเห็นว่ามีความไม่รอบคอบตรงนี้ตรงที่ว่าเมื่อขอบเขตแห่งกฎหมายจำกัดไว้แต่เพียงเท่านั้น ก็ดูประหนึ่งว่าเราไม่สามารถที่จะสมเจตนากรณีที่มีการนำเสนอกฎหมายคือต้องการที่จะให้มีการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมในแบบบูรณาการเป็นองค์รวม เขามีตัวอย่างมากมายเหลือเกินที่ท่านประธานคงจะได้เห็นว่า กระผมได้เรียนท่านประธานว่า ในระหว่างความยุติธรรมนั้น ในอีกด้านหนึ่งคือความอยุติธรรมเพราะอะไร เพราะรัฐไม่ว่าเราจะมอบอำนาจโดยการตราพระราชบัญญัติ หรือรัฐธรรมนูญ มอบอำนาจให้กับเจ้าพนักงานฝ่ายต่าง ๆ หรือองค์กรหน่วยงานรัฐฝ่ายต่าง ๆ ในการใช้อำนาจรัฐ แต่บ่อยครั้งเหลือเกินที่ได้มีการใช้อำนาจรัฐละเมิดกฎหมายเสียเอง และนี่คือความบกพร่อง และนี่คือรอยต่างดำที่เกิดขึ้นในกระบวนการยุติธรรมภายในประเทศนี้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของคดีเซอร์แอน หรือกรณีล่าสุดที่เกิดขึ้นอยู่หลายเรื่อง กรณีของชาวไทยกะเหรี่ยงจอบิในคดียิงรถโรงเรียนที่ราชบุรี ซึ่งก็เข้าข่ายคดีเดียวกันเหมือนอย่างกรณีของแพะ เหมือนคดีเซอร์แอน ทั้งที่เราคิดว่าเราได้พูดในสภาแห่งนี้มาหลายครั้งเหลือเกิน จากคดีของเซอร์แอนนำมาสู่การตรากฎหมายในการจ่ายเงินชดเชยให้กับบรรดาผู้ที่ตกเป็นแพะรับบาปในคดีอาญา แต่จากวันนั้นถึงวันนี้แม้จะมีการตรากฎหมายออกมาแล้ว แต่การปฏิบัติในการอำนวยความสะดวกนั้นก็ยังมีช่องโหว่ช่องว่างและนำมาสู่การไปคุกคามละเมิดต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนซึ่งร้ายแรงมาก หรือแม้แต่กระบวนการในเรื่องของการคุ้มครองดูแลสิทธิเสรีภาพ แต่ก็มีการอุ้มทนายสมชายหายไป แล้วก็มีการออกมาว่าเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ ดูเหมือนว่าจะมีการยอมรับว่าตำรวจชั้นนายพล นายพัน มีอักษรย่อ ๑ - ๒ - ๓ - ๔ - ๕ และนายตำรวจชั้นประทวนเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้อง ปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาที่กระผมเชื่อมั่นที่มันแทงความรู้สึกของประชาชน โดยเฉพาะภายใต้การบริหารของรัฐบาลภายใต้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่และภายใต้การปฏิรูประบบราชการ ซึ่งดูประหนึ่งว่ามันเป็นมุมของความล้มเหลว แม้แต่เรื่องที่เป็นนโยบายที่สำคัญ เช่น การประกาศสงครามกับยาเสพติด แต่ดูประหนึ่งว่ามีการซื้อคดีกันได้ มีข่าวว่ามีนายตำรวจระดับนายพันเข้าไปเกี่ยวข้องกับคดีของ ส.จ. คนหนึ่งที่มีบ้านหลังละ ๒๐๐ ล้านบาท เป็นชาวอีกที่ทกรีกโครม มีการยึดทรัพย์ มีการใช้ปปง. เข้าไป มีการฟ้องร้องจับกุมกันในคดีอาญาและคดียาเสพติด รวมทั้งเรื่องของการยึดทรัพย์

สผ ๑๙/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

ัญญาภค ๑๙/๒

ันได้มาจากกรค้ายาเสพติดแต่ศาลยกฟ้อง -----

อะไรกำลังเกิดขึ้นภายใต้การบริหารของรัฐบาล ตัวอย่างเหล่านี้กระผมเชื่อว่าอาจจะเป็น เหตุผลสนับสนุนอีกด้านหนึ่งในการที่บอกว่า ถ้ามีปัญหาบางอย่างนี้เราก็ต้องมีการ ออกกฎหมายก็คือกฎหมายที่ท่านเสนอในวันนี้ แต่กระผมกำลังจะบอกว่ามันไม่พอ มันเป็นเพียงสัมผัสครั้งแรกเท่านั้นเอง และเป็นมุมมองในมุมหนึ่งที่จำกัดมาก ความจริงแล้วกระผม อยากเห็นร่างกฎหมายในการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ เป็นแห่งชาติจริง ๆ ไม่ใช่แห่งรัฐบาล คำว่า แห่งชาติ หมายความว่าอย่างไร หมายความว่ากระบวนการยุติธรรม ในองค์กรทุกหน่วยที่เกี่ยวข้องนั้นจะต้องมาอยู่ที่ตรงนี้ แต่อยู่ในสถานภาพไม่ใช่เป็น หน่วยงานในสังกัดกระทรวงยุติธรรม ผมถามท่านประธานผ่านไปถึงท่านรัฐมนตรีว่า ถ้าวันนี้ มีร่างกฎหมายที่ผ่านเข้ามาแล้วก็บอกว่า สำนักงานศาลยุติธรรมซึ่งอยู่ในส่วนตุลาการ เสนอร่างกฎหมายผ่านเข้ามาจะผ่านโดยช่องทางของประชาชนเข้าชื่อ ผ่านเข้ามาในส่วนของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่เป็นกฎหมายที่ให้ตั้งกรรมการอย่างนี้เช่นกัน แต่ว่าศาลยุติธรรม เป็นเจ้าภาพ ท่านจะรับได้หรือไม่ กระผมเชื่อว่าก็เป็นหลักการที่คงรับได้ยาก ก็เหมือนกัน เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่าโดยแท้ที่จริงแล้วอยากให้เห็นร่างกฎหมายแห่งชาติจริง ๆ ก็คือว่า เป็นร่างกฎหมายที่ได้รวมเอากระบวนการยุติธรรมทั้งหมดมาประสานงานความร่วมมือกัน จะเป็นรูปคณะกรรมการแห่งชาติ แต่ว่าหน่วยงานจะต้องไม่ได้สังกัดกระทรวงยุติธรรม ดูประเด็นว่าข้อเสนอผมนั้นก็คงจะเหมือนกับกรณีที่ให้มีหน่วยงานอิสระขึ้นมา ซึ่งจะไม่มีการ ตั้งแต่งตั้งจนมาจากฝ่ายบริหาร จะมาจากศาลยุติธรรม หรือมาจากองค์กรอิสระ เพราะฉะนั้น โดยสถานภาพของกฎหมายและหน่วยงานตามที่เสนอร่างกฎหมายมาที่อยู่ภายใต้กระทรวง ยุติธรรมนั้น ท่านก็จะได้แก่ในส่วนของฝ่ายบริหาร แต่มันก็เป็นสัมผัสเพียงครั้งแรกเท่านั้นเอง ในขณะที่ความระแวงสงสัยในการอำนวยการยุติธรรมของรัฐบาลกำลังเป็นข้อก้ำกัในสายตา ประชาชนอยู่หลายคดี รวมทั้งการปฏิบัติตามกฎหมาย การบังคับใช้กฎหมายก็มีความก้ำกัว่า ใช้เพื่อการรักษาอำนาจรัฐหรือการกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้าม ผมคิดว่าในวันนี้ในหลักการนั้น กระผมเห็นด้วยว่าถึงเวลา อาจจะเข้าไปด้วยซ้ำไป แต่ว่าก็ยังมีดีที่รัฐบาลยังนำเสนอเข้ามา แต่ถ้าเสนอจริง ๆ แล้วต้องใจกว้างกว่านี้ คือควรเป็นคณะกรรมการการยุติธรรมแห่งชาติ ที่เป็นอิสระครับ เมื่อเป็นอิสระนั้นความแตกต่างก็อยู่ตรงที่ว่าคณะกรรมการจะประกอบไปด้วย ตัวแทนที่ทุกฝ่ายเต็มใจจะเข้ามามีส่วนร่วม และบทนิยามก็ไม่จำเป็นจะต้องไปแยกส่วน

อย่างนิยามในเรื่องของการบริหารงานยุติธรรมที่แยกเรื่องศาลยุติธรรม และในเรื่องของ
องค์กระอิสระตามรัฐธรรมนูญออกไป แม้ว่าในโครงสร้างคณะกรรมการจะมีตัวแทนของศาล
จะมีตัวแทนของศาลปกครอง แต่สถานภาพมันแตกต่างกันในการเข้าไปมีส่วนร่วมนั้นท่านก็คง
ทราบว่า ศาลก็ดี องค์กระอิสระนั้นก็พยายามที่จะรักษาความเป็นอิสระของตัว ดังนั้นด้วย
สถานภาพของกฎหมายและขอบเขตแห่งกฎหมายฉบับนี้กระผมคิดว่าถ้าเป็นไปได้
และท่านรัฐมนตรีได้เห็นถึงประเด็นที่กระผมได้นำเสนอจะได้มีการแก้ไขเพื่อให้เป็นร่างกฎหมาย
ที่เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง และเป็นการสร้างการมีส่วนร่วมอย่างมีบูรณาการของทุกองค์กร
ทุกฝ่ายภายใต้คำว่า ความยุติธรรมในประเทศนี้ กระผมก็ขอเสนอความคิดดังกล่าว
และในชั้นหลักการนั้นกระผมปฏิเสธไม่ได้ว่าเป็นหลักการที่ดีในร่างของคณะรัฐมนตรี
หรือร่างที่พรรคประชาธิปัตย์และพรรคชาติไทยได้นำเสนอ ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายอุทัย พิมพ์ใจชน ประธานสภาผู้แทนราษฎร
ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสมศักดิ์ ปรีศนันท์กุล รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านพินิจ จันทรสุรินทร์ ครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม
นายพินิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง ท่านครับ ผมมีความดีใจ
เป็นอย่างยิ่งที่ทางรัฐมนตรีและเพื่อนสมาชิกได้เสนอพระราชบัญญัติว่าด้วยการพัฒนา
การบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ที่กระผมต้องมาเรียนท่านประธานว่าดีใจก็เพราะเหตุว่า
มีอยู่ครั้งหนึ่งในสมัยก่อน ผมถูกผู้ปกครองฝ่ายปกครองได้กล่าวในเรื่องร้องเรียนขอความ
เป็นธรรมบ้าง ขอความยุติธรรมบ้าง เพื่อนกล่าวว่อย่างไรครับ ท่านประธานครับ ผมเรียน
ท่านไว้ ยุติธรรมครับ ยุติ แล้วก็ ท สระอำ ทำ ครับ ท่านบอกมีอย่างเดียวละครับ
ยุติทำเอาใหม่ละ -----

ก็เผ่าคู่ครับเราจึงมีโอกาสได้เข้ามาเป็นผู้แทนราษฎร แล้วก็พยายามที่จะดูในเรื่องของความเป็นธรรมในด้านการออกพระราชบัญญัติตลอดมา เมื่อมาเห็นหลักการและเหตุผลที่ทางคณะรัฐมนตรีและเพื่อนสมาชิกที่ได้นำเสนอจากตัวแทนพรรคการเมืองได้เสนอไปแล้วก็มีลักษณะคล้ายกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านประธานครับเรื่องของการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม การคุ้มครองความปลอดภัยของประชาชนและคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ เรื่องใหญ่ทั้ง ๓ ประการนี้เป็นเรื่องที่สำคัญยิ่งที่เราจะต้องเผ่าดูแล โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ ซึ่งให้สิทธิมากเหลือเกิน ให้สิทธิเสรีภาพแก่ประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ผมเห็นอย่างชัดเจนก็เรื่องการเชื่อมโยงของหน่วยงานต่าง ๆ ที่จะให้ความเป็นธรรมหรือความยุติธรรมไม่จำเป็นว่าจะต้องเป็นหน่วยงานที่เป็นการป้องกันหรือที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายก็ตามนะครับ ถ้าหากมีการเชื่อมโยงดังที่พระราชบัญญัติได้เขียนไว้มันก็จะเกิดประโยชน์อย่างยิ่งแก่ประชาชนชาวไทย ท่านประธานครับ เมื่อผมมาดูในเรื่องที่สำคัญยิ่งในการที่จะดำเนินการซึ่ง ณ เวลานี้จากหลักการและเหตุผลนี้แล้วจะเห็นว่าเป็นการร่างโดยเฉพาะอย่างยิ่งของรัฐบาลมี ๓ หมวดด้วยกัน หมวดคณะกรรมการการบริหารและยุติธรรมแห่งชาติ ผมมาดูแล้วมีหลายเรื่องที่ยากจะขอเรียนที่ประชุมนี้ได้ทราบว่าคณะกรรมการต่าง ๆ ที่ตั้งไว้ส่วนใหญ่เป็นหัวหน้าหน่วยงานแทบทั้งสิ้นนะครับ แต่ผมก็เห็นมีอยู่อันหนึ่งก็ไม่อยากจะพูดว่าเดี๋ยวจะเป็นชี้ข้างจับตักแตนนะครับ ฝ่ายท่านรัฐมนตรีไปด้วยครับ แต่ว่าเราเห็นดีมีคณะอนุกรรมการมีอนุกรรมการอยู่เหมือนกันในการแต่งตั้งจากคณะกรรมการชุดนี้ แต่งตั้งอนุกรรมการดำเนินการ แต่เรื่องที่ผมอยากเรียนที่มันน่าจะต้องเป็นผู้ใหญ่ให้เสมอภาคกันหน่อย กล่าวคืออย่างสมมุติว่า ผู้แทนกระทรวงยุติธรรมนี้อาจจะบอกปลัดกระทรวงยุติธรรมเดียวเลยนอกจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมแล้ว ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนจะเป็นเลขธิการต้องระบุเลยครับ ไม่เช่นนั้นก็เป็นผู้แทน อย่าไปห่วงผู้แทนนี้ เขาส่งมาได้ เขาส่งมาได้แต่ถ้าหากระบุตำแหน่งให้มีความรับผิดชอบร่วมกันอย่างชัดเจนแล้วนะครับมันก็จะทำให้เรื่องคณะกรรมการจะสมบูรณ์ ผู้แทนสำนักงานประมาณ ผู้แทนศาลปกครอง ผู้แทนศาลรัฐธรรมนูญ ผู้แทนศาลทหาร ถ้าเราบอกประมุขของแต่ละหน่วยงานแล้ว รูปร่างจะเห็นชัดครับ คือทุกคนต้องรับผิดชอบ งานที่จะเชื่อมโยงในความยุติธรรม ผมอยากเห็นว่ามีความรับผิดชอบตรงนี้อย่างสูงสุด กล่าวคือก็หมายความว่าจะให้ใคร

มาเป็นผู้แทน คือตัวเอวอนั้นแหละมาแทน แน่นอน แต่ถ้าบอกระบุแล้วนะครั้นความรับผิดชอบ
จะมีเสมอมา และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อประชุมเสร็จก็เหมือนไฟไหม้ฟางท่านประธานครับ
จบแล้วก็แล้วไป แต่ผมไปอุ้นใจอยู่อีกอันหนึ่งก็คือในระดับกลางที่จะดำเนินการต่อไปก็คือ
อนุกรรมการ ถ้าอนุกรรมการระบุเสียหน่อยหรืออำนาจหน้าที่ที่จะเขียนไว้ที่เป็นอำนาจออก
กฎ ระเบียบ หรือแต่งตั้งอนุกรรมการนี้ก็อยากจะฝากท่านประธานครับ ท่านรัฐมนตรีครับ
ซึ่งจะต้องมาทำหน้าที่ประธานคณะกรรมการชุดนี้ในโอกาสต่อไป อันนี้เป็นเรื่องที่สำคัญที่
กระผมอยากจะเรียนว่าประสบการณ์ที่พบมาผ่านมานี้ ส่วนใหญ่ก็จะตั้งเป็นผู้แทน แต่เมื่อ
มารับงานไปแล้วก็สรุปเสนอรายงานก็จบ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเป็นบุคลากรโดยมีอำนาจ
สูงสุดในกระทรวงนั้นก็ดำเนินการได้สำเร็จนะครับ

อีกเรื่องหนึ่งที่จะต้องรายงานคณะกรรมการที่จะต้องรายงานต่อคณะรัฐมนตรี
แต่ถ้าหากว่าสามารถดำเนินการเสนอต่อสภาได้ด้วยมันก็จะเกิดความอุ้นใจครับ แต่ในนี้ไม่ได้
เขียนไว้ มีแต่เพียงว่า กำกับ ดูแล แล้วก็จัดรายงาน ในมาตรา ๑๐ รายงานประจำปีของ
สำนักงานกิจการวิธีทำเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี คือ หมายความว่ารายงานประจำปี
สิ่งที่ขาดข้อง สิ่งที่ไม่มี ไม่เชื่อมโยงสอดคล้องกัน -----

ท่านประธานที่เคารพครับ กระทรวงยุติธรรมแห่งสหรัฐอเมริกาเวลาตำรวจจับจากรัฐหนึ่งไปยังรัฐหนึ่ง ๕ ปี แต่เขาบอก ซีเรียล นัมเบอร์ (Serial Number) สมมุติทีเวลาขนย้ายบ้านอีก ๕ ปี เขาจับได้ จับได้เลยท่านครับ เขาจะดูซีเรียล นัมเบอร์ เสร็จแล้วเขาจะรู้เรื่องกัน เขามีการเชื่อมโยงกันตลอดเวลา อย่างนี้เป็นต้น

อีกเรื่องหนึ่งที่จะดำเนินการก็คือ สำนักงานกิจการยุติธรรม ซึ่งเป็นหมวด ๒ ผมจะกล่าวโดยย่อ เพราะฉะนั้นในมาตรา ๑๓ เมื่อคณะกรรมการได้จัดตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานพิจารณาเรื่องความเสียหายที่มันเกิดขึ้นหรือที่มันจะไม่เชื่อมโยงกันแล้ว มันต้องมีมูลเหตุ ตรงนี้เป็นเรื่องที่สำคัญว่า เมื่อคณะกรรมการหรือคณะทำงานดำเนินการแล้ว มูลเหตุที่สำคัญที่สุดมันอะไรบ้างที่จะต้องต่อเนื่องกัน อันนี้ไม่ได้กล่าวถึง แต่ผมเข้าใจว่า ก็คงจะเป็นอำนาจหน้าที่ที่จะระบุในรายละเอียดในเมื่อจัดตั้งสำนักงานกิจการไปแล้ว สำนักงานนี้ผมดูแล้วท่านประธานครับ กิจกรรมที่จะดำเนินการ มีอยู่ทั้งหมด ๗ ประการด้วยกัน แต่ผมว่ายังไม่เพียงพอท่านประธานครับ เพราะว่าสำนักงานนั้นนอกจากจะต้องสำรวจศึกษาวิเคราะห์และพัฒนางานยุติธรรมแล้ว นโยบายที่สำคัญที่จะเชื่อมโยงต่อไปนี้ในทั่วประเทศหรือในหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากที่คณะกรรมการที่ได้ก่อตั้งมาแล้ว ส่วนใหญ่เป็นคณะกรรมการที่ก่อตั้งจากงานยุติธรรมทั้งหลาย งานยุติธรรมทั้งหลายที่มีอยู่ในหน่วยงานนั้นแหละ มันจะเชื่อมโยงกันอย่างไร

เพราะฉะนั้นผมก็อยากจะไปอีกอันหนึ่งก็คือเรื่องของมาตรา ๑๔ ซึ่งเป็นการบริหารงานสำนักงาน ซึ่งนายกรัฐมนตรี นอกจากจะมาเป็นประธานคณะกรรมการแล้วก็ยังให้อำนาจนายกรัฐมนตรีในมาตรา ๑๔ ในการที่มีคำสั่งข้าราชการหรือลูกจ้างหน่วยงานอื่น อันนี้มันก็เหมาะ ทำไมผมจึงว่าเหมาะ ก็เพราะว่าถ้าหากว่าหน่วยงานต่าง ๆ ที่เชื่อมโยงสามารถที่จะโยกย้ายถ่ายเทในวงงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกันให้ไปช่วยงานหน่วยนั้น หน่วยนี้ มันก็น่าจะสัมฤทธิ์ผล อันนี้ผมถือว่าเป็นเรื่องที่มีองการณโกลที่จะให้อำนาจแล้วก็ทำงานให้คล่องตัวขึ้น อันนี้ผมเห็นด้วยทุกประการ

อีกเรื่องหนึ่ง ความร่วมมือในการพัฒนาการบริหารยุติธรรมคือหมวดสุดท้าย ท่านครับ ถ้าท่านจะแลดูให้เห็นว่าในการร่วมมือในการพัฒนาบริหารงานต่าง ๆ เหล่านี้ อันนี้มันอีกอันหนึ่งท่านประธานครับ เราไม่ได้เกี่ยวข้องกับต่างประเทศ นี้พูดแต่ภายใน

แต่ถ้าหากว่าความร่วมมือในการพัฒนา เราเปิดเสียหน่อย เพราะความร่วมมือในระหว่างประเทศเรามีอนุสนธิสัญญาระหว่างประเทศ ซึ่งเราได้ให้สัตยาบันไปแล้ว แต่ถ้าหากว่าเขียนไว้หน่อยหนึ่งในเรื่องด้านการต่างประเทศ ในข้อนี้เราสามารถที่จะดำเนินการได้เลย อาศัยอำนาจในพระราชบัญญัติยุติธรรมตรงนี้ เราสามารถจะเชื่อมโยง ถึงแม้ว่าเราจะอาศัยสนธิสัญญาที่เราให้สัตยาบันไปแล้วก็ตาม แต่ถ้าเราสามารถเขียนเพิ่มเติมในเรื่องของการต่างประเทศ โจรระหว่างประเทศอะไรต่าง ๆ ที่มันจะเกิดขึ้น มันก็สามารถจะอำนวยความสะดวกในเรื่องนี้ได้ เพราะฉะนั้นผมอยากจะเรียนว่า หน่วยงานของรัฐหรือองค์การที่เกี่ยวข้องบริหารงานยุติธรรมที่พรรคทำอยู่นี้จะครับ ไม่ดำเนินการให้สอดคล้องกับแม่บทการบริหารยุติธรรม ให้แจ้งคณะกรรมการเพื่อทราบ เสนอคณะรัฐมนตรีปรับปรุงแผนแม่บท ตรงนี้แหละครับ ท่านประธานครับ เราเขียนไว้ตรงนี้เขียนดี แต่ผมอยากจะขอให้ใส่ไปด้วยว่าให้มันสอดคล้องกับที่เราจะดำเนินการกับงานระหว่างประเทศไปด้วย มันก็จะเป็นการดีเพื่อให้สมบูรณ์ต่อไป ผมก็ขอแสดงความคิดเห็นไว้เพียงเท่านี้ ก็อยากจะขอทราบเรียนว่าสิ่งที่รัฐบาลทำไปตรงนี้ผมจะก่อให้เกิด แต่ผมก็ฝากถึงไปนิดเดียวว่า ถ้าไม่พูดไว้เสียมันก็จะไม่เกิดประโยชน์อะไร เพราะว่าผมมองเห็นแล้วว่ามันจะเป็นการเขียนไว้เฉย ๆ แต่การดำเนินงานต่อไปมันจะไม่คล่องตัว ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ครับ คุณสุวโรชก่อนนะครับ แล้วต่อด้วยคุณพินิจ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม สุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดชุมพร ท่านประธานครับ ผมขออภิปราย เพื่อแสดงความคิดเห็นในร่างพระราชบัญญัติพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ซึ่งจากหลักการ เหตุผล ที่ทางรัฐมนตรีนึกว่าการกระทรวงยุติธรรมซึ่งเป็นตัวแทนของรัฐบาลได้กรุณากล่าวหลักการและเหตุผลให้เป็นที่ทราบอยู่แล้ว ซึ่งในหลักของกระบวนการยุติธรรมนี้ครับ ท่านประธานครับ ก็เป็นที่ทราบอยู่แล้วว่ารากฐานที่จะสร้างความเชื่อมั่น สร้างความศรัทธา ไม่ว่าจะเป็ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม หรือการเมือง กระบวนการยุติธรรมคือหลักที่จะนำไปสู่เป้าหมายเหล่านั้น ต้องยอมรับครับว่าในช่วง ๒ - ๓ ปีที่ผ่านมา ภายใต้การนำของรัฐบาลชุดนี้ หลายครั้งสังคมมีความกังขา สังคมขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม นับตั้งแต่กระบวนการสืบสวนสอบสวนเพื่อให้ได้มาซึ่งผู้ที่เป็นผู้ต้องหาในแต่ละคดี หลายครั้งสิทธิเสรีภาพของพี่น้องประชาชนเหล่านั้นต้องสูญเสียสิทธิเสรีภาพไป ถูกจำขังบ้างกว่าจะหลุดรอดมาได้ กว่าที่อัยการสั่งไม่ฟ้องก็ตาม หรือกว่าที่ศาลจะพิพากษายกฟ้องก็ดี ใช่ครับ การพัฒนากระบวนการยุติธรรม ในกรณีจับแพะ จับแกะมา ก็มีบทในการที่จะได้รับการชดเชยตามที่กฎหมายได้บัญญัติเอาไว้ กรณีที่มีการจับแพะ แต่ถามว่าถ้าเลือกได้ผมเชื่อครับว่าทายาทของคนที่เป็นแพะ เป็นแกะ ที่ต้องสูญเสียบิดา มารดาไป สูญเสียสิทธิเสรีภาพไป กับเงินที่ได้รับการชดเชยตามที่กฎหมายได้บัญญัติแล้วก็มีโครงสร้างของหน่วยงานที่มารับผิดชอบตามบทบัญญัติของกฎหมายเหล่านั้น ถ้าเลือกได้ผมเชื่อว่าผู้ที่ได้รับค่าชดเชยหรือค่าทดแทนเหล่านั้น ถ้าเขาพูดได้ว่าเอาชีวิตคุณพ่อเขาคืนมา เอาชีวิตของสามีเขาคืนมา แล้วเขาไม่รับเงินเหล่านี้ ถ้าทำได้ผมเชื่อว่าทุกคนอยากจะพูด ทุกคนอยากจะทำในสิ่งเหล่านั้น แต่ในสิ่งเหล่านี้มันไม่สามารถที่จะได้ตามสิ่งที่เขาต้องการ เพราะฉะนั้นดูประเด็นคล้าย ๆ กับว่าศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ค่าของคน มันก็บอกว่ก็อยู่ที่ทำอย่างไรละมันเป็นแพะไปแล้ว ล่าสุดเห็นไหมครับ แม้กระทั่งจอบีรับสารภาพในชั้นสอบสวน และสิ่งที่ทางพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการก็ตามที่ปรากฏในสื่อออกมา ก็บอกว่าที่มีความเห็นสั่งฟ้องในเรื่องนี้ก็เพราะผู้ต้องหาเดินเข้ามาแล้วรับสารภาพ กว่าจะสู้คดี ท่านประธานครับ ก็ปีครับ

สิทธิเสรีภาพของจอบิถึงแม้ว่าเขาจะไม่ใช่เป็นคนไทย สัญชาติไทย เชื้อชาติไทย ถึงแม้จะมีการพิสูจน์สัญชาติอะไรก็สุดแล้วแต่ แต่เมื่ออยู่ในผืนแผ่นดินไทยก็ต้องบังคับใช้ตามบทบัญญัติของกฎหมายไทย ถ้ามว่าสิ่งเหล่านี้เมื่อไรมันจะหมด กระบวนการยุติธรรมที่จะอำนวยไม่ให้สิ่งเหล่านี้มันเกิดขึ้นถ้าหากว่าเรามีพระราชบัญญัติพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติฉบับนี้ขึ้นมาแล้วนี่ครับ สิ่งที่ผมกราบเรียนเป็นอุทาหรณ์หรือเป็นข้อเท็จจริงบางประการที่มันเกิดขึ้นต่อสาธารณะในวันนี้มันจะหมดไปไหม จากร่างที่เราได้ดูจะว่าดีในเหรียญด้านหนึ่งก็ต้องยอมรับว่าเป็นการบูรณาการ เป็นการหลอมรวมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมเข้ามาอย่างน้อย ๆ รัฐบาลก็สามารถที่จะแสดงออกให้เห็นถึงในบางสิ่งบางประการที่เป็นแง่มุมในฝ่ายนโยบาย ว่าถ้าฝ่ายนโยบายเห็นว่าในบางสิ่งบางประการคิดว่ากระบวนการยุติธรรมน่าจะมารองรับในสิ่งเหล่านั้นได้ก็อยากจะเห็นให้แก่นโยบายผ่านรัฐมนตรีหรือผ่านคณะกรรมการไป หรือผ่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยที่รักษาการตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็สามารถดำเนินการได้ แต่สิ่งที่เรามีความเป็นห่วงเรามีความกังวล เรากลัวจะเป็นลักษณะของการหนีเสือไปปะจระเข้ขณะนี้เราไม่มีในเรื่องของร่างพระราชบัญญัติกฎหมายฉบับนี้ การพัฒนากระบวนการยุติธรรมแห่งชาติ การหลอมรวมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมขณะที่เรายังไม่ได้หลอมรวมมาอย่างนั้นะครับ ก็ยังมีมรรคมีผลให้เห็นในช่วง ๓ ปีที่ผ่านมา หลายเรื่องครับสังคมกังขาเห็นไหมครับนอกเหนือจากที่ผมกราบเรียนไปแล้ว แม้กระทั่งล่าสุดเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็เป็นข่าวกันฉาวโฉ่ใหญ่โต -----

วันนี้ก็มีหนังสือขออนุมัติมาเพื่อขอความเห็นตามบทบัญญัติของกฎหมายรัฐธรรมนูญ เราก็ไปดูว่า พ.ร.ก. ผู้ก่อการร้ายก็เพิ่งผ่านสภาไป แต่ข้อหาบางข้อหา เอ๊ะ ทำไมมันหายไป สังคมเขาก็มองครึบว่า เอ๊ะ ตรงนี้แมลงวันไม่ตอมกันเองหรือเปล่า เหล่านี้เป็นต้น ก็เป็นสิ่งที่ผมลงไปข้างล่าง หลายคนก็ถามผม ผมก็บอกว่าเรื่องนี้เราก็ต้องติดตามกันต่อไป เพราะมันมีการขยับข้อหาบางข้อหาเอาไว้เพื่อเอื้อประโยชน์ให้กับพวกพ้องของตัวเอง มีบ้างหรือไม่ นี่ก็คืออีกประเด็นหนึ่งที่ต้องกราบเรียนกับท่านประธานละครับว่าสิ่งเหล่านี้มันจะหมดไปไหมถ้าหากร่างพระราชบัญญัติการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติฉบับนี้ผ่านรับหลักการของสภาแห่งนี้ ซึ่งเสียงข้างมากก็ผ่านอยู่แล้วครับ เพียงแต่ว่ามุมมองของฝ่ายค้านแบบพวกผมเราก็ต้องตั้งกันว่าถ้าลักษณะของหนังสือจะเข้าเหมือนที่ผมกราบเรียนไป ถ้าเกิดในอนาคตข้างหน้านี้ครับเกิดว่าฝ่ายบริหารหรือรัฐบาลมีผลประโยชน์ทับซ้อน หรือต้องการแก้ไขปัญหาทางการเมืองของรัฐบาลเอง แล้วใช้อำนาจฝ่ายบริหารตรงนั้นไหลซึมผ่านเป็นนโยบายเข้าไปในคณะกรรมการชุดนี้จะทำได้ไหม ถ้าทำได้แล้วนี้ครับอะไร มันจะเกิดขึ้นครับ วันนี้เห็นไหมครับศาลก็แยกตัวเองออกให้มีความเป็นอิสระในการพิจารณาอรรถคดีต่าง ๆ ก็เป็นที่ยอมรับ ถึงแม้จะมีบ้างการพิจารณาคดีต่อเนื่อง ตรงนี้ครับ ก็อาจจะเป็นปัญหาอุปสรรคในการอำนวยความสะดวกให้กับพี่น้องประชาชนบ้างในบางครั้ง คนที่ถูกจำขังไปจากการพิจารณาคดีต่อเนื่องตรงนี้ผมไม่ทราบว่างกฎหมายฉบับนี้สามารถเข้าไปดำเนินการให้คุณให้โทษหรือปรับปรุงเปลี่ยนแปลงในสิ่งเหล่านี้ได้หรือไม่ ซึ่งถ้าดูกันผิวเผินมันก็คงเข้าไปไม่ได้หรอกครับ แต่ก็อดเป็นห่วงไม่ได้ครับว่ากระบวนการของศาล เขาก็มีของเขาอยู่ ซึ่งการปรับปรุงตรงนั้นก็น่าจะเป็นในเรื่องของวิชาชีพทางด้านกฎหมาย วันนี้ผมเองเป็นทนายความ เพื่อนอาชีพทนายความก็เดือดร้อนในเรื่องเหล่านี้ครับ รับผิดชอบคดีหนึ่งพิจารณาคดีต่อเนื่องโน่นไปปลายปี ๒๕๔๘ ขึ้นปี ๒๕๔๙ กันแล้ว แล้วสิทธิเสรีภาพของพี่น้องประชาชนขอยื่นประกันตัวด้วยหลักทรัพย์ ไม่ว่าจะเป็นหลักทรัพย์โดยบุคคล หรือหลักประกันด้วยทรัพย์สินก็มีเพียงพอ แต่หลายคดีครับไม่ได้รับอนุญาตให้ประกันตัว สิทธิเสรีภาพของเขา ๒ - ๓ ปีกว่าจะสู้คดีถึงที่สุด สมมุติศาลพิพากษายกฟ้องขึ้นมา แล้วมารับค่าชดเชย ค่าทดแทนรายหนึ่ง ๒ - ๓ แสนบาท มันจะคุ้มกันหรือครับ สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่พวกเรากังวลครับว่าถ้ามีองค์กรพัฒนากระบวนการการยุติธรรมแห่งชาติ

ตรงนี้ไปแล้ว ถ้าท่านประธานจะได้กรุณาอยู่ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มาตรา ๓ ครับ
 การบริหารงานยุติธรรมหมายถึงการดำเนินการเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการในการอำนวยความสะดวก
 ความยุติธรรม ในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม เห็นไหมครับที่ต้องเน้นต้องย้ำก็คือการแก้ไข
 ปัญหาอาชญากรรม ตรงนี้ครับที่ผมเองในฐานะที่เป็นสมาชิกแห่งรัฐสภาตรงนี้ครับผมกังวล
 เพราะถ้าเราเปิดดูต่อไปครับ ในหมวด ๑ คณะกรรมการการยุติธรรมแห่งชาติ
 คณะกรรมการการยุติธรรมแห่งชาติประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรี
 มอบหมายให้เป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นรองประธาน
 กรรมการ ผมกังวลในสิ่งเหล่านี้ครับเพราะต้องยอมรับความจริงว่ารูปแบบของคณะกรรมการ
 มีฝ่ายการเมืองเข้าไปด้วย ถ้ามีการเมืองที่มีคุณธรรม มีจริยธรรม มีความสำนึกในกรอบอำนาจ
 หน้าที่ของฝ่ายบริหารอันพึงมีเราไม่กังวลครับ แต่ถ้าทราบได้ที่เราที่มีรัฐบาลที่ดูแลอำนาจ
 หลงตัวเอง คิดว่าความพอใจของกลุ่มเอื้อประโยชน์ให้กลุ่มพวกกลุ่มพ้อง และถ้าใช้กระบวนการ
 ยุติธรรมตรงนี้เป็นอำนาจของฝ่ายบริหารไหลผ่านคนของตัวเองลงมานี้ครับ ผมก็มีความ
 เป็นห่วงกังวลว่าที่สุดความล่มสลายของกระบวนการยุติธรรมในอนาคตข้างหน้าที่ถูกแทรกแซง
 จากฝ่ายบริหารมีหรือไม่ ถ้าหากมีในสิ่งเหล่านี้ครับเราจะแก้ปัญหาเหล่านั้นอย่างไร
 เพราะผลกระทบที่ได้รับก็คือความเชื่อมั่นทางด้านเศรษฐกิจ ทางสังคมและทางการเมือง
 ในอนาคตข้างหน้าก็อาจจะเกิดขึ้นได้ เพราะฉะนั้นผมจำเป็นจะต้องอภิปรายในเรื่องดังกล่าวนี้
 อย่างน้อย ๆ ก็ให้มีการบันทึกไว้เป็นหลักฐานในที่ประชุมสภาแห่งนี้ครับว่าคณะกรรมการ
 ที่มีอำนาจหน้าที่ในเรื่องของการจัดทำแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ การกำหนด
 นโยบายและแนวทางการบริหารงานยุติธรรมต่อคณะรัฐมนตรี นี่ก็เป็นอีกสิ่งหนึ่งครับที่เป็น
 ความกังวลของผมว่าถ้าดูรูปแบบดูที่มาที่ไปก็น่าใช้ได้ครับ -----

แต่จิตวิญญาณของฝ่ายบริหารที่มีอำนาจถึงขั้นตอนตรงนั้นขึ้นมาที่ผมกังวลก็คือ การใช้อำนาจฝ่ายบริหารเข้าไปแทรกแซงในกระบวนการยุติธรรมตรงนี้จะครับ ความกังวลตรงนี้ขอให้มันไม่จริงเถอะครับ เพราะฉะนั้นการท้วงติงในสิ่งเหล่านี้เป็นการท้วงติงเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งจะเป็นหลักของบ้านของเมืองในวันข้างหน้าเท่านั้นเอง ต้องกราบเรียนต่อท่านประธานครับ ผมใช้เวลาของที่ประชุมสภาไม่มาก แล้วก็อยากจะฟังจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในการที่จะลดความกังวลในสิ่งที่ผมมี ในฐานะที่เราก็เป็นกระบวนการหนึ่งในกระบวนการยุติธรรมด้วยกัน

ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณพินิจครับ

นายพินิจ จันทรสมบุรณ์ (บัญญัติรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม พินิจ จันทรสมบุรณ์ พรรคไทยรักไทย ส.ส. บัญชีรายชื่อ ท่านประธานที่เคารพครับ วันนี้ผมต้องชมรัฐบาลสักนิด ไม่ได้ว่าจะยกยอ กฎหมายฉบับนี้พระราชบัญญัติพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ระหว่างผมที่เป็นผู้แทนสมัยที่ ๔ ผมเห็นสิ่งหนึ่งที่เกิดขึ้นแล้วแก้ไม่ได้ รัฐมนตรีที่นั่งตรงนี้ต้องตอบความจริงว่าท่านก็คิด แล้วรัฐบาลนี้ก็คิด บางสิ่งบางอย่างมันแก้ไม่ได้ มันมองคล้ายกับคำพูดหนึ่งว่า มันนอกเหนือการควบคุม ทำไมผมต้องพูดอย่างนั้น แต่ก่อนเป็นเด็ก ๆ เล็ก ๆ จำได้ว่ากระบวนการของบ้านเมือง การปกครองบ้านเมืองแล้วเรามีอำนาจอยู่ ๓ อำนาจ อำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร และอำนาจตุลาการ แต่บัดนี้เวลานี้เราต้องยอมรับความจริงไม่ใช่อย่างนั้น การที่รัฐบาลเสนอหลักการและเหตุผลขึ้นมาทั้งความสงบเรียบร้อย ความยุติธรรมขององค์กร การแยกและการเชื่อมโยง รวมทั้งคำพูดของความประสาน การประสานหรือการร่วมมือร่วมใจในการวางแผนที่จะแก้ปัญหาเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติโดยสาระสำคัญ ผมกราบเรียนท่านประธานว่าผมไปพบพ่อแม่ พี่น้องประชาชน พ่อแม่ พี่น้องประชาชน ก็จะถามว่าผู้แทน เงิน อำนาจ อะไรมันใหญ่กว่ากัน แต่พ่อแม่ พี่น้องประชาชนก็ตอบว่า ทั้งเงินและอำนาจไม่ใช่ใหญ่สูงสุด ไม่ใช่ นำพาเพื่อประเทศชาติมีความสงบร่มรื่น

แต่สิ่งสาระสำคัญอยู่ที่ว่าความเป็นธรรมหรือความยุติธรรม ท่านเชื่อไหมครับว่า
 คนรวย คนมีสตางค์ เจอคำพูดนี้คำเดียวชี้หน้าบอก คุณไม่เป็นธรรม ینگเลยครับ
 ไม่เชื่อพ่อแม่ พี่น้องประชาชนที่ฟังเสียงผมพูดอยู่นี้ลองท้วงติงว่า นี่ข้าราชการไม่เป็นธรรม
 ผู้แทนไม่เป็นธรรม รัฐมนตรีไม่เป็นธรรม หรือว่าบางครั้งพูดพาดพิงหนักว่า หัวหน้าพรรค
 ไม่เป็นธรรม ینگครับ แล้วต้องตอบให้ได้ สิ่งนี้ที่เกิดขึ้นกับเราเราย้อนนึกว่าวันนี้ต้องพูด
 สักนิดหนึ่งเพราะไม่กี่วันจะเป็นวันสงกรานต์ มหาสงกรานต์ที่ยิ่งใหญ่ที่จะทำให้ประชาชน
 พ่อแม่ พี่น้องมีความสุข รวมทั้งปัญหาที่เกิดชายแดนภาคใต้เพื่อประโยชน์ของชาติ
 ที่ผมต้องพูดอย่างนี้ท่านประธาน แต่ก่อนจำความได้สมัยก่อนผมลูกรามคำแหง เรียนไม่เก่ง
 พ่อกูชื่อพ่อขุนรามคำแหง แม่กูชื่อนางเสือง ลูกหลานเต็มเมือง ปกครองด้วยการปกครอง
 แบบพ่อปกครองลูก อยู่กันมาสงบร่มเย็น ใครเดือดเนื้อร้อนใจเคาะสั้นกระดิ่งกริ่ง ๆ
 พระเจ้าอยู่หัวก็มาแก้ไขคือพ่อ พอต่อมาเราก็จะเรียกว่าราชาธิปไตย ราชาธิปไตยต่อ ๆ ไป
 หนัก ๆ ก็เรียกว่าประชาธิปไตย พอหนัก ๆ เข้าก็เรียกว่าการปกครองแบบคอมมิวนิสต์
 หรือบางครั้งก็จะพูดว่าระบบเผด็จการ บางครั้งในสภาของเราก็พูดเหมือนกันว่าการเลือกตั้ง
 ผู้แทนมาเยอะ ๆ เสียงมาก ๆ อย่างนี้เผด็จการในสภา มันจริงหรือครับท่านประธาน สิ่งหนึ่ง
 ที่เรากำลังคิดต่อไปว่าโลกวันนี้เราต้องมองโลกยุคโกลบอลไลเซชัน (Globalization)
 เดียวนี้มีคำพูดหนึ่งที่เคยพูดบ่อย ๆ ว่า ธรรมาธิปไตย -----

และสิ่งหนึ่งที่พูดต่อว่าโลกาธิปไตย แต่ผมบอกวันนี้รัฐบาลที่นั่งบริหารประเทศชาติบ้านเมือง
 วันนี้ ท่านรัฐมนตรีที่นั่งอยู่นั้นท่านรัฐมนตรีพงศ์เทพ ท่านคิดแค่ธรรมาธิปไตยอย่างเดียวยังไม่พอ
 นะครับ เดียวนี้มันต้องคิดถึงว่าโลกาธิปไตยอย่างเดียวก็อาจจะไม่พอ มันน่าจะคิดถึงคำว่า
 สุริยธิปไตย หรือสุริยจักรวาลธิปไตยครับ ที่ท่านสมาชิกท่านพูดไม่ใช่หมายความว่า
 เลขาธิการพรรคของผมนะครับ แต่ที่ผมพูดถึงว่าสุริยจักรวาล ยูนิเวอร์แซล (Universal)
 ท่านประธานพูดแล้วนึกว่าสภาแห่งนี้จะหิวระะ ท่านประธานต้องยอมรับความจริงว่า
 วันนี้โลกของเราเนี่ยครับนึกจะบินไปนอกโลกบินได้แล้ว ท่านประธานเชื่อไหมครับ
 ถ้าท่านประธานเชื่อท่านฟังต่อครับ สิ่งหนึ่งที่เกิดขึ้นก็คือว่าเจ้าของอำนาจหรือผู้ทรงอำนาจวันนี้
 เรามีอำนาจคือสิ่งที่เรียกว่า อำนาจที่แท้จริงของประชาชน อำนาจสภาผู้แทนราษฎรของเรานี้
 คืออำนาจจากประชาชนที่นั่งกันหน้าสบายใจยิ้มแย้มแจ่มใสวันนี้รดน้ำสงกรานต์ ใส่เสื้อผ้าไทย
 เพราะอำนาจประชาชนให้มานั่งอย่างนี้ และสิ่งหนึ่งที่อำนาจประชาชนก็ไปกำหนดชี้อำนาจ
 นิติบัญญัติที่มาเป็นสภาผู้แทนราษฎร และอำนาจบริหารที่นั่งเป็นอยู่ตรงนั้น ซึ่งบางครั้ง
 ผู้ควบคุมรัฐบาลก็บอกว่ันนั้นข้างบนไม่มีคุณธรรม แต่ก็มาจากสภา ผมบอกสภาแห่งนี้
 เป็นสภาแห่งคุณธรรม คนที่มาั่ง ณ ตรงนี้ไม่ใช่คนธรรมดา ทุกคนเป็นคนดี แม้บางครั้งจะมี
 การกล่าวเนื่องต่อเนื่องจากอำนาจบางอย่างมาชี้ว่าคนนั้นเป็นกบฏ ซึ่งความจริงยังไม่ถูกต้อง
 สิ่งเหล่านี้เรากำลังเสียหลักหรือเปล่า สิ่งเหล่านี้จะก่อปัญหาของชาติบ้านเมืองหรือเปล่า
 และอำนาจตุลาการ สิ่งสำคัญอำนาจอีกอำนาจหนึ่งซึ่งเราปฏิเสธไม่ได้เลยคืออำนาจ
 องค์กรอิสระ วันนี้ท่านประธานเชื่อไหมครับว่า คนที่ได้รับอำนาจจากประชาชน ได้รับการ
 เลือกตั้ง ซึ่งท่านปกติก็พูดแล้วว่าคณะกรรมการการเลือกตั้ง วันนี้ขอให้กรรมการการเลือกตั้ง
 จงฟังและตั้งใจฟัง ถ้าจะว่าผมล้วงลูกก็ต้องล้วงละครับ ล้วงเพื่อตามหลักเหตุการ์ณและ
 กฎหมายของฉบับนี้เพื่อการเชื่อมโยงและการประสานงาน วันนี้ต้องยอมรับความจริงว่า
 สภาผู้แทนราษฎรของเราว่าจะได้มานั่งเป็นตรงนี้ทำดีแทบตาย บางคนถูกฟ้อง
 เรียกค่าเสียหาย ต้องจ่ายเงิน บางครั้งคนเป็นผู้แทนราษฎร บางครั้งที่เร็ว ๆ วันนี้เองครับ
 ความผิดของคณะกรรมการการเลือกตั้งด้วยซ้ำแค่บัตรการเลือกตั้งหาย เลือกตั้งใหม่
 ประชาชนลำบากต้องไปเลือกตั้งอีกแล้ววันที่ ๔ ที่ผ่านมามีครับ ที่อุดรธานี ประชาชนบ่นระะม
 ว่าทำอย่างนี้ได้อย่างไร อย่างนี้ไม่เป็นธรรม กรรมการเลือกตั้งไม่เป็นธรรม กรรมการเลือกตั้งฟัง

ให้ชื่นใจว่าตอนนี้ประชาชนเขาบอกกรรมการเลือกตั้งมันไม่เป็นธรรม และอีกไม่กี่วัน
 จะเกิดสงครามตี่ขึ้น ประชาชนจะชื่นใจวันสงครามตี่ปีใหม่ไทยคณะกรรมการการเลือกตั้ง
 รีบประกาศนะครับ นายกเทศมนตรีซึ่งสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลที่ประกาศ
 เลือกตั้งรีบประกาศ เพราะเกิดช่องว่างทางสังคม ช่องว่างของการเมือง ที่เรียกว่า บุคลากร
 ทางการเมืองสูญเสียของชาติ นี่คืออำนาจของประชาชน เมื่อกรรมการเลือกตั้งฟังแล้วนะครับ
 ขอความกรุณาเอาไปคิด เอาไปพิจารณา เอาหลักกฎหมาย เหตุผลของกฎหมายที่เขียนว่า
 ทำอย่างไรจะประสานประโยชน์เพื่อเกิดประโยชน์แก่ชาติบ้านเมือง ไม่ใช่ให้การสูญเสีย
 แล้วเกิดช่องว่างของอำนาจการเมือง ไม่อย่างนั้นเสียหลักหมดครับ บ้านเมืองวุ่นวายครับ
 รัฐบาลแก้มัดก ถ้ายังเป็นอย่างนี้ เลือกตั้งกันมา ๓ - ๔ เดือนไม่รู้ใครเป็นนายก ทะเลาะกัน
 ไม่สิ้นสุด ทะเลาะกันอยู่นั้น จึงมีคำพูดว่าการที่ประชาธิปไตยหรือความยุติธรรมจะเกิดขึ้นนั้น
 หากล่าช้าแล้วนั้นคือความไม่ยุติธรรม ท่านประธานครับ ผมสนับสนุนร่างนี้เต็มที่แต่จำเป็น
 ที่จะต้องทำความเข้าใจกับสภานิติบัญญัติหนึ่งนะครับ ก็เพื่ออะไรครับ เพื่อสิ่งหนึ่งที่เราจะต้องการขจัดปัญหา
 ความขัดแย้งหรืออุปสรรคต่าง ๆ ของความยุติธรรมหรือความล่าช้าต่าง ๆ ที่กฎหมายฉบับนี้
 กำหนดขึ้นมาว่าอำนาจคณะกรรมการ อำนาจคณะกำหนดนโยบาย สิ่งเหล่านี้คือหลักการ
 ของความถูกต้อง สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นด้วยความสำนึกของความถูกต้องโดยยึดโยงเหนี่ยวนำ
 เอาขนบธรรมเนียมจารีตประเพณี ความเป็นอิสระและคุณธรรม จิตสำนึกของความดีงาม
 ของความถูกต้องกลับมาสู่ประเทศไทยของเรา ผมไม่แปลกใจหรอกครับว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญ
 ที่ร่างมาดีครับ แต่ตีจนเกินที่ตามไม่ทันกับโลกยุคโกลบะไลเซชั่น และตามไม่ทันกับโลกที่เรียกว่า
 ยุคโลกาภิวัตน์และตามไม่ทันกับโลกที่เรียกว่า ยุคสุริยจักรวาล ท่านประธานเชื่อไหมครับว่า
 ต่อไปนี้คนไม่คิดว่าจะนั่งเครื่องบินราคาถูก ผมนั่งแท็กซี่มาสภาผู้แทน เขาบอกผู้แทน เดียวนี้
 ผมไม่กลัวแล้ว ผมจะกลับบ้านอุดรของผมก็นั่งเครื่องบินได้แล้ว แล้วต่อไปนี้ประชาชน
 ภูมิใจครับ อยากจะนั่งเครื่องบิน เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้ก็ต้องให้ความเป็นธรรม
 เช่นเดียวกับที่ผมบอกว่ายุคนี้ยุคโลกาภิวัตน์และยุคหนึ่งที่จะต้องนำพาสู่สุริยจักรวาล
 ในการที่จะพิจารณากฎหมายต่อไป ท่านประธานครับ ผมกราบเรียนด้วยความเคารพว่า
 บุคลากรของชาติคืออำนาจของประชาชน ตอนนี้บุคลากรของชาตินั้นไม่ได้รับความเป็นธรรม
 ไม่ได้รับการใช้ดุลยพินิจจากผู้ทรงอำนาจที่แท้จริง องค์กฤษฎะนั้นลดทอนอำนาจประชาชน

๒๓

สผ ๑๙/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

พัชรี ๒๖/๓

ไปอย่างมาก ความลังเลในการที่ไม่กล้าประกาศผลการเลือกตั้ง ไม่กล้าประกาศนายกเทศมนตรี ไม่กล้าประกาศนายก อบจ. สมาชิกสภาเทศบาลต่าง ๆ รวมทั้งสมาชิกสภาจังหวัด เป็นผลเสียแก่ชาติบ้านเมือง เป็นผลพลอยเนื่องนำไปประชาชนซึ่งมีหน่วยงานหรือว่าเป็นบุคลากรทางการเมืองไม่มีโอกาสทำงานเพื่อประโยชน์ของชาติบ้านเมือง นี่คือนโยบายอย่างยับเยิน เพราะฉะนั้นผมจึงวอนเรียกร้องท่านประธานที่เคารพว่า การเลือกตั้ง การแต่งตั้ง การสรรหา และอาสาสมัคร รวมทั้งหมดอยู่ในกฎหมายฉบับนี้ในมาตรา ๒๐ ซึ่งเขียนไว้ในการจัดทำแผนต่าง ๆ รวมทั้งหน่วยงานอิสระ ผมขอความกรุณาตรงนี้ว่าหน่วยงานอิสระครับ วันที่ ๑๓ เมษายน เป็นวันสงกรานต์ประกาศผลผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนอย่างแท้จริง ซึ่งเป็นองค์อิสระใช้เหตุผลของความถูกต้อง ใช้จารีตประเพณีอันดีงามว่าเมื่อปีใหม่สงกรานต์แล้วให้อภัยกัน เคารพกัน มีมิตรไมตรีต่อกัน สาดน้ำใจแก่กัน บ้านเมืองจะได้สงบร่มเย็นครับ
ขอบพระคุณครับ

สผ ๑๙/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

วันนี่ ๒๗/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณวิรัตน์ กัลยาศิริ ครับ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ (สงขลา) : ขอบพระคุณครับท่านประธาน ผม วิรัตน์ กัลยาศิริ พรรคประชาธิปัตย์จากสงขลา ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานครับ ผมเป็น ทนายความมาก่อนที่จะรับเลือกเมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ที่ผ่านมาเนี่ยครับ เห็นกฎหมาย ทั้ง ๓ ร่างนะครับ ร่างของคณะรัฐมนตรีก็บอกว่าเพื่อคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพให้แก่ ประชาชนเพื่อบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายนะครับ นั่นคือร่างของคณะรัฐมนตรี ส่วนร่าง ของท่านณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ กับคณะ ให้การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สินของประชาชน เช่นเดียวกับของท่านสุทัศน์ เงินหมื่น กับคณะ เพื่อเป็นการ อำนวยความยุติธรรมให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน โดยเจตนารมณ์แล้วนะครับ ตามที่รู้กันว่ากฎหมายต้องมีสภาพบังคับ ผมได้มีโอกาสเข้าร่วมประชุมวิปเกี่ยวกับ ร่างกฎหมายนี้ครับ ผมก็ถามวิปว่าร่างกฎหมายที่ร่างขึ้นไม่ว่าของคณะรัฐมนตรีก็ดีใครก็ดี มีสภาพบังคับหรือเปล่า ที่มาชี้แจงก็บอกว่า ไม่มี ผมมีเรื่องคับข้องใจครับ ท่านประธานครับ เพราะว่าในการประกอบวิชาชีพของทนายความนะครับจะต้องอำนวยความสะดวกให้กับ พี่น้องประชาชน ผมกราบเรียนท่านประธานว่าที่เราหนักอกหนักใจมากที่สุดก็เนื่องจาก การที่ศาลยุติธรรมนะครับไปตีความกฎหมายรัฐธรรมนูญอย่างไม่ถูกต้อง ผมขออนุญาต หยิบยกมา ๒ มาตรานะครับ มาตรา ๒๓๖ รัฐธรรมนูญบัญญัติว่า การนั่งพิจารณาคดีของศาล ต้องมีผู้พิพากษาครบองค์คณะ คำว่า ต้องมี ก็คงตรงตัวนะครับท่านประธานครับ แปลว่า จะต้องนั่ง ๒ คนในศาลชั้นต้น แต่เท่าที่พบมาตามความเป็นจริงเนี่ยนะครับแต่ละศาลดูได้เลยครับ คนเดียว ซึ่งเจตนารมณ์ของกฎหมายถ้าไปดูฉบับร่างนะครับ เหตุที่ต้องนั่ง ๒ คนก็เพราะว่า จะได้ช่วยกันคิด จะได้ช่วยกันฟัง จะได้ช่วยกันปรึกษา ปรากฏว่าสำนักงานศาลยุติธรรม นั่งคนเดียวเป็นหลักครับ ท่านประธานมาดูอีกมาตราหนึ่งครับ มาตรา ๒๔๑ ซึ่งเป็นหลัก ซึ่งก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่พี่น้องประชาชน แก่ผู้ประกอบวิชาชีพโดยทั่วไป มาตรา ๒๔๑ รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้เนี่ยครับว่า ในคดีอาญาผู้ต้องหาหรือจำเลยย่อมมีสิทธิได้รับการสอบสวน หรือพิจารณารวดเร็วต่อเนื่องและเป็นธรรม คำว่า ย่อมมีสิทธิ ผมดูแล้วว่า คำว่า ต้อง แปลว่า บังคับ ไม่ทำ คำว่า ย่อมมีสิทธิ แปลว่า มีสิทธิที่จะเลือก ๓ ตัวครับ รวดเร็ว ต่อเนื่อง เป็นธรรม

สผ ๑๙/๒๕๔๗ (ส. ทั่วไป)

วัดนี้ ๒๗/๒

ศาลยุติธรรมเอามาตรานี้รับมาทำกฎหมายเรียกว่า การพิจารณาคดีแบบต่อเนื่อง คำว่า
ต่อเนื่อง ที่ศาลออกมาใช้ก็คือเอาคดีมาติดกัน โจทก์ ๒ วัน จำเลย ๑ วัน รวมเป็น ๓ วัน
ซึ่งเป็นการก่อให้เกิดการใช้กฎหมายที่ผิดเพี้ยน ที่เบี่ยงเบน และเป็นการยกเลิกวิธีพิจารณา
ความแพ่ง วิธีพิจารณาความอาญาโดยไม่ต้องแก้กฎหมาย ทำไมกระผมพูดอย่างนั้นนะครับ
เพราะว่าวิธีพิจารณาความแพ่ง ความอาญา พยานเราสามารถเพิ่มได้ ข้อเท็จจริงปรากฏ
ขึ้นใหม่เราก็สามารถอ้างพยานได้ พยานนำสืบทิ่มตำห้กลางเราก็สามารถอ้างพยานขึ้นมา
ใหม่ได้ แต่ความปรากฏจากวิธีคดีต่อเนื่องที่ปรากฏขึ้น เมื่อกำหนดแล้วว่าโจทก์ ๒ วัน
จำเลย ๑ วัน จะเพิ่มพยานก็ไม่ได้ สืบห้กลางก็ไม่ได้ พยานถูกทิ่มตำมาอย่างไรก็ไม่มีเวลา
ที่จะหาเอกสารใหม่มายื่น -----

ก่อให้เกิดความเดือดร้อนทั่วหน้า ที่นี้กฎหมายเขียนไว้ครับท่านประธานว่า รวดเร็ว คำว่า รวดเร็ว แปลว่า ต้องเร็ว ไป ๔ ก้าว แล้วครับ ที่ไม่ถึง ๔ ก้าว เพราะว่าท่านหัวหน้าศาล หัวหน้าผู้อาวุโสสูง ๆ ก็บอกว่า หนายอย่าไปไกลเกิน เร็วหน่อยนะครับ นั่นคือทางที่ ๑ ทางที่ ๒ ก็คือ พยายามให้มีการสืบพยานโจทก์ให้น้อย จำเลยที่จะอ้าง ๑๐ ปาก ๒๐ ปาก ไม่ต้องเอา ๓ - ๔ ปากก็พอ วันเดียวก็พอ ก่อให้เกิดความเดือดร้อนอย่างที่ผมประธานกราบเรียน นะครับ แค่ ๒ มาตรา ซึ่งเป็นกฎหมายรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นกฎหมายที่สูงสุดของประเทศ การตีความของกฎหมาย ๒ มาตรานี้ กระผมถือว่าเป็นการตีความที่ผิดนะครับ เพราะฉะนั้น ในการยกร่างกฎหมายนี้ขึ้นมา ซึ่งถ้าดูเจตนารมณ์แล้วก็ถือว่าเป็นเจตนารมณ์ที่ดี เพราะฉะนั้น กระผมถึงตั้งคำถามท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่าจะมีสภาพบังคับอย่างไรนะครับ ซึ่งการออกกฎหมายที่ขัดรัฐธรรมนูญ การออกระเบียบปฏิบัติซึ่งขัดรัฐธรรมนูญ แต่ยังไม่มีการแก้ไข กฎหมายฉบับที่ร่างขึ้นมาเนี่ยครับ สามารถไปทำอะไรให้ถูกต้องได้หรือเปล่านะครับ นี่คือสิ่งที่เป็นความกังวลของผู้ประกอบวิชาชีพทนาย ซึ่งกระทบกับพี่น้องประชาชนชาวไทย โดยตรง ขอบพระคุณครับท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณนศครับ

นายนคร มาฉิม (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายนคร มาฉิม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิษณุโลก พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพครับ เพื่อนสมาชิกหลายท่านได้อภิปรายร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็คือ ร่างพระราชบัญญัติพัฒนา การบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ผมจะไม่ให้ซ้ำประเด็นในส่วนที่เหมือนกัน แต่สิ่งหนึ่ง ที่ผมอยากจะขออนุญาตกราบเรียนท่านประธาน แล้วก็ถือโอกาสกราบเรียนพี่น้องประชาชน คนไทยที่จะถูกบังคับใช้กฎหมาย ที่จะผ่านการเห็นชอบของรัฐสภานะครับ หลักใหญ่ใจความ นะครับ

เรื่องแรกที่ผมมีความกังวลใจ เนื่องจากว่าในกรอบการปกครองระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข อย่างที่ไทยเราใช้กันอยู่ในปัจจุบันนะครับ เราแบ่งอำนาจกันชัดเจนตามรัฐธรรมนูญแล้วก็คือ อำนาจฝ่ายนิติบัญญัติ คือพวกเราทุกคน ๗๐๐ คน อำนาจฝ่ายบริหารคือคณะรัฐมนตรีหรือรัฐบาล อำนาจตุลาการก็คือศาล ไม่ว่าจะ

ศาลทหาร ศาลยุติธรรม หรือศาลปกครอง ศาลรัฐธรรมนูญ อันนี้ก็คืออำนาจตุลาการ ที่จะ
แยกแยะการใช้อำนาจ สิ่งหนึ่งที่ผมกังวลก็เนื่องจากรู้ว่าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งที่เป็นผู้ใช้อำนาจ
ทั้ง ๓ ฝ่าย เข้าไปครอบงำหรือเข้าไปมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของการใช้อำนาจอีกฝ่ายหนึ่ง
อันนี้คือสิ่งที่ผมกังวลใจ แต่เมื่อได้พิจารณาตามมาตรา ๔ ตามร่างพระราชบัญญัติที่ทุกส่วนทั้ง
๓ ร่างนี้ได้เสนอแล้วก็คลายความกังวลใจไประดับหนึ่ง แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นท่านประธานที่เคารพครับ
กระบวนการยุติธรรมถ้าเกิดว่าต้นไม่พิกลพิการมาตั้งแต่ต้น ผมเชื่อในระบบศาลยุติธรรมว่า
ระบบการพิจารณาพิพากษาคดีจะเป็นไปด้วยความเที่ยงธรรมและสุจริต เพราะการพิจารณา
พิพากษาของผู้พิพากษาถือได้ว่าได้ตัดสินใจในพระปรมาภิไธยของพระมหากษัตริย์ และเท่าที่
ผ่านมาที่ผมอยู่ในกระบวนการยุติธรรม ๑๐ กว่าปี ผมเชื่อในดุลยพินิจแล้วก็ในการตัดสินใจของ
ผู้พิพากษา แต่ที่ผมยังกังวลใจก็คือว่าการยุติธรรมต้องเริ่มตั้งแต่ต้น ถ้าเกิดว่าต้นมันบิดเบี้ยว
นะครับ การพิจารณาตัดสินก็ต้องบิดเบี้ยว แล้วก็กลายเป็นสีเทา กลายเป็นสีดำ จากถูกเป็นผิด
จากผิดเป็นถูกมีอยู่บ่อย -----

บางครั้งบางคดีทั้ง ๆ ที่รู้ว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยคนนี้กระทำความผิด แต่ไม่สามารถที่จะเอาโทษได้ อันนี้มีจริงนะครับ เพราะกระบวนการยุติธรรมมันมีที่มา ที่มาตั้งแต่ต้นก็คือเริ่มตั้งแต่พอมีการกระทำความผิดเกิดขึ้นนะครับ คนที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องโดยตรง แล้วก็เป็นคนแรกก็คือฝ่ายสอบสวน ฝ่ายสืบสวน ก็คือพนักงานตำรวจ หรือว่าพนักงานของรัฐอื่นที่มีอำนาจในการสอบสวนแล้วก็สืบสวน กระบวนการที่จะถูกตัดไปมันมีหลายอย่าง อย่างแรกที่จะทำให้กระบวนการยุติธรรมบิดเบี้ยวก็คือ การฆ่าพยานทิ้ง หรือการทำลายพยานหลักฐาน ภาษานักกฎหมายที่เขาใช้กันก็คือ ปิดปากพยาน อันที่ ๒ ก็คือ จ้างพยานหนี คุณไม่ต้องมาเบิกความที่ศาล คุณไม่ต้องไปพบพนักงานอัยการ คุณไม่ต้องไปร้องขอความยุติธรรม หรือไม่ต้องไปให้ความเห็น ความยุติธรรมก็บิดเบี้ยวไป ประการที่ ๓ ก็คือพยานไม่ยอมมา อันนี้เป็นความจำเป็น อันที่ ๔ ที่จะทำให้การดำเนินการด้านยุติธรรมบิดเบี้ยวไปก็คือ พยานถูกจ้างแล้วก็กลับคำให้การ มาเบิกความจริงให้การไว้ในชั้นสอบสวนเป็นอีกอย่างหนึ่ง แต่ปรากฏว่ามาให้การในชั้นศาล ในสาระสำคัญบิดเบี้ยวไปอีกอย่างหนึ่ง อันนี้ก็คือวิธีการ ซึ่งกระบวนการในการบีบในการบังคับ ในการเปลี่ยนแปลงพยานนั้นหลายท่านที่อยู่ในกระบวนการรู้ดีนะครับ สุดท้ายที่ผมห่วงใยก็คือการอ้อมแล้วไปฆ่า การอ้อมเป็นศัพท์ที่ฮิตที่สุดในปัจจุบัน การอ้อม ประชาชนสงสัยส่วนใหญ่เลยนะครับ เข้าใจว่าเป็นการกระทำโดยบุคคลากรภาครัฐ เป็นสิ่งที่น่ากลัวที่สุด ในเมื่อผู้รักษากฎหมาย ผู้ที่จะต้องปฏิบัติเพื่อให้ผลทางกฎหมาย เป็นไปตามกระบวนการยุติธรรม เป็นผู้กระทำเสียเองแล้ว ใครล่ะครับ จะมารักษาความยุติธรรมให้กับพี่น้องประชาชนได้ เพราะฉะนั้นครับ ผมเลยบอกว่ามาตรการทางกฎหมาย ฝ่ายนิติบัญญัติหรือพวกเราเขียนให้สวยหรู เขียนในหนังสือให้มันงดงามขนาดไหนก็ได้ แต่มาตรการในการใช้บังคับกฎหมายเป็นสิ่งที่พึงระวังจากผู้มีอำนาจในการบังคับใช้ เพราะฉะนั้นผมเลยขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่า วิธีการในปัจจุบันโดยเฉพาะหลาย ๆ ประเทศ โดยเฉพาะที่สหรัฐอเมริกา ที่เขามีรายงานของคณะกรรมการบอกว่า ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่น่าจับตาว่ามีการละเมิดสิทธิมนุษยชนมากที่สุด น่ากังวลใจใหม่ครับท่านประธานครับ น่าเป็นห่วงใหม่ครับกับการใช้บังคับกฎหมาย

ของประเทศไทย ของเจ้าหน้าที่ข้าราชการที่ไม่ดีบางคน ที่เป็นผู้บังคับใช้โดยตรง อันนี้คือความบิดเบี้ยวในกระบวนการยุติธรรม ผมมาพิจารณา ผมจะไม่เข้าไปในรายละเอียด ท่านประธานที่เคารพครับ แต่ผมมาพิจารณาถึงร่างโดยเฉพาะของรัฐบาล เรื่องอำนาจหน้าที่แล้วก็ตามก็คือคณะกรรมการการยุติธรรมแห่งชาติ ผมแปลกใจว่าทำไม รัฐบาลจึงไม่ให้มี กกต. อยู่ในคณะกรรมการการยุติธรรมแห่งชาติด้วย กกต. ทราบว่าเป็นองค์กระอิสระตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ตั้งขึ้นมาก็เพื่อที่จะถ่วงกรงบุคคลที่จะมาเป็นตัวแทนของพี่น้องประชาชนคนไทยทุกระดับ ไม่ว่าจะป็นระดับท้องถิ่น เริ่มตั้งแต่ อบต. เทศบาล อบจ. มหานคร รวมทั้งในระดับชาติอย่าง ส.ส. และ ส.ว. ถ้าเกิดว่า กกต. ท่านมีอำนาจให้คุณให้โทษ มีอำนาจให้คุณให้โทษ โดยถ้าเกิดว่า ฝ่าย กกต. ให้ใบเหลือง ก็มีการเลือกตั้งกันใหม่ โดยไม่ตัดสิทธิผู้สมัคร -----

ถ้ามีการให้ใบแดงคนที่ชนะการเลือกตั้งลงออกจากเวที แล้วก็ต้องชดใช้ค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งนั้น ๆ แทนราชการด้วย อันนี้คือทั้งอำนาจในการสืบสวน อำนาจในการสอบสวน และอำนาจในการตัดสินใจคืออยู่ในองค์กรของ กกต. ด้วย เสียตายไม่มีครับ เพราะฉะนั้น ผมขออนุญาตที่จะตั้งข้อสังเกตในเรื่องนี้ไว้ ถ้าเกิดว่า กกต. กล้าที่จะตัดสินใจ เพราะกรอบของกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งทุกระดับให้อำนาจท่านไว้เต็มที่แล้ว เพียงแต่บอกว่าเพียงแต่สงสัย เพียงแต่มีพฤติกรรม สามารถที่จะให้มีการเลือกตั้งใหม่หรือตัดสิทธิคนที่ทุจริตได้เลย ผมเชื่อว่าถ้าเกิดว่าองค์กรอิสระขององค์กรนี้ตัดสินใจอย่างเด็ดขาด เราจะได้คนที่สุจริต เราจะได้คนที่เที่ยงธรรม เราจะได้คนที่มีอุดมการณ์จริง ๆ มาพัฒนาบ้านเมืองของเราตั้งแต่ระดับรากฐานที่สุดก็คือองค์กรท้องถิ่นมาจนถึงระดับชาติแน่นอน เพราะฉะนั้นองค์กรนี้เพราะเหตุใดถึงไม่มีแล้วก็ไม่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนากระบวนการยุติธรรม

อีกเรื่องหนึ่งครับท่านประธาน ที่ผมสงสัยว่าทั้ง ๓ ร่างทำไมถึงไม่มีสภาพการบังคับใช้ แล้วก็ไม่มีกำหนดโทษ ทีนี้ถ้าเกิดว่าแต่ละองค์กรหรือว่าคณะกรรมการแต่ละอย่างไม่ปฏิบัติตามนี้เพราะไม่มีสภาพการบังคับเลย แล้วจะใช้มาตรการอะไรไปบีบบังคับให้แต่ละองค์กรอะไรต่าง ๆ ปฏิบัติให้สัมฤทธิ์ผลตามเจตนารมณ์ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

สุดท้ายครับ ผมได้พิจารณาดูร่างพระราชบัญญัติ มาตรา ๑๙ ผมจะไม่เข้าไปในรายละเอียดนะครับท่านประธาน ร่างพระราชบัญญัติในมาตรา ๑๙ วรรคสอง บอกว่าแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติให้เป็นแผนระยะสี่ปี โดยแสดงทิศทางของการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมซึ่งมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้ ผมสงสัยว่าทำไมถึงจะต้องมี ๔ ปี ๔ ปีนี้มันก็ไปสอดคล้องหรือจะไปล้อกับการดำรงตำแหน่งของฝ่ายบริหาร ก็คือรัฐบาลที่ได้รับการเลือกตั้ง ผมกลับมองเห็นว่ากระบวนการยุติธรรมเราสมควรที่จะยึดกรอบใหญ่จากรัฐธรรมนูญเป็นหลัก ไม่ว่าจะเป็นองค์กรศาลยุติธรรม ศาลทหาร ศาลปกครอง ศาลรัฐธรรมนูญ แล้วก็ภาพรวมของกระบวนการยุติธรรมที่รัฐธรรมนูญได้ให้กรอบใหญ่ไว้ แล้วก็ให้เป็นทิศทางเข้มทิศในการชี้แนวทางอยู่แล้ว ทำไมองค์กรหรือคณะกรรมการที่จะเกิดขึ้นตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จึงไม่ได้เดินตามกรอบที่รัฐธรรมนูญกำหนดกรอบใหญ่ไว้ให้

๗๑

สผ ๑๙/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

นัยนา ๓๐/๒

แต่ปรากฏว่ากำหนดแผน ๔ ปีหมายถึงอะไร ๔ ปีนี้หมายถึงถ้าเกิดรัฐบาลหรือฝ่ายบริหาร
ขึ้นมาดำรงตำแหน่งชุดเก่าของคณะกรรมการชุดนี้โละทิ้งไปแล้วเอาชุดใหม่ขึ้นมา แล้วก็ให้
เป็นไปตามเจตนาของฝ่ายบริหารที่ขึ้นมามีอำนาจกระนั้นหรือ ถ้าอย่างนั้นมันจะย้อนกลับไป
มาตรา ๔ ของร่างกฎหมายดังกล่าว แม้ว่ามาตรา ๔ จะกำหนดไว้ว่า การดำเนินการตาม
พระราชบัญญัตินี้ต้องไม่กระทบกระเทือนอำนาจอิสระของศาล และการบริหารราชการของ
หน่วยงานของศาลหรือหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ รวมทั้งการใช้อำนาจหน้าที่ตาม
กฎหมายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แต่ถ้าเกิดว่ากรอบของมาตรา ๑๙ ซึ่งเป็นผู้กำหนด
แผนแม่บทและให้ใช้บังคับแค่เพียง ๔ ปี มันก็ต้องย้อนกลับมาว่าถ้าอย่างนั้นฝ่ายบริหาร
มาตรา ๔ มันจะมีผลบังคับใช้ได้อย่างไร เพราะถ้าเกิดว่าคณะกรรมการมีทั้งฝ่ายบริหาร
ฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายองค์กรอิสระ แล้วก็ฝ่ายศาลเข้ามามีส่วนร่วมด้วย แล้วคนที่มีอำนาจ
มากที่สุดก็คือตัวนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นหัวหน้าฝ่ายบริหาร เพราะเป็นประธานด้วย
หรือรองนายกรัฐมนตรีผู้มาปฏิบัติหน้าที่แทน เพราะฉะนั้นผมสงสัยว่ามาตรา ๔ จะเป็นหมัน
และฝ่ายบริหารจะเข้าไปครอบงำหรือชี้นำอำนาจการตัดสินใจของฝ่ายอื่น ๆ เพราะฉะนั้น
เป็นสิ่งที่น่าห่วง และก็ตั้งข้อสังเกตไว้ ขอบพระคุณครับท่านประธาน

๗๒

สผ ๑๙/๒๕๔๗ (ส.ทั่วไป)

สถิติมา ๓๑/๑

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี นายสมศักดิ์ ปรีศนันท์ทกุล รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสุชาติ ตันเจริญ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญคุณสุพัฒน์ครับ

นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพครับ

ผม สุพัฒน์ ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมไม่ได้เป็นนักกฎหมายครับ แต่ว่าเป็นผู้แทนราษฎรมาแล้ว ๕ สมัยนะครับ อย่างน้อยก็ ๑๒ ปี ที่เป็นผู้แทนราษฎรนั้นได้รับคำร้องเรียนจากพี่น้องประชาชนในเรื่องของความไม่เป็นธรรมในกระบวนการยุติธรรมที่ผ่านมานั้นหลาย ๆ เรื่องด้วยกัน แต่วันนี้นั้นก็มีร่างกฎหมาย ๑ ฉบับ ซึ่งท่านประธานได้กรุณาให้มีการอภิปรายร่างพระราชบัญญัติพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ในวันนี้ นั้นด้วยความหวังว่ากระบวนการยุติธรรมในอนาคตเมื่อมีการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแล้ว น่าจะเป็นไปตามหลักการและเหตุผลเพื่อให้องค์กรที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานยุติธรรม ซึ่งมีความเชี่ยวชาญในการใช้กฎหมายต่าง ๆ นั้นได้ร่วมกันวางแผนและแก้ไขปัญหาอุปสรรคในกระบวนการยุติธรรมเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนและประเทศชาติในอนาคตต่อไป แต่ท่านประธานที่เคารพครับ ผมได้ดูร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วนั้น ด้วยหลักการและเหตุผลนั้นก็ค่อนข้างจะเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง แต่ในขณะที่เดียวกันครับที่ขออภิปรายนั้นก็ เป็นข้อสังเกตไปยังท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมว่ามีคณะกรรมการระดับที่ว่าแห่งชาติ ๆ นี้มีอยู่หลายฉบับด้วยกันที่เป็นกฎหมายครับ ก็คือเมื่อเป็นกฎหมายแล้วมีประกาศใช้แล้วนะครับ คณะกรรมการที่เป็นแห่งชาติส่วนใหญ่ก็ไม่ได้กำหนดกรอบวาระของการประชุมไว้ว่า ในปีหนึ่ง ๆ นั้นก็มีการประชุมกันกี่ครั้ง เปิดกว้างครับ จริง ๆ ก็น่าเสียดายท่านประธานว่า ในกระบวนการยุติธรรมต่อไปนี้นั้น ในการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาตินั้นน่าจะมีการแก้ไข แต่ว่ามีกฎหมายอยู่ในสภาฉบับหนึ่งครับ ที่เกษตรกรหรือพี่น้องประชาชนทั่วประเทศได้ยื่นกฎหมายเข้าสภานั้น ก็มีแห่งชาติอีกฉบับหนึ่งครับ คือสภาการเกษตรแห่งชาติ นี้คิดเรื่องความยุติธรรมนะครับ

๗๓

สผ ๑๙/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

สถิติมา ๓๑/๒

ถ้าคิดเรื่องเกษตรให้ครบวงจร คิดเรื่องเกษตรให้ผสมผสานอย่างน้อยที่สุดผมเชื่อ
เหลือเกินว่า เรื่องการเกษตรถ้าคิดให้เป็นระบบนั้นจะเกิดประโยชน์มาก พัฒนาเท่าไร
ก็จะมีวันจบสิ้น ถ้ากระบวนการเกษตรไม่มีโอกาสได้ทบทวน กราบเรียนท่านประธานว่า
ข้อสังเกตของผมในส่วนของคุณะกรรมการการยุติธรรมแห่งชาติ ท่านประธานสังเกต
นะครับว่า คณะกรรมการชุดนี้นะครับ มีโครงสร้าง มีองค์ประกอบนี้ มีคณะกรรมการทั้งหมด
๒๔ ท่าน เป็นส่วนที่อยู่ในโครงสร้างราชการเสีย ๒๕ ผู้ทรงคุณวุฒิอีก ๓ ทั้ง ๒ ส่วนนี้ถ้าเรียน
ท่านประธานว่า ทั้ง ๒ ส่วนนี้เมื่อเป็นคณะกรรมการอยู่ ๒๔ ในขณะเดียวกันครับ ในโครงสร้าง
ของปลัดกระทรวงก็ดี หัวหน้าหน่วยงานราชการที่ยกร่างอยู่ในมาตรา ๖ นั้น ผมเชื่อเหลือเกินว่า
โดยคณะกรรมการชุดนี้นั้นในอนาคตยังมีความยากลำบากมากในเรื่องของการประชุม
เพราะบัญญัติไว้ในส่วนของตำแหน่งครับ มีเพื่อนสมาชิกท่านหนึ่งได้อภิปรายเรื่องผู้แทน
แน่นอนครับ ส่วนหนึ่งซึ่งเป็นผู้แทนหน่วยงานนั้นก็มียู่ด้วย แต่ต้องเรียนว่าคณะกรรมการ
เหล่านี้ในจำนวน ๒๔ ท่าน เวลาการประชุมแต่ละครั้งซึ่งเป็นหัวหน้าหน่วยงานราชการ
ทั้งนั้นไม่ว่าปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงยุติธรรม
อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ทั้งหมดนี้มีอยู่คนเดียว ปัญหาที่ตามมาเวลา
การประชุมในอนาคตซึ่งกำหนดโดยกรอบบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการชุดนี้ให้มีอำนาจ
หน้าที่อยู่ ๑๐ ข้อด้วยกัน บางอำนาจหน้าที่นั้นก็หมายถึงว่ามีหน้าที่ในการจัดทำแผน
ปีหนึ่งอาจจะ ๑ ครั้ง แต่บางอำนาจหน้าที่นั้นต้องทำอย่างต่อเนื่อง -----

ถึงแม้ว่าจะมีสำนักงานกิจการยุติธรรมซึ่งเป็นเลขานุการคณะกรรมการชุดนี้ก็จริงอยู่ แต่อย่างน้อยที่สุดคณะกรรมการชุดนี้นั้นฝากท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรีครับ ไปยัง กรรมการในอนาคตว่า ถ้ากำหนดเรื่องกรอบวาระการประชุมไว้ด้วยจะเกิดประโยชน์มาก อย่างน้อยที่สุดกฎหมายบางฉบับมันกำหนดเอาไว้ว่า คณะกรรมการต้องประชุมอย่างน้อยปีละ ๖ ครั้ง นั่นหมายถึงว่า ๑๒ เดือนต้องประชุม ๖ ครั้งอย่างน้อยนะครับ เพื่อบังคับให้ คณะกรรมการชุดนี้ได้ดำเนินการประชุมไปตามกรอบหน้าที่ที่กำหนดไว้ในกฎหมาย กระบวนการเราตั้งความหวังว่าความเป็นธรรมในระบบกระบวนการยุติธรรมในการ บริหารงานยุติธรรมแห่งชาติในอนาคตนั้นจะเกิดประโยชน์มาก แต่ท่านประธานครับ มีคณะกรรมการบางชุดตามกฎหมายนี้ปีหนึ่งไม่ประชุมเลยครับ ออกกฎหมายเพื่อประโยชน์ อะไรครับ คณะกรรมการไม่มีการประชุมกันเลย เพราะท่านรัฐมนตรีก็เป็นกรรมการอยู่หลายชุด ท่านปลัดกระทรวงก็เป็นคณะกรรมการอยู่หลายชุด ปรากฏว่าเมื่อจัดเรื่องเงื่อนไขแล้ว มันไม่ลงตัว องค์ประชุมจะครบได้อย่างไรเมื่อกำหนดไว้ในมาตรา ๑๒ ครับ เรื่องของการประชุม นั้น การประชุมคณะกรรมการทุกคราวต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่า กึ่งหนึ่ง คำว่า ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ก็คือว่าถึงจะถือว่าครบองค์ประชุม โดยหลักการจริง ๆ ก็เรียนท่านประธานตั้งแต่เบื้องต้นว่าคณะกรรมการชุดนี้ค่อนข้างจะยากลำบากมาก ในการที่จะให้มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง เพราะปัญหาเรื่องของโครงสร้าง อันนี้คือ ฝากท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมการวิสามัญด้วย ในส่วนข้อสังเกตของผู้ทรงคุณวุฒิ ผมไม่ทราบว่าเวลายกร่างนั้นคิดอย่างไรว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒินั้น ซึ่งแต่งตั้งจาก คณะรัฐมนตรี จำนวน ๓ คนเป็นกรรมการ คำว่า สัดส่วนผู้ทรงคุณวุฒิ น้อยไปไหม ในข้อเด่น จุดเด่นในมาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๖ นั้นต้องแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ นี้กำหนดไว้ดีนะครับ มีความรู้ มีความเชี่ยวชาญ มีประสบการณ์ในด้านอาชญาวิทยา สังคมวิทยา เศรษฐศาสตร์ เทคโนโลยี สารสนเทศ กฎหมาย นี้กำหนดเรื่องคุณสมบัติไว้ดี แต่ถ้าเพิ่มกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น เป็นบุคคลซึ่งมีโอกาสเข้าร่วมประชุม เพื่อเป็นการให้ครบองค์ประชุมส่วนหนึ่ง และเชื่อว่าองค์กรเหล่านี้มันต้องการฟังบุคคล ภายนอกมากกว่าการฟังภายใน เพราะว่าพูดเรื่องการศึกษาวิจัยไว้ด้วย ซึ่งกระบวนการ ของการศึกษาวิจัยนั้นผมเชื่อเหลือเกินว่าคนภายในองค์กรตัวเองทำการศึกษาวิจัยตัวเองนั้น

๗๕

สผ ๑๙/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

สัญญาภาค ๓๒/๒

มันไม่ประสบความสำเร็จครับ เลยอยากจะให้มีผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนมากขึ้น ตรงนี้
เรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีครับว่า ความสำคัญผู้ทรงคุณวุฒินั้นก็คือบุคคล
ซึ่งได้มองจากภายนอกเข้าสู่ภายในองค์กร ได้มองเรื่องกระบวนการยุติธรรมที่ผ่านพ้นมาว่า
วันนี้ปัญหาอยู่ตรงไหน บุคคลเหล่านี้สามารถเข้าไปสะท้อนปัญหาได้ แต่เมื่อมีการโหวต
เวลาลงมติแล้วบุคคลเหล่านี้มีส่วนที่น้อยมาก ปัญหาที่ตามมาก็คือว่าความสามารถ
ของผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งกำหนดไว้ในมาตรา ๗ นั้นจะเอามาใช้เกิดประโยชน์ได้มากน้อยแค่ไหน
อย่างไร ก็ฝากท่านประธานไปยังคณะกรรมการวิสามัญที่จะตั้งต่อไปด้วยเช่นเดียวกันนะครับ
ผมก็คงขออนุญาตท่านประธานตั้งเป็นข้อสังเกตเอาไว้เพื่อต้องการให้การดำเนินการในการที่จะ
ทำให้กฎหมายเกิดความสมบูรณ์ขึ้นได้ในอนาคตได้อย่างไร โดยเฉพาะเรื่องคณะกรรมการ
ซึ่งได้กราบเรียนต่อท่านประธานไว้แล้วนะครับ ขอขอบคุณท่านประธานเป็นอย่างสูงยิ่งครับ
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เอาทางด้านนี้บ้างไหมครับ ท่านดอกเตอร์ระวีง เชิญ

นายระวีง เนตรโพธิ์แก้ว (บัญญัติรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภา ที่เคารพครับ กระผม ระวีง เนตรโพธิ์แก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทย ระบบบัญญัติรายชื่อ จากที่กระผมได้ดูเนื้อหาของ พ.ร.บ. พัฒนาการบริหารงาน ยุติธรรมแห่งชาติ ท่านประธานครับ ก็มองเห็นภาพชัดเจนว่า การที่เราดูถึงงานยุติธรรม ขณะนี้ยังมีข้อบกพร่องอยู่อีกมากมาย เพราะงานที่เกิดขึ้นจากหน่วยงานที่เป็นภาครัฐ แล้วปฏิบัติต่อประชาชนนั้น แสดงว่าความเป็นธรรมนั้นยังไม่ครอบคลุมและเสมือนหนึ่งว่า ความเป็นธรรมนั้นยังไม่มีมากพอ จึงต้องมีหน่วยงานนี้มารองรับและมาช่วยในการที่จะแก้ไข ปัญหาให้เกิดความเป็นธรรมแก่พี่น้องประชาชน ท่านประธานครับ พูดถึงการพัฒนาการ บริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ขณะนี้งานยุติธรรมที่เกิดขึ้นอยู่ปัจจุบันนี้มีข้อบกพร่องอยู่ เมื่อมีหน่วยงานขึ้นมาแล้วหน่วยงานนี้เสมือนหนึ่งว่าจะครอบคลุมแล้วก็รับผิดชอบดูแล หน่วยงานยุติธรรมอื่น ๆ ด้วย นั่นแปลว่างานยุติธรรมที่เป็นอยู่ปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับ จากเจ้าหน้าที่ของภาครัฐ เช่น ตำรวจก็ดี หรือว่าหน่วยงานยุติธรรมอื่น ๆ ที่รับผิดชอบอยู่ ของประเทศไทยของเรานั้นยังไม่ได้รับการพัฒนา จึงต้องมี พ.ร.บ. การพัฒนาการบริหารงาน ยุติธรรมแห่งชาติเกิดขึ้น ซึ่งถ้าดูตาม พ.ร.บ. นี้แล้วจะเห็นว่ามียุติ ๓ หมวด ท่านประธานครับ หมวดแรกพูดถึงคณะกรรมการ กระผมยังมองเห็นภาพว่าคณะกรรมการนี้ได้จัดตั้งขึ้นไว้ตาม พ.ร.บ. ค่อนข้างจะเกี่ยวข้องกับหน่วยงานภาครัฐเกือบทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นไม่ว่าจะเป็น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงต่าง ๆ และก็สำนักงานตำรวจแห่งชาติ คณะกรรมการ กฤษฎีกา ปราบปรามทุจริตแห่งชาติ คณะกรรมการป้องกันปราบปรามการฟอกเงิน คณะกรรมการเกี่ยวกับปราบปรามยาเสพติด รวมทั้งหน่วยงานอื่น ๆ อีกมากมายนี่จะครับ แปลว่าคณะกรรมการนี้เป็นหน่วยงานที่จะเป็นส่วนหนึ่งในการที่จะบริหารงานให้ระบบการ บริหารงานของประเทศนั้นเกิดประสิทธิภาพ กระผมเห็นความสำคัญตรงที่ว่ายุคนี้เป็นยุค ของการพัฒนาประเทศที่จะต้องก้าวไปสู่การบูรณาการครบองค์ประกอบหลาย ๆ ส่วนด้วยกัน เพื่อให้การบริหารงานภาครัฐบรรลุผล เกิดความเจริญรุ่งเรืองก้าวหน้า เมื่อมีหน่วยงานที่

๗๗

สผ ๑๙/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

เยาวเรศ ๓๓/๒

เกี่ยวกับการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติเกิดขึ้นจะได้ใช้เจ้าหน้าที่ภาครัฐและหน่วยงานที่เป็น
ราชการต่าง ๆ นั้นเข้ามาร่วมระดมมันสมองและมาร่วมความรับผิดชอบในการที่จะทำงานร่วม
กันให้เกิดเป็นระบบที่สมบูรณ์แบบยิ่งขึ้น ท่านประธานครับ ในรูปของคณะกรรมการนั้นกระผม
เห็นว่าถ้าจะตั้งขึ้นมาแล้วนี้มีหน่วยงานภาครัฐเกือบทุกกระทรวง ทบวง กรม มาเกี่ยวข้องตรงนี้
เสียดยเหลือเกินว่า ถ้าคณะกรรมการมาบริหารงานเพียง ๔ ปีตาม พ.ร.บ. นี้ค่อยไป กระผม
จะตั้งข้อสังเกตว่าการที่เอาบุคคลระดับคีย์แมน (Key man) ของประเทศมาไว้และมาเป็น
คณะกรรมการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาตินั้น เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อการพัฒนาประเทศ
อยากจะกราบเรียนนำเสนอ ถ้าคณะกรรมการที่จะตั้งขึ้นเพื่อที่จะมาดูแล พ.ร.บ. นี้ อยากจะ
กราบเรียนว่าถ้าเป็น ๖ ปีจะเป็นประโยชน์อันยิ่งใหญ่ ถ้า ๔ ปีนี้กระผมยังมองเห็นว่าน้อยไป
เพราะว่าคณะกรรมการชุดนี้นำเอาระดับผู้นำของประเทศที่อยู่ในหน่วยงานสำคัญ ๆ ระดับ
ปลัดกระทรวง เกือบจะทุกกระทรวงครับ ท่านประธานครับ และถ้าตำแหน่งที่ต่ำกว่า
ปลัดกระทรวงก็ใกล้เคียงกันก็คือเลขาธิการ ซึ่งทุกกระทรวงเอามารวมไว้เป็นคณะกรรมการ
ยุติธรรมแห่งชาติแล้วนี้ อยู่ ๔ ปีจะทำงานให้เกิดประสิทธิภาพต่อเนื่องแล้วก็เปลี่ยนใหม่ตามยุค
รัฐบาลหรือตามของสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเลือกทุก ๆ ๔ ปี แต่ในส่วนของการบริหารงานยุติธรรม
แห่งชาติ ๔ ปีนี้กระผมมองว่าน่าจะเปลี่ยนเป็น ๖ ปีน่าจะเกิดประโยชน์สูงสุดยิ่งขึ้น เพราะอะไร
ครับ ท่านประธานครับ เมื่อเรามีคณะกรรมการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติแล้วจะดูแลความ
ยุติธรรมอื่น ๆ ยกตัวอย่าง มีเพื่อนท่านสมาชิกบางท่านพูดถึง กกต. ท่านประธานครับ กกต.
ยังรับผิดชอบ ๖ ปีเกี่ยวกับการดูแลการเลือกตั้ง แต่ว่า กกต. นั้นรับผิดชอบเรื่องของการเลือกตั้ง
แล้วประกาศผล รับรองผลหรือให้ใบเหลือง ใบแดง หรือกรณีที่มีการร้องเรียนเกี่ยวกับการ
เลือกตั้ง ไม่ยุติธรรมยังอยู่ตั้ง ๖ ปี ท่านประธานครับ แต่คณะกรรมการยุติธรรมแห่งชาติอยู่ ๔ ปี
น้อยไป ถ้าเป็นไปได้อยากจะกราบเรียนผ่านท่านรัฐมนตรีนะครับว่า ตรงนี้มีความเหมาะสม
หรือไม่ถ้าจะเป็น ๖ ปี เพราะเป็นหน่วยงานที่ดูแลประเทศชาติเหมือนกันนะครับตรงนี้
ดูแลหน่วยงานที่เป็นประโยชน์ในเรื่องของการบริหารงานเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่
พี่น้องประชาชนทั่วประเทศ -----

ที่นี้เมื่อมาพูดถึงในหมวดที่ ๒ ท่านประธานครับ มาพูดถึงเรื่องเกี่ยวกับงานยุติธรรมนั้น
 ดำเนินงานเพื่อให้เกิดความเป็นธรรม แล้วก็มีการบริหารงานในรูปแบบของการกำหนดแนวทาง
 และนโยบายเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดจริง ๆ แล้วสำนักงานนี้เป็นสำนักงานซึ่งตั้งขึ้นโดยมี
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรับผิดชอบอยู่ และมีการดูแลจัดระบบการบริหารงานกำหนด
 แนวนโยบายในการที่จะก่อให้เกิดความเป็นธรรมทุก ๆ หน่วยงาน เพราะฉะนั้นจากเหตุผลที่
 กระทบกราบเรียนเมื่อสักครู่ว่าถ้าจะเป็น ๖ ปี นโยบายนั้นจะต้องออกมาเป็นแผนปฏิบัติที่เป็น
 รูปแบบลักษณะเป็นองค์รวม เพราะการบริหารงานที่ทำนั้นพูดได้แต่ปฏิบัติยากท่านประธานครับ
 เหตุผลก็เพราะว่างานยุติธรรมนั้น ยุติธรรมคนจากคนคนหนึ่งนั้นอาจจะไม่ยุติธรรมกับอีกคน
 หลาย ๆ ฝ่ายหลาย ๆ คน เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะมีแผนแม่บทเป็นนโยบายระดับชาติเกิดขึ้นนี้
 ก็จะต้องมีรายละเอียดครอบคลุม และต้องมีการศึกษาขั้นตอน รวมทั้งสามารถที่จะกำหนด
 แนวทางออกมาเป็นแผนแม่บทที่สมบูรณ์แบบ เพราะฉะนั้นกระทบกราบเรียนว่าตรงนี้น่าจะต้อง
 ๖ ปี ถึงจะเหมาะสมอย่างที่ผมกราบเรียนเมื่อสักครู่ นะครับ เพราะเป็นนโยบายสำคัญเป็น
 วาระแห่งชาติ เป็นระเบียบปฏิบัติต่าง ๆ เพื่อชาติบ้านเมืองที่จะต้องสืบทอดถึงตัวบทกฎหมาย
 และโยงใยจาก พ.ร.บ. หลาย ๆ ฉบับด้วยกัน ๔ ปีนี้แค่ศึกษา พ.ร.บ. แล้วนำมาประกอบให้
 เป็นเหตุเป็นผลกับการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติยังไม่เพียงพอครับ ท่านประธานครับ
 ในหมวดที่ ๓ ครับท่านประธานผมมองเห็นว่าการจัดทำแผนแม่บทเกี่ยวกับยุติธรรมแห่งชาตินั้น
 แผนแม่บทดังกล่าวนี้ นะครับจะต้องรายงานคณะรัฐมนตรีทุก ๆ ปี ท่านประธานครับแล้วสภา
 ละครับคณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติทำไมไม่มารายงานบ้าง
 เพราะสภาพนี้เป็นที่เสมือนหนึ่งเป็นผู้แทนของประชาชนทั้งชาติน่าจะมีส่วนรับรู้หรือไม่ว่า
 ความยุติธรรมที่จากหน่วยงานพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาตินั้น กระทำไปแล้ว
 มีผลก่อให้เกิดที่ไม่เป็นธรรมอะไรบ้างไหม ถ้ามีแล้วสภาพนี้ไม่รับรู้บ้างหรือ ทำไมไม่ให้สภาได้
 มีส่วนเกี่ยวข้องในการที่จะได้รับรู้ถึงความยุติธรรมที่บังเกิดขึ้นกับ พ.ร.บ. ฉบับนี้ ซึ่งเป็น พ.ร.บ.
 ที่ให้มีหน่วยงานขึ้นมารับผิดชอบความยุติธรรมแห่งชาติเกิดขึ้นนั้นก็คือการพัฒนาการบริหาร

สผ ๑๙/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

อัมพา ๓๔/๒

งานยุติธรรมแห่งชาติ แล้วสภาแห่งนี้เป็นสภาพี่น้องประชาชนเป็นสภาผู้แทนราษฎรที่รับผิดชอบคนทั้งชาติ กระทบกราบเรียนว่าตรงนี้ ถ้าจะให้สภาผู้แทนราษฎรได้รับรู้ รับทราบบ้างว่างานยุติธรรมแห่งชาตินั้นเป็นจริงหรือไม่และให้เกิดความเป็นธรรมที่สมบูรณ์แบบหรือเปล่า ถ้าจะเป็นไปได้ขอฝากคณะกรรมการที่จะพิจารณา พ.ร.บ. ฉบับนี้ได้โปรดทบทวนและถ้าเผื่อจะกรุณาให้สภาแห่งนี้ได้รับรู้รับทราบในการให้สำนักงานพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติได้นำรายงานเกี่ยวกับเรื่องการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาตินั้นมีอะไรที่ไม่เกิดความเป็นธรรมแก่พี่น้องประชาชนสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้จะมีส่วนร่วมรับรู้และติดตามและจะได้ช่วยกันแก้ปัญหาต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ประชาชนคนไทยทั่วประเทศครับ ขอกราบขอบคุณท่านประธานอย่างสูงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านวิจิตครับ

นายวิจิต ปลั่งศรีสกุล (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 กระผม นายวิจิต ปลั่งศรีสกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ระบบบัญชีรายชื่อ พรรคไทยรักไทย
 ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติพัฒนาการบริหาร
 งานยุติธรรมแห่งชาติ ด้วยเหตุผล ๒ - ๓ ประการดังนี้ครับ

ประการแรก กระผมเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่เหมาะสม แล้วก็นำเข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ณ ขณะนี้ถือว่าเป็นโอกาสที่เหมาะสมอย่างยิ่ง เพราะว่า ณ ขณะนี้พี่น้องประชาชนเองก็ได้รับข้อมูลและให้ความสนใจกับกระบวนการยุติธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งบางคดีที่ค่อนข้างจะทำให้พี่น้องประชาชนสืบสนว่าขณะนี้กระบวนการยุติธรรมได้ให้ความเป็นธรรมได้คุ้มครองสิทธิเสรีภาพพี่น้องประชาชนจริงหรือไม่ อย่างเช่นคดีที่ปรากฏมานานพอสมควรแล้วศาลฎีกาได้ตัดสินถึงที่สุดก็คือ คดี เซอร์แอน ดันแคน ว่ามีกรณีที่มีการจับกุมผู้ต้องหา จับคนบริสุทธิ์ไปจำคุกถึงขนาดไปเสียชีวิตในคุกออกมา

สผ ๑๙/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

อัมพา ๓๔/๓

ก็ยังไม่ได้รับการดูแลเยียวยาแล ลำสุดนี้ก็มิคคีของชาวกะเหรี่ยงคนหนึ่งที่ศาลจังหวัดราชบุรี
ยกฟ้องในข้อหาใช้อาวุธปืนร่วมกับคนอื่นไปยิงเด็กนักเรียน -----

- ๓๕/๑

ก็เป็นสิ่งสะท้อนให้เห็นว่ากระบวนการยุติธรรม ณ ขณะนี้ พี่น้องประชาชนก็ยังคงหวาดระแวงอยู่พอสมควร เมื่อกฎหมายฉบับนี้ออกมาสู่สภาผู้แทนราษฎร กระผมเองก็ศึกษาในเนื้อหา ก็ดีใจครับว่า กฎหมายฉบับนี้กำลังจะเป็นที่พึ่งที่สำคัญของพี่น้องประชาชนในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งจะได้มีการปรับปรุงและวางยุทธศาสตร์ต่อไป

ประการที่ ๒ ครับท่านประธาน ผมเห็นว่าบัดนี้เรามีเจ้าภาพในการที่จะบริหารงานยุติธรรมของประเทศไทยแล้ว แล้วเจ้าภาพคนเดี๋ยวนี้อีกก็เป็นเจ้าภาพที่สำคัญ มีบุคคลระดับสูงสุดก็คือนายกรัฐมนตรีเป็นประธานของคณะกรรมการหรือที่เรียกว่า เจ้าภาพ มีท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นรองประธานคนเดี๋ยวนี้อีก ก็ทำให้เชื่อใจได้ว่าคณะเจ้าภาพชุดนี้ก็จะไปดำเนินการเพื่อให้เกิดความยุติธรรม ให้เกิดการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน เกิดความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินร่างกายของพี่น้องประชาชนได้อย่างแน่แท้

ประการที่ ๓ ครับท่านประธาน กระผมได้ดูยุทธศาสตร์ของสำนักงานกิจการยุติธรรม ซึ่งปรากฏอยู่ในเอกสารของสภาผู้แทนราษฎรในหน้าสุดท้ายนะครับ ยุทธศาสตร์ที่สำนักงานกิจการยุติธรรมได้วางไว้ ๑๐ ประการ ซึ่งขณะนี้อยู่ในระหว่างการประชาพิจารณ์รับฟังความคิดเห็นจากประชาชนทั่วไป ผมสนใจยุทธศาสตร์ที่ ๓ ที่ ๖ และยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งยุทธศาสตร์ที่ ๓ กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า สำนักงานกิจการยุติธรรมท่านได้วางยุทธศาสตร์ของการส่งเสริมสนับสนุนและสร้างกลไก เพื่อขยายโอกาสให้ประชาชน ชุมชน ท้องถิ่น เอกชนทุกระดับเข้ามีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรม ก็ตรงกับความคิดเห็นของผมซึ่งมีอยู่ก่อนนะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของกระบวนการสอบสวน จำเลยหรือผู้ต้องหาที่ว่าในชั้นสอบสวนเรียกว่า ผู้ต้องหา ทำอย่างไรผู้ต้องหาถึงจะได้รับความเป็นธรรม ทำอย่างไรกระบวนการสอบสวนผู้ต้องหาที่ต้องถูกกล่าวหาในคดี ไม่ว่าจะ เป็นคดีอาญา ความผิดเล็กน้อยหรือความผิดถึงจำคุกตลอดชีวิต ถึงโทษประหารนั้นท่านจะได้รับความยุติธรรม ท่านประธานที่เคารพครับ ผมคิดว่าถ้ามีการปรับปรุงกระบวนการสอบสวนให้พี่น้องประชาชน ไม่ว่าจะ เป็นในชุมชนท้องถิ่น เอกชนทุกระดับเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรมตรงนี้ก็คิดว่าจะทำให้กระบวนการสอบสวนจะได้รับความโปร่งใส พี่น้องประชาชนที่ถูกกล่าวหาหรือเป็นผู้ต้องหาจะได้รับการสอบสวนและความเป็นธรรมอย่างแท้จริง ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ที่ผมสนใจก็คือเรื่องของการส่งเสริม การระงับข้อพิพาท

และลดปริมาณคดีที่เข้าสู่กระบวนการยุติธรรม ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการยุติธรรม
ทางเลือก ตรงนี้ผมคิดว่าเป็นยุทธศาสตร์ที่ดีแล้วเป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญ เพราะว่าการที่อาจจะ
มีคณะอนุญาโตตุลาการหรือจะให้ชุมชนในท้องถิ่นเขามีการกรณีที่มีการพิจารณาระดับ
ข้อพิพาทกันในท้องถิ่นได้ ในชุมชนได้ ในกรณีที่เป็นความผิดเล็ก ๆ น้อย ๆ เหล่านี้ ผมคิดว่า
เป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญ ไม่จำเป็นจะต้องให้คดีทุกเรื่องมาขึ้นศาลยุติธรรม สุดท้ายก็คือ
ยุทธศาสตร์ที่ ๑๐ ที่ผมสนใจมากก็คือการเสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตร่างกาย
และทรัพย์สิน ตรงนี้แหละครับ ผมคิดว่าเมื่อเรามีเจ้าภาพชุดนี้ เจ้าภาพชุดนี้ก็คงจะต้องไป
ตรวจสอบกระบวนการยุติธรรมตั้งแต่มีการดำเนินคดีกับผู้ต้องหา ตั้งแต่มีการจับกุม พนักงาน
สอบสวนจับเสร็จ สอบสวนเสร็จส่งฟ้องคดีเองเสร็จ ไปถึงอัยการ อัยการก็ไปตรวจดู จะฟ้องหรือไม่ฟ้อง
สำนวนการสอบสวนมีน้ำหนักหรือไม่ หรือควรไม่ฟ้องหรือควรฟ้อง สุดท้ายก็ไปสิ้นสุด
กันที่ศาล

กระบวนการเหล่านี้ก็มีผลผูกพันถ้าหากว่ามีความไม่โปร่งใส หรือว่ากระบวนการของการตัดสินใจที่ขาดคติเป็นไปในทิศทางที่ไม่เป็นความยุติธรรมนั้นมันก็จะเกิดการสร้างความไม่ปลอดภัยขึ้นกับสังคม

ท่านประธานครับ ด้วยเหตุผลดังที่กระผมได้กราบเรียนท่านประธานทั้งหมดนี้ กระผมขอสนับสนุนในร่างกฎหมายฉบับนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านสาธิตเชิญ

นายสาธิต ปิตุเตชะ (ระยอง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม สาธิต ปิตุเตชะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดระยอง พรรคประชาธิปัตย์ โดยผมร่างพระราชบัญญัติกฎหมายฉบับนี้ กฎหมายพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ถ้าโดยหลักการแล้วเป็นหน่วยงานที่จะมาทำแผนรวมการอำนวยความสะดวกความยุติธรรมของประชาชนให้มีความรวดเร็วและเป็นธรรม ถ้าหลักการเป็นอย่างนี้ก็น่าจะสนับสนุน แต่ว่าดูเข้าไปในเนื้อหาของกฎหมายฉบับนี้ผมยังมีความไม่ชัดเจนในบางเรื่อง ผมอยากจะตั้งเป็นข้อสังเกตและที่ตั้งเป็นคำถามท่านประธานผ่านไปยังฯพณฯ รัฐมนตรีว่าโดยรวมแล้วกฎหมายฉบับนี้เนื้อหาภายในจริง ๆ ต้องการ จุดประสงค์ที่แท้จริงในการร่างกฎหมายฉบับนี้เพื่ออะไร

สำหรับประเด็นแรก การบริหารงานยุติธรรมตามค่านิยมมาตรา ๓ ในส่วนของที่บอกว่า คณะกรรมการชุดนี้จะมาอำนวยความสะดวก การแก้ไขปัญหาอาชญากรรม การคุ้มครองความปลอดภัย แต่ดูขอบข่ายหน้าที่ตามมาตรา ๑๐ ของคณะกรรมการ ส่วนใหญ่จะเป็นหน้าที่ที่จัดทำเกี่ยวกับประสานแผนประจำปีส่งให้คณะรัฐมนตรี ผมก็ยังไม่ทราบว่า การทำแผนจะก้าวล่วงไปถึงอำนาจที่จะไปคุ้มครองความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ไปคุ้มครองสิทธิเสรีภาพให้กับประชาชน หรือการบังคับใช้ตามกฎหมายและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนอย่างไร ซึ่งโดยความเป็นจริงในความรู้สึกผม ท่านประธานที่เคารพ คณะกรรมการชุดนี้ซึ่งถ้าพูดถึงอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมายฉบับนี้ เนื้อหาจริง ๆ น่าจะเกี่ยวกับเรื่องธุรการ เป็นส่วนใหญ่ และความเป็นจริงแผนต่าง ๆ ทั้งหมด ความเป็นจริงผู้ที่รู้ปัญหาอย่างดีที่สุดก็น่าจะเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ผมคิดว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมคนเดียว

การประสานแผนในกระทรวงต่าง ๆ ในกรมราชทัณฑ์ก็ดี ในส่วนต่าง ๆ ก็ดี น่าจะเป็นคนที่รู้ปัญหาดีที่สุด แต่กฎหมายฉบับนี้กลับทำเป็นคณะกรรมการ กำหนดให้ฝ่ายบริหารเข้ามาเกี่ยวข้อง ประกอบไปด้วยท่านนายกรัฐมนตรี ท่านรองนายกรัฐมนตรี ก็ดูเปรียบเสมือนหนึ่งว่า กำลังจะเอาอำนาจบริหารเข้าไปเกี่ยวข้องกับการบริหารงานในกระทรวงยุติธรรม ถึงแม้ว่าหัวหน้าฝ่ายบริหารเอง คือนายกรัฐมนตรีจะสามารถสั่งงานผ่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมได้ในขณะนี้ ผมก็มีข้อสงสัยว่าการทำงานในรูปแบบคณะกรรมการกับการทำงานรูปที่ ๆ ๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมทำอยู่ได้เองในขณะนี้อย่างไรจะคล่องตัวมากกว่ากัน เหมือนที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้อภิปรายไปหลายท่าน บางคณะกรรมการตั้งมาปีหนึ่งก็ไม่มีการประชุม เพราะแต่ละท่านที่อยู่ในตำแหน่งคณะกรรมการก็มีภารกิจมากมาย สุดท้ายถ้าร่างกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมาทำเพื่อประสานแผนอย่างเดียว ผมคิดว่าผมยังไม่ชัดเจนในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการชุดนี้

ประเด็นถัดไป ในเรื่องเกี่ยวกับจะอำนวยความสะดวกยุติธรรมให้กับประชาชน ผมยังสงสัยว่าเนื้อหาของคำว่า งานยุติธรรม มันไปเกี่ยวข้องมากน้อยแค่ไหน สมมุติว่าเราจะอำนวยความสะดวกยุติธรรมในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม คณะกรรมการชุดนี้มีอำนาจจะไปสั่งตำรวจให้ทำตามที่คณะกรรมการชุดนี้ได้กำหนดได้หรือเปล่า คณะกรรมการชุดนี้จะไปสั่งอัยการให้อำนวยความสะดวกยุติธรรมตามที่คณะกรรมการชุดนี้ได้หรือไม่ อำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในกฎหมายนี้ก็ยังไม่ชัดเจนครับ -----

แล้วก็ยังไม่ทราบว่าคุณกรรมการชุดนี้จะไปสั่งงานให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจให้ทำสำนวนส่งไปที่อัยการและให้อัยการส่งไปที่ศาล นั้นหมายความว่า จะประสานแผนในแต่ละหน่วยงานในการดำเนินกระบวนการพิจารณาในการยุติธรรมได้ครบถ้วน มีอำนาจสั่งการหรือไม่อย่างไร เพราะฉะนั้นถ้าโดยหลักการผมคิดว่าถ้าเป็นการอำนวยความสะดวกที่ชัดที่จะทำให้เป็นธรรมรวดเร็วเกี่ยวกับธุรการอันนี้ก็น่าสนับสนุน แต่ว่าคุณเข้าไปในเนื้อผมยังไม่ชัดเจนในความหมายของคุณกรรมการชุดนี้ะครับ ก็ฝากท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมว่าผมยังดูความหมายแล้วก็ดูความชัดเจนของกฎหมายนี้ยังไม่เพียงพอครับ กราบขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คุณวุฒิมงคลเชิญครับ

นายวุฒิมงคล ฉายแสง (ฉะเชิงเทรา) : กราบเรียนท่านประธานครับ

ผม วุฒิมงคล ฉายแสง ส.ส. ฉะเชิงเทรา เขต ๔ พรรคไทยรักไทยครับ ผมดีใจนะครับที่วันนี้ได้มีการยื่นร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับเรื่องการยุติธรรมขึ้นมาะครับ ซึ่งมีคณะกรรมการยุติธรรมแห่งชาติขึ้นมาในการที่จะรวบรวมปัญหาต่าง ๆ ที่มีในแต่ละกระทรวง ทบวง กรม ที่เกี่ยวกับการยุติธรรมนั้นขึ้นมาสรุปกันว่าประเทศไทยเรานั้นพัฒนากันมานานแล้ว มีปัญหาอะไรบ้าง จะได้มีการแก้ไขในอนาคตนะครับ ซึ่งหลาย ๆ คนก็อดอัดนะครับที่ผมนั้นเป็นคณะกรรมการธิการการตำรวจ ตำรวจนั้นเป็นขบวนการยุติธรรมเบื้องต้นซึ่งมีการร้องเรียนเข้ามาในกรมการตำรวจมากมาย ปราบกว่าประมาณ ๔๐ เปอร์เซนต์นี้ส่วนใหญ่แล้วเป็นเรื่องที่ราษฎรร้องขึ้นมาแล้วเป็นจริงทั้งนั้นที่มีการรังแกราษฎร ส่วนตำรวจดี ๆ เขาก็คงไม่โดนร้องกันเข้ามา แต่มันเห็นชัดนะครับว่ากระบวนการยุติธรรมเบื้องต้นนั้นค่อนข้างจะล้มเหลวมากนะครับ ก็ต้องมีการแก้ไข แต่สิ่งที่สำคัญในการที่จะทำให้คณะกรรมการการยุติธรรมแห่งชาตินั้นมีประสิทธิภาพก็คือเรื่องการรายงานจากข้าราชการระดับล่าง ซึ่งปัญหาของประเทศเรานั้นมีปัญหาตรงที่ว่าข้าราชการระดับล่างของเราเป็นคนปฏิบัติ แต่เวลารายงานระดับสูงไปไม่ถึง แล้วก็มักล้ารายงานขึ้นมาสู่ระดับสูงนะครับ ส่วนระดับสูงนั้นก็ไม่ได้ปฏิบัติข้างล่างเท่าไร ก็เข้ามาเป็นบอร์ด (Board) กันก็จะกลัวปัญหาเรื่องนี้ว่าถ้าหากว่ามีการกำกับในระดับผู้บริหารระดับประเทศคือระดับนายกรัฐมนตรี หรือรองนายก หรือรัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรมลงไป

ในหน่วยงานต่าง ๆ ว่าขอให้มีการรายงานปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ที่แต่ละกระทรวงมีนะครับ ผมเชื่อมั่นว่าคณะกรรมการชุดนี้จะมีประสิทธิภาพ ลดภาระความอึดอัดใจของชนในชาติลงไปได้อีกมาก จริง ๆ แล้วพวกเราที่พูดสนับสนุนกันมากหลาย ๆ ท่าน ผมก็เลยฟัง ๆ แล้วก็เลยเขียนกลอนมาบทหนึ่งซึ่งทำให้มีความรู้สึกว่าคุณมฤติธรรมมันยิ่งใหญ่ ซึ่งผมจะขออ่านให้ฟังสักนิดหนึ่ง ความเป็นธรรมนั้นยิ่งใหญ่ในใจมนุษย์ เป็นที่สุดของทุกใจต่างเฝ้าหา ถ้ามีธรรมก็มีสุขกันทุกครา ล้วนเฝ้าหาความที่สุดในยุติธรรม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คงจะอภิปรายกันพอสมควรแล้วนะครับ ท่านพีระพันธุ์จะอภิปรายนะครับ เชิญครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ขอขอบคุณท่านประธานครับ ผม พีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ กราบเรียนท่านประธานครับ ว่าในกฎหมายฉบับนี้คือพระราชบัญญัติพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. โดยหลักการและเหตุผลนั้นผมคิดว่าน่าจะเป็นเรื่องที่ดี แล้วก็เป็นเรื่องที่คุณในวงการกฎหมาย พูดกันมานาน ซึ่งตัวท่านรัฐมนตรีเองก็เคยอยู่วงการกฎหมายอย่างเต็มตัวมาก็คงจะทราบ ว่าเรื่องนี้คุยกันมานาน สิ่งที่คุณก็เหมือนที่เขียนในนี้คร่าว ๆ ว่าที่ผ่านมาเรามีองค์กร ภาครัฐที่ใช้อำนาจ ไม่ใช่อำนาจปกครองนะครับ อำนาจทางกระบวนการยุติธรรมอยู่เยอะ ไม่ว่าจะเป็นการตั้งแต่เริ่มต้นคือตำรวจไปจนถึงท่านอัยการแล้วก็ไปถึงที่ชั้นศาล แต่ตำรวจเอง ก็แบ่งไปอีกหลายสายนะครับ สอบสวน สืบสวน สมัยก่อนก็มีนิติเวชด้วย ตอนนั้นก็แยกออกมา อยู่กระทรวงยุติธรรม ทั้งหมดนี้มันเกิดปัญหาขึ้นเสมอ สิ่งที่เกิดปัญหาขึ้นเสมอประการที่ ๑ ก็เกิดจากการร่วมมือกัน ประสานงานกัน อันที่ ๒ ก็เกิดจากนโยบายในการบริหาร แต่คนที่ทำให้เกิดปัญหามากที่สุดเลยครับ ไม่ว่าจะเราจะพูดเรื่องนโยบาย พูดเรื่องอะไรก็แล้วแต่ คือผู้บังคับบัญชา เพราะว่าท่านผู้บังคับบัญชาเหล่านั้นก็มีนโยบายส่วนตัวที่แอบแฝงอยู่เรื่อย อย่างสมัยก่อนตำรวจนี่ก็ขึ้นอยู่กับกระทรวงมหาดไทย เราก็บอกว่าเป็นที่ขึ้นอยู่กับรัฐมนตรี ที่ไหนได้อธิบดีกรมตำรวจท่านก็มีวัตถุประสงค์อะไรของท่านอยู่ รองลงไป ไหลลงไป ผู้บังคับบัญชาไหลลงไปอีก พอต่อมาก็เป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ก็มีท่านผู้บัญชาการ ตำรวจแห่งชาติ แล้วก็ไปมีท่านรองนายกมากำกับดูแลก็ยังเหมือนเดิม ถ้าไม่เหมือนเดิม วันนี้ดีเยี่ยมคุณสมชายก็คงจะชัดเจนกว่านี้ ท่านประธานเห็นไหมครับ เพราะฉะนั้นสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ปัญหาที่สำคัญมันไม่ใช่ที่ระบบอย่างเดียว มันจึงเป็นเรื่องของความใส่ใจและความรับผิดชอบของคนที่ได้รับผิดชอบองค์กรและหน่วยงานนั้นด้วย ซึ่งผมก็เข้าใจว่า ท่านรัฐมนตรีเองก็คงตระหนักถึงสิ่งเหล่านี้ เพราะฉะนั้นการที่เราต้องการให้มีความร่วมมือ และได้รับความสำเร็จในเรื่องนโยบายยุติธรรมนั้น ถ้าฟังแต่เรื่องของการจัดระบบอย่างเดียว

มันไม่พอ มันต้องมีเรื่องของคุณธรรมและความรับผิดชอบของผู้ที่รับผิดชอบโดยตรงด้วย จึงอยากกราบเรียนท่านประธานครับว่าในกฎหมายที่เรากำลังคุยกันอยู่นี้มันมีเรื่องหลัก ๆ ที่ผมอยากจะขออนุญาตกราบเรียนผ่านท่านประธานไปฝากไว้ทางท่านรัฐมนตรีนะครับ ผมคิดว่าเรื่องที่ ๑ ก็คือเรื่องของเหตุผลในการออกกฎหมาย เรื่องที่ ๒ ก็คือเรื่องของนโยบายของรัฐบาล เรื่องที่ ๓ ก็คือเรื่องของกำบังคับใช้ของกฎหมายฉบับนี้ และเรื่องที่ ๔ ก็คือ ผู้ที่รับผิดชอบต่อกฎหมายฉบับนี้ ท่านประธานครับ รับผิดชอบต่อในที่นี้ไม่ได้หมายความว่า รับผิดชอบต่อเสนอกฎหมาย หรือว่ารับผิดชอบต่อแก้ไขกฎหมาย รับผิดชอบต่อผลของกฎหมาย ที่ต้องการให้เป็นครับ

เรื่องที่ ๑ ท่านประธานครับเรื่องของเหตุผล ผมกราบเรียนท่านประธาน นะครับว่าเมื่อผมอ่านหลักการเหตุผล ถูกต้องครับอย่างที่กราบเรียนท่านประธานในเบื้องต้น ว่าประเทศเรามีคนที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรมและมืองค์กรที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการ ยุติธรรมอยู่หลากหลาย เป็นความพยายามมาหลายรัฐบาลครับ แล้วก็มีความพยายาม ของหลายท่านที่อยู่ในกระบวนการเหล่านี้อยากจะให้มีศูนย์กลาง อยากจะให้มีนโยบาย แล้วก็เคยมีคนพูดกันแม้กระทั่งว่าน่าจะรวมกันไว้ให้ได้ และจะต้องให้รัฐบาลแถลงนโยบาย อย่างที่ท่านเสนอวันนี้ครับ นโยบายว่าด้วยกระบวนการยุติธรรมของประเทศ ความปลอดภัย ในชีวิต ทรัพย์สิน และร่างกายของประชาชนในประเทศ ท่านต้องแถลงว่าเมื่อท่านเป็นรัฐบาล ท่านจะดูแลประชาชนอย่างไร ไม่ให้เกิดกรณีอย่างคุณสมชายเป็นต้น ไม่ให้เกิดกรณีอย่างไร อย่างกรณีทางภาคใต้หรือกรณีอื่น ๆ ถ้าท่านทำไม่ได้อย่างที่แถลงต่อสภา ท่านต้องรับผิดชอบต่อ โคนไม่ไว้วางใจ ไปถึงขั้นนั้น ซึ่งนั่นคือความยุติธรรมซึ่งประเทศนี้ควรได้รับ รัฐมนตรี ที่รับผิดชอบต่อกระบวนการยุติธรรมต้องรับผิดชอบต่อสภาเหมือนเพื่อนสมาชิกบอกครับ แม้แต่ในเนื้อหาของกฎหมายฉบับนี้นโยบายที่ท่านบอกนี้ทำไมไม่ให้สภาผู้แทนตรวจสอบ ทั้ง ๆ ที่ท่านประธานดูเหตุผลในบรรทัดที่ ๓ นะครับ เหตุผลในการออกกฎหมายฉบับนี้ บอกคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพให้กับประชาชน ใครจะคุ้มครองสิทธิเสรีภาพให้ประชาชน ดีเท่าสภาผู้แทนกับวุฒิสภาครับ ท่านประธาน ไม่มีหรอกครับ ถ้าบอกว่ารัฐบาล ไม่จริง ไม่เคยมีใครออกมาเป็นปากเสียงพูดแทนประชาชนอย่างสภาทั้ง ๒ นี้เลย ----- - ๓๙/๑

สผ ๑๙/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

พัชรี ๓๙/๑

รัฐบาลท่านก็มีกลไกของท่านในกระบวนการบริหาร มีข้าราชการ มีเจ้าหน้าที่ ท่านก็ต้องปกป้องดูแล ท่านประธานเห็นไหมครับ ล่าสุดกรณีตัวอย่างคดีของคุณสมชาย ทนายสมชาย พอมีข่าวคราวออกมาว่าอย่างไรครับ ว่าจะมีคนในเครื่องแบบเกี่ยวข้อง ผู้บังคับบัญชาออกมาปฏิเสธแล้ว อย่างนี้ความยุติธรรมอยู่ที่ไหนครับ เพราะฉะนั้นสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ผมคิดว่าเรื่องสิทธิเสรีภาพของประชาชนในกระบวนการตรงนี้ต้องให้สภา จะไปรัฐมนตรีไม่เป็นไรครับจะไป ครม. ผมก็ไม่ว่า แต่อย่าตัดสภาทั้ง ๒ ที่เรียกว่า รัฐสภา ออก นโยบายเหล่านี้สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ผมคิดว่ารัฐสภาเป็นที่ที่จำเป็นต้องรับรู้ว่ามีสิทธิเสรีภาพของประชาชนที่เลือกเขา มาเป็นผู้แทนกันอยู่ในนี้ จะได้รับการปกป้องคุ้มครองโดยนโยบายแบบไหนอย่างไร เพราะฉะนั้นสิ่งตรงนี้ผมอยากจะฝากไปถึงท่านรัฐมนตรีว่าคงจะตกหล่นขาดหายไปคงไม่ได้ครับ

ที่สำคัญอีกประการหนึ่งครับ อยากกราบเรียนท่านประธาน เราใช้ว่าพระราชบัญญัติพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ตรงนี้ที่ทำให้ผมไม่ค่อยเข้าใจชัดเจนครับ และยังสับสนอยู่เล็กน้อย ก็อยากจะขอความชัดเจน โดยเฉพาะเมื่อมาดูเนื้อหาในเหตุผลประกอบกับองค์ประกอบของคณะกรรมการในมาตรา ๖ ซึ่งมีหลากหลายครับ ก็เลยทำให้ผมไม่ค่อยเข้าใจ คือขยายไปจากคำว่า กระบวนการยุติธรรม ท่านประธานครับ คำว่า กระบวนการยุติธรรม กับงานยุติธรรม มันไม่เหมือนกันครับ เดิมที่เป็นประเด็นที่เคยพูดจากรื้อกันอยู่ที่ผมกราบเรียนท่านประธานนั้น เราพูดในเรื่องของกระบวนการยุติธรรม ในกระบวนการยุติธรรมก็เริ่มตั้งแต่ตำรวจ อัยการ ศาล แล้วก็มีความเข้ามาเกี่ยวข้อง นี่คือกระบวนการยุติธรรม แต่ถ้าพูดถึงงานยุติธรรม มันมากกว่าคำว่า กระบวนการ ปัญหาก็คือว่าถ้าเราพูดถึงคำว่า กระบวนการยุติธรรม เรานึกภาพออกครับ เรานึกภาพถึงสภาทนายความ เรานึกภาพถึงผู้ที่ประกอบวิชาชีพทางด้านกฎหมาย เรานึกภาพของท่านอัยการออก เรานึกภาพท่านผู้พิพากษาออก แต่เราพูดถึงงานยุติธรรมนึกไม่ออก แล้วโดยเฉพาะถ้ามาดูเหตุผลและองค์ประกอบโครงสร้างของคณะกรรมการที่รัฐบาลใส่เข้าไป ท่านประธานครับ มีแม้กระทั่งเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง งานปกครองผมเรียนท่านประธานในเบื้องต้นแล้วว่างานยุติธรรมมันเป็นการใช้อำนาจในทางยุติธรรม ไม่ใช่ใช้อำนาจในทางปกครอง แต่ถ้าเราจะถือว่าศาลปกครองหรืออำนาจในการสั่งการทางปกครองของ

เจ้าหน้าที่บ้านเมืองเป็นหนึ่งในกระบวนการยุติธรรมแล้วละก็ ตรงนี้จะต้องรวมไปถึงวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ซึ่งไม่เกี่ยวกับเรื่องของกระบวนการยุติธรรมที่เรื่องของการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนด้วย ซึ่งในทางบริหารราชการ ท่านประธานครับ องค์การตรงนี้ผมเข้าใจว่าไม่ได้อยู่กับกระทรวงยุติธรรม เพราะฉะนั้นตรงประเด็นนี้ต้องทำความเข้าใจกันให้ชัดเจนว่าสิ่งที่รัฐบาลต้องการเสนอกฎหมายหรือตั้งองค์การพัฒนางานยุติธรรมแห่งชาติขึ้น เราจะรวมไปถึงแค่ไหนเพียงใด ซึ่งจะนำไปถึงการกำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการในมาตรา ๖ ต่อไปว่า ท่านใดมีความเหมาะสมหรือไม่เหมาะสม

และที่สำคัญอีกประการหนึ่งครับ ท่านประธาน ความจริงท่านรัฐมนตรีจะรู้ดีเหมือนผมเลย คือศาลทหาร ท่านประธานดูในองค์ประกอบ มาตรา ๖ มีผู้แทนศาลทหารครับ ศาลทหารถกเถียงกันมานานแล้วครับ ว่าศาลทหารเป็นหนึ่งในกระบวนการยุติธรรมใหม่ ถ้าเป็นหนึ่งในกระบวนการยุติธรรมทำไมถึงไม่เข้าระบบกับเขาละครับ ทำไมทางทหารเมื่อเกิดปัญหาขึ้นมาจะต้องมีสิทธิพิเศษเหนือคนอื่น เพราะฉะนั้นผมดีใจครับถ้าวันนี้เราจะถือว่าศาลทหารจะเป็นหนึ่งในกระบวนการยุติธรรมในงานยุติธรรมที่ต้องบริหารให้เกิดความเป็นธรรมไม่ใช่พอตีหัวแล้ววิ่งเข้ากรมทหารอย่างนี้ใช้ไม่ได้ แต่ถ้าหากว่าเราจะถือว่าวันนี้ทหารเป็นทหารประชาธิปไตย ทหารที่ทำผิดเราจะขึ้นในระบบกระบวนการยุติธรรมของประเทศ เป็นสิ่งที่น่าสรรเสริญ แต่ต้องถามว่าใช่หรือไม่ เพราะมีศาลทหารอยู่ด้วย ก็แปลว่าต่อไปในเรื่องของกระบวนการที่เกี่ยวกับพระธรรมนูญศาลทหารจะต้องมีการปรับเรื่องกฎหมายว่าด้วยการกระทำ ความผิดของทหารด้วยใช่หรือไม่ เพราะหากว่าท่านไปดูในเนื้อสาระของอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการจะพูดเรื่องนี้ด้วย เรื่องนโยบาย เรื่องของการปรับปรุงแก้ไขวิธีปฏิบัติ การแปลว่าต่อไปเมื่อมีผู้แทนจากศาลทหารเข้ามาอยู่ในคณะกรรมการยุติธรรมแห่งชาติจะต้องทำให้ศาลทหารเป็นหนึ่งในกระบวนการที่ต้องให้ความยุติธรรมของประชาชนด้วยใช่หรือไม่ -----

ถ้าใช่เป็นเรื่องที่น่าสรรเสริญครับ แล้วผมต้องขอชื่นชมท่านรัฐมนตรีด้วย ถ้าหากว่าทำ
 อย่างนี้ให้เกิดขึ้นมาได้ เพราะเราพยายามพูดและสร้างแล้วก็สู้เรื่องนี้กันมานานทีเดียว
 เพราะฉะนั้นการที่ท่านใส่ตรงนี้เข้ามาถ้าทำอย่างนี้ผมต้องขอขอบคุณ แล้วก็ต้องชมเชย
 ท่านด้วย แต่ถ้าไม่ใช่ผมว่าท่านต้องตัดออก เพราะว่ามันจะกลายเป็นกระบวนการยุติธรรม
 จอมปลอมไม่ใช่เป็นกระบวนการยุติธรรมที่ถูกต้อง อีกประการหนึ่งท่านประธานครับ
 ในกรณีที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานเรื่องนโยบาย ท่านประธานจะเห็นนะครับว่า
 เวลาที่รัฐบาลทุกรัฐบาลหลังจากเลือกตั้งเสร็จจะมีการแถลงนโยบายต่อสภา นโยบายตรงนี้
 จะนำไปสู่การแถลงผลงานของรัฐบาล ซึ่งอีกไม่นานนี้ก็จะมีการแถลงผลงานของรัฐบาลนี้
 และจะนำไปสู่เรื่องของการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินตามนโยบายรัฐบาล รัฐมนตรี
 ท่านใดไม่ทำตามนโยบายตรงนี้จะต้องมีความรับผิดชอบทั้งต่อ ครม. เองและต่อสภาผู้แทน
 ราษฎรในการรับผิดชอบต่อสภาผู้แทนราษฎรก็คือความรับผิดชอบที่อาจจะต้องไปถึงชั้นถูก
 อภิปรายไม่ไว้วางใจ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าท่านประธานดูการปรับโครงสร้างของการบริหารราช
 การประเทศหลังจากที่รัฐบาลนี้ได้ออกกฎหมายปรับปรุงโครงสร้างราชการใหม่จะเห็นว่า
 กระบวนการยุติธรรมเดินไปถูกทาง คือเป็นกระทรวงที่สร้างเป้าหมายคือสร้างความยุติธรรม
 และความถูกต้องให้กับสังคม ให้กับประเทศมากกว่าเป็นกระทรวงศาลเหมือนเมื่อก่อน
 ซึ่งท่านรัฐมนตรีเองก็มีความเห็นทำนองเดียวกันนี้ครับ อยากจะให้เกิดกระทรวงยุติธรรม
 ของประชาชนอย่างแท้จริง เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมถึงกราบเรียนว่าเดินมาถูกทางผมเห็นด้วย
 เพราะฉะนั้นนโยบายของรัฐบาลที่แถลงต่อสภาในเรื่องของกระบวนการยุติธรรมนโยบาย
 ในการทำให้เกิดความถูกต้องเป็นธรรม คนที่ต้องรับผิดชอบก็คือท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 ยุติธรรม แต่ถ้าหากว่าต่อไปนี้มีคณะกรรมการการยุติธรรมแห่งชาติซึ่งในมาตรา ๑๐
 ท่านประธานครับในรายละเอียดตรงนี้จะขอพูดหลัก ๆ เฉย ๆ นะครับ ผมไม่เข้าใจและ
 ยังไม่มั่นใจครับว่าท้ายที่สุดแล้วนโยบายของรัฐบาลทุกรัฐบาลรวมถึงรัฐบาลนี้ นะครับ
 หลังจากกฎหมายนี้ออกแล้วจะยึดนโยบายรัฐบาลหรือนโยบายกรรมการครับ เพราะว่า
 ท่านเขียนไว้กว้าง ๆ ว่าจัดทำแผนแม่บทบริหารงานยุติธรรมเสนอแนะให้เห็นเกี่ยวกับการ
 การกำหนดนโยบาย และแนวทางการบริหารงานยุติธรรมต่อคณะรัฐมนตรี พิจารณาให้
 ความเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานยุติธรรมที่คณะรัฐมนตรีขอให้พิจารณา สุดท้ายถึงเป็น

เรื่องประสานงาน ผมคิดว่าสิ่งที่คณะกรรมการชุดนี้ควรจะมีภาระหน้าที่ที่สำคัญและควรจะเป็นภาระหน้าที่หลักคืออันที่ ๔ ครับ คือทำอย่างไรจะให้องค์กรที่เข้ามาอยู่ในกระบวนการนี้ประสานงานกันได้เป็นนโยบายเดียว ไม่ใช่นโยบายของรัฐมนตรีแต่ละคน ไม่ใช่นโยบายของผู้บังคับบัญชา ผู้ที่ทำหน้าที่ประจำในแต่ละองค์กร นั่นคือภารกิจหลักของชุดนี้ แต่ผมไม่เห็นด้วยถ้าหากว่าชุดนี้จะเป็นชุดกำหนดนโยบายด้านการยุติธรรมของประเทศ ท่านประธานลองนึกดูสิครับว่าถ้าหากว่าคณะกรรมการชุดนี้มีอำนาจในการกำหนดเสนอแนะนโยบาย ผมคิดว่าท่านนายกรัฐมนตรีแถลงนโยบายกระบวนการยุติธรรมหรือการบริหารงานยุติธรรมอยู่ในนโยบายรัฐบาล คณะกรรมการชุดนี้บอกไม่ถูก นโยบายของรัฐบาลที่แถลงหรือที่เสนอนั้นยังมีความบกพร่อง หรือว่าเสนอแนะให้เพิ่มเติมก็แปลว่ายังไม่สมบูรณ์ มันได้อย่างไรครับ คณะกรรมการจะมาเสนอแนะนโยบายบริหารราชการแผ่นดินได้อย่างไร ผมจึงคิดว่าภาระหน้าที่ของกรรมการชุดนี้ก็คือหน้าที่ในการประสานงาน เพราะฉะนั้นในส่วนนี้จึงนำมาส่วนที่ ๑ ที่ผมกราบเรียนถามท่านประธานไปยังรัฐมนตรีว่าองค์กรอะไรบ้างครับที่อยู่ในงานยุติธรรม เพราะนี่ภาพไม่ออก ถ้ากระบวนการยุติธรรมนี่ภาพออก ถ้างานยุติธรรมผมยังนึกภาพไม่ชัดเจนนะครับในรายละเอียดซึ่งจะต้องไปปรับปรุงเนื้อหาของกฎหมาย เช่น ถ้าหากว่าในเหตุผลและในองค์ประกอบของมาตรา ๖ นะครับเราพูดไปถึง ปปส. พูดไปถึง ปปง. พูดไปถึง ป.ป.ช. และพูดไปแม้กระทั่งสภาคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผมก็ต้องถามว่าแล้วทำไมไม่มีคณะกรรมการเลือกตั้ง เพราะเป็นเรื่องสิทธิเสรีภาพประชาชนหรือเปล่า ถ้าหากคณะกรรมการเลือกตั้งกอง หุจริต หรือว่าใช้อำนาจหน้าที่ไม่ชอบทำไมไม่มีนโยบายในการกำกับดูแลบริหารตรงนี้ทำไมไม่มี เพราะว่ามันกว้างไปหมดแล้วเพราะเราใช้คำว่า การบริหารงานยุติธรรม หรือแม้กระทั่งเรื่องอนุญาตตุลาการ ซึ่งวันนี้ท่านประธานคงต้องยอมรับเหมือนผมว่าสร้างให้เกิดปัญหาเยอะ ทำไมในนี้ถึงไม่มี เพราะว่าเราไปมากกว่าคำว่า กระบวนการยุติธรรม แล้วเมื่อมาตรงนี้ ท่านประธานครับ มันก็ย้อนกลับมาประเด็นที่ ๓ ที่ผมบอกท่านประธานไว้ว่า เรื่องการบังคับใช้ ท่านประธานลองดูสิครับว่า ในเนื้อหาเหตุผลหลักการผมเห็นด้วยเลยครับสนับสนุน ในมาตรา ๑๐ เป็นอำนาจในการทำงานของคณะกรรมการ แต่ท่านประธานครับลองดูตรงไหนมีอำนาจที่เป็นบทบังคับครับ -----

แม้แต่ในมาตรา ๑๐ ใน (๔) ที่บอกว่า ให้มีอำนาจประสานงานระหว่างหน่วยงานของรัฐ ท่านประธานลงนี้ก็ดูสิครับว่า ส่วนหนึ่งเป็นกระทรวงมหาดไทย ส่วนหนึ่งเป็นกระทรวงการคลัง ส่วนหนึ่งเป็นกระทรวงยุติธรรม อีกส่วนหนึ่งเป็นองค์กฤษฎีกา ส่วนหนึ่งเป็นศาลปกครอง และอีกส่วนหนึ่งเป็นเอกชนคือสภาพนายความ และอีกส่วนหนึ่งคือกระทรวงกลาโหม ปัญหาคือว่าในระหว่างคณะรัฐมนตรี มติคณะรัฐมนตรีกับมติคณะกรรมการ ๒ อย่างนี้อันไหนที่หน่วยงานต้องปฏิบัติ มติคณะรัฐมนตรีไม่ใช่กฎหมายแต่ถ้าใครไม่ปฏิบัติในภาคราชการถือว่าผิดวินัย แต่มติคณะกรรมการชุดนี้ผมไม่เห็นมีกฎหมายรองรับว่า ถ้าคณะกรรมการมีมติเสนออย่างไรในเรื่องของการประสานงานแล้วผลที่สุดจะสามารถบังคับใช้ได้ เพราะถ้าหากว่าข้อเสนอแนะของคณะกรรมการซึ่งได้อุตสาหกรรมมีองค์ประกอบพบความบกพร่อง พบจุดเสีย คณะกรรมการประชุมและกำหนดนโยบายเสนอแนวทางไป แต่ผู้ที่เกี่ยวข้องไม่ต้องอยู่ในอาณัติหรือบังคับตามมติคณะกรรมการ แล้วจะมีคณะกรรมการนี้ไปเพื่ออะไรท่านประธาน เพราะฉะนั้นผมจึงอยากกราบเรียนท่านประธานว่า หลักการดี เหตุผลดี แต่เนื้อหาต้องไปปรับ และที่สำคัญที่สุดประการสุดท้าย เพื่อให้ไม่เสียเวลาท่านประธานมากนะครับ คือผู้รับผิดชอบ ท่านประธานจะเห็นนะครับว่าในการที่รัฐบาลแถลงนโยบายหรือในกรณีที่เราพูดถึงเรื่องของความยุติธรรม ทุกครั้งเรานึกภาพของท่านรัฐมนตรียุติธรรม แม้แต่ครั้งล่าสุด เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในทางใต้ ล่าสุดก็ได้ข่าวว่ายังต้องดึงรัฐมนตรียุติธรรมไปช่วย ทีนี้เมื่อเป็นอย่างนี้ ท่านประธานลงดูสิครับว่า ผมดูในนี้แล้วผมก็เลยเกิดความสงสัยว่า ที่ผ่านมากระบวนการยุติธรรมของประเทศคนที่รับผิดชอบคือรัฐมนตรียุติธรรม วันนี้ท่านรัฐมนตรียุติธรรมก็เป็นคนมาเสนอกฎหมายไม่ใช่ท่านรองนายก แล้วคณะกรรมการที่วานี้ก็ขึ้นชื่อว่า คณะกรรมการการยุติธรรมแห่งชาติ แต่พอเวลาไปเป็นประธานเรากลับให้ท่านนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกที่ได้รับมอบหมายเป็นประธาน ตรงนี้จะครับที่ทำให้ผมเกิดความสับสน เพราะว่าท่านประธานครับ คณะกรรมการชุดนี้อย่างที่ผมเรียนท่านประธานแล้วว่าไปเน้นเรื่องของกระบวนการยุติธรรม หัวเรือใหญ่ของกระบวนการยุติธรรมของประเทศและการบริหารงานยุติธรรม คนที่จะต้องให้ความยุติธรรมของแผ่นดินนี้เกิดขึ้นให้ได้คือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม เพราะฉะนั้นนโยบายตรงนี้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมต้องรับผิดชอบโดยตรง ถ้าหากว่าขณะที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมกำลังรับผิดชอบในหลายเรื่อง

แต่คณะกรรมการการยุติธรรมแห่งชาติกลับมีท่านนายกหรือรองนายกรัฐมนตรี ซึ่งในทางปฏิบัติ ผมมั่นใจว่าไม่ใช่ท่านนายก ในทางปฏิบัติก็จะกลายเป็นท่านรองนายกรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมายมาเป็นประธาน ซึ่งเมื่อสักครู่ผมเรียนท่านประธานแล้วว่าปัญหาอันหนึ่งที่เกิดขึ้นในเรื่องของการประสานงานเรื่องระบบกระบวนการยุติธรรมของประเทศไม่ใช่เรื่องของระบบอย่างเดียว เรื่องของคนด้วยนั้น แต่ว่าระบบที่ว่านั้นวันนี้เรากำลังจะสร้างขึ้นอีก ๑ องค์กร คือ คณะกรรมการการยุติธรรมแห่งชาติ มีท่านรองนายกรัฐมนตรีเป็นประธานอีก ๑ คน เราจะทราบได้อย่างไรครับว่า ในการปฏิบัติงานนั้นนโยบายของคณะกรรมการชุดนี้ที่มีท่านรองนายกเปรียบเสมือนรัฐมนตรีว่าการของคณะกรรมการชุดนี้ ทิศทางหรือนโยบายของท่านที่ฟังแล้วออกมาเป็นมติจะไม่ขัดหรือแย้ง แล้วถ้าหากว่าเกิดความขัดหรือแย้งจะใช้แนวทางของรัฐบาลที่แถลงต่อสภา หรือจะใช้แนวทางของคณะกรรมการการยุติธรรมชุดนี้ ถ้าหากว่าตรงนี้ไม่มีรายละเอียดหรือว่าเนื้อหาสาระให้เกิดความชัดเจนในตัวพระราชบัญญัติในรายละเอียด ซึ่งต้องกลับมาพิจารณาในวาระที่สอง วาระที่สาม ท่านประธานครับ ผมคิดว่าวัตถุประสงค์ เป้าหมายที่จะจัดตั้งองค์กรนี้ขึ้นเป็นพระราชบัญญัติพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติก็คงไม่สัมฤทธิ์ผล ซึ่งตรงนั้นก็必将นำความเสียหายมาให้กับประเทศชาติอย่างต่อเนื่องเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม ผมก็อยากจะขอกราบเรียนท่านประธานฝากไปยังท่านรัฐมนตรีในฐานะที่ผมมั่นใจว่าท่านคงเข้าไปกำกับดูแลในวาระต่อไป ก็ขอความกรุณาช่วยพิจารณาในรายละเอียดเนื้อหาสาระและสิ่งต่าง ๆ ที่ผมได้กราบเรียนผ่านท่านประธานไปครับ ขอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม พงศ์เทพ เทพกาญจนา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ท่านประธานครับ ก่อนอื่นกระผมขอกราบขอบพระคุณท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่ได้กรุณาให้ความเห็น ให้ข้อสังเกตที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการที่จะไปปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในชั้นของคณะกรรมการ -----

ขณะเดียวกันกระผมเองขออนุญาตที่จะตอบข้อสังเกตหรือคำถามของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ซึ่งได้ให้ความเห็นตั้งคำถามมาเยอะมาก

คำถามในเรื่องแรกเป็นเรื่องของกฎหมายฉบับนี้มีขึ้นมาเพื่ออะไร แล้วก็จะ เป็นประโยชน์ต่อการทำงานในเรื่องของการบริหารงานของกระบวนการยุติธรรมอย่างไรเกี่ยวข้อง หรือไม่กับการที่จะต้องเข้าไปดูแลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐในบางส่วน ท่านประธาน ครับ ปัญหาในเรื่องของงานยุติธรรมของประเทศไทยจะเห็นได้เลยครับว่าส่วนหนึ่งนั้นอยู่ในงาน ของฝ่ายบริหารกับอยู่ในกระทรวงยุติธรรม อยู่ในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ อยู่ในสำนักงาน อัยการสูงสุด เป็นต้น ขณะเดียวกันก็มีการซึ่งเกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมหรืองานยุติธรรม ที่อยู่ในหน่วยงานอื่นซึ่งไม่อยู่ในฝ่ายบริหาร ส่วนหนึ่งอยู่ในศาล ทั้งศาลยุติธรรม ทั้งศาลปกครอง และศาลทหารด้วย เพราะทั้งศาลยุติธรรม ศาลปกครอง ศาลทหาร ศาลยุติธรรมและศาลทหารนั้นพิจารณาพิพากษาทั้งคดีอาญาและคดีแพ่ง ศาลปกครอง ก็พิจารณาพิพากษาคดีปกครอง ซึ่งก็เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการยุติธรรมครับ ศาลทหารนั้นก็ถือเป็นงานในส่วนของกระบวนการยุติธรรม ตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันเอง ศาลทหารเองก็อยู่ในหมวดศาล อีกส่วนหนึ่งครับท่านประธาน นอกจากนั้นแล้วเรายังมี องค์กระอิสระซึ่งเข้ามาเกี่ยวข้องกับงานยุติธรรม เช่น คณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติ ที่เรียกว่า ป.ป.ช. ซึ่ง ป.ป.ช. เองก็ปฏิบัติหน้าที่หลายอย่าง ส่วนหนึ่ง งานที่ ป.ป.ช. ทำอยู่นั้นก็คืองานของพนักงานสอบสวนครับ ทำหน้าที่ในการสอบสวน คดีอาญาที่เจ้าหน้าที่ของรัฐถูกกล่าวหาทุจริตต่อหน้าที่ ซึ่งแต่เดิมพนักงานสอบสวน เคยทำอยู่ แต่ตามกฎหมายปัจจุบัน ป.ป.ช. ทำ ป.ป.ช. ก็เป็นส่วนหนึ่งเป็นกลไกของ กระบวนการยุติธรรม ท่านประธานครับ กระบวนการยุติธรรมหรืองานยุติธรรม ซึ่งมีหน่วยงานหลายหน่วยงาน หลายฝ่ายเข้ามาเกี่ยวข้องกัน แน่นอนครับว่า กลไกในการประสานกัน ในการที่จะให้หน่วยงานเหล่านี้เข้ามาคิดร่วมกันเพื่อที่จะได้ แก้ไขปัญหาเรื่องต่าง ๆ ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาเรื่องของสิทธิเสรีภาพของประชาชน ปัญหาในกระบวนการยุติธรรมเป็นสิ่งจำเป็น ไม่มีใครปฏิเสธได้ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ จากกรุงเทพมหานคร ขออนุญาตเอ่ยนามครับ ท่านพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค เองก็ได้

พูดเรื่องนี้ไว้ว่ามีความจำเป็นต้องมีหน่วยงาน ต้องมีกลไกในการจะให้หน่วยงาน
 ของหลาย ๆ ฝ่ายเข้ามาทำงานร่วมกันให้ได้ ท่านประธานครับลองคิดดูนะครับ
 อย่างปัญหาในบางเรื่องเรามองดูเหมือนกับเป็นปัญหาของหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง
 แต่ถามว่าหน่วยงานนั้นแก้ปัญหาได้ด้วยตนเองหรือไม่ ก็เห็นได้ว่าแก้ไม่ได้
 ยกตัวอย่างปัญหาในเรื่องของคดีชั้นศาล ถามว่าคดีชั้นศาลจะให้ศาลแก้ไขปัญหาเอง
 ศาลจะอย่างไร ศาลก็บอกว่าต้องเพิ่มผู้พิพากษา ต้องเพิ่มอัตรากำลัง ซึ่งก็ไม่เคยพอ
 ไม่เคยทันสักทีหนึ่ง แต่ปัญหาคดีชั้นศาลนั้น หน่วยงานอื่น ๆ สามารถเข้าไปแก้ไข
 เข้าไปช่วยได้ เป็นการทำงานที่ต้องมีการสอดคล้องต้องมีการประสานกัน หรือในการแก้ไข
 ปัญหาอาชญากรรมครับ การแก้ไขปัญหอาชญากรรมนั้น ไม่ใช่ตัวตำรวจจะทำเองได้
 ฝ่ายเดียวก็ไม่ใช่ ต้องโยงใยไปถึงอัยการ โยงใยไปถึงของศาลต่าง ๆ ซึ่งจะมีการทำงาน
 ประสานกัน ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับ สิ่งที่เกิดขึ้นคือการที่หน่วยงานต่าง ๆ
 จะมาพิจารณาแผนแม่บทร่วมกัน ซึ่งเป็นแผนแม่บทที่มีระยะเวลาในการทำงานล่วงหน้า
 ถึง ๔ ปี ขณะเดียวกันก็มีการประสานแผน ประสานการทำงานซึ่งกันและกันด้วย

ท่านประธานครับ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติจากจังหวัดเพชรบุรี ท่านได้ตั้งประเด็น
 ในเรื่องของการที่มีคดีต่าง ๆ เกิดขึ้น คดีบางคดีนั้นศาลพิพากษายกฟ้องจำเลย
 การที่ศาลพิพากษายกฟ้องจำเลยเกิดขึ้นด้วยเหตุหลายประการครับท่านประธานครับ
 แล้วมีมาตลอด มีมาเป็นหลายสิบปีแล้วครับ ที่มีการฟ้องคดีต่อศาลแล้วศาลพิพากษายกฟ้อง
 ไม่ใช่เพิ่มมี เหตุที่ศาลยกฟ้องส่วนหนึ่งอาจจะเกิดจากการที่เจ้าหน้าที่ทำงานอย่างเต็มที่แล้ว
 แต่พยานหลักฐานไม่เพียงพอศาลก็ยกฟ้องก็มี อีกส่วนหนึ่งก็มีครับ การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ
 จำนวนหนึ่งปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ กลั่นแกล้งเขาก็มีครับ คดีเซอร์เอน ดันแคน นั้นก็
 ชัดเจนในคำพิพากษา ซึ่งคดีเซอร์เอนเกิดขึ้นมาตั้งแต่ ๒๕๓๐ เศษ นะครับท่านประธาน
 ก็ปรากฏในคำพิพากษาชัดเจนครับว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐคนหนึ่งไปกลั่นแกล้งเขาโดยชัดแจ้ง
 รู้อยู่แล้วด้วยครับ แล้วไปกลั่นแกล้งเขา ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐพยายามทำหน้าที่อย่างเต็มที่
 ไม่ได้กลั่นแกล้ง แต่พยานหลักฐานไม่พอก็มี ซึ่งตรงนี้เองส่วนหนึ่งเป็นเรื่องของการที่จะ
 ดูแลอย่างไรให้เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นมีประสิทธิภาพในการทำงาน มีความซื่อสัตย์สุจริต

๙๗

สผ ๑๙/๒๕๔๗ (ส. ทั่วไป)

ชนิกา ๔๒/๓

ยึดมั่นในหลักการที่ถูกต้องในการทำงาน ซึ่งส่วนนี้เป็นส่วนสำคัญแต่คงไม่ได้ขึ้นอยู่กับ
ในตัวพระราชบัญญัตินี้เท่านั้น อีกส่วนหนึ่งซึ่งจะอยู่ในร่างพระราชบัญญัติอีกฉบับหนึ่งครับ
คือร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานการปฏิบัติงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ ซึ่งสภาผู้แทนราษฎร
จะได้พิจารณาลำดับต่อไป ซึ่งตรงนั้นเองก็จะสร้างความมั่นใจให้เกิดขึ้นในกระบวนการ
ยุติธรรม ท่านประธานครับ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติจากจังหวัดลำปาง ขอประทานโทษ
เอ่ยนาม ท่านพินิจ จันทรสุนทร ได้ตั้งประเด็นเกี่ยวกับเรื่องขององค์ประกอบของ
คณะกรรมการครับ โดยในองค์ประกอบของคณะกรรมการนั้นก็มีผู้แทนจากทางศาลยุติธรรม
ผู้แทนศาลทหาร ผู้แทนศาลปกครอง ท่านก็ได้กรุณาตั้งประเด็นถามว่าทำไมถึงไม่กำหนด
ตำแหน่งไปเลยละว่า ให้เป็นตำแหน่งใด ความจริงในส่วนของศาลต่างๆ นั้นเอง
เรามีผู้แทนจากฝ่ายธุรการของศาล คือเลขาธิการสำนักงานศาลต่าง ๆ ครับ -----

ทั้งเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม แต่ขณะเดียวกัน
 ในศาลแต่ละศาลนั้นท่านก็มีฝ่ายตุลาการ ในศาลยุติธรรมก็มีฝ่ายตุลาการ ในศาลปกครอง
 ก็มีฝ่ายตุลาการ ซึ่งถ้าเกิดจะไประบุในส่วนของศาลต่าง ๆ อย่างในศาลยุติธรรมบอกให้
 ท่านประธานศาลฎีกามาเป็นกรรมการในชุดนี้ก็คงจะไม่สมควร เพราะท่านเป็นประมุขของศาล
 แล้วก็ในกรรมการชุดนี้เรามีท่านนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน ซึ่งเป็นประมุขของฝ่ายบริหาร
 แต่การจะให้ทางฝ่ายประมุขของศาลมาเป็นกรรมการระบุตำแหน่งไปคงจะไม่สมควร ก็เลย
 กำหนดไปกว้าง ๆ ว่าเป็นผู้แทนของศาล ซึ่งก็แล้วแต่ทางศาลจะกำหนดส่งท่านใดไปเป็นผู้แทน

ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติจากจังหวัดชุมพร ท่านสุวิโรช พะลัง ขอประทานที่ต้อง
 เยี่ยมมาครับ ท่านได้ตั้งคำถามว่า ตามกฎหมายฉบับนี้จะเปิดโอกาสให้ฝ่ายบริหารเข้าไป
 แทรกแซงหน่วยงานอื่นในกระบวนการยุติธรรมได้หรือไม่ ท่านประธานครับ ในกฎหมาย
 ฉบับนี้เองได้คำนึงถึงการทำงาน โดยเฉพาะอำนาจอิสระของหน่วยงานที่มีบทบาทสำคัญ
 และเป็นบทบาทที่จำเป็นต้องรักษาความเป็นอิสระไว้ ในศาลเองคืออำนาจอิสระในการ
 ดำเนินคดีของศาล ในส่วนของหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญนั้นก็คือการดำเนินงานของ
 หน่วยงานอิสระ ซึ่งตรงนี้เองได้มีการเขียนชัดเจนไว้ในมาตรา ๓ ว่าการบริหารงานยุติธรรมนั้น
 ไม่รวมถึงอำนาจอิสระในการดำเนินคดีของศาลและการดำเนินงานของหน่วยงานอิสระ
 ตามรัฐธรรมนูญ นอกจากนี้ถ้าแผนแม่บทซึ่งกำหนดขึ้นซึ่งเกี่ยวข้องกับตรงนี้เกิดมีประเด็นที่
 ทางศาลก็ดี มีประเด็นที่หน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญก็ดี คิดว่าเข้าไปก้าวก่ายกับ
 การทำงานที่เป็นอิสระของหน่วยงานต่าง ๆ เหล่านั้น ก็มีบทบัญญัติในมาตรา ๒๐
 ในมาตรา ๒๐ วรรคสองนั้นระบุชัดเจนครับ ถ้าเกิดศาลหน่วยงานที่เป็นอิสระเห็นว่าข้อกำหนด
 ในแผนแม่บทข้อใดข้อหนึ่งจะมีลักษณะขัดแย้งกับแนวทางการบริหารราชการที่เป็นอิสระ
 ตามรัฐธรรมนูญของศาล หรือของหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญนั้น ก็ให้คณะกรรมการ
 ชุดนี้ไปพิจารณาปรับปรุงแผนแม่บทตามข้อคิดเห็นนั้น ซึ่งตรงนี้เป็นสิ่งที่ประกัน
 ให้ชัดเจนว่า การทำงานของคณะกรรมการไม่มีทางที่จะไปก้าวก่ายกับการทำงานที่เป็นอิสระ
 ของศาลหรือหน่วยงานอิสระได้

อีกส่วนหนึ่งครับท่านประธาน ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลายท่านได้ตั้งประเด็นคำถามว่า กฎหมายฉบับนี้มีสภาพบังคับหรือไม่ ท่านประธานครับ กฎหมายฉบับนี้เองนั้น ในกฎหมายในส่วนที่วางกรอบในเรื่องของการประสานงานกัน ทำแผนร่วมกัน ถ้ามองว่าเมื่อทำแผนแม่บทมาแล้วมีกลไกใดหรือไม่ให้หน่วยงานจะต้องไปดำเนินการตามแผนแม่บทนั้นก็มีการบังคับ ซึ่งถึงแม้จะไม่ถือว่าเป็นการบังคับอย่างที่เราคิดกันในความหมายเรื่องของบทลงโทษ แต่ขณะเดียวกันกลไกตรงนั้นครับท่านประธาน ก็อยู่ในมาตรา ๒๑ คือจะใช้วิธีการงบประมาณมาช่วยทำให้การผลักดันแผนเป็นไปได้ โดยมาตรา ๒๑ วรรคสองก็จะระบุว่าเมื่อแผนแม่บทใช้บังคับแล้วให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามแผนแม่บทนั้นได้ ตรงนี้แหละครับเป็นกลไกที่ถือได้ว่าเป็นบทที่ทำให้มีอำนาจบังคับกลาย ๆ ว่าเมื่อมีการทำแผนแล้ว การจัดสรรงบประมาณก็จะเป็นไปตามแผน

ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติจากจังหวัดสงขลาได้กรุณาตั้งประเด็นถามเกี่ยวกับเรื่องการศึกษาคุณธรรมได้มีการตีความรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับเรื่องขององค์คณะก็ดี เรื่องของการพิจารณาคดีต่อเนื่องก็ดีว่าตรงนี้เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการชุดนี้หรือไม่ ความจริงตรงนี้ก็เป็นเรื่องของการประสานการทำงานว่าปัญหาต่าง ๆ ที่ทางทนายความมีขึ้นมาก็สามารถหยิบยกโดยท่านนายกสภาทนายความซึ่งเป็นกรรมการชุดนี้เข้ามาหารือในกรรมการชุดนี้ได้ ซึ่งเป็นกลไกตั้งแต่เดิมนั้นกลไกตัวนี้ไม่มี หรือมีก็เป็นคณะกรรมการประสานงานกระบวนการยุติธรรม ซึ่งไม่มีกฎหมายที่ตีกรอบเรื่องการทำงานไว้

สผ ๑๙/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

สถิติมา ๔๔/๑

ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติจากพิษณุโลก ได้ตั้งประเด็นเกี่ยวกับเรื่องของ พยานหลักฐาน ซึ่งในการพยานหลักฐานท่านประธานครับจะเห็นได้ชัดเจนครับว่า การทำงาน ซึ่งเดิมถ้าไม่มีการประสานงานที่ดีก็จะมีปัญหา อย่างเช่น เรื่องของการติดตามพยาน ซึ่งเป็น เรื่องสำคัญครับ ถ้าไม่มีพยานมาศาล ศาลก็ไม่สามารถที่จะพิจารณาพิพากษาคดีโดยเฉพาะ ในคดีอาญา ถ้าไม่มีพยานมาศาล ศาลเองก็คงจะไม่สามารถพิพากษาลงโทษจำเลยได้ ตรงนี้เองการติดตามพยานจะบอกให้ศาลเป็นคนติดตามพยานแต่ฝ่ายเดียวก็คงจะไม่ใช้ กระบวนการที่มีกลไกตามกฎหมายฉบับนี้นะครับ ที่จะทำให้มีกลไกการทำงานร่วมกัน ระหว่างศาล ระหว่างอัยการ ระหว่างตำรวจนะครับ อันนี้ก็รวมทั้งฝ่ายปกครองในการติดตาม พยานมาศาล ซึ่งจะทำให้คดีเสร็จไปโดยรวดเร็วและมีพยานหลักฐานที่ไปสู่ศาลครบถ้วน นอกจากนั้นท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้ถามต่อไปครับว่า ทำไมถึงไม่ให้มีคณะกรรมการ การเลือกตั้งในคณะกรรมการชุดนี้ กกต. เองนั้นนะครับ ถึงแม้ว่าจะมีบทบาทนะครับ ในบางเรื่องซึ่งเป็นเรื่องของการชี้ขาด ในเรื่องของการเลือกตั้งซึ่งเฉพาะสิทธิเสรีภาพอยู่ที่ดี แต่ที่เราดูแล้วว่าเรื่อง กกต. นั้นเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งเป็นส่วนใหญ่นะครับ แล้วก็ถ้า มีเรื่องที่เป็นคดีจริง ๆ กกต. ก็ต้องส่งให้อัยการดำเนินคดีอาญาต่อศาลครับ ท่านได้ถามต่อไป นะครับว่า ทำไมถึงกำหนดแผนไว้ ๔ ปี เกี่ยวข้องกับวาระรัฐบาลหรือไม่การกำหนดแผนว่าต้อง มีระยะเวลาเป็นแผน ๔ ปี เพื่อให้มีระยะเวลาในการมองไปข้างหน้าพอสมควร แต่ว่าก็ไม่ถึงกับ ยาวไปอย่างท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ท่านดอกเตอร์ระวีง เนตรโพธิ์แก้ว บอกถึง ๖ ปี หรือเปล่า เพราะว่ามันมองไปล่วงหน้า ถ้ามันมองนานไปก็ต้องปรับแก้ไขแผนกันอยู่ตลอดเวลาอยู่แล้ว แต่มอง ไปล่วงหน้า ๔ ปี ก็เป็นระยะเวลาที่เหมาะสม ซึ่งไม่จำเป็นนะครับ ต้องเกี่ยวข้องกับวาระของ รัฐบาล แล้วแผนหลาย ๆ แผนที่เป็นแผนแม่บทก็ใช้ระยะเวลาประมาณ ๔ ปี

ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติจากจังหวัดพัทลุง ขอประทานโทษที่เอ่ยนามครับ ท่านสุพัฒน์ ธรรมเพชร ได้ตั้งประเด็นข้อสังเกตเรื่ององค์ประชุมครับว่า บรรดากรรมการ ที่เข้ามาประชุมหลายท่านเป็นหัวหน้าหน่วยงานระดับปลัดกระทรวง จะมีเวลามาประชุมหรือ องค์ประชุมจะครบหรือไม่ ตามกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดินนั้นนะครับ ถึงแม้ว่าจะ ระบุตำแหน่ง หัวหน้าหน่วยงาน เช่น ปลัดกระทรวง เป็นกรรมการก็ดี ถ้าปลัดกระทรวงไม่ว่าง ก็สามารถมอบหมาย สามารถที่จะมอบให้ผู้อื่นนะครับ ซึ่งเป็นตำแหน่งรองลงไป เช่น

สผ ๑๙/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

สถิติมา ๔๔/๒

รองปลัดกระทรวงมาแทนได้ ซึ่งอันนั้นเป็นไปตามกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน นะครับ ซึ่งก็จะมีปัญหา ต่อเรื่องขององค์ประชุม ท่านให้ข้อสังเกตที่ดีครับว่า ผู้ทรงคุณวุฒิ จะเพิ่มมากกว่า ๓ ท่านได้หรือไม่

ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติจากจังหวัดระยองครับ ขอประทานโทษที่เอ่ยนาม ท่านสาธิต ปิตุเตชะ ได้ตั้งประเด็นเกี่ยวกับเรื่องของความคล่องตัวระหว่างคณะกรรมการ ในการทำแผนแม่บทกับรัฐมนตรีว่าอย่างไรไหนคล่องตัวกว่ากัน ก็ต้องตอบตรง ๆ ว่าถ้าถาม ความคล่องตัวแน่นอนครับว่า คนเดียวทำคงจะต้องคล่องตัวกว่า แต่ว่ากรณีเป็นกรณีที่มี หลายหน่วยงานเข้ามาเกี่ยวข้อง แล้วก็ไม่ใช่เฉพาะหน่วยงานของกระทรวงยุติธรรมครับ ในฝ่ายบริหารเองก็มีหน่วยงานเข้ามาเกี่ยวข้องหลายกระทรวง แล้วยังมีหน่วยงานของ ทางศาล มีหน่วยงานอิสระอีก เพราะฉะนั้นการที่จะต้องให้หลาย ๆ ฝ่ายมาร่วมกัน ถือเป็นสิ่งจำเป็น ท่านประธานครับ ผมหมดนะครับ มีคำถามท่านสมาชิกเพียงเท่านั้นครับ ขออนุญาตครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญคุณพีระพันธุ์ครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ขอขอบคุณท่านประธานครับ ขออนุญาตนิดเดียวครับ เพราะว่าผมเกรงว่าเมื่อไปถึงชั้นวาระการพิจารณาในชั้นวิสามัญ เดี่ยวจะเข้าใจประเด็นที่ผมกราบเรียนท่านประธานเมื่อสักครู่ผิด เรื่องของการผลบังคับใช้ ผมไม่แน่ใจว่าท่านอื่นพูดไปด้วยหรือเปล่าครับ แต่ว่าเมื่อสักครู่ท่านรัฐมนตรีชี้แจงในทำนอง เหมือนกับว่าการบังคับใช้ตามกฎหมายนี้มีอยู่แล้วในมาตรา ๒๑ วรรคสอง เรื่องของ งบประมาณผมไม่อยากจะให้คิดว่าการบังคับใช้ตามนโยบายก็ดี มติที่ดีก็เป็นเรื่องของเงินครับ เพราะถ้าเป็นอย่างนั้นกรรมการนี้ไม่ใช่กรรมการบริหารงานยุติธรรมครับ เป็นกรรมการเรื่อง บริหารงบประมาณด้านการยุติธรรมเสียแล้ว แต่สิ่งที่จะต้องบังคับและให้เกิดขบวนการยุติธรรม ขึ้นให้ได้ก็คือว่ามาตรการในทางปฏิบัติ เช่น กรณีอย่างที่ผมยกตัวอย่าง ท่านประธานว่า กรณีคุณสมชายถูกอุ้มอย่างนี้ มันไม่ใช่เรื่องของงบประมาณนะครับ มันเป็นมาตรการในทาง ปฏิบัติ หรือผลบังคับถึงพิธีการซึ่งคณะกรรมการจะต้องวางมาตรการ ว่าควรจะต้องมีมาตรการ

๑๐๒

สผ ๑๙/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

สติมา ๔๔/๓

ในการประสานงานปฏิบัติอย่างไร แล้วก็ถ้าหากไม่ปฏิบัติ ผลจะเป็นอย่างไรด้วยนะครับ ไม่ใช่เรื่องของงบประมาณ ถ้าหากเป็นเรื่องว่าสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ซึ่งจะมีกฎหมายฉบับขาดแคลนอุปกรณ์เครื่องมืออะไร อ้ายอย่างนั้นเห็นด้วยครับ เรื่องงบประมาณต้องให้ให้พอ แต่มันมีมากกว่านั้นครับ ก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานไปถึงรัฐมนตรีเพราะว่าในชั้นวิสามัญอยากจะให้พิจารณาให้รอบคอบครับ ขอบพระคุณท่านประธานครับ

- ๔๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ต่อไปจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะรับหลักการ หรือไม่รับหลักการ แห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับหรือไม่ครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมเข้ามาลงมติด้วยครับ ท่านสมาชิกท่านใด เห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับ โปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านสมาชิก ท่านใดเห็นว่าไม่ควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับ โปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ขอเชิญท่านสมาชิกใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ลงคะแนนครบทุกท่านหรือยังครับ มีท่านสมาชิกท่านใดยังไม่ได้ใช้สิทธิออกเสียง ลงคะแนนมีไหมครับ ถ้าไม่มี ขอปิดการลงคะแนนเสียงนะครับ ช่วยรวบรวมผลการลงคะแนน เสียงครับ ผลการลงคะแนนเสียง มีท่านสมาชิกที่เห็นด้วยมติเอกฉันท์นะครับ ๓๕๑ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ไม่มีงดออกเสียง ไม่มี มติของที่ประชุมเห็นควรรับหลักการ แห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับครับ

๑๐๕

สผ ๑๙/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

ชัญญาภค ๔๕/๓

ตั้งภากรณ์ ๙. นายวิรัตน์ ตยางคนนท์ ๑๐. นายพูลสวัสดิ์ ไตรระไวศยะ ๑๑. นายชาติรี
พิริยะกิจไพบูลย์ ๑๒. นายสิทธิชัย โควสุรัตน์ -----

- ๔๖/๑

สผ ๑๙/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

เยาวชน ๔๖/๑

๑๓. นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์ ๑๔. นายประสิทธิ์ จันทาทอง ๑๕. นายศุภชัย ใจสมุทร
๑๖. นายปกติ พัฒนกุล ๑๗. นายชาญณรงค์ ปราณจิตรต์ ๑๘. นายชัยพร ธนถาวรลาม
ขอผู้รับรองคะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ครับ มีผู้รับรองถูกต้องครบ ต่อไปพรรคประชาธิปัตย์ ๘ ท่านครับ เชิญครับ

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี (สมุทรสงคราม) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ ดิฉัน นางสาวรังสิมา รอดรัศมี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์
จังหวัดสมุทรสงคราม ขอเสนอรายชื่อกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
พัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ในสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ดังนี้
๑. นายนคร มาฉิม ๒. นายอลงกรณ์ พลบุตร ๓. นายวิรัตน์ กัลยาศิริ ๔. นายพิเชษฐ
พันธุ์วิชาติกุล ๕. นายสุทัศน์ เงินหมื่น ๖. นายสรวิศ เบญจกุล ๗. นายพีระพันธุ์
สาสิรัฐวิภาค ๘. นายนิพิฐ อินทรสมบัติ ขอผู้รับรองด้วยคะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ครับ มีผู้รับรองครบครับ พรรคชาติไทย เชิญครับ

นายอิทธิพล คุณปลื้ม (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม นายอิทธิพล คุณปลื้ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย
ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการในสัดส่วนของพรรคชาติไทย ๒ ท่าน คือ ๑. นายณัฐวุฒิ
ประเสริฐสุวรรณ และ ๒. นายเกษม สรศักดิ์เกษม ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ครับ มีผู้รับรองถูกต้องครบ พรรคชาติพัฒนา ๒ ท่านครับ เชิญครับ

นายพงษ์พิช รุ่งเป้า (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผม พงษ์พิช รุ่งเป้า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา
ขอเสนอรายชื่อกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติพัฒนาการบริหาร

สผ ๑๙/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

เยาวชน ๔๖/๒

งานยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ตามสัดส่วนของพรรคชาติพัฒนา จำนวน ๒ ท่าน ๑. นายสุภาพ
คลีชฉาย ๒. นายวิสิทธิ์ พิทยาภรณ์ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่สอง) : ครับ มีผู้รับรองครบครับ เชิญท่านเลขาธิการอ่านจำนวน ๓๕ ท่านนะครับ
คณะกรรมการวิสามัญครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาผล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายงานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
พัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ. ๑. นายวิศิษฐ์ วิศิษฐ์สุวรรณ ๒. นายพรชัย
อัศววัฒนาพร ๓. นายวัลลภ นาคบัว ๔. นายสุรพล เอกโยคยะ ๕. นายอัชพร จารุจินดา
๖. นายวัฒนา ช่างไฟเราะ ๗. นายปิติพงศ์ เต็มเจริญ ๘. นายสุพจน์ ฤชุพันธุ์
๙. นายวุฒิพงศ์ ฉายแสง ๑๐. นายลิขิต หมุ่มดี ๑๑. นายนพคุณ รัฐผไท ๑๒. นายจินดา
วงศ์สวัสดิ์ ๑๓. พันตำรวจโท บรรยนิ ตังภากรณ์ ๑๔. นายวิรัตน์ ตยวงคนนท์
๑๕. นายพูลสวัสดิ์ โหตระไวศยะ ๑๖. นายชาติรี พิริยะกิจไพบูลย์ ๑๗. นายสิทธิชัย
โควสุรัตน์ ๑๘. นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์ ๑๙. นายประสิทธิ์ จันทาทอง ๒๐. นายศุภชัย
ใจสมุทร ๒๑. นายปกิต พัฒนกุล ๒๒. นายชาญณรงค์ ปราณจิตต์ ๒๓. นายชัยพร
ธนากรรลาภ ๒๔. นายนคร มาฉิม ๒๕. นายอลงกรณ์ พลบุตร ๒๖. นายวิรัตน์ กัลยาศิริ
๒๗. นายพิเชษฐ พันธุ์ชาติกุล ๒๘. นายสุทัศน์ เงินหมื่น ๒๙. นายสรารุช เบญจกุล
๓๐. นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค ๓๑. นายนิพนธ์ อินทรสมบัติ ๓๒. นายณัฐวุฒิ
ประเสริฐสุวรรณ ๓๓. นายเกษม สรศักดิ์เกษม ๓๔. นายสุภาพ คลีชฉาย และ
๓๕. นายวิสิทธิ์ พิทยาภรณ์

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้กลับมานั่งบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ท่านเลขาได้อ่านรายชื่อทบทวน ๓๕ ท่านถูกต้องนะครับ ต่อไปขอเชิญที่ประชุม
ได้กำหนดระยะเวลาในการแปรญัตติครับ เชิญครับ ท่านรัฐมนตรีครับ

สผ ๑๙/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

เยาวชนเรศ ๔๖/๓

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพครับ ขอเสนอ ๗ วันตามข้อบังคับครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ครับ ท่านรัฐมนตรีเสนอ ๗ วันตามข้อบังคับ มีท่านสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น
ไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มี ผมจะถือว่าที่ประชุมมีมติกำหนดระยะเวลาในการแปรญัตติ ๗ วัน
ตามข้อบังคับนะครับ

นายวิทยา บุรณศิริ (พระนครศรีอยุธยา) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตครับ
กระผม วิทยา บุรณศิริ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : มีอะไรครับ

นายวิทยา บุรณศิริ (พระนครศรีอยุธยา) : กรณีการแปรญัตตินะครับ
ผมขออนุญาตเสนอแนวความคิดหน่อยครับ เนื่องจากว่าช่วงนี้เป็นช่วงที่จะหยุดวันสงกรานต์
ผมเกรงว่า ๗ วันจะน้อยไป ผมขออนุญาตให้ท่านรัฐมนตรีเป็น ๑๕ วันได้ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ขอเป็น ๑๕ วัน ท่านรัฐมนตรีขัดข้องไหมครับ

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ไม่ขัดข้อง
ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : คุณวิทยาขอเสนอเป็น ๑๕ วันนะครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ เชิญครับท่านสุทัศน์

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น
กระผมจะขออนุญาตท่านประธานได้พูดถึงเรื่องกำหนดวันแปรญัตติ เพราะผมเห็นชอบ ๑๕ วัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ถ้าอย่างนั้น เดี่ยวผมขอให้จบเรื่องกำหนดระยะเวลาในการแปรญัตตินะครับ
เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติกำหนดระยะเวลาในการแปรญัตติ ๑๕ วันนะครับตามที่สมาชิก
ได้ขอเปลี่ยน แล้วก็ท่านรัฐมนตรีก็ไม่ขัดข้อง ที่ประชุมมีผู้รับรองถูกต้อง

ต่อไปผมจะถามกรณีนี้ เนื่องจากมีร่างในทำนองเดียวกันทั้งหมด ๔ ฉบับนะครับ ผมจะถามว่าจะใช้ร่างของใครเป็นหลัก เชิญท่านสุทัศน์

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตเรียนว่า กรณีการตั้งกรรมการฯ ขออนุญาตปรึกษาท่านประธาน ขออนุญาตพูดนิดเดียวครับเพื่อจะไม่ให้เกิดปัญหาในเวลาประชุม กล่าวคือกระผมมีข้อสังเกตประการหนึ่งครับว่ารัฐบาลไม่ค่อยตั้งกรรมการในşikของรัฐบาล บุคคลที่สามารถกำหนดนโยบายได้ หรือตัดสินใจในนโยบายได้ เพราะฉะนั้นจะเกิดปัญหาเวลาประชุมพอสมควร บัญชีรายชื่อที่ท่านรัฐมนตรีเสนอเมื่อสักครู่นี้เป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ในกระทรวงยุติธรรม ระดับอธิบดี ซึ่งผมทราบทุกท่านก็เก่ง แต่บางครั้งเกี่ยวกับนโยบายจะไม่สามารถตัดสินใจได้ กฎหมายฉบับนี้สำคัญครับ กระผมจึงตั้งเป็นข้อสังเกตท่านรัฐมนตรีว่าบางครั้งกฎหมายที่สำคัญน่าจะมีผู้แทนรัฐบาลที่สามารถตัดสินใจในเรื่องนโยบายได้เพื่อประโยชน์ในการพิจารณา มันเหมือนกับว่าจะไม่ให้ความสำคัญกฎหมายฉบับนี้ครับ ผมรู้จักทุกท่านนะครับ เก่งทุกคน แต่บางครั้งการตัดสินใจในเรื่องนโยบายท่านจะตัดสินใจไม่ได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ สำหรับข้อสังเกตในประเด็นนี้ ท่านรัฐมนตรีรับข้อสังเกตตรงนี้นะครับ เชิญครับ

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม พงศ์เทพ เทพกาญจนา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ต้องขอบพระคุณท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรตินี้ครับ ท่านสุทัศน์ เงินหมื่น ที่กรุณาให้ข้อสังเกตคือ ความจริงแล้วในกระทรวงยุติธรรมเองมีรัฐมนตรีคนเดียว แล้วก็มีร่างกฎหมายฉบับหนึ่งนะครับ ซึ่งผมเองก็ต้องเข้ามาเป็นกรรมการอยู่แล้ว ก็เห็นว่าในส่วนของกฎหมายฉบับนี้ซึ่งกำลังผ่านพิจารณาไปนี้นะครับในส่วนของแนวทางนโยบายต่าง ๆ นั้น ผู้แทนของกระทรวงยุติธรรมที่เข้ามานี้จะปรึกษาหารือกับผมโดยตลอดนะครับ ซึ่งตรงนั้นเองกราบเรียนได้ครับว่าเราสามารถจะมีการตัดสินใจระดับนโยบายได้อย่างติดตามต่อเนื่องท่านประธานครับ

อีกส่วนหนึ่งท่านประธานได้กรุณาทิ้งท้ายไว้ครับว่าจะใช้ร่างรัฐบาลเป็นหลักนะครับ ขอเสนอให้ใช้ร่างรัฐบาลเป็นหลักครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมไม่ขัดข้องนะครับ ผมจะถือว่าที่ประชุมมีมติเป็นเอกฉันท์นะครับที่จะใช้ ร่างของรัฐบาลเป็นหลักในการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปนะครับ เป็นอันจบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ พ.ศ.

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ได้เลื่อนขึ้นมานะครับ เป็นระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๑๖ ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานการปฏิบัติงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ พ.ศ. คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ เนื่องจากมีร่างพระราชบัญญัติในทำนองเดียวกันอีก ๑ ฉบับนะครับ คือ ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานการปฏิบัติงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ พ.ศ. ซึ่ง คุณสุทัศน์ เงินหมื่น กับคณะ เป็นผู้เสนอ ผมเห็นว่าเป็นเรื่องในทำนองเดียวกันที่น่าที่จะนำมาพิจารณารวมกันได้ครับ มีท่านสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มี ผมจะถือว่าที่ประชุมเห็นชอบให้ดำเนินการตามนี้นะครับ ขอเชิญ คณะรัฐมนตรีและผู้เสนอได้เสนอหลักการและเหตุผล เชิญครับ

๑๑๒

สผ ๑๙/๒๕๔๗ (ส. ทั่วไป)

อัมพา ๔๗/๔

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม พงศ์เทพ เทพกาญจนา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ได้รับ
มอบหมายจากคณะรัฐมนตรีให้เสนอร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานการปฏิบัติงานด้าน
นิติวิทยาศาสตร์ พ.ศ. โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานการปฏิบัติงานด้านนิติวิทยาศาสตร์
เหตุผล โดยที่ได้มีการปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของกระทรวงยุติธรรมตามกฎหมาย
ว่าด้วยการปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม ให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
และการพัฒนาระบบราชการ โดยให้กระทรวงยุติธรรมมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบริหาร
จัดการกระบวนการยุติธรรม เสริมสร้างและอำนวยความสะดวกยุติธรรมในสังคม และอำนาจหน้าที่อื่น
ตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงยุติธรรมและส่วนราชการ
ในสังกัดกระทรวงยุติธรรม และเนื่องจากงานด้านนิติวิทยาศาสตร์เป็นงานที่ช่วยสนับสนุน
ให้การอำนวยความสะดวกยุติธรรมมีประสิทธิภาพ โดยมีสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ กระทรวงยุติธรรม
และมีหน่วยงานอื่นกระจัดกระจายอยู่ในหลายกระทรวงเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบ -----

ซึ่งจะต้องมีการกำหนดอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบและมาตรฐานให้ชัดเจนไว้ในกฎหมาย
 ดังนั้นสมควรมีกฎหมายกำหนดให้มีการวางหลักเกณฑ์และมาตรฐานในการปฏิบัติงาน
 และการบริหารกิจการด้านนิติวิทยาศาสตร์ เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานและสถานปฏิบัติการด้าน
 นิติวิทยาศาสตร์ปฏิบัติงานในมาตรฐานเดียวกัน โดยมีหลักประกันความเป็นอิสระในวิชาชีพ
 จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านสุทัศน์ เงินหมื่น ครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทัศน์
 เงินหมื่น พรรคประชาธิปัตย์ บัญชีรายชื่อ กระผมพร้อมคณะ ประกอบด้วย นายฉลาด ขามช่วง
 นายถาวร เสนเนียม นายวิทยา แก้วภราดัย นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ
 และนายนิพนธ์ บุญญามณี ได้ร่วมกันเสนอร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานการปฏิบัติงาน
 ด้านนิติวิทยาศาสตร์ พ.ศ.

โดยมีหลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยหลักมาตรฐานการปฏิบัติงานด้าน
 นิติวิทยาศาสตร์ และมีเหตุผลเนื่องมาจากงานด้านชั้นสูงตรพลกศพ การตรวจร่างกายบุคคล
 การตรวจวินิจฉัยสภาพจิตและประสาทของบุคคล หรือการตรวจพิสูจน์หลักฐานในกรณีที่มี
 การกระทำความผิดอาญาหรือต้องการยืนยันความถูกต้องของบุคคลหรือสิ่งของจำเป็นที่
 จะต้องกระทำ โดยผู้ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะทางที่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุจริต
 เทียงธรรม ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้จึงจำเป็นต้องมีองค์กรที่ทำหน้าที่ควบคุมดูแลมาตรฐาน
 ในการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ
 ของประชาชนที่เกี่ยวข้อง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้

ท่านประธานที่เคารพครับ กฎหมายฉบับนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งในการที่ประกอบ
 การปรับโครงสร้างกระทรวงยุติธรรมใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ
 และก็ให้สอดคล้องกับแนวทางกระบวนการยุติธรรมของสากล ความจริงได้มีการพิจารณา
 ในเรื่องนี้มาเป็นเวลานาน และเสร็จสิ้นลงบางส่วนในช่วงที่กระผมและคณะได้รับผิดชอบที่
 กระทรวงยุติธรรม กระผมเองและคณะข้าราชการในกระทรวงยุติธรรม ซึ่งประกอบไปด้วย
 ท่านปลัดกระทรวงคนปัจจุบันและข้าราชการชั้นผู้ใหญ่หลายคนได้มีส่วนในการปรับ

โครงสร้างกระทรวงยุติธรรม ซึ่งก็มีความเห็นตรงกันว่า หน่วยงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ เดิมที่มีสถาบันนิติเวชวิทยาและกองพิสูจน์หลักฐานอยู่ในกรมตำรวจ ซึ่งเป็นสถาบันหลัก ในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้เชี่ยวชาญสาขาต่าง ๆ เพื่อเป็นการบริการต่อกระบวนการยุติธรรม แต่ก็ปรากฏว่าการดำเนินงานนั้นก็ประสบกับปัญหาหลายประการ ทั้งด้านการปฏิบัติงาน วิสัยทัศน์ขององค์กร ตลอดจนงบประมาณขาดการพัฒนา จึงไม่สามารถอำนวยความสะดวก ต่อความยุติธรรมให้แก่ประชาชนได้ ก็มีความเห็นตรงกันว่าน่าจะมาเป็นหน่วยงานอิสระ อยู่ในสังกัดกระทรวงยุติธรรม เพื่อที่จะมีการควบคุมงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ ท่านประธานครับ ความพยายามในการปรับองค์กรของกระทรวงยุติธรรมนั้นได้มีมาเป็นเวลานาน ก็เป็นการ ขอบคุณ ก็ถือโอกาสนี้ขอบคุณทางท่านรัฐมนตรีและรัฐบาลที่ได้ดำเนินการต่อเนื่องสอดคล้อง กันมา และคาดว่ากฎหมายฉบับนี้ก็有一部分หนึ่ง ซึ่งความจริงได้มีการเตรียมการมาหลายฉบับ เช่น การตั้งกรมคุ้มครองสิทธิ ก็ได้มีการขออินเทอร์เน็ตข้าราชการ ท่านกิตติพงษ์มาจากอัยการ ท่านวิศิษฎ์ วิศิษฎ์สรอรรถ ที่มีบทบาทสำคัญ การตั้งกรมสอบสวนคดีพิเศษก็ถึงกับมีการขอ อินเทอร์เน็ตข้าราชการมาจากกรมตำรวจคือ พลตำรวจตรี วิเชียรโชติ ส่วนสถาบันนิติวิทยาศาสตร์นี้ บุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการดำเนินงานกระทรวงยุติธรรมในขณะนั้นก็ขออินเทอร์เน็ต คุณหญิงแพทยหญิงพรทิพย์ ได้มาช่วยดำเนินการ ส่วนนี้ก็คาดว่าจะจะเป็นประโยชน์ต่อ ประชาชนในการดำเนินการและอำนวยความสะดวกต่อความยุติธรรมให้เกิดขึ้นกับประชาชน ขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีที่กรุณาเสนอมาในวันนี้ ทั้ง ๆ ที่กระผมเองก็ได้เสนอกฎหมายฉบับนี้ มาตั้งแต่วันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๔ แต่หากเร่งรัดก็คงจะเสร็จทันการประชุมของสภาชุดนี้ ขอขอบคุณครับท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณหมอลานานครับ

นายชลอนาน ศรีแก้ว (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายแพทย์ชลอนาน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดน่าน พรรคไทยรักไทย กระผมขออนุญาตท่านประธาน ได้อภิปรายเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานการปฏิบัติงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ พ.ศ. ที่ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมได้นำเสนอในนามของคณะรัฐมนตรี ประกอบกับ มีท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลายท่านได้ร่วมกันเสนอกฎหมายฉบับนี้ ท่านประธานครับ กฎหมาย ฉบับนี้เป็นที่เฝ้ารอพอสมควรสำหรับงานของกระทรวงยุติธรรมหลังจากที่มีการปรับปรุงโครงสร้าง ของกระทรวง ทบวง กรม และมอบภาระหน้าที่ให้กระทรวงยุติธรรม นอกจากจะมีหน้าที่ในการ บริหารจัดการกระบวนการยุติธรรม ซึ่งสักครู่ที่ผ่านมาท่านรัฐมนตรี เพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติ หลายท่านได้แสดงความคิดเห็นไปเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติพัฒนาการบริหารงานยุติธรรม แห่งชาติไป ซึ่งมีความเห็นที่หลากหลาย แต่สิ่งหนึ่งที่เป็นที่เฝ้ารอก็คือเรื่องของบทบาทหน้าที่ ในการสร้างเสริมอำนวยความยุติธรรม ซึ่งเป็นหน้าที่สำคัญอย่างหนึ่งของกระทรวงยุติธรรม ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานการปฏิบัติงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ พ.ศ. ฉบับนี้ท่านประธานครับ ที่จะเป็นคำตอบในการเฝ้ารอของหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีทั้งหมด ๖ หมวด มีบททั่วไปและบทเฉพาะกาล ๔๔ มาตรา ท่านประธานครับ โดยรวมแล้วสิ่งที่ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมได้นำเสนอในหลักการและเหตุผลผมเห็นด้วยอย่างยิ่ง แต่เป็นสิ่งที่ผมเองอยากจะกราบเรียนเพิ่มเติมในประเด็นที่เป็นข้อสังเกตสำหรับกฎหมายฉบับนี้ เพราะว่ากฎหมายฉบับนี้มุ่งเน้นที่จะสร้างมาตรฐานในการปฏิบัติงาน ให้งานที่ส่งเสริมหรืออำนวย ความยุติธรรมที่มันกระจัดกระจายอยู่แต่ละกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ซึ่งเป็นภาพที่ท่านสมาชิก หลายท่านได้แสดงความคิดเห็น ได้ตั้งข้อสังเกตไปหลายเรื่องหลายประเด็น โดยเฉพาะการนำเอา มาตรการทางกระบวนการยุติธรรมไปใช้ แล้วออกนอกกลุ่มนอกทางเป็นผลร้ายกับพี่น้องประชาชน ตรงนี้จะครับผมเห็นด้วยอย่างยิ่งกับการที่จะสร้างมาตรฐานให้การปฏิบัติงานทางด้านการสร้าง เสริมอำนวยความยุติธรรมให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน โดยเฉพาะเรื่องนิติวิทยาศาสตร์ซึ่งเป็น เรื่องใหม่ จริงอยู่ครับเรื่องนี้ถ้ามองลึกเข้าไปมันมีงานเกี่ยวกับนิติวิทยาศาสตร์กระจายไปอยู่

กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ แต่สิ่งเหล่านั้นมีระเบียบ มีข้อบังคับ มีกฎหมายของตัวเองรองรับ แต่ละส่วนแต่ละด้านก็ทำงานของตนเองไป บางครั้งเกิดข้อยุ่งยากข้อขัดข้องในการปฏิบัติงาน และที่สำคัญการปฏิบัติหน้าที่ของระบบราชการของเมืองไทยเราค่อนข้างจะถืออำนาจจักรตัวเอง เป็นใหญ่ มักจะไม่ได้รับหรือไม่เห็นพ้องกับสิ่งที่หน่วยงานอื่นหรือผู้อื่นได้ปฏิบัติงานถึงแม้จะเป็นงาน ลักษณะเดียวกัน ฉะนั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะมีการกำหนดมาตรฐานขึ้น สิ่งที่มีกฎหมายฉบับนี้ ได้กำหนดขึ้นนอกจากจะมีคณะกรรมการมาตรฐานการปฏิบัติงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ ซึ่งกำหนด อำนาจหน้าที่ไว้ มีการปฏิบัติงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ หมายถึงวิธีการปฏิบัติงานซึ่งกำหนดไว้ใน หมวด ๒ และที่สำคัญที่สุดเรื่องการปฏิบัติงานตรงนี้ได้สังเกตเห็นสิทธิเสรีภาพและการคุ้มครองผู้ที่จะ ถูกกระทำ นั่นคือผู้ที่แม้จะเป็นผู้เสียหายหรือผู้ต้องหาไปแล้วแต่เป็นประเด็นที่สำคัญ ในหมวด ๓ เขียนว่าด้วยเรื่องค่าตอบแทนผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งผมเองจะมีข้อสังเกตกราบเรียนท่านประธาน ผ่านไปยัง ฯพณฯ รัฐมนตรีในฐานะที่เป็นผู้เสนอกฎหมาย เรื่องสถานประกอบการ สถานปฏิบัติการ และที่สำคัญได้สังเกตเห็นคณะกรรมการบริหารกิจการเรื่องของนิติวิทยาศาสตร์ พร้อมกับ บทกำหนดโทษและบทเฉพาะกาล ท่านประธานที่เคารพครับ ในเรื่องนิติวิทยาศาสตร์ถือว่า มีความจำเป็นทางด้านนิติวิทยาศาสตร์สำคัญยิ่งที่จะใช้ประกอบกับกฎหมายในการพิจารณาคดีความ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับคดีความ ตรงนี้เองครับเป็นสิ่งที่ประเทศไทยเราจำเป็นอย่างยิ่งครับ ที่จะต้องสร้างกฎหมายขึ้นมารองรับในเรื่องนี้เพื่อให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มีเอกภาพในการ ทำงาน โดยเฉพาะการหาหลักฐานมาประกอบในการพิจารณาคดีความ -----

๑๑๗

สผ ๑๙/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

บ้งอร ๕๐/๑

และสิ่งที่เราพบประสบกันมาตลอดท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลายท่านได้นำเสนอว่าหลักฐาน บางครั้งก็นำมาจริงหรือไม่ว่าเป็นข้อเท็จจริงหรือเป็นหลักฐานที่แท้จริง เป็นหลักฐานเท็จหรือไม่ ประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่เคลือบแคลงสงสัยกันมาตลอดครับ เพราะฉะนั้นสิ่งที่สำคัญ ที่สุดครับในการตรวจสอบ การเข้าไปดูแลเกี่ยวกับเรื่องมาตรฐานเลยเป็นเรื่องสำคัญ เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วยกับกฎหมายฉบับนี้อย่างยิ่งในเรื่องหลักการและเหตุผล ท่านประธานครับ ผมมีข้อสังเกตที่จะกราบเรียนผ่านท่านประธานเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ เรื่องแรกครับเรื่องขององค์ประกอบของคณะกรรมการที่เข้ามาดำเนินการตาม พระราชบัญญัติฉบับนี้ คณะกรรมการชุดแรกเป็นคณะกรรมการมาตรฐานปฏิบัติงานด้าน นิติวิทยาศาสตร์ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่อย่างมากมาย และมีความสำคัญ เพราะเป็นผู้กำหนด บทบาท กำหนดมาตรฐานวางหลักเกณฑ์ต่าง ๆ รวมทั้งเรื่องของการเสนอกฎกระทรวง เสนอให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้พิจารณาที่จะกำหนดกฎกระทรวงออกมา อีกชุดหนึ่งเป็นกรรมการ บริหารกิจการนิติวิทยาศาสตร์ สิ่งที่ผมกราบเรียนในเรื่องนี้คณะกรรมการ ๒ ชุดมีบทบาทหน้าที่ สำคัญครับ ชุดหลังเป็นกรรมการบริหารกิจการนิติวิทยาศาสตร์ มีหน้าที่กำหนดนโยบาย เสนอนโยบาย เสนอแนะเกี่ยวกับการทำงานต่าง ๆ เข้าสู่ทางรัฐมนตรีผู้ที่รับผิดชอบ แต่สิ่งที่ ผมสังเกตแล้วก็น่าจะเป็นประเด็นหนึ่งที่จะต้องพูดคุยกันพอสมควรว่า ในกรรมการเหล่านั้น เท่าที่ผมตรวจสอบจะเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และก็เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง ๒ ชุดนี้ มีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ๘ คน ส่วนใหญ่มาจากสาขาที่เกี่ยวข้องโดยตรงนะครับ ผมยกตัวอย่างเช่น กรรมการทางด้านนิติวิทยาศาสตร์ที่เป็นเกี่ยวกับเรื่องมาตรฐานนะครับ จะมีกรรมการโดยตำแหน่ง ๓ คน ได้แก่ ปลัดกระทรวงยุติธรรม เลขาธิการแพทยสภา นายกสภานายความ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๕ คน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจาก ผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับการสรรหาจากผู้ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ในทาง นิติวิทยาศาสตร์ จำนวน ๓ คน อันนี้โดยตรงของเขา ๓ คนครับ และจากผู้ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ทางด้านแพทยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ นิติศาสตร์ สังคมศาสตร์ หรือการบริหารจัดการสาขาละ ๑ คน เป็น ๕ คน ท่านประธานครับ สิ่งที่เป็นข้อห่วงใย ก็คือว่ากรรมการเหล่านี้ะครับเช่นเดียวกับในกรรมการบริหารกิจการนิติวิทยาศาสตร์

ที่มาของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิคล้ายกัน สิ่งที่เป็นห่วงก็คือว่าในการกำหนดนโยบายที่ดี กำหนดแนวทางที่ดี กำหนดมาตรฐานที่ดี สิ่งที่สำคัญที่สุดที่เราพบในปัจจุบันก็คือการคุ้มครองสิทธิของผู้ที่เสียหายหรือผู้ต้องหา ผมยกตัวอย่างง่าย ๆ ครับท่านประธาน มีผู้หญิงคนหนึ่งถูกพาไปแจ้งความข้อหาว่าถูกข่มขืน พาไปโรงพักแห่งหนึ่ง ตำรวจใช้เวลาประมาณ ๑ ชั่วโมงในการสอบถาม สอบสวน แล้วก็ตอบว่าขอให้ไปที่อีกแห่งหนึ่งเนื่องจากว่าสถานที่เกิดเหตุอยู่ในห้องที่เหล่านั้ไม่ใช่ห้องที่นี่ ไม่ใช่หน้าที่ของโรงพักแห่งนี้ ท่านประธานครับ เองง่าย ๆ ครับผู้หญิงคนหนึ่งถูกข่มขืน ๑๓ ราย ไปนั่งเล่าเรื่องของตัวเองที่ตกระกำลำบาก โดยเฉพาะทางด้านร่างกายและจิตใจให้กับตำรวจฟัง ผู้คนอีกหลายคนฟัง แล้วเขาต้องย้ายตัวเองไปเล่าให้กับตำรวจอีก ศาลอีก มี ๑ โรงพักกับอีกแห่งหนึ่งฟังในเรื่องเดิม ๆ มีใครดูแลเรื่องด้านจิตใจเขาครับ มีใครเห็นความทุกข์ยากของผู้หญิงคนนั้นในเรื่องของที่เขาสูญเสียแม้กระทั่งร่างกายและจิตใจไปแล้ว สูญเสียความเป็นผู้หญิงของเขาไป -----

ท่านประธานครับ ในเรื่องนี้เป็นตัวอย่างง่าย ๆ ถ้ากรรมการชุดนี้ จริงอยู่ครับในชุดที่มีอยู่ เขาอาจจะคิดถึงเรื่องมติของสังคม มติของด้านจิตใจ แต่มันไม่มีหลักประกันครับ

ท่านประธานครับ ผมอยากจะเสนอท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่าเป็นไปได้ไหมครับ ที่เราจะหาตัวแทนภาคสังคมที่เกี่ยวกับด้านจิตวิทยาสังคม หรือที่เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน เข้ามามีส่วนร่วมอยู่ในกรรมการชุดนี้หรือทั้ง ๒ ชุดเลยครับ ไม่ว่าจะเป็นการบริหารกิจการหรือกรรมการมาตรฐาน สิ่งที่จะเป็นหลักประกันก็คือความคิด ความเห็นของเขา เหล่านั้นที่จะมากำหนดเป็นมาตรฐานให้คุณให้โทษ กำหนดตัวผู้ปฏิบัติด้วยครับ เพราะว่า กรรมการมาตรฐานเป็นผู้ที่กำหนดตัวผู้ปฏิบัติงานทางด้านนิติวิทยาศาสตร์ตามกฎหมาย ฉบับนี้ให้อำนาจอยู่ เขาจะได้ไปดูว่าในกระบวนการของการดูแลผู้เสียหายหรือผู้ต้องหา จะครบถ้วนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ แล้วก็จิตวิญญาณของเขา แล้วมิติทางด้านสังคมด้วย ฉะนั้นผมฝากท่านประธานในประเด็นแรกสุดครับ เรื่องขององค์ประกอบของคณะกรรมการ ทั้ง ๒ ชุด

อีกเรื่องหนึ่งครับ เรื่องของความเป็นอิสระในการปฏิบัติงานแล้วก็การให้ความเห็นทางหลักวิชาการของผู้ปฏิบัติงาน ผมเองพยายามตรวจสอบนะครับ ความเป็นอิสระนี้เห็นในกฎหมายฉบับนี้เขียนว่า คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานจะเป็นผู้กำหนดมาตรการเพื่อเป็นหลักประกัน แล้วก็มีตัวบทรองรับว่าจะมีความเป็นอิสระในการปฏิบัติงาน ผมกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับว่าการกำหนดมาตรการเพื่อเป็นหลักประกัน ตรงนี้ถึงแม้จะเขียนในกฎหมาย ผมไม่ค่อยแน่ใจครับว่ามันจะเป็นอิสระแท้จริงหรือไม่ ถึงแม้สถาบันนิติวิทยาศาสตร์จะเป็นสถาบันหนึ่งในกระทรวงยุติธรรม มีความเป็นอิสระพอสมควรในการบริหารงานด้วยตนเองคือเป็นนิติบุคคล เพราะฉะนั้นประเด็นนี้ผมฝากครับ ว่ามันจะมีมาตรการอะไรรองรับที่จะทำให้ความเป็นผู้ปฏิบัติงานทางด้านนิติวิทยาศาสตร์ กับความเป็นนักวิชาการของเขาได้รับความคุ้มครองตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย คือ ปฏิบัติงานด้วยความเป็นอิสระ ที่สำคัญครับท่านประธานครับเกี่ยวกับเรื่องผู้ปฏิบัติงาน ความเป็นวิชาชีพครับ คณะกรรมการมาตรฐานจะไปกำหนดความเป็นวิชาชีพของผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งผมเองตรวจสอบอยู่ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผู้ปฏิบัติงานแบ่งเป็น

๔ กลุ่ม กลุ่มแรก เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านนิติเวช ตรงนี้ไม่ห่วงครับ เขามีวิชาชีพทางด้าน การแพทย์รองรับ มีสภาวิชาชีพรองรับ กลุ่มที่ ๒ เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์ และการพิสูจน์หลักฐาน ตรงนี้ผมไม่แน่ใจครับว่ามีสถาบัน เมืองครีวิชาชีพไปรองรับเขา หรือไม่ และกลุ่มที่ ๓ กลุ่มที่ ๔ เป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านวิทยาศาสตร์สาขาอื่น แล้วก็กลุ่มที่ ๔ เป็นผู้ปฏิบัติงานเบื้องต้นด้านนิติวิทยาศาสตร์ ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจาก กรรมการ ไม่แน่ใจครับว่ามีเมืองครีวิชาชีพ มีสถาบันวิชาชีพไปรองรับเขาไหม ถ้ากรรมการ มาตรฐานจะไปกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพจะมีอะไรมารองรับครับ จะใช้กฎหมายฉบับนี้ ถือว่าเป็นสิ่งที่จะรองรับวิชาชีพเขาอย่างนั้นหรือ ประเด็นนี้ผมขอฝากเป็นประเด็นเกี่ยวกับ ตัวผู้ปฏิบัติงานเอาไว้ นะครับว่าเราจะมีทางออกกันอย่างไร

ประเด็นต่อมาครับ ท่านประธานครับ เรื่องมาตรฐานครับ กฎหมายฉบับนี้ เราเน้นมาตรฐานของการปฏิบัติงานว่าไม่ว่าสถานปฏิบัติการหรือสถานปฏิบัติงานจะอยู่ ตรงไหนก็แล้วแต่ คำว่า ตรงไหน ขึ้นกับว่าคณะกรรมการมาตรฐานไปกำหนดครับ อาจจะทำหนดสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลให้เป็นสถานปฏิบัติการ ก็ได้ หรือสถานอื่น ๆ ก็ได้ ซึ่งมันกระจายอยู่ นั้นหมายความว่าฉบับนี้จะไปครอบคลุม ไม่ว่าคุณจะไปอยู่ตรงไหน อยู่กรมไหนก็แล้วแต่ เมื่อมีการประกาศโดยคณะกรรมการ มาตรฐานแล้วจะเป็นสถานปฏิบัติงาน แล้วก็ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการ มาตรฐานก็จะเป็นผู้ปฏิบัติงาน ท่านประธานครับ มองอย่างนี้ดูเหมือนว่ากฎหมายฉบับนี้ จะแผ่คลุมลงไป แต่สิ่งหนึ่งที่ปฏิเสธไม่ได้ครับ ความรู้สึกว่าเขามีส่วนร่วมในการทำงาน ถ้าไม่ใช่เป็นกลุ่มบุคคล เป็นผู้ปฏิบัติงานตามกลุ่มที่ ๓ คือผู้เชี่ยวชาญทางด้านวิทยาศาสตร์ สาขาอื่นที่ไม่เคยมีมาก่อน ที่ได้รับการแต่งตั้ง หรือผู้ปฏิบัติงานเบื้องต้นทางด้าน นิติวิทยาศาสตร์ที่ได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการมาตรฐาน ๒ กลุ่มแรก เขาอาจจะ เป็นผู้ปฏิบัติงานอยู่เดิมอยู่แล้วก็ได้ ผมยกตัวอย่างแพทย์ทางด้านนิติเวช แพทย์ทางด้าน นิติเวชถูกกฎหมายกำหนดให้เขาทำงานด้านการรักษาพยาบาลอยู่แล้ว เมื่อมีกฎหมาย ฉบับนี้เข้ามาก็เป็นเพียงแต่ว่าเขาจะถูกกำหนดให้เป็นผู้ปฏิบัติงานทางด้านนิติวิทยาศาสตร์ ส่วนหนึ่งในฐานะของแพทย์ทางด้านนิติเวชศาสตร์ ----- - ๕๒/๑

๑๒๑

สผ ๑๙/๒๕๔๗ (ส. ทั่วไป)

พัชรี ๕๒/๑

แต่สิ่งที่ผมกราบเรียนท่านประธานครับ นอกจากที่เขาจะถูกมาตรฐานไปครอบแล้วนะครับ ว่าคุณต้องมีมาตรฐานทางด้านนิติวิทยาศาสตร์ มีจรรยาบรรณวิชาชีพตามนิติวิทยาศาสตร์แล้ว สิ่งที่เขาจะต้องเสี่ยงก็คือว่าจะถูกร้องเรียนหรือฟ้องร้องจากผู้ที่ได้รับกระทบจากกฎหมายฉบับนี้ ถามว่าเขาได้อะไร ผมไปดูในรายละเอียดของสิ่งที่เขาควรจะได้ เอาอย่างหยาบที่สุดนะครับ ผมไม่เอาเรื่องของวิชาชีพ ไม่เอาเรื่องของเกียรติยศ ชื่อเสียง เอาอย่างหยาบที่สุด เรื่องคำตอบแทน ท่านประธานครับ ในกฎหมายฉบับนี้ระบุเลยว่าคำตอบแทนถ้ามีกฎหมายอื่น รองรับให้เป็นไปตามกฎหมายอื่น ยกเว้นน้อยกว่า กฎหมายฉบับนี้ถึงไปช่วยเขา เพราะฉะนั้น คนเหล่านั้นแทบจะบอกว่าต้องอุทิศตนเพื่อสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ ผมฝากเป็นประเด็นว่า เราจะมีทางออกกันอย่างไร

ท่านประธานครับ สิ่งที่ผมขออนุญาตกราบเรียนในประเด็นของเรื่องมาตรฐาน อีกเรื่องหนึ่งก็คือว่า การกำหนดมาตรฐานถูกกำหนดด้วยคณะกรรมการ ซึ่งได้รับการแต่งตั้ง จากกฎหมายฉบับนี้ กรณีกฎหมายฉบับนี้ผ่านเป็นกฎหมาย เขียนไว้ดีครับ บอกว่าให้มีส่วนร่วม จากผู้ปฏิบัติงานด้วย แต่สิ่งที่ผมกราบเรียนท่านประธานว่า การกำหนดมาตรฐานลักษณะ อย่างนี้โดยภาพรวมแล้วคือการกำหนดมาตรฐานภายใน ถามว่าองค์กรอื่นที่เขาเป็น องค์กรภายนอกสามารถเข้ามามีส่วนร่วมได้หรือไม่ ในการกำหนดมาตรฐาน จริงอยู่ครับ เราเปิดโอกาสให้พี่น้องประชาชนคนที่ได้รับผลกระทบสามารถเข้ามาตรวจสอบ มาร้องเรียนได้ แล้วก็มิโทษ มีข้อกำหนดไปตามกฎ ตามระเบียบ แต่สิ่งที่ผมอยากกราบเรียนนะครับ สถาบัน ที่เขารับรองมาตรฐาน ผมยกตัวอย่างทางการแพทย์ การสาธารณสุข สถาบันพัฒนา ระบบและรับรองคุณภาพมาตรฐานของสถานพยาบาลก็ดี หรือสถาบันอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับการรับรองมาตรฐาน เขาจะมีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมไหม ประเด็นนี้ผมขอฝากท่านประธาน ไว้ไปยังท่านรัฐมนตรีครับ เพื่อให้กฎหมายฉบับนี้ได้มีความสมบูรณ์ แล้วก็ประโยชน์ อย่างแท้จริงกับสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ที่มีความมุ่งมั่นและเจตนารมณ์อย่างยิ่งครับ ที่จะ ค้ำครองสิทธิของพี่น้องประชาชน มุ่งมั่นอย่างยิ่งที่จะทำให้เกิดความต่าง ๆ ให้มีหลักฐานชัดเจน ที่เป็นวิทยาศาสตร์ แล้วก็สิ่งที่พวกเขารบอกว่าเป็นแพะก็ดี อุ้มก็ดี มันจะได้หายไปจากสังคมไทย ด้วยความขอบคุณท่านประธานครับ ผมเห็นด้วยกับกฎหมายฉบับนี้อย่างยิ่ง ขอสนับสนุน และขอฝากข้อสังเกตที่ผมได้กราบเรียนไว้เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อไป กราบขอบคุณครับ

๑๒๒

สผ ๑๙/๒๕๔๗ (ส. ทั่วไป)

พัชรี ๕๒/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญคุณหมอปรัชญ์ครับ

นางพรพิชญ์ พึ่งธรรมเดช พัฒนกุลเลิศ (นราธิวาส) : ขอขอบคุณท่านประธานคะ ท่านประธานสภาที่ไคเรพ ดิฉัน แพทย์หญิงพรพิชญ์ พึ่งธรรมเดช พัฒนกุลเลิศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนราธิวาส พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานคะ ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานการปฏิบัติงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ พ.ศ. ความจริงแล้วเป็นสิ่งที่ดิฉันคิดว่าเป็นสิ่งที่ดีมาก ๆ คล้าย ๆ ว่าเป็นสิ่งที่มันจะช่วยอะไรหลาย ๆ อย่างในฐานะที่ตัวเองเป็นหมอมมา เคยที่จะต้องมาทำงานอย่างนี้อยู่เหมือนกัน ในสมัยที่ทำหน้าที่ในทางด้านเรียกว่าเป็นคุณหมอมต้องไปชันสูตรเวลามีเหตุขนาดต้องเสียชีวิตของใครสักคนหนึ่งด้วยเหตุผิดธรรมชาติก็ต้องไปดู ในต่างจังหวัดก็มีปัญหาค่อนข้างมาก ท่านประธานคะ ดิฉันเองคงไม่อภิปรายมาก เพียงแต่จะพูดนิดหนึ่งว่าการที่ได้เสนอร่างกฎหมายฉบับนี้มันจะเหมือนกับดิฉันเคยวาดฝันเคยคิดหรือเปล่า เพราะดิฉันเองเป็นคนหนึ่งที่ชอบดู เรียกว่าชอบดูหนังอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับการที่ต้องสืบสวนสอบสวนทางนิติวิทยาศาสตร์ ไม่ทราบท่านรัฐมนตรีเคยดูหรือเปล่า เรื่อง ซีเอสไอ (CSI) ซีเอสไอเป็นเรื่องที่ดิฉันติดตามอยู่ตลอดชอบมาก แม้กระทั่งผู้ชายคนหนึ่งถูกรุม เรียกว่าถูกรุมทำร้ายโดยคนตั้งหลาย ๆ คน ท้ายที่สุดแล้วเรื่องของนิติวิทยาศาสตร์สามารถที่จะแยกแยะว่าใครคนไหนที่ต่อยที่ศีรษะหรือตีที่ศีรษะ ใครคนไหนทูปที่หน้าอก ใครคนไหนทำที่ตรงไหนจนคนนั้นเสียชีวิตสามารถพิสูจน์ออกมาได้โดยวิธีการที่บอกว่าอาจจะเรื่องของดีเอ็นเอ (DNA) อะไรก็แล้วแต่ แต่เป็นสิ่งที่ดิฉันทิ้งมาก หากว่าเมืองไทยทำได้ถึงขนาดนั้นสถาบันนิติวิทยาศาสตร์น่าจะเป็นสถาบันที่ช่วยได้มากในเรื่องของคดีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคดีความที่เกิดจากการทำร้ายหรืออะไรก็แล้วแต่ ไม่ทราบจะเป็นอย่างนั้นได้หรือเปล่า ก็อยากจะฟังจากท่านรัฐมนตรีว่าท่านวาดฝันเหมือนกับที่ดิฉันวาดฝันหรือเปล่าว่าจะจริงได้ไหม -----

๑๒๓

สผ ๑๙/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

วัดนี้ ๕๓/๑

ท่านประธานคะสิ่งที่ดิฉันยังเป็นห่วงอยู่นะคะ ซึ่งก็มีท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอาจจะ
ได้พูดไปบ้างแล้วนะคะ ในเรื่องของมันจะมีพระราชบัญญัติอีกฉบับหนึ่งซึ่งเป็นกฎหมายอื่น
ที่เกี่ยวข้องก็คือคุณหมอต่าง ๆ ที่ต้องออกไปชั้นสูตรพลิกศพนะคะ ณ วันนี้ได้รับความเดือดร้อน
ที่ค่อนข้าง^๑ที่จะมากแล้วก็เด่นชัด เพราะว่าในจำนวนของคุณหมอที่ต้องรักษาผู้ป่วยหรือรักษา
คนไข้จากโครงการ ๓๐ บาทรักษาทุกโรค แล้วทำที่สุดคุณหมอหลายท่านก็ลาออกกันไปมาก
มายเลยคะ ก็สร้างปัญหาความขาดแคลนของแพทย์ รักษาคนเป็น ๆ ก็แทบจะไม่พออยู่แล้วคะ
ยังต้องไปดูแล หมายถึงไปดูคนที่มีเหตุการณ์ที่เกิดจากการตายผิดธรรมชาตินี้คะ ที่สำคัญ
ถ้าอยู่ใกล้ ๆ แถวกรุงเทพมหานครอาจจะไม่เท่าไร แต่อยู่แถวนราธิวาส ปัตตานี ยะลา
ท่านดูสิคะว่านี่ทุกวันเลยคะ เพราะคุณหมอต้องไปออกชั้นสูตรพลิกศพทุกคนที่ถูกฆ่า ณ วันนี้
หมอก็ก็น้อยแล้วแล้วยังต้องไปดูอย่างนั้นคะ ท่านมีวิธีการอย่างไรที่จะให้สถาบัน
นิติวิทยาศาสตร์แห่งนี้ได้ไปช่วยรองรับไปช่วยเหลือคุณหมอเหล่านั้นให้เขาทำงานในด้าน
ที่คิดว่าได้ช่วยคนที่กำลังมาห้องฉุกเฉินแล้วได้เต็มทีเถอะแต่ท่านทราบไหมคะเขาต้องออกไป
ข้างนอก เมื่อก่อนดิฉันเองถ้าไกล ๆ นะคะคุณตำรวจดูให้หมดคะ ดูให้หมดนะคะ แต่เดี๋ยวนี
มันไม่ใช่เพราะกฎหมายมันออกมาชัดว่าจะต้องไป ถ้าไกลมากมันน่ากลัวสำหรับคุณหมอ
ผู้หญิงอีกต่างหากยิ่งน่ากลัวใหญ่เลย เพราะฉะนั้นตรงนี้ดิฉันเชื่อว่าท่านมีคำตอบให้กับพวกคุณ
หมอต่าง ๆ ที่ต้องทำงานรักษาผู้ป่วยว่าไม่ต้องไปทำตรงนั้นได้ไหม เพราะมันมีกฎหมายที่เรา
อยากให้แก้แต่ยังไม่ได้แก้สักทีตรงนั้นคะ ในส่วนนั้นไม่ว่ากัน เมื่อกี้มีการพูดถึงเรื่องของ
คำตอบแทนในมาตรา ๓๓ ท่านประธานคะ ในมาตรา ๓๓ ก็บอกว่าคนที่ทำงานอย่างนี้
ในหน้าที่อย่างนี้ที่อยู่ในเรียกว่า ทำไปตามกฎหมายอื่นก็ต้องได้รับคำตอบแทน ตรงนั้นน้อยนิด
มากคะ ต่างกันมากกับผู้ทำเรื่องนิติวิทยาศาสตร์ ดิฉันไม่บอกนะคะว่าเป็นอย่างไร
แต่หมายความว่าคนเหล่านั้นพอออกไปหาคำตอบแทนค่อนข้างที่จะสูงมาก ในขณะที่
คุณหมอที่อยู่ตามโรงพยาบาลต่าง ๆ โรงพยาบาลชุมชน โรงพยาบาลจังหวัดออกไปชั้นสูตร
พลิกศพไกล ๆ ได้มานิดเดียว เขาไม่ได้อยากได้สตาจ์หรือคะ เพราะว่าสตาจ์ตรงนั้น
ถ้าเป็นไปไม่ได้ตัดออกไปเลยไม่ต้องไปพิสูจน์ยังดีกว่าเขาคิดอย่างนั้น อย่างไรก็ตามอยากจะให้
คำนึงถึงตรงนี้ว่า ท่านจะให้เขากลับมาใช้กฎหมายฉบับนี้ด้วยวิธีอย่างไร เพราะคนเหล่านั้น

อยู่ในสังกัด อยู่ในกรมอยู่ในกระทรวงอื่นที่ไม่ใช่กระทรวงยุติธรรม อยากให้ท่านพูดให้ชัดเจน เป็นขวัญกำลังใจว่าต่อไปนี่ท่านจะผลิตนักนิติวิทยาศาสตร์ให้มันทั่วไปเลยอยู่ถึงโรงพยาบาล ชุมชน อยู่ไกลถึงสุพรรณ อยู่ไกลถึงศรีสาคร ถ้าสามารถทำได้ ตรงนี้ก็เป็นอันสงส์กับคนที่ ยังไม่ประสบเหตุในทางด้านอุบัติเหตุทางด้านฆาตกรรมหรืออะไรก็แล้วแต่ที่เป็นคดีความคะ เพราะฉะนั้นดิฉันก็คงขอพูดสั้น ๆ เพียงเท่านี้คะเป็นคำถามว่าสิ่งที่ท่านคาดหวังกับ สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ที่ท่านคิดมันจะได้ถึงขนาดซีเอสไอหรือเปล่าคะ ๒. ก็คือ เรื่องของค่าตอบแทนของคนที่ต้องทำงานหน้าที่ลักษณะเดียวกันในกฎหมายฉบับอื่นคะ เขาจะไปปรับค่าตอบแทนตรงที่ท่านเขียนอย่างนี้อย่างไร ไปเบิกกับกระทรวงยุติธรรมใช่หรือไม่ คะ แล้วก็ทำที่สุดแล้วก็คือว่าทำอะไรถึงจะให้มีเรียกว่านักนิติวิทยาศาสตร์ให้มันมาก เพียงพอถึงระดับที่ว่าไปทำหน้าที่แทนคุณหมอเหล่านั้นได้ก็อยากจะได้ ๓ ประเด็นนี้คะ ขอบคุณคะท่านประธานคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณวิรัตน์ครับ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ (สงขลา) : ขอบพระคุณครับท่านประธาน ผม วิรัตน์ กัลยาศิริ จากจังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ กระผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานครับ ว่า โดยส่วนตัวกระผมเห็นด้วยในหลักการที่ร่างขึ้นนะครับ เหตุผลเพราะอะไรครับ ท่านประธานครับ ผมอยู่ในวิชาชีพกฎหมายอย่างที่กราบเรียนท่านประธาน จะมีคำพิพากษา อยู่บ่อยครั้งที่จะเขียนในคำพิพากษาว่าเห็นหน้า จำได้ ใช่ จำเลยนี้ จำเลยกับพยานไม่มีเหตุ โกรธเคืองกันพิพากษาลงโทษครับ พยานซึ่งรับสมอ้างเข้ามา ขออนุญาตกราบเรียน ท่านประธานผ่านไปที่ท่านรัฐมนตรีนะครับว่าจะเจอพยานเท็จ จะเจอพยานรับสมอ้าง จะเจอพยานที่คุณมาเบิกความยันคนนี้ แล้วผมจะช่วยคุณในคดีฆ่า คุณมาเบิกความยัน ส.ส. สมมติไป แล้วผมจะช่วยคุณอีกคดีหนึ่ง กรณีอย่างนี้ครับเกิดความไม่เป็นธรรมกับราษฎร เป็นอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นเพื่อไม่ให้มีคำพิพากษาในทำนองที่ว่าเห็นหน้า จำได้ ใช่ จำเลยนี้ พยานไม่มีเหตุโกรธเคืองกันนี่นะครับ นิติวิทยาศาสตร์จะเป็นตัวชี้ขาดที่ดีที่สุดครับ -----

สผ ๑๙/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

สุภปภา ๕๔/๑

เพราะฉะนั้นในความรู้สึกของกระผมแม้ว่าจะต้องใช้งบประมาณเท่าใด แม้ว่าจะต้องใช้บุคลากรเท่าใดก็เป็นเรื่องซึ่งจำเป็นจะต้องทำให้เกิดขึ้น เพราะเป็นสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชนตามรัฐธรรมนูญครับ ขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณอลงกรณ์ครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานการปฏิบัติงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ ความจริงในฐานะของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พวกเราในสภาแห่งนี้ได้สัมผัสต่อปัญหาอันเกี่ยวเนื่องกับกฎหมายฉบับนี้เกือบทุกเมื่อเชื่อกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎหมายดังกล่าวฉบับนี้นั้นต้องยอมรับว่าจะไปเป็นการค้นหาความจริง ให้เกิดความเป็นธรรมสำหรับการเสียชีวิตหรือเหตุใด ๆ ที่มีผลต่อชีวิตและความปลอดภัยของพี่น้องประชาชน สิ่งที่กระผมเป็นห่วงเป็นใยในเรื่องนี้นั้นโดยเฉพะอย่างยิ่งที่อยู่ตามหัวไร่ปลายนาน ที่อยู่ในต่างจังหวัด เวลาที่เกิดการเสียชีวิตอันมีเหตุอันน่าสงสัย ถ้าเป็นคดีเล็ก เป็นลูกตาสี ตาสา ก็แทบจะไม่สามารถเอื้อมมือไปถึงในการพิสูจน์หาความจริงของสาเหตุการตาย ผมเชื่อว่าท่านประธานเอง เพื่อนสมาชิกที่นี้ได้รับเชิญไปเป็นเกียรติในงานฉาบฉวยทุกวัน แต่เราไม่รู้ได้ว่าทุกครั้งไปในบางครั้งญาติของผู้ตายก็จะมาเล่าให้ฟังถึงการเสียชีวิตที่ผิดปกติ แต่ว่าศพนั้นก็เผาไปแล้ว ผมต้องเรียนท่านประธานไปถึงท่านรัฐมนตรีว่า ความจริงเรื่องของการสร้างมาตรฐานการปฏิบัติงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ พูดย่าง ๆ ก็คือว่า ๑ ในนั้นที่สำคัญมากคือการชันสูตรพลิกศพนั่นเอง ชาวบ้านที่รับฟังการถ่ายทอดเสียงก็คงจะฟังเข้าใจ เพราะการตรากฎหมายแต่ละฉบับนั้นโดยสภาซึ่งเป็นตัวแทนประชาชนก็จำเป็นต้องให้ประชาชนได้เข้าใจว่า สภากำลังพิจารณากฎหมายอะไรและกฎหมายนั้นมีประโยชน์อย่างไรต่อชีวิตของพวกเขา ผมเรียนท่านประธานว่าสิ่งที่ห่วงนอกเหนือจากในเรื่องของคดีเล็ก คดีใหญ่ คดีในเมืองหลวง คดีในต่างจังหวัด คดีที่เกิดในชนบท ซึ่งแน่นอนบางครั้งความพยายามของเราและความตั้งใจก็ยังไม่สามารถเอื้อมไปถึง ตรงนี้ก็ต่อฝากไว้ว่าโดยโครงสร้างกฎหมายที่จะให้มีคณะกรรมการมาตรฐานด้านนิติวิทยาศาสตร์ แล้วก็ให้มีคณะกรรมการบริหารกิจการด้านนิติวิทยาศาสตร์ โดยมีสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ รวมไปถึงสถานปฏิบัติการนิติวิทยาศาสตร์ต่าง ๆ ที่จะได้มีการ

กำหนด รวมทั้งการแต่งตั้งผู้ปฏิบัติงานนิติวิทยาศาสตร์และผู้ช่วยนั้นต้องการคำชี้แจงเพื่อให้
เกิดความมั่นใจว่า ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมจะต้องรักษาการตามพระราชบัญญัติ
แล้วก็ทำหนังสือตำแหน่งตัวเองเป็นประธานอยู่ทั้ง ๒ คณะ การเสนอร่างกฎหมายดังกล่าวท่านจะ
แก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างไร โดยเฉพาะในเรื่องของบุคลากรด้านนิติวิทยาศาสตร์ ต้องเรียน
ท่านประธานว่าปัจจุบันมีนักนิติวิทยาศาสตร์ในประเทศนี้ไม่ถึง ๑๐๐ คนครับ ถ้าตัวเลขกลม ๆ
ก็อาจจะอยู่ที่ ๗๗ คน ปีหนึ่งผลิตได้ประมาณ ๑๐ คน และมีอยู่ทั้งหมด ๘ สาขาด้วยกัน แต่คน
สนใจเรียนน้อยมาก นี่ถ้าไม่มีคุณหมอมพรพิชญ์ ประธานโทษครับ นั่งอยู่พรรคเดียวกัน ก็เข้าใจ
ไว้ว่าจะเป็นพรทิพย์ ๒ คุณหมอมพรพิชญ์ซึ่งก็เป็นส่วนหนึ่งที่เสนอกฎหมายมา แล้วก็มี
คุณหมอมพรทิพย์ซึ่งก็เป็นไฮไลท์ (High light) จนกระทั่งต้องยอมรับว่า ในความพยายามเนื่องจาก
มีการสัมมนาเมื่อปี ๒๕๓๘ โดยกระทรวงสาธารณสุข ในเรื่องการให้เห็นความสำคัญในด้านงาน
ในด้านของนิติวิทยาศาสตร์ จากนั้นมาก็มีการพัฒนามาเรื่อยจนกระทั่งเรามีการปฏิรูประบบ
ราชการ มีการตั้งสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ขึ้นในกระทรวงยุติธรรม แต่งานโดยพื้นฐานที่สัมผัสอยู่
ทุกเวลานาที เวลาที่เกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ ก็จะมีกองพิสูจน์หลักฐานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าสิ่งที่กระผมห่วงใยเป็นประการที่ ๒ ก็คือว่า บุคลากรทางด้าน
นิติวิทยาศาสตร์นั้นเราจะมีเพียงพอหรือไม่ต่อความไม่ชอบที่กระจายออกไป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
สถานีตำรวจที่ครอบคลุมอยู่ในทุกอำเภอและตำบลใหญ่ ๆ นอกเหนือจากนี้ต้องเรียน
ท่านประธานว่า ความตรงไปตรงมา ซึ่งแน่นอนอาจจะรวมไปถึงเรื่องของความเป็นอิสระ เราจะ
ได้รับหลักประกันแค่ไหน ท่านประธานคงทราบว่ามีคดีใหญ่ ๆ เกิดขึ้นและทำให้เรื่องของ
นิติวิทยาศาสตร์หรือการพิสูจน์หลักฐานโดยมีการใช้วิทยาศาสตร์เข้ามาในการดูสถานที่
เก็บหลักฐาน ตลอดจนการวิเคราะห์ถึงวัตถุพยานต่าง ๆ และรวมไปถึงในเรื่องของการชันสูตร
ซึ่งก็ต้องชันสูตรกันในหลายด้านแม้แต่ ดีเอ็นเอ ซึ่งทำให้หลายคดีเราสามารถค้นหาความจริง
นำไปสู่การค้นหาผู้กระทำผิด และนำเข้าสู่กระบวนการของการลงโทษ ไม่ว่าจะเป็นคดีของ
แพทย์หญิงฉัตรพร ไม่ว่าจะ เป็นคดีของนักศึกษาแพทย์เจนจิรา -----

๑๒๗

สผ ๑๙/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

ชานิกา ๕๕/๑

หรือว่าในกรณีที่เพื่อนสมาชิกของเราเองคือ คุณห้างทอง ธรรมวัฒน์ะ คดีดังกล่าวนี้
ล้วนแล้วแต่มีการนำในเรื่องของนิติวิทยาศาสตร์เข้าไปในการพิสูจน์ แล้วก็ต้องยอมรับว่า
ได้รับความสนใจจากสาธารณชนเป็นจำนวนมาก แต่บางคดีกลับกลายเป็นเรื่องที่เป็น
ปัญหา เพราะอย่างที่ผมเรียนท่านประธานแล้วว่า มี ๒ หน่วยหลัก ๆ ก็คือ
สถาบันนิติเวช นิติวิทยาศาสตร์ของกระทรวงยุติธรรม กับ ๒. คือกองพิสูจน์หลักฐาน
ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ปัญหาเกิดขึ้นในกรณีที่เวลาที่เกิดการฆาตกรรมก็ดี
หรือการตายโดยเหตุอันควรสงสัยก็ดีนั้น การแจ้งเหตุก็คือไปที่ตำรวจ ตำรวจจะเป็นคน
ที่จะเข้าไปถึงในฐานะเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาในการที่จะเข้าไปถึง
สถานที่เกิดเหตุก่อน หลังจากนั้นถึงจะไปถึงมือของทางด้านนิติวิทยาศาสตร์
เพราะฉะนั้นจึงเกิดปัญหาอย่างกรณีเรื่องการอุ้มทนายสมชาย ว่ามีการทำลายหลักฐาน
ในรถของทนายสมชายโดยตำรวจ และทำให้เจ้าหน้าที่ทางด้านนิติวิทยาศาสตร์นั้น
อึดอัดใจในการปฏิบัติหน้าที่ นี่เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นสด ๆ ร้อน ๆ ในขณะที่กฎหมายฉบับนี้
ได้บรรจุเข้าสู่วาระการประชุมของสภาผู้แทนราษฎรแล้ว เพราะฉะนั้นกฎหมาย
เดินไปทางหนึ่ง ความเป็นจริงในแวดวงของความไม่ถูกต้องก็เดินไปอีกทางหนึ่ง
จึงต้องมาตั้งคำถามต่อท่านรัฐมนตรีเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่า กฎหมายดังกล่าวนี้
จะสามารถเข้าไปเยียวยาต่อช่องว่างที่เป็นปัญหาในสังคมของเราได้มากน้อยเพียงใด
แล้วผมต้องเรียนท่านประธานว่าในเรื่องนี้ยังมีอีกหลายกรณีเหลือเกิน ที่ต้องการ
ความมั่นใจ แต่ความมั่นใจดังกล่าวนี้อาจจะไม่ใช้อยู่เพียงคำตอบสุดท้ายที่บอกว่า
เมื่อมีการกำหนดมาตรฐานการประกอบอาชีพในเรื่องของนิติวิทยาศาสตร์ ซึ่งก็ไม่แตกต่างไป
จากเรื่องการจัดตั้งแพทยสภาขึ้นมา ซึ่งผมเชื่อว่าระยะหนึ่งคณะกรรมการมาตรฐาน
หรือคณะกรรมการบริหารกิจการนิติวิทยาศาสตร์นั้น ก็น่าจะพัฒนาไปสู่การเป็นรูปแบบ
ของการดูแลของวิชาชีพ เพื่อให้ปลอดจากการแทรกแซง เพื่อความเป็นอิสระอย่างเช่นที่มี
แพทยสภา แต่ในเบื้องต้นเมื่อซึ่งจัดตั้ง โดยมีฝ่ายบริหารเข้าไปเป็นคณะกรรมการ
หรือเป็นประธานและดูแลกฎหมายและโครงสร้างคณะกรรมการพวกเหล่านี้แล้ว
ในขณะเดียวกันฝ่ายบริหารเอง หรือรัฐบาลเอง ซึ่งมีผู้ได้บังคับบัญชาอยู่มากก็มักจะเป็น

๑๒๘

สผ ๑๙/๒๕๔๗ (ส. ทั่วไป)

ชนิกา ๕๕/๒

ปัญหาที่สำคัญที่จะต้องอาศัยความเข้มแข็งในหลักการ ในการที่จะควบคุม เพราะฉะนั้น
สิ่งที่เราเป็นกังวลอยู่ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการที่เจ้าพนักงานฉ้อฉล เราจะมีการแก้ไข
อย่างไร โดยเฉพาะในเรื่องบทกำหนดโทษ ซึ่งผมยังไม่เห็นว่าในกรณีที่เป็นเจ้าพนักงานแล้ว
มีการกำหนดบทกำหนดโทษไว้แตกต่างไปจากบุคคลธรรมดา หรือว่าผู้ปฏิบัติงาน
นิติวิทยาศาสตร์อย่างไร แม้แต่ในเรื่องของผู้ที่ต้องขังตายในห้องขังที่โรงพักตำรวจ
หรือตายในเรือนจำโดยมีเหตุอันควรสงสัยว่าน่าจะเป็นกรณีที่ไม่ปกติ หรือการวิสามัญฆาตกรรม
ซึ่งแน่นอนที่สุดครับตรงนี้เป็นปัญหาใหญ่ที่เป็นประเด็นสุดท้าย เพราะว่าเรื่องของ
การวิสามัญ แน่นอนก็เป็นที่น่าทราบดีว่าเป็นข้อยกเว้นในทางกฎหมายเพื่อจะให้สิทธิ
เจ้าหน้าที่ในการฆาตกรรมบุคคลได้โดยไม่ต้องรับโทษ -----

กรณีดังกล่าวนี้ในแง่ของมาตรฐานทางด้านของนิติวิทยาศาสตร์จะเข้าไปดูแลอย่างไร ในระหว่างกฎหมาย ๒ ฉบับ ในระหว่างวัตถุประสงค์ ๒ ด้าน ด้านหนึ่งเป็นความต้องการของกฎหมายในการให้ช้อยกเว้นเพื่อให้เจ้าหน้าที่ซึ่งไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ จำเป็นจะต้องวิสามัญผู้ต้องสงสัยหรือคนร้าย ในขณะที่อีกกฎหมายด้านนิติวิทยาศาสตร์ก็จำเป็นต้องเข้าไปพิสูจน์ ทำอย่างไรจะไม่ให้เกิดการสมยอมกัน ทำอย่างไรจะให้เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติโดยสุจริต ในการวิสามัญนั้นเขาปลอดภัยจากการที่ได้รับการคุ้มครองจากรัฐ ขณะเดียวกันทำอย่างไรจะให้ประชาชนซึ่งอาจจะถูกกลั่นแกล้งและถูกวิสามัญหรือถูกคุมข่าเหล่านั้นเขาจะได้รับการดูแลด้วยความยุติธรรม ผมเรียนท่านประธานว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องที่มีความก้าวหน้า และเป็นการพัฒนาอีกก้าวหนึ่งของกระบวนการยุติธรรมของเราครับ ฝากความหวังไว้ เพียงแต่ว่าต้องการคำตอบ โดยเฉพาะในด้านของบุคลากรทางด้านนิติวิทยาศาสตร์ว่าจะดำเนินการอย่างไรเพื่อให้ครอบคลุมได้สมเจตนารมณ์ และขณะเดียวกันในเบื้องหน้า ความจริงผมก็ยังมีความคิดว่าทำไมจึงไม่เสนอกฎหมายลักษณะเช่นนี้ในรูปแบบที่เป็น แพทยสภา คือเป็นนิติวิทยาศาสตร์สภาขึ้นมาเพื่อให้มีความเป็นอิสระและเป็นกลาง แล้วก็เป็นการดูแลในสายวิชาชีพ ซึ่งต้องยอมรับว่านิติวิทยาศาสตร์เป็นเรื่องวิชาชีพเฉพาะเอามาก ๆ แล้วก็จำเป็นที่จะต้องความโปร่งใส เพราะว่ามันไปกระทบกระเทือนโดยเฉพาะผู้ใช้ อำนาจรัฐตามกฎหมาย อย่างที่ผมเรียนท่านประธานว่า กรณีการคุมข่านายสมชายได้เห็น ความขัดแย้งอย่างชัดเจน และทำให้เราวิตกกังวลเกี่ยวกับเรื่องของความเป็นกลาง ความเป็นอิสระ แล้วก็ความโปร่งใสของการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะของฝ่ายนิติวิทยาศาสตร์ กับในส่วนของ เจ้าพนักงานของรัฐคนที่อาจจะไม่ถูกต้อง ซึ่งตรงนี้เป็นเรื่องที่ทำทลายต่อกฎหมายฉบับนี้ว่าจะสามารถแก้ไขและสร้างหลักประกันความมั่นใจได้มากน้อยเพียงใด จึงต้องการคำชี้แจง ในชั้นรับหลักการ ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณนศรครับ

นายนคร มาฉิม (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม นายนคร มาฉิม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิษณุโลก พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพ

ผมดีใจที่ทางรัฐบาลได้นำเสนอร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานการปฏิบัติงานด้าน
นิติวิทยาศาสตร์ พ.ศ. ฉบับนี้ พร้อมกับท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติอีกหลายท่านที่ได้ร่วมเสนอ
ในลักษณะทำนองเดียวกัน ตั้งแต่เคยเรียนวิชาการทางกฎหมายเมื่อ ๑๐ กว่าปีก่อน ทฤษฎี
การวินิจฉัย ทฤษฎีในการตรวจหาข้อเท็จจริงจากพยานหลักฐานยังไม่ชัดเจน ยังไม่มีการพัฒนา
เท่าที่ควร ผมดีใจที่ผมได้เป็นผู้หนึ่งในการร่วมพิจารณาร่างกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งเป็นวิวัฒนาการ
ใหม่ขอระบบนิติวิทยาศาสตร์ แล้วก็ระบบการพิสูจน์หลักฐานของประเทศไทยเรา
ท่านประธานที่เคารพ สิ่งหนึ่งที่ผมอยากจะฝากเพิ่มเติมก็คือ อาชญากรรมในปัจจุบันค่อนข้าง
ที่จะสลับซับซ้อน แล้วก็ยังมีหลายชั้นหลายปม เช่น การฆ่าแบบอำพรางคดี การตรวจพิสูจน์
ค่อนข้างที่จะยากมาก เพราะประเด็นแรก อย่างเช่นกรณีที่ลงในหน้าของหนังสือพิมพ์ฉบับวันนี้
ผมจำชื่อจริงเขาไม่ได้ แต่รู้เขาเรียกว่า โกหย่ง ผมไม่ได้ปักใจว่าการตายของเขาและครอบครัว
ครั้งนี้เป็นการฆาตกรรม แต่ถ้าเกิดว่าการเกิดเหตุของเขาเป็นการฆาตกรรม หรือว่าอุบัติเหตุ
ที่เกิดขึ้นเกิดจากการวางแผนเพื่อที่จะให้ตาย ประเด็นแรกที่เราจะต้องพิจารณาก็คือเบื้องต้น
ต้องสันนิษฐานไว้ก่อนว่าเขาอาจจะตายเพราะอุบัติเหตุแน่นอน แต่ว่าก่อนที่จะตายจาก
อุบัติเหตุมันมีอะไรที่ถูกวางแผนเพื่อที่จะให้ตายก่อนหรือไม่ อันนั้นคือความซับซ้อน คือ
ความสลับซับซ้อนของการฆ่าที่มีวิวัฒนาการมากขึ้นในปัจจุบันของอาชญากร โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งอาชญากรที่มีประสบการณ์หรือว่ามีอาชีพเฉพาะ อย่างเช่น ทหาร ตำรวจ ซึ่งถืออาวุธ
แล้วก็ใช้อาวุธอยู่เป็นประจำ เป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในด้านการฆ่ามากที่สุด ทีนี้ถ้าเกิดว่า
บุคคลเหล่านี้บางคนบางกลุ่มเข้าไปเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมที่เกิดขึ้น อย่างเช่นกรณีการอุ้ม
ไปฆ่า กรณีการฆ่าโดยที่ให้ผู้เสมือนหนึ่งว่าผู้ตายฆ่าตนเอง ในลักษณะนี้จะเป็นการยากมาก
ในการที่จะนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ

อีกประเด็นหนึ่งที่ผมพยายามตั้งข้อสังเกต มีพี่น้องประชาชนในชนบทจำนวนไม่น้อยนะครับ อพยพมาทำงานไม่ว่าจะตามโรงงานแถวสมุทรปราการ แถวสมุทรสาคร สมุทรสงคราม แล้วก็ทั้งในกรุงเทพแล้วก็ชานเมืองด้วยจำนวนมาก ผมเคยไปเยี่ยมพี่น้องกรรมกรในหลายโรงงาน ปรากฏว่าบางโรงงานนะครับ มีกลิ่นของสารเคมีแรงมาก แต่มาตรฐานในการจัดการโรงงาน ในการแก้ไขมลภาวะทางกลิ่น ทางสารเคมีที่จะไม่ให้ผู้ใช้แรงงานที่อยู่บริเวณนั้นได้รับผลกระทบจากการสูดดมเข้าไปจากทางผิวหนังที่ซึมเข้าไปในผิวหนังนะครับ ก็ไม่มีมาตรการเพียงพอ ผมก็พยายามสังเกตว่าพี่น้องหลายคนอยู่ในวัยหนุ่ม ในวัยฉกรรจ์ ในวัยที่กำลังทำงานล้มตายเป็นจำนวนมากท่านประธานครับ หลับตายไปเยอะ แล้วก็นำศพไปบำเพ็ญกุศลแบบที่เพื่อนสมาชิกได้อธิบายไปก่อน นำศพไปแล้วนี่ครับก็ไม่เคยได้ทำการตรวจพิสูจน์ว่าเขาตายเพราะถูกสารเคมี เพราะมลภาวะเพราะสิ่งแวดล้อมที่มันเป็นพิษหรือไม่ ซึ่งถ้าเกิดว่าสถาบันนี้นะครับ เกิดขึ้นมาแล้วมีความเป็นมาตรฐานน่าเชื่อถือมีนักวิทยาศาสตร์ที่เป็นมืออาชีพแล้วก็นักการแพทย์ นักกฎหมายที่เป็นมืออาชีพจริง ๆ เข้ามาดู ถ้าเกิดว่าสามารถที่จะพิสูจน์ได้ว่าเหตุของการตายของผู้ตายเกิดจากการสูดดมสารเคมีในโรงงานนั้น เกิดจากการซึมของสารเคมีเข้าไปในร่างกายโดยที่ตัวเจ้าของกิจการไม่ใช้ความระมัดระวังเพื่อรักษาสุขภาพของผู้ใช้แรงงานเท่าที่ควร การตายของเขาในเมื่อเกิดจากสาเหตุของเจ้าของกิจการ ตัวเจ้าของกิจการหรือบริษัทห้างร้านนั้นสมควรที่จะเข้าไปชดเชยต่อความเสียหายต่อชีวิต ต่อร่างกาย ต่อความพิกลพิการและความป่วยเจ็บของเขาบ้าง แต่ปรากฏว่าเนื่องจากว่าบ้านเมืองของเรา ยังไม่มีการพัฒนาการด้านนิติวิทยาศาสตร์ดีเท่าที่ควรในอดีตที่ผ่านมา เพราะฉะนั้นผมจึงขอชื่นชมว่ามีกฎหมายฉบับนี้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรผมเห็นด้วย และถ้าเกิดว่ามีมาตรฐานถึงขั้นนั้นแล้ว ถ้านักวิทยาศาสตร์หรือจากสถาบันนิติวิทยาศาสตร์พิสูจน์ได้ว่านาย ก ที่เป็นคนงานอยู่ที่บริษัท ข เสียชีวิต เพราะการสูดดมสารเคมีหรือเพราะมลภาวะเจ้าของกิจการ อย่างน้อยที่สุดได้ทดแทนคดีทางแพ่งให้กับญาติผู้เสียชีวิตผู้ป่วยเจ็บบ้าง ในลักษณะนี้ผมคิดแล้วก็ว่าความหวังไว้ว่าสถาบันคงจะพัฒนาไปถึงจุดนั้น และอีกอย่างหนึ่งที่กระผมอยากจะขออนุญาตที่จะเพิ่มเติมเห็นผลที่เห็นด้วยนะครับ ผมต้องการเห็นการทำหน้าที่ของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ในรูปของสถาบันไม่ใช่ในรูปของตัวบุคคล เช่น ที่เป็นอยู่ในเมืองไทยของเราในปัจจุบันตัวบุคคลนี้ดีกว่า

๑๓๒

สผ ๑๙/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

สถิติมา ๕๗/๒

สถาบัน ถามว่าสถาบันนิติเวช สถาบันนิติวิทยาศาสตร์เป็นอย่างไรบางคนยังไม่รู้ ไม่รู้ว่าอยู่ที่ไหน ไม่รู้ว่าทำหน้าที่อย่างไร แต่ถ้าเอ่ยบอกว่าหมอพรทิพย์รู้กันไปทั่วประเทศ แล้วคดีดัง ๆ นี่จะต้องใช้คุณหมอพรทิพย์ คดีทั่ว ๆ ไปนี่นะครับเป็นร้อยเป็นพันเป็นหมื่นคดีไม่รู้ว่าท่านจะตรวจไหวหรือเปล่า เพราะฉะนั้นถ้าเกิดว่าในลักษณะสถาบันผลักดันขึ้นมา แล้วพิสูจน์กันขึ้นมา คำวินิจฉัยหรือความคิดเห็นของสถาบันเป็นหลัก ถ้าแบบนี้ผมเชื่อว่ามาตรฐานมันถึงจะมี เพราะคนคนเดียวต่อให้เก่งอย่างไรไม่สามารถที่จะดูปัญหาได้ทั่วถึง แล้วก็ละเอียดรอบคอบนะครับ เพราะฉะนั้นผมจึงขออนุญาตที่จะแสดงเหตุผลแล้วก็เห็นด้วยกับการเสนอร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานการปฏิบัติงานด้านนิติวิทยาศาสตร์นะครับ

ขอพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ พี่วิชาญ

นายวิชาญ มินชัยนันท์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วิชาญ มินชัยนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคไทยรักไทย ก่ออื่นก็ต้องขอขอบคุณทางรัฐบาลที่ได้เสนอกฎหมายซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการตรวจสอบในเรื่องของคดีความต่าง ๆ ซึ่งปัจจุบันนี้ก็มีคดีที่ซับซ้อนซ่อนเงื่อนมากมายซึ่งทางระบบของเจ้าหน้าที่ตำรวจเองนั้นไม่สามารถที่จะคลี่คลายคดีได้มาก ส่วนหนึ่งนั้นในส่วนของพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นส่วนซึ่งจะสามารถทำให้คดีต่าง ๆ นั้นถ้าในลักษณะของหลักการ เหตุผลของร่างกฎหมายฉบับนี้ทำได้ก็จะเป็นประโยชน์ กระผมเองนั้นมาดูในรายละเอียดแล้วนะครับผมเป็นห่วงว่าในเรื่องของรายละเอียดซึ่งเป็นวิธีการปฏิบัติ หรือการกำหนดของผู้ที่จะเข้ามาดูแลในเรื่องของการตรวจสอบ หรือการเข้าไปดูในเรื่องของวิธีการพิสูจน์ส่วนต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นในส่วนของวิทยาศาสตร์ ดังนั้นในเรื่องของความเชี่ยวชาญ ในเรื่องของอุปกรณ์หรือเทคโนโลยีที่จะต้องใช้ในการชันสูตร หรือการตรวจสอบนั้น ผมเองตั้งข้อสังเกตไว้สักหนึ่งครั้งว่า ในเรื่องของงบประมาณนั้นเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งนะครับ ถ้าปราศจากในเรื่องของงบประมาณตั้งแต่ร่างกฎหมายฉบับที่แล้วเหมือนกันครับ ถ้าไม่ได้ดูในเรื่องของงบประมาณถึงแม้ว่าจะมีในเรื่องของการเตรียมการ การกระทำในส่วนต่าง ๆ นะครับที่ดีหรือความพร้อมต่าง ๆ ที่บุคลากรได้รับการฝึกฝน อบรมก็ตามนะครับ แต่ขาดในเรื่องของงบประมาณ ในเรื่องของการจัดเตรียมอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้นั้นก็คงเป็นเรื่องลำบาก ท่านประธานครับ ผมติดตามในเรื่องของข้อมูลข่าวสารโดยเฉพาะสื่อที่ลงในรายละเอียด เช่น รายการของยูบีซี ๘ ซึ่งหลายท่านเองก็เป็นแฟนประจำอยู่ในส่วนนี้ ก็มีคดีต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับในเรื่องของนิติวิทยาศาสตร์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการชันสูตร การตรวจสอบเรื่องราวต่าง ๆ ซึ่งค้นคว้า ค้นพบในเรื่องของประเด็นข้อหาหรือจุดต่าง ๆ ที่เป็นประเด็นสงสัย อันนี้ นะครับซึ่งพอมาดูแล้วอุปกรณ์เครื่องมือที่จะใช้ หรืองบประมาณที่จะดู ผมบอกได้เลยครับว่าถ้าไม่มีในเรื่องของงบประมาณหรือปัจจัยดังกล่าวในเรื่องที่เรากำลังพิจารณากฎหมายก็ไม่มีผล อีกสิ่งหนึ่งครับวันนี้ผมคงขอฝากทางท่านประธานไปยังทางรัฐบาล วันนี้แพทย์ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในการชันสูตรพลิกศพ หลังจากที่มีการตาย หรือกรณีการเกิดอุบัติเหตุก็ตามจะถูกนำส่ง ศพต่าง ๆ นั้นถูกนำส่งไปที่โรงพยาบาล ส่วนใหญ่จะเป็นโรงพยาบาลตำรวจ ในบริเวณพื้นที่ต่าง ๆ แทนที่จะมีเจ้าหน้าที่หรือแพทย์ผู้เชี่ยวชาญในเรื่องของการชันสูตรศพ ปรากฏว่าในส่วนของโรงพยาบาลต่าง ๆ ซึ่งอยู่

๑๓๔

สผ ๑๙/๒๕๔๗ (ส. ทั่วไป)

สัญญาภาค ๕๘/๒

โรงพยาบาลชานเมืองนั้นจะต้องขนย้ายศพหรือร่างกายของผู้ที่เสียชีวิตไปเข้ามาในโรงพยาบาล
ตำรวจซึ่งเป็นเรื่องลำบากมาก แต่การชันสูตรบางสิ่งบางอย่างนั้นใช้เวลาก็นานยิ่งติดเวลา
วันเสาร์ หรือวันหยุดราชการ เสาร์ อาทิตย์ ก็ยิ่งใช้เวลามาก ผู้ที่เป็นญาติพี่น้องของผู้เสียชีวิตนั้น
ก็ต้องมานั่งคอยแล้วก็ใช้เวลา แล้วบางกลุ่มของญาติผู้เสียชีวิตนั้นบังเอิญจะต้องนำไป
ประกอบพิธีทางศาสนา เช่น ผู้ที่นับถือศาสนาอิสลาม เขาจะต้องทำพิธีภายใน ๒๔ ชั่วโมง
ก็เลยขออนุญาตเพราะมันเกี่ยวข้องกับผมคงจะต้องฝากครับ เพราะว่าประเด็นอย่างนี้เกิดขึ้น
บ่อยครั้งโดยเฉพาะพี่น้องชาวมุสลิมเขาไม่ได้รับความสะดวก เพราะฉะนั้นเกิดถ้ามีการเพิ่มเติม
อย่างนี้ในเรื่องของบุคคลที่จะมาตรวจสอบ ในเรื่องของสิ่งที่จะอำนวยความสะดวกนั้นผมเห็นด้วย
แต่ขาดในเรื่องของงบประมาณปัจจุบันก็ต้องหาเติมนะครับ ไม่ใช่ว่ากฎหมายแต่ละฉบับ
ออกมาแล้ว สอบถามไปยังหน่วยงานต่าง ๆ ไม่มีงบประมาณ สอบถามว่าจะต้องมีอุปกรณ์
เครื่องมือเครื่องใช้ที่เป็นประโยชน์ บอกว่ายังไม่ได้จัดหา มันก็ป่วยการครับ ก็คงเป็นเรื่องฝาก
ในเรื่องดังกล่าว ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณสาธิตครับ

นายสาธิต ปิตุเตชะ (ระยอง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม สาธิต ปิตุเตชะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดระยอง พรรคประชาธิปัตย์ ต้องขอขอบคุณท่านประธาน ที่ให้โอกาสแสดงความคิดเห็นในเรื่องเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานการปฏิบัติงาน ด้านนิติวิทยาศาสตร์ ร่างพระราชบัญญัตินี้ก็เป็นการสร้างมาตรฐานในการปฏิบัติงานของ กระบวนการยุติธรรมอีกด้านหนึ่งที่จะต้องหาพยานหลักฐานในการที่จะเอาตัวผู้กระทำความผิด ผมเรียนท่านประธานว่าในกระบวนการยุติธรรมในขณะนี้ ปัญหาที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่ หาพยานหลักฐานที่ดีที่สุด พยานหลักฐานที่ดีที่สุดที่นั่นก็คือประจักษ์พยาน แต่ขณะนี้นับวัน ในการพิจารณาของศาลหาประจักษ์พยานยากขึ้นทุกวัน ประเด็นที่เขาไม่ยอมไปให้การ ก็มีหลายส่วนด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการยุ่งยาก ธุระไม่ใช่ หรือความปลอดภัยในชีวิต เขาเอง แต่ว่าผมคิดว่าถ้าในกระบวนการยุติธรรมมีร่างพระราชบัญญัติในการกำหนด มาตรฐานขึ้นมาเนี่ยครับ ก็จะสามารทำให้คนที่ทำงานในกระบวนการยุติธรรมได้สร้าง หลักฐานเพื่อหาตัวผู้กระทำความผิดเข้ามาสู่กระบวนการ แล้วก็ก็เป็นกระบวนการที่เป็น วิทยาศาสตร์แล้วก็มีมาตรฐานที่มีผลงานที่แน่นอน ผมดูในรายละเอียดของร่างกฎหมาย ฉบับนี้อยากจะฝากท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรีเนี่ยครับว่า อยากจะเห็นร่างกฎหมาย ฉบับนี้ที่ไปไกลเหมือนกับร่างกฎหมายของเจ้าพนักงานบังคับคดีที่สามารถเอาเอกชน หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายนี้มาทำงานแทนเจ้าหน้าที่ของกระทรวงยุติธรรม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ในการทำงานให้รวดเร็วมากยิ่งขึ้น งานไม่ค้าง ก็สามารถที่จะมอบหมายให้กับเอกชน รับหน้าที่จากเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้วก็ไปบังคับคดีไปทำงานให้กับราชการเองได้ ดูจาก หลายปัญหานี้เนี่ยครับ ผมเกรงว่าในกรณีที่กระทรวงยุติธรรมเองเนี่ยครับ ความเชี่ยวชาญ เฉพาะด้าน เครื่องมือ บุคลากร เวลาที่มีคดีเข้ามาเยอะ ๆ ก็อาจจะทำไม่ทันท้วงที หรืออาจจะมีความเชี่ยวชาญไม่พอกับงานในแต่ละด้านเหมือนที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ท่านนคร มาฉิม ได้พูดในเรื่องเกี่ยวกับคดีสารเคมีที่มีพิษ การฆาตกรรมอำพรางก็ดี เพราะฉะนั้นถ้าเป็นไปได้ ดูในรายละเอียดในขณะนี้ร่างกฎหมายฉบับนี้ยังไม่ได้พูดถึงเกี่ยวกับการที่ถึงขั้นที่จะมอบหมาย ให้กับเอกชนหรือว่าหน่วยงานที่เป็นหน่วยงานของคนอื่นที่มีความเชี่ยวชาญในแต่ละด้าน

เข้ามาทำงานทางด้านนี้ ถ้าเป็นไปได้นะครับก็อยากจะฝากท่านประธานไปยัง ฯพณฯ รัฐมนตรีนะครับว่า ถ้าไปไกลถึงขนาดนั้นก็เพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการยุติธรรม เป็นอย่างยิ่งนะครับ ในที่สุดท้ายก็ขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานการปฏิบัติงาน ด้านนิติวิทยาศาสตร์ที่ กรม. ได้เสนอมาในโอกาสนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ครับ เป็นอันจบการอภิปรายนะครับ เชิญท่านรัฐมนตรีตอบครับ

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม พงศ์เทพ เทพกาญจนา รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงยุติธรรม ท่านประธานครับ กระผมขอกราบขอบพระคุณท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ที่ได้ให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์มากมายในการที่จะไปปรับปรุงแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ ชั้นกรรมาธิการ ท่านประธานครับ กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่จะช่วยทำให้กระบวนการ ยุติธรรมของไทย ซึ่งทั้งในเรื่องของคดีแพ่ง คดีอาญา คดีปกครองต่าง ๆ นั้นทำให้เกิด ความเป็นธรรมมากขึ้นอย่างแท้จริง ในอดีตที่ผ่านมาครับ ท่านประธานครับ กระบวนการ ยุติธรรมของไทยพึ่งพยานบุคคลเป็นหลัก เราจะเห็นได้ครับว่าคดี ไม่ว่าจะคดีไหนก็ตามแต่ เรามักจะอาศัยพยานบุคคลว่าเห็นหรือเปล่า เห็นจำเลยหรือไม่ คล้ายจำเลยหรือไม่ เป็นหลัก แล้วในขณะเดียวกันครับ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลายท่านซึ่งมีประสบการณ์ในศาล หลายท่านเป็นทนายความว่าความในศาลมาเป็นเวลาสิบ ๆ ปี บางท่านอาจจะเคยเป็นอัยการ บางท่านเป็นผู้พิพากษา ท่านจะมีประสบการณ์ครับว่าบรรดาพยานบุคคลที่เบิกความในศาลนี้ หลายครั้งต่อหลายครั้งครับ เราเห็นพยานบุคคลต่างคนกัน ที่เบิกความขัดแย้งกัน จนกระทั่ง บอกได้เลยครับว่าไม่มีทางที่จะเป็นไปได้ว่าพยานทั้ง ๒ คนจะพูดความจริงทั้งคู่ การที่พยาน เบิกความแตกต่างกันในบางครั้งเป็นไปได้ครับ ว่าบางคนบอก ผมเห็นชัดเจน อีกคนบอก ผมเห็นไม่ชัด อาจจะจริงทั้งคู่ครับ ไม่ได้โกหก แต่หลายครั้งที่พยานบุคคลที่ไปเบิกความ ในคดีในศาลนั้นเบิกความแตกต่างกันอย่างที่เรียกว่า ต้องมีคนใดคนหนึ่งนะครับโกหก

๑๓๗

สผ ๑๙/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

อัมพา ๖๐/๑

ศาลเองก็นั่งซึ่งนำหน้าพนักงานเหล่านี้ โดยศาลเองก็ไม่มีโอกาสไปเห็นเหตุการณ์จริง ๆ หลายครั้ง ต่อหลายครั้งครับต้องยอมรับครับ มีบุคคลซึ่งทำความผิดแล้วศาลยกฟ้อง มีบุคคลซึ่งเป็นผู้บริสุทธิ์แล้วศาลพิพากษาลงโทษ ในเมืองไทยก็มีครับ ในต่างประเทศก็มี ในต่างประเทศเองมีผู้ชายคนหนึ่งในสหรัฐอเมริกา ถูกจำคุกมาเกือบ ๑๐ ปีครับ ในข้อหาข่มขืนจนในที่สุดเมื่อมีการใช้ดีเอ็นเอ ไปตรวจพิสูจน์ ให้เทคโนโลยีสมัยใหม่ไปตรวจพิสูจน์ ก็ปรากฏว่าคนคนนั้นไม่ใช่คนที่กระทำความผิด แล้วศาลก็ต้องมาเรียกฟื้นคดีใหม่ แล้วก็ปล่อยตัวเขาไป ซึ่งตรงนี้เองจะเห็นได้ครับว่ากระบวนการในทางนิติวิทยาศาสตร์นั้นทำให้เกิดความเชื่อมั่น เพราะว่ากระบวนการทางนิติวิทยาศาสตร์นั้นไม่สามารถจะพูดซ้ำได้หรือไม่สามารถพูดซ้ำได้ก็พูดในทางเดียว ในขณะเดียวกันครับมาตรฐานเป็นเรื่องสำคัญเรามีการใช้นิติวิทยาศาสตร์ในเมืองไทยมานานครับท่านประธานครับ แต่ว่าผู้ปฏิบัติงานด้านนิติวิทยาศาสตร์นั้นมีอิสระขาดไหนถูกสั่งหรือเปล่านั้นเป็นอีกปัญหาหนึ่ง การปฏิบัติงานด้านนิติวิทยาศาสตร์นั้นนะครับเป็นเรื่องที่จะต้องเอาความจริงมาพิสูจน์ พิสูจน์มาอย่างไร ต้องว่าอย่างนั้น คนเหล่านี้ต้องมีอิสระในการที่จะให้ความเห็นครับ ซึ่งกฎหมายฉบับนี้เองนี้เป็นประกันครับ ท่านประธานครับในมาตราที่ประกันการทำงานของผู้ปฏิบัติงานด้านนิติวิทยาศาสตร์เองนั้นอยู่ในมาตรา ๒๒ ครับว่ามีความอิสระในการปฏิบัติงานและให้ความเห็นตามหลักวิชาการ ซึ่งส่วนนี้เป็นส่วนที่ทำให้เกิดความมั่นใจในกระบวนการยุติธรรมขึ้นมาได้

อีกส่วนหนึ่งครับท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้ถามครับว่า ในกรณีที่คนเหล่านี้ นะครับไปกระทำการซึ่งไม่ถูกต้องมีอะไรมารองรับหรือไม่ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติจากจังหวัดน่านครับขอประทานโทษเอ่ยนาม ท่านชลน่าน ศรีแก้ว ในกรณีตามกระบวนการกฎหมายนี้ครับผู้ปฏิบัติงานด้านนิติวิทยาศาสตร์นั้นยังต้องมีใบอนุญาตให้ประกอบการด้านนิติวิทยาศาสตร์ ถ้าเขาทำอะไรไม่ถูกจรรยาบรรณเขามีโอกาสจะถูกเพิกถอนใบอนุญาตได้ กระบวนการตรงนี้เป็นกระบวนการที่มารองรับให้เขาต้องปฏิบัติงานให้ถูกต้องตามจรรยาบรรณ

อีกส่วนหนึ่งครับท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติจากจังหวัดนราธิวาส ท่านพรพิชญ์ พิงกรรมเดช พัฒนกุลเลิศ ได้ตั้งประเด็นเกี่ยวกับเรื่องที่แพทย์ไปตรวจพิสูจน์ แล้วก็มีปัญหา

๑๓๘

สผ ๑๙/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

อัมพา ๖๐/๒

แพทย์ไม่พอทำอะไร ตรงนี้เป็นปัญหาจริง ๆ ครับว่าเมื่อเราวางมาตรฐานอะไรบางอย่างที่เราคิดว่าเป็นประโยชน์ แต่ว่าบุคลากรรองรับไม่พอระบบรองรับไม่พอก็มีปัญหาอย่างที่เกิดขึ้นในขณะนี้ แต่ว่ากฎหมายฉบับนี้นะครับเมื่อมีการวางมาตรฐานขึ้นมาใหม่นั้นก็มีโอกาสที่จะพัฒนานักนิติวิทยาศาสตร์ ซึ่งเป็นสมาชิกผู้ทรงเกียรติจากจังหวัดเพชรบุรีรับขอประทานโทษที่เอ่ยนาม ท่านอลงกรณ์ พลบุตร ได้ตั้งคำถามไว้เกี่ยวกับเรื่องที่ว่าเรามีจำนวนนักนิติวิทยาศาสตร์พอหรือไม่ เมื่อมีกฎหมายฉบับนี้แล้วกระบวนการในการพัฒนาในการสร้างนักนิติวิทยาศาสตร์ต้องมีเพิ่มขึ้น แล้วตรงนั้นเองครับในกรณีที่ไม่จำเป็นต้องให้แพทย์ไปตรวจก็อาจจะมียกนิติวิทยาศาสตร์ระดับรองลงไปที่จะไปช่วยบรรเทาภาระของแพทย์ลงไปได้

ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติครับจากจังหวัดพิษณุโลก ขอประทานโทษเอ่ยนาม ท่านนคร มาฉิม ได้เน้นประเด็นในเรื่องที่ว่าเรื่องของการที่จะให้การทำงานเป็นระบบสถาบันซึ่งระบบใหม่นี้เป็นสถาบันนะครับ แต่ว่าในขณะนี้ต้องยอมรับครับว่าเรามีผู้ที่ปฏิบัติงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ไม่เยอะ เราก็เห็นบางท่านนี้นะครับ อย่างเช่น แพทย์หญิงคุณหญิงพรทิพย์ โรจนสุนันท์ ซึ่งต้องออกไปอยู่เรื่อย เพราะว่าเรามีบุคลากรทางด้านนี้น้อยนะครับ แต่ต่อไปแล้วนี่ก็จะมีบุคลากรด้านนี้เพิ่มขึ้นครับ

ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติจากจังหวัดระยอง ขอประทานโทษเอ่ยนาม ท่านสาธิต ปิตุเตชะ ได้ตั้งประเด็นว่าตามกฎหมายฉบับนี้ได้เปิดโอกาสให้เอกชนเข้ามาทำงานด้านนี้ได้หรือไม่ ท่านประธานครับกฎหมายฉบับนี้เองในมาตรา ๓ ที่พูดถึงเรื่องของสถานปฏิบัติการในคำนิยามนั้นก็จะระบุชัดเจนครับว่า สถานปฏิบัติการหมายถึงสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลหรือสถานที่อื่นใดที่จัดตั้งขึ้นนะครับ ซึ่งคณะกรรมการมาตรฐานกำหนดให้เป็นสถานปฏิบัติการตามกฎหมายนี้ -----

เพราะฉะนั้นสามารถกำหนดได้ทั้งสถานพยาบาลทั้งสถานปฏิบัติการอื่นทั้งของเอกชนและของรัฐ เพราะฉะนั้นตรงนี้เปิดกว้างอยู่แล้ว แล้วขณะเดียวกันผู้ปฏิบัติงาน ด้านนิติวิทยาศาสตร์ เองนั้นก็ไม่ได้จำกัดว่าต้องเป็นของบุคลากรทางกระทรวงยุติธรรมครับ เปิดโอกาสให้บุคลากรทั้งภาคเอกชนทั้งภาครัฐที่สามารถจะเป็นผู้ได้รับการรับรองได้ แล้วถ้าเกิดได้รับการรับรองแล้ว เขาก็จะได้รับค่าตอบแทนตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๒ ครับท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ครับเป็นการปิดการอภิปราย ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าเห็นชอบกับ ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับนี้หรือไม่

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสมาชิกที่อยู่ด้านนอกนะครับได้กรุณาเข้ามาใช้สิทธิครับ ท่านสมาชิก ท่านใดเห็นควรที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับนี้ โปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านสมาชิกท่านใดเห็นว่าไม่สมควรที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับนี้ โปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญใช้สิทธิครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : มีท่านสมาชิกท่านใดใหม่ครับที่ยังไม่ได้ใช้สิทธิ เชิญนะครับที่เพิ่งเข้ามาด้านหลัง เชิญเลยครับ เมื่อใช้สิทธิครบแล้วผมขอปิดการลงคะแนนเสียงนะครับ ขอเชิญเจ้าหน้าที่ลงคะแนนด้วยครับ ผลการลงคะแนนเสียงนะครับ เห็นด้วยที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับนี้ ๓๔๙ ท่านนะครับ ไม่เห็นด้วย ไม่มีงดออกเสียง ไม่มีและไม่ลงคะแนนเสียง ไม่มี เพราะฉะนั้นจะถือว่าที่ประชุมแห่งนี้มีมติเห็นชอบที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับนี้

ต่อไปผมจะขอถามที่ประชุมว่าจะตั้งคณะกรรมการอย่างไร เชิญครับ
ท่านรัฐมนตรีครับ

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :
ท่านประธานครับ รัฐบาลขอเสนอกรรมการวิสามัญจำนวน ๓๕ ท่านครับ
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลขอเสนอตั้งคณะกรรมการวิสามัญจำนวน ๓๕ ท่านนะครับ
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ไม่มีท่านสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ ผมจะถือว่าที่ประชุมมีมติตามที่
คณะรัฐมนตรีเสนอแนะครับ ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ ๓๕ ท่าน ขอเชิญท่านรัฐมนตรีเสนอ
สัดส่วนของรัฐบาลครับ

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม พงศ์เทพ เทพกาญจนา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
ขอเสนอคณะกรรมการในสัดส่วนรัฐบาล ๕ ท่านดังนี้ครับ ๑. นายมานิตย์ สุภาพร
๒. พลตำรวจตรี ชุมศักดิ์ พุกษาพงศ์ ๓. แพทย์หญิงคุณหญิงพรทิพย์ โรจนสุนันท์
๔. นางสาวนริศรา แดงไผ่ ๕. นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ครับ เพราะฉะนั้นจะเหลือสัดส่วนของท่านสมาชิกของแต่ละพรรคการเมือง
อีก ๓๐ ท่าน เป็นของพรรคไทยรักไทย ๑๘ ท่านนะครับ ของพรรคประชาธิปัตย์ ๘ ท่าน
พรรคชาติไทย ๒ ท่าน และพรรคชาติพัฒนา ๒ ท่านนะครับ ขอเชิญตัวแทนจาก
พรรคไทยรักไทย เชิญครับ คุณบุญรื่นครับ

นางบุญรื่น ศรีธเรศ (กาฬสินธุ์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน
นางบุญรื่น ศรีธเรศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาฬสินธุ์ พรรคไทยรักไทย ขอเสนอ
รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานการปฏิบัติงานด้าน
นิติวิทยาศาสตร์ พ.ศ. จำนวน ๑๘ ท่านดังนี้ค่ะ ๑. นายแพทย์พฤตมิชย์ ดำรงรัตน์

๑๔๑

สผ ๑๙/๒๕๔๗ (ส. ทั่วไป)

สันตนา ๖๑/

๒. นางสาวศุภมาส อิศรภักดี ๓. พลเรือโท โรช วิกิตภูมิประเทศ ๔. นายบุญลือ ประเสริฐโสภา
๕. นายประแสง มงคลศิริ ๖. นายพรชัย อรรถปรียางกูร ๗. นายอิทธิเดช แก้วหลวง
๘. นายแพทย์ชลงาน ศรีแก้ว ๙. นายวิฑูรย์ วงษ์ไกร ๑๐. นายสุชาย ศรีสุรพล
๑๑. นางกุสุมาลวดี ศิริโกมุท ๑๒. นายเทวฤทธิ์ นิกรเทศ ๑๓. นายแพทย์ภูมินทร์
สิทธิ์ประเสริฐ ๑๔. นายสมศักดิ์ คุณเงิน ๑๕. นายธงชาติ รัตนิชา ๑๖. นายปกิต พัฒนกุล
๑๗. พลตำรวจตรี เอก อัครนันท์ ๑๘. ร้อยโท ธนพจน์ เอกโยคยะ ขอผู้รับรอง
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

- ๖๒/๑

สผ ๑๙/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

รพีพร ๖๒/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ครับ ผู้รับรองถูกต้องนะครับ ต่อไปขอเชิญตัวแทนพรรคประชาธิปัตย์ คุณรังสีมาครับ

นางสาวรังสีมา รอดรัศมี (สมุทรสงคราม) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน นางสาวรังสีมา รอดรัศมี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดสมุทรสงคราม ขอเสนอรายชื่อกรรมาธิการวิสามัญร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานการปฏิบัติงานด้าน นิติวิทยาศาสตร์ พ.ศ. ในสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ดังนี้ ๑. นายแพทย์อุทัย สุดสุข ๒. นายแพทย์บุรณชัย สมุทรภักษ์ ๓. นายแพทย์วิฑูรย์ อึ้งประพันธ์ ๔. นายแพทย์วิสูตร ฟองศิริไพบุลย์ ๕. นายสรารุช เบญจกุล ๖. นายสุทัศน์ เงินหมื่น ๗. นายวิทยา แก้วภราดัย ๘. นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ครับ ผู้รับรองถูกต้องครับ ขอเชิญคุณอิทธิพลจากพรรคชาติไทยครับ

นายอิทธิพล คุณปลื้ม (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายอิทธิพล คุณปลื้ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย ขอเสนอรายชื่อ คณะกรรมาธิการวิสามัญในสัดส่วนของพรรคชาติไทย ๒ ท่าน คือ ๑. พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และ ๒. นายปิลันธน์ จิตต์ธรรม ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ครับ ผู้รับรองถูกต้องนะครับ ขอเชิญตัวแทนจากพรรคชาติพัฒนาครับ

นายพงษ์พิช รุ่งเป้า (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม พงษ์พิช รุ่งเป้า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา ขอเสนอรายชื่อ กรรมาธิการวิสามัญเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานการปฏิบัติงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ พ.ศ. ตามสัดส่วนของพรรคชาติพัฒนาจำนวน ๒ ท่าน ๑. นายแพทย์วิชัย ชัยจิตวณิชกุล ๒. นายแพทย์ประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์นะ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

๑๔๓

สผ ๑๙/๒๕๔๗ (ส. ทั่วไป)

รพีพร ๖๒/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ครับ ผู้รับรองถูกต้องครบ ขอเชิญท่านเลขาธิการอ่านรายชื่อทบทวนอีกครั้งครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายงานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ มาตรฐานการปฏิบัติงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ พ.ศ. ๑. นายมานิตย์ สุธาทพร ๒. พลตำรวจตรี ชุมศักดิ์ พุกษาพงษ์ ๓. แพทย์หญิงคุณหญิงพรทิพย์ โรจนสุนันท์ ๔. นางสาวนริศรา แดงไผ่ ๕. นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา ๖. นายแพทย์พฤษชัย ดำรงรัตน์ ๗. นางสาวศุภมาส อิศรภักดี ๘. พลเรือโท ไชย วิกิตภูมิประเทศ ๙. นายบุญลือ ประเสริฐโสภณ ๑๐. นายประแสง มงคลศิริ ๑๑. นายพรชัย อรรถปรียางกูร ๑๒. นายอิทธิเดช แก้วหลวง ๑๓. นายแพทย์ชลงาน ศรีแก้ว ๑๔. นายวิฑูรย์ วงษ์ไกร ๑๕. นายสุชาย ศรีสุรพล ๑๖. นางกุสุมาลวดี ศิริโกมุท ๑๗. นายเทวฤทธิ์ นิกรเทศ ๑๘. นายแพทย์ภูมินทร์ ลีธีระประเสริฐ ๑๙. นายสมศักดิ์ คุณเงิน ๒๐. นายธงชาติ รัตน์วิชา ๒๑. นายปกิต พัฒนกุล ๒๒. พลตำรวจตรี เอก อังสนานนท์ ๒๓. ร้อยโท ธนพจน เอกโยคยะ -----

๒๔. นายแพทย์อุทัย สุขสุข ๒๕. นายแพทย์บุรณัชย์ สมุทรรักษ์ ๒๖. นายแพทย์วิฑูรย์
 อึ้งประพันธ์ ๒๗. นายแพทย์วิสูตร ฟองศิริไพบูลย์ ๒๘. นายสราวุธ เบญจกุล
 ๒๙. นายสุทัศน์ เงินหมื่น ๓๐. นายวิทยา แก้วภราดัย ๓๑. นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค
 ๓๒. พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ ๓๓. นายปิลันธน์ จิตต์ธรรม ๓๔. นายแพทย์วิชัย
 ชัยจิตวณิชกุล และ ๓๕. นายแพทย์ประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 คนที่หนึ่ง) : ถูกต้องนะครับ ตามที่ท่านเลขาธิการได้อ่านรายชื่อทบทวน ไม่มีผู้ใดคัดค้าน
 นะครับ ต่อไปผมขอที่ประชุมครับได้กำหนดระยะเวลาในการแปรญัตติครับ ขอเชิญครับ
 ท่านรัฐมนตรี

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา (รัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานครับ
 เนื่องจากในสัปดาห์หน้ามีวันหยุดหลายวันนะครับ ขอเสนอให้แปรญัตติใน ๑๕ วันครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 คนที่หนึ่ง) : คณะรัฐมนตรีขอเสนอกำหนดระยะเวลาในการแปรญัตติ ๑๕ วันนะครับ
 (ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 คนที่หนึ่ง) : ไม่มีท่านสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ ผมจะถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบ
 ในการกำหนดระยะเวลาการแปรญัตติ จำนวน ๑๕ วันนะครับ ท่านสมาชิกครับเนื่องจาก
 เราได้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติ ๒ ฉบับ ผมจึงจะขอลงที่ประชุมครับว่าเราจะใช้
 ร่างฉบับใดเป็นหลักในการพิจารณาครับ เชิญครับท่านรัฐมนตรี

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา (รัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานครับ
 ขอเสนอให้ใช้ร่างรัฐบาลเป็นหลักครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
 คนที่หนึ่ง) : ท่านรัฐมนตรีขอเสนอใช้ร่างของรัฐบาลเป็นหลักนะครับในการพิจารณา
 มีท่านสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

สผ ๑๙/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

บ้งอร ๖๓/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มี ผมจะถือว่าที่ประชุมมีมติให้ใช้ร่างของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการ พิจารณานะครับ เป็นอันจบระเบียบวาระเรื่องร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานการปฏิบัติงาน ด้านนิติวิทยาศาสตร์นะครับ ท่านสมาชิกครับวันนี้เราได้ใช้เวลาประชุมมาพอสมควรแล้ว นะครับ ผมขอขอบคุณท่านสมาชิกทุกท่านนะครับ ผมขอปิดการประชุมในวันนี้ครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๙.๐๕ นาฬิกา

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔

ครั้งที่ ๑๙/๒๕๔๗ (ส. ทัวไป)

วันพุธที่ ๗ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๔๗

ผู้จัดรายงานการประชุม

วัฒน์ อุดมภักดี

สุภปภา นน่องพงษ์

ชนิกา ศรีสมวงศ์

นัยนา เปรมประพันธ์

สติมา จันทรไพจิตร

ชญัญญากัด ทองมา

เยาวเรศ เจริญเฉลิมศักดิ์

อัมพา กันทิโกวิทย์

สันทนา ทรัพย์พูนผล

รพีพร ดิยามา

บังอร วิบูลโกศล

นนท์สภรณ์ ชุนทองจันทร์

พัชรี ไชคำพา

สำนักรายงานการประชุมและตัวเลข

๑๔๗

ประชุมครั้งที่ ๔๗๘

ตรวจวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๗ เวลา ๐๘.๓๐ นาฬิกา ถึง ๑๒.๐๐ นาฬิกา

เริ่มตรวจหน้า ๑ - ๑๔๕ ตรวจรายงาน ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันพุธที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๗

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่แก้ไข
๑	๘	ระเบียบวาระ	ระเบียบวาระ
๘	๗	ไม่เห็นชอบด้วย	ไม่เห็นชอบด้วย
๘	๘	ท่านสุรสีห์	ท่านสุรสีห์
๑๒๓	๔	ก่อนเข้า	ก่อนข้าง

คณะกรรมการติดตามตรวจสอบรายงานการประชุม

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
1.	นายมงคล กิมสุนจันทร์ ประธานคณะกรรมการ	
2.	นายนิยม วรรณปัญญา รองประธานฯ คนที่หนึ่ง	
3.	นายถวิล ฤกษ์ห่วย รองประธานฯ คนที่สอง	
4.	นายประทวน เขียวฤทธิ รองประธานฯ คนที่สาม	
5.	นายเวียง วรเชษฐ์ รองประธานฯ คนที่สี่	
6.	นายฉลาด ขามช่วง รองประธานฯ คนที่ห้า	
7.	นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
8.	นายสุรสิทธิ์ นิตวุฒิวรรักษ์ โฆษกคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง	
9.	นายพงษ์พิช รุ่งเป้า โฆษกคณะกรรมการ คนที่สอง	
10.	นายแสง ฤกษ์จรัส โฆษกคณะกรรมการ คนที่สาม	
11.	นายวิเศษ ขำนุรักษ์ กรรมการ	
12.	นายภูมิ สาระผล กรรมการ	
13.	นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร กรรมการ	
14.	นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง กรรมการ	
15.	นายมานพ จรัสดำรงนิตย์ เลขานุการคณะฯ	
16.	น.ท.รอยลภ เยี่ยมทอง ผู้ช่วยเลขานุการฯ คนที่หนึ่ง	
17.	นายอิสรา สุนทรวัฒน์ ผู้ช่วยเลขานุการฯ คนที่สอง	

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๖ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่...../...../.....

วันที่.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาประชุม ลาประชุม และขาดการประชุม
ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๙ สมัยสามัญทั่วไป
วันพุธที่ ๗ เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑.	นายกมล จิระพันธุ์วานิช	✓			
๒.	นายสุภาพ คลีขจาย	✓			
๓.	นายมรรณพ เดชวิทักษ์	✓			
๔.	นายพุทธิพงษ์ ปุณณกันต์	✓			
๕.	นายกรีฑ กงเพชร	✓			
๖.	นางกรรณา ชิดชอบ		✓		
๗.	นายกฤษฎา สัจจุล	✓			
๘.	นางสาวกฤษณา สีหลักษณ์	✓			
๙.	นางกอบกุล นพอมรบดี	✓			
๑๐.	นายกอบศักดิ์ ชูติกุล	✓			
๑๑.	นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ	✓			
๑๒.	นางสาวกัญจนา ศิลปอาชา	✓			
๑๓.	นางกัณฑวรรณ กุลจรรยาวิวัฒน์	✓			
๑๔.	คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช	✓			
๑๕.	นายกำชุง ประภากรแก้วรัตน์	✓			
๑๖.	นายกิตติ สมทรัพย์	✓			
๑๗.	พันจ่าอากาศโท กิตติคุณ นาคะบุตร	✓			
๑๘.	นายกิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์	✓			
๑๙.	ร้อยโท กุเทพ ไสกะจ่าง	✓			
๒๐.	นางกุสุมาลวดี ศิริโกมุท	✓			
๒๑.	นายเกรียง กัลป์ตินันท์	✓			
๒๒.	นายเกรียงไกร ไชยมงคล	✓			
๒๓.	นายเกษม ปานอุดมลักษณ์		✓		
๒๔.	นายเกษม อุประ	✓			
๒๕.	หม่อมราชวงศ์เกษมสโมสร เกษมศรี	✓			
๒๖.	นายเกื้อกุล ด้านชัยวิจิตร	✓			
๒๗.	นายแก้ว บัวสุวรรณ	✓			
๒๘.	นายโกเมศ ขวัญเมือง	✓			
๒๙.	นายขจรธน จุดโต	✓			
๓๐.	นายคงกฤษ หงษ์วิไล	✓			
๓๑.	นางสาวคณิง ไทยประสิทธิ์	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๒.	นางคมคาย พลบุตร	✓			
๓๓.	นายคำรณ ณ ลำพูน	✓			
๓๔.	นายเงิน บุญสุภา		✓		
๓๕.	นางสาวจณิสตา ลิวเฉลิมวงศ์	✓			
๓๖.	นายทองชัย เทียงธรรม	✓			
๓๗.	นายจักริน พัฒน์ดำรงจิตร		✓		
๓๘.	นายจาตุรงค์ เพ็ญรพัฒน์	✓			
๓๙.	นายสุพจน์ ฤชุพันธุ์	✓			
๔๐.	นายภาคิน สมมิตร	✓			
๔๑.	นายจินดา วงศ์สวัสดิ์	✓			
๔๒.	นายจิรพันธ์ ลิ้มสกุลศิริรัตน์	✓			
๔๓.	นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์	✓			
๔๔.	นายจุฤทธิ์ ลักษณะวิศิษฎ์	✓			
๔๕.	นายเจริญ คันธวงศ์	✓			
๔๖.	นายเจริญ จรรย์โกมล	✓			
๔๗.	พันตำรวจโท เจ๊ะอิสมาแอ เจ๊ะโมง	✓			
๔๘.	นายเจือ ราชสีห์	✓			
๔๙.	นายฉลาด ขามช่วง	✓			
๕๐.	ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง	✓			
๕๑.	นายเฉลิมชัย จินะวิจารณ์ะ	✓			
๕๒.	นายเฉลิมชัย ศรีอ่อน	✓			
๕๓.	นายเฉลิมชัย อุฬารกุล		✓		
๕๔.	นางสาวเฉลิมลักษณ์ เก็บทรัพย์	✓			
๕๕.	นางสาวชรินทร์ พุทธปวน	✓			
๕๖.	นายชลน่าน ศรีแก้ว	✓			
๕๗.	นายชวน หลีกภัย	✓			
๕๘.	นายชวลิต มหาจันทร์	✓			
๕๙.	นายสมศักดิ์ วรรณามิน	✓			
๖๐.	นายชวลิต วิชยสุทธิ์	✓			
๖๑.	นายชัยวัฒน์ กุลศักดิ์วิมล	✓			
๖๒.	นายชัยวุฒิ ธนาคมานุสรณ์	✓			
๖๓.	นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์	✓			
๖๔.	นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง	✓			
๖๕.	นายชาญชัย ปทุมารักษ์	✓			
๖๖.	นายชาญศักดิ์ ชวลิตนิตธรรม	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๖๗.	นายชาติตรี พิริยะกิจไพบูลย์	✓			
๖๘.	นายธานี ศักดิ์เศรษฐ์	✓			
๖๙.	นายชิงชัย มงคลธรรม	✓			
๗๐.	นายชินวรรณ บุญเกียรติ	✓			
๗๑.	นายชุมพล กาญจนะ	✓			
๗๒.	นายชูชัย มุ่งเจริญพร	✓			
๗๓.	นายชูวิทย์ กุ่ย พิทักษ์พรพัลลภ	✓			
๗๔.	นายชูศักดิ์ แยกทอง	✓			
๗๕.	นายเชน เทือกสุบรรณ	✓			
๗๖.	นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน	✓			
๗๗.	นายไชยยศ จิรเมธากร	✓			
๗๘.	นายไชยยศ สะสมทรัพย์	✓			
๗๙.	นายสุชาติ ศรีสังข์	✓			
๘๐.	นายไชยา พรหมา	✓			
๘๑.	นายไชยา สะสมทรัพย์	✓			
๘๒.	นายฐานิสร์ เทียนทอง	✓			
๘๓.	นายจรัส พัวช่วย	✓			
๘๔.	นายณรงค์เลิศ สุรพล	✓			
๘๕.	นายณัฐพล เกียรติวินัยสกุล	✓			
๘๖.	นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ	✓			
๘๗.	นายอมรเทพ สหหมาย	✓			
๘๘.	หม่อมราชวงศ์ดำรงดิศ ดิศกุล	✓			
๘๙.	นายชูวงศ์ ฉายะบุตร	✓			
๙๐.	นาวาโท เดชา สุขารมณ	✓			
๙๑.	นางสาวตรีนุช เทียนทอง	✓			
๙๒.	นายตรีพล เจาะจิตต์	✓			
๙๓.	นายต่อพงษ์ ไชยสาส์น	✓			
๙๔.	นายตี๋ใหญ่ พูนศรีธนากุล	✓			
๙๕.	นายไตรรงค์ สุวรรณศิริ	✓			
๙๖.	นายถวิล ฤกษ์ห่อราย	✓			
๙๗.	นายถาวร ตริรัตน์ณรงค์	✓			
๙๘.	นายถาวร เสนเนียม	✓			
๙๙.	นายทนต์ศักดิ์ เล็กอุทัย	✓			
๑๐๐.	นายทรงชัย วงศ์สวัสดิ์	✓			
๑๐๑.	นายทรงศักดิ์ ทองศรี	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๐๒.	นายทวี สุระบาล	✓			
๑๐๓.	นายทวีศักดิ์ อन्नรณพันธ์	✓			
๑๐๔.	นายทศพร เสรีรักษ์	✓			
๑๐๕.	นายทศพล สังขทรัพย์	✓			
๑๐๖.	นายทองดี มนัสสาร	✓			
๑๐๗.	นายทองหล่อ พลโคตร	✓			
๑๐๘.	นายระวีง เนตรโพธิ์แก้ว	✓			
๑๐๙.	พันตำรวจเอก ทิน วงศ์ปลั่ง	✓			
๑๑๐.	นายเทวฤทธิ์ นิกมเทศ	✓			
๑๑๑.	นายเทวัญ ลิปะพัลลภ	✓			
๑๑๒.	นายเทอดพงษ์ ไชยนันท์	✓			
๑๑๓.	นายธัญญ์ ตันติสุนทร	✓			
๑๑๔.	นายธนเทพ ทิมสุวรรณ	✓			
๑๑๕.	นายธนิตพล ไชยนันท์		✓		
๑๑๖.	นายจตุพร เจริญเชื้อ	✓			
๑๑๗.	นายธราพงษ์ สีลาวงษ์	✓			
๑๑๘.	นายธวัชชัย สัจจุล		✓		
๑๑๙.	นายธวัชชัย อนามพงษ์	✓			
๑๒๐.	นายธานินทร์ ใจสมุทร	✓			
๑๒๑.	นายธานี ยี่สาร	✓			
๑๒๒.	นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์	✓			
๑๒๓.	นายธีรโชติ กองทอง	✓			
๑๒๔.	นายประแสง มงคลศิริ	✓			
๑๒๕.	นายธีระ สลักเพชร	✓			
๑๒๖.	นายธีระชัย ศิริพันธ์	✓			
๑๒๗.	นายธีระชัย แสนแก้ว	✓			
๑๒๘.	นายธีระยุทธ วานิชขัง	✓			
๑๒๙.	นายนคร มาฉิม	✓			
๑๓๐.	นายนพคุณ รัฐผไท	✓			
๑๓๑.	นายนพดล พลเสน	✓			
๑๓๒.	นายนาวัฒน์ แก้วทอง	✓			
๑๓๓.	นายนริศ ขำนุรักษ์	✓			
๑๓๔.	นายนริศร ทองธวัช	✓			
๑๓๕.	นางสาวนริศ อติเทพวรพันธุ์	✓			
๑๓๖.	นายจำมุดดีน อูมา	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๓๗.	นายนิทัศน์ ศรีนนท์	✓			
๑๓๘.	นายนิพนธ์ คนขยัน	✓			
๑๓๙.	นายนิพนธ์ บุญญามณี	✓			
๑๔๐.	นายนิพนธ์ พร้อมพันธุ์	✓			
๑๔๑.	นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ	✓			
๑๔๒.	นางนิกา พริ้งศุลกะ	✓			
๑๔๓.	นายนิมิตร นนทพันธุ์วาทย์	✓			
๑๔๔.	นายนิยม วรปัญญา	✓			
๑๔๕.	นายนิรันดร์ นาเมืองรักษ์	✓			
๑๔๖.	นายนิโรธ สุนทรเลขา	✓			
๑๔๗.	นายนิสิต ลินธุ์ไพร	✓			
๑๔๘.	พันตำรวจโท บรรยนิ ตังภากรณ์	✓			
๑๔๙.	นายบรรหาร ศิลปอาชา	✓			
๑๕๐.	นายบัญญัติ บรรทัดฐาน	✓			
๑๕๑.	นายบัวสอน ประชามอญ	✓			
๑๕๒.	นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์			✓	
๑๕๓.	นายธเนศ เควีรัตน์	✓			
๑๕๔.	นายบุญชู ตรีทอง	✓			
๑๕๕.	นายบุญเต็ม จันทะวัฒน์	✓			
๑๕๖.	นายบุญทรง เจริยาภิรมย์	✓			
๑๕๗.	นายบุญพันธ์ แซ่ฉิมนะ	✓			
๑๕๘.	นางบุญรื่น ศรีธเรศ	✓			
๑๕๙.	นายบุญลือ ประเสริฐโสภาก	✓			
๑๖๐.	นายบุญส่ง ไขเกษ	✓			
๑๖๑.	นายบูรานานูติน อุแข็ง	✓			
๑๖๒.	นายปกรณ์ บุรณุปกรณ์	✓			
๑๖๓.	นายพีระพงษ์ เฮงสวัสดิ์	✓			
๑๖๔.	นายประกอบ รัตนพันธ์	✓			
๑๖๕.	นายประกิจ พลเดช			✓	
๑๖๖.	นายประจวบ อึ้งภากรณ์	✓			
๑๖๗.	นายประจักษ์ แก้วกัล้าหาญ	✓			
๑๖๘.	นายประชา ประสพดี	✓			
๑๖๙.	นายสัมพันธ์ เลิศนุวัฒน์	✓			
๑๗๐.	พลตรี ศรัชัย มนตรีวัต	✓			
๑๗๑.	จำليبเอก อนันต์ สุขสันต์	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๑๗๒.	นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก	✓			
๑๗๓.	นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์	✓			
๑๗๔.	นายประดู่ มั่นหมาย	✓			
๑๗๕.	นายประทวน เขียวฤทธิ์	✓			
๑๗๖.	นายประทีป กรีทาเวช	✓			
๑๗๗.	นายฉนกร นันท์	✓			
๑๗๘.	นางประไพพรรณ เส็งประเสริฐ	✓			
๑๗๙.	นายประภัทร โพธิ์สุธน	✓			
๑๘๐.	นางนัฐมล สมบูรณ์เทอดธนา	✓			
๑๘๑.	นายประมณฑ์ คุณะเกษม	✓			
๑๘๒.	พันตำรวจเอก ปรีดี เจริญศิลป์	✓			
๑๘๓.	นายประมวลศิลป์ โภคสวัสดิ์	✓			
๑๘๔.	นายวิชิต ปลั่งศรีสกุล	✓			
๑๘๕.	นายประวิช นิลวัชรมณี	✓			
๑๘๖.	นายประวิช รัตนเพียร	✓			
๑๘๗.	นายประศาสตร์ ทองปากน้ำ	✓			
๑๘๘.	นายประสานคร บัญมี	✓			
๑๘๙.	นายประสิทธิ์ จันทาทอง	✓			
๑๙๐.	นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์	✓			
๑๙๑.	นายประสิทธิ์ ตั้งศรีเกียรติกุล	✓			
๑๙๒.	นายประเสริฐ จันทรวงทอง	✓			
๑๙๓.	นายประเสริฐ เต็นนภาลัย	✓			
๑๙๔.	นายประเสริฐ บุญเรือง	✓			
๑๙๕.	นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ		✓		
๑๙๖.	นายปราโมทย์ สุขุม	✓			
๑๙๗.	นายปรีชา มุสิกกุล	✓			
๑๙๘.	นายปรีชา เร่งสมบุญสุข	✓			
๑๙๙.	นายปรีชา เลหาพงศ์ชนะ	✓			
๒๐๐.	นางปวีณา หงสกุล	✓			
๒๐๑.	นายบุญถึง ผลพานิชย์	✓			
๒๐๒.	นายบัญญัติ จินาคำ	✓			
๒๐๓.	นายปิติพงศ์ เต็มเจริญ	✓			
๒๐๔.	นายปิยะ ปิตุเตชะ	✓			
๒๐๕.	นายปิยะนัฐ วัชรภรณ์	✓			
๒๐๖.	นายญาณเดช ทองสีมา	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๐๗.	นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ	✓			
๒๐๘.	นางผดึนทรา ภัคเกษม	✓			
๒๐๙.	นางผ่องศรี แซ่จิ่ง	✓			
๒๑๐.	นายเผด็จชัย สะสมทรัพย์	✓			
๒๑๑.	นายอริสมันต์ พงศ์เรืองรอง	✓			
๒๑๒.	ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย	✓			
๒๑๓.	นายพงศ์เวช เวชชาชีวะ	✓			
๒๑๔.	นายพงษ์พิช รุ่งเป้า	✓			
๒๑๕.	นายพงษ์ศักดิ์ บุญศล	✓			
๒๑๖.	นายพงษ์ศักดิ์ วรรณัญญา	✓			
๒๑๗.	ร้อยตำรวจเอก เพยาว์ พูลรัตน์		✓		
๒๑๘.	นายพรชัย อรรถปรียางกูร	✓			
๒๑๙.	นางพรพิชญ์ พึ่งธรรมเดช พัฒนกุลเลิศ	✓			
๒๒๐.	นายพรวุฒิ สารสิน	✓			
๒๒๑.	นายพรศักดิ์ เจริญประเสริฐ	✓			
๒๒๒.					
๒๒๓.	คุณหญิงจรัสศรี ทีปวิธ	✓			
๒๒๔.	นายพฤตชัย ดำรงรัตน์	✓			
๒๒๕.	นายพลกฤษณ์ หงษ์ทอง	✓			
๒๒๖.	นายห้อง ชีวานันท์	✓			
๒๒๗.	นายพายัพ ปันเกต	✓			
๒๒๘.	นางพิชญ์สินี มุ่งฝากกลาง กิตติรักษกุล	✓			
๒๒๙.	นายพิชาญ พิบูลย์วัฒนวงษ์	✓			
๒๓๐.	นายพิเชษฐ พันธุ์ชาติกุล	✓			
๒๓๑.	พันโทหญิงฐิติยา รังสิตพล	✓			
๒๓๒.	นายพิทยา บุญเฉลียว	✓			
๒๓๓.	นายพิทักษ์ สันติวงศ์เดชา		✓		
๒๓๔.	นายสุนันท์ เวชชาชีวะ	✓			
๒๓๕.	นายพินิจ จันทรสรินทร์	✓			
๒๓๖.	นางพิมพ์า จันทรประสงค์	✓			
๒๓๗.	นายพิมล ศรีวิกรม์	✓			
๒๓๘.	นายพิษณุ พลไวย์	✓			
๒๓๙.	นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค	✓			
๒๔๐.	นายพีระเพชร ศิริกุล	✓			
๒๔๑.	นายพูลสวัสดิ์ ไทระไวศยะ	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๔๒.	นายโพธิพงษ์ ล่ำซำ	✓			
๒๔๓.	นายไพฑูรย์ แก้วทอง	✓			
๒๔๔.	นายไพบูลย์ พิมพ์พิสิฐถาวร	✓			
๒๔๕.	นายวิรัตน์ กัลยาศิริ	✓			
๒๔๖.	นายไพโรจน์ ไฉ่สุนทร	✓			
๒๔๗.	ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี	✓			
๒๔๘.	นายไพศาล จันทรวงศ์	✓			
๒๔๙.	นายไพศาล จันทวารา	✓			
๒๕๐.	นายไพศาล ยิ่งสมาน	✓			
๒๕๑.	นางฟาริดา สุไลมาน	✓			
๒๕๒.	นายภัทรศักดิ์ ไอสถานุเคราะห์	✓			
๒๕๓.	นายภิญโญ นิโรจน์	✓			
๒๕๔.	นายภิมุข สิมะโรจน์	✓			
๒๕๕.	นายภูมิ สาระผล	✓			
๒๕๖.	นายภูมินทร์ ลีธีระประเสริฐ	✓			
๒๕๗.	นางสาวกวนิดา คุณผลิน	✓			
๒๕๘.	นายมงคล กิมสุนจันทร์	✓			
๒๕๙.	นายประสงค์ บุรณพงษ์	✓			
๒๖๐.	นายมณฑิธร สงฆ์ประชา	✓			
๒๖๑.	นายมนตรี ปาน้อยนนท์	✓			
๒๖๒.	นางมยุรา มนะสิการ	✓			
๒๖๓.	นายมหิตล จันทรวงศ์	✓			
๒๖๔.	นายมานพ จรัสดำรงนิตย์	✓			
๒๖๕.	นายมานิตย์ สังข์พุ่ม	✓			
๒๖๖.	นายมานิชญ์ วิชัยกุล	✓			
๒๖๗.	นายมารุต บุณนาค	✓			
๒๖๘.	นางมุกดา พงษ์สมบัติ	✓			
๒๖๙.	นายมุข สุไลมาน	✓			
๒๗๐.	นายเมธี ฉัตรจินดารัตน์	✓			
๒๗๑.	นายยงยศ อติเรกสาร	✓			
๒๗๒.	นายยงยุทธ ตียะไพรัช	✓			
๒๗๓.	นายยงยุทธ สุภาพ	✓			
๒๗๔.	นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร	✓			
๒๗๕.	พลเอก รัตนะ เฉลิมแสนยากกร	✓			
๒๗๖.	นายยุทธศิลป์ ฐาปนะกุล	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๒๗๗.	นางเยาวภา วงศ์สวัสดิ์	✓			
๒๗๘.	นายรณฤทธิชัย คานเขต	✓			
๒๗๙.	นาวาอากาศโท รวยลภม เอี่ยมทอง	✓			
๒๘๐.	นายระวี หิรัญโชติ	✓			
๒๘๑.	นางสาวรังสิมา รอดรัมย์	✓			
๒๘๒.	นางสาวเรวดี รัศมีทัต	✓			
๒๘๓.	นายเววัต สิริบุญกุล	✓			
๒๘๔.	พลเรือโท โรช วิกิตภูมิประเทศ	✓			
๒๘๕.	นายนพดล อินนา	✓			
๒๘๖.	นางลลิตา ฤกษ์สำราญ	✓			
๒๘๗.	นายลามศักดิ์ ลามาโรจน์กิจ	✓			
๒๘๘.	นางลาวัดนย์ ต้นตีกุลพงศ์	✓			
๒๘๙.	นายลิขิต หมูดี	✓			
๒๙๐.	พลตำรวจโท วรรณรัตน์ คชรักษ์	✓			
๒๙๑.	นายวรรณรัตน์ ชาบุญกุล	✓			
๒๙๒.	นายวรวัจน์ เขื่อนภิญโญกุล	✓			
๒๙๓.	นายวรวิทย์ ภูมมะกาญจนะ	✓			
๒๙๔.	นายสถาพร มณีรัตน์	✓			
๒๙๕.	นายวรวิฑูร ศิลปอาษา	✓			
๒๙๖.	นายวัชรภา ณ วังขนาย	✓			
๒๙๗.	นายวัฒนา แซ่ไพเราะ	✓			
๒๙๘.	นายลิขิต ธีรเวคิน	✓			
๒๙๙.	นายวัยโรจน์ พิพิธภักดี	✓			
๓๐๐.	ว่าที่เรือโท วัลลภ ยงตรง	✓			
๓๐๑.	นายวัลลภ สุปรียศิลป์	✓			
๓๐๒.	นายวารุจ ศิริวัฒน์	✓			
๓๐๓.	นายवासิต พยัคฆบุตร	✓			
๓๐๔.	นายวิชัย วัฒนาประสิทธิ์	✓			
๓๐๕.	นายวิจิตร พรพฤตพันธ์	✓			
๓๐๖.	นายวิจิตร ศรีส้าน	✓			
๓๐๗.	พันตำรวจโท วิจิตร สุวิทย์	✓			
๓๐๘.	นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล	✓			
๓๐๙.	นายวิชัย สามิตร	✓			
๓๑๐.	นายวิชาญ มีนชัยนันท์	✓			
๓๑๑.	นายรักษ์ ต่านกุล	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๑๒.	นายวิฑูรย์ นามบุตร	✓			
๓๑๓.	นายวิฑูรย์ วงษ์ไกร	✓			
๓๑๔.	นายวิทยา แก้วภราดัย	✓			
๓๑๕.	นายวิทยา คุณปลื้ม	✓			
๓๑๖.	นายวิทยา ทรงคำ	✓			
๓๑๗.	นายวิทยา เทียนทอง		✓		
๓๑๘.	นายวิทยา บุรณศิริ	✓			
๓๑๙.	นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง	✓			
๓๒๐.	พันเอก วินัย สมพงษ์	✓			
๓๒๑.	นายวินัย เสนเนียม	✓			
๓๒๒.	นายวิรัช ร่มเย็น	✓			
๓๒๓.	พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์	✓			
๓๒๔.	พลเอก วิโรจน์ แสงสนิท	✓			
๓๒๕.	นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์	✓			
๓๒๖.	นายวิวรรธนไชย ณ กาฬสินธุ์	✓			
๓๒๗.	นายจำนงค์ โพธิสาโร	✓			
๓๒๘.	นายวิวัฒน์ นิติกาญจนา	✓			
๓๒๙.	นายวิเศษ ใจใหญ่	✓			
๓๓๐.	นายวิสันต์ เดชเสน	✓			
๓๓๑.	นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์		✓		
๓๓๒.	นายวิสิทธิ์ พิทยาภรณ์			✓	
๓๓๓.	นายวิสุทธิ์ ไชยณรุณ	✓			
๓๓๔.	นายจตุติ ไกรฤกษ์	✓			
๓๓๕.	นายอารักษ์ ไชยริบุญ	✓			
๓๓๖.	นายวีระพล อติเรกสาร	✓			
๓๓๗.	นายวุฒิชัย กิตติเนศวร	✓			
๓๓๘.	นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย	✓			
๓๓๙.	นายวุฒิมงคล ฉายแสง	✓			
๓๔๐.	นายเวียง วรเชษฐ	✓			
๓๔๑.	พันตำรวจโท ไผพจน์ อภรณ์รัตน์	✓			
๓๔๒.	นายศรคม ภาชา	✓			
๓๔๓.	นายศราวุธ เพชรพนมพร	✓			
๓๔๔.	นายศักดิ์ดา คงเพชร	✓			
๓๔๕.	นายกิตติพงษ์ เทียมสุวรรณ	✓			
๓๔๖.	นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๔๗.	นางสาวคັນสนีย์ นาคพงศ์	✓			
๓๔๘.	นาวาอากาศตรี ศิธา ทิวารี	✓			
๓๔๙.	นายศิริ หวังบุญเกิด	✓			
๓๕๐.	นายพงศกร อรรณนพพร	✓			
๓๕๑.	นายศิริโชค โสภากา	✓			
๓๕๒.	นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู	✓			
๓๕๓.	นายศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์	✓			
๓๕๔.	นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย	✓			
๓๕๕.	นายศุภชัย โพธิ์สุ	✓			
๓๕๖.	นางสาวศุภมาส อิศรภักดี	✓			
๓๕๗.	นายศุภรักษ์ ควรหา	✓			
๓๕๘.	นายสงกรานต์ คำพิไลย์	✓			
๓๕๙.	นายสงวน พงษ์มณี	✓			
๓๖๐.	นายสง่า ธนสงวนวงศ์	✓			
๓๖๑.	นายชัย ชิดชอบ	✓			
๓๖๒.	นายสนั่น สบายเมือง	✓			
๓๖๓.	นายสนั่น สุภากุล	✓			
๓๖๔.	นายสมเกียรติ ฉันทวานิช	✓			
๓๖๕.	นายสมควร โอบอ้อม	✓			
๓๖๖.	นายวิรัตน์ ตยางคนนท์	✓			
๓๖๗.	นายสมเจตน์ ลิ้มปะพันธ์	✓			
๓๖๘.	นายสมชัย ฉัตรพัฒน์ศิริ		✓		
๓๖๙.	พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ		✓		
๓๗๐.	นายสมชาย โสภากา	✓			
๓๗๑.	นายสมชาย สหชัยรุ่งเรือง	✓			
๓๗๒.	นายสมชาย สุนทรวัฒน์	✓			
๓๗๓.	นายสมบัติ รัตโน	✓			
๓๗๔.	นายสมบูรณ์ ไพรวัลย์	✓			
๓๗๕.	นายสมบูรณ์ วันไชยธนวงศ์	✓			
๓๗๖.	นายสมบูรณ์ อุทัยเวียนกุล	✓			
๓๗๗.	นายสมภารธม เจริญ		✓		
๓๗๘.	นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์	✓			
๓๗๙.	นายสมศักดิ์ คุณเงิน	✓			
๓๘๐.	นายยงยุทธ นพเกตุ	✓			
๓๘๑.	นายสมศักดิ์ ปรีศนันท์กุล	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๓๘๒.	นายสมศักดิ์ พันธุ์เกษม	✓			
๓๘๓.	นายสมศักดิ์ ไสยมกลาง	✓			
๓๘๔.	นายสรรเสริญ สมะลาภา		✓		
๓๘๕.	นายจักรพันธ์ ยมจินดา	✓			
๓๘๖.	นายสฤษฏ์ อึ้งอภินันท์	✓			
๓๘๗.	นางสลิลทิพย์ ชัยสดมภ์	✓			
๓๘๘.	นายสัญชัย วงษ์สุนทร	✓			
๓๘๙.	นายสันติ ต้นสุหัช	✓			
๓๙๐.	นายสันหัด จีนาภักดี	✓			
๓๙๑.	นายสัมพันธ์ ทองสมศรี	✓			
๓๙๒.	นายสากล ม่วงศิริ	✓			
๓๙๓.	นายสาคร พรหมภักดี	✓			
๓๙๔.	นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย	✓			
๓๙๕.	นายสาธิต ปิตุเตชะ	✓			
๓๙๖.	นายสานิต ว่องสัณพงษ์	✓			
๓๙๗.	นายสามารถ แก้วมีชัย	✓			
๓๙๘.	นายสาวิตรี โพธิวิหค	✓			
๓๙๙.	นายสิทธิชัย กิตติธเนศวร	✓			
๔๐๐.	นายสิทธิชัย ไควสุรัตน์	✓			
๔๐๑.	นายสิน กุมภะ	✓			
๔๐๒.	นายสินิตย์ เลิศไกร	✓			
๔๐๓.	นายสุวิษ รั้งสิตพล	✓			
๔๐๔.	นายสุชุม เลาว์ณย์ศิริ	✓			
๔๐๕.	นายสุชุมพงศ์ ใจนาคำ	✓			
๔๐๖.	หม่อมราชวงศ์สุชุมพันธุ์ บริพัตร	✓			
๔๐๗.	นายสุชน ชามพูนท	✓			
๔๐๘.	นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์		✓		
๔๐๙.	นายการุญ จันทรางศุ	✓			
๔๑๐.	นายสุชาติ ต้นเจริญ	✓			
๔๑๑.	นายสุชาติ ตันติวณิชชานนท์	✓			
๔๑๒.	นายสุชาติ บรรดาศักดิ์	✓			
๔๑๓.	นายสุชาย ศรีสุรพล	✓			
๔๑๔.	นายปกิต พัฒนกุล	✓			
๔๑๕.	นายสุทธิชัย จันทร์อารักษ์	✓			
๔๑๖.	นายสุทัศน์ เงินหมื่น	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๔๑๗.	นายสุทิน คลังแสง	✓			
๔๑๘.	นายสุเทพ เทือกสุบรรณ	✓			
๔๑๙.	นาวาตรี สุธรรม ระหงษ์	✓			
๔๒๐.	นายพินิจ จันท์สมบุญ	✓			
๔๒๑.	นายสุธา ชันแสง	✓			
๔๒๒.	นายสุนทร วิลาวลัย	✓			
๔๒๓.	นายสุพล ฟองงาม	✓			
๔๒๔.	นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร	✓			
๔๒๕.	นายสุภรณ์ อัดดาวงศ์	✓			
๔๒๖.	ว่าที่ร้อยตรี สุเมธ ฤทธาคณี	✓			
๔๒๗.	นายจำรัส เวียงสงค์	✓			
๔๒๘.	นายสุรัชย์ เบ้าจรรยา	✓			
๔๒๙.	นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์	✓			
๔๓๐.	นายสุรเชษฐ์ มาศดิตถ์	✓			
๔๓๑.	นายสุรพงษ์ อึ้งอัมพรวิไล	✓			
๔๓๒.	นายสุรพล เกียรติไชยากร	✓			
๔๓๓.	นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์	✓			
๔๓๔.	นายสุรศักดิ์ นาคดี	✓			
๔๓๕.	นายสุรศักดิ์ อन्नรณพันธ์	✓			
๔๓๖.	นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัชร์	✓			
๔๓๗.	นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ		✓		
๔๓๘.	นายรุ่งเรือง พิทยศิริ	✓			
๔๓๙.	นายสุลัยมลัย วงษ์พานิช	✓			
๔๔๐.	นายสุวรรณ ภูสุจริต	✓			
๔๔๑.	นายสุวโรช พะลัง	✓			
๔๔๒.	นางอัญชลี บุสสุวัฒน์	✓			
๔๔๓.	นายสุวัฒน์ ม่วงศิริ	✓			
๔๔๔.	นายสุวัฒน์ วรรณศิริกุล	✓			
๔๔๕.	นายสุวิชัย โยทองยศ	✓			
๔๔๖.	นายสฤต สันติเมทนีดล	✓			
๔๔๗.	นายสุวิทย์ เสงี่ยมกุล	✓			
๔๔๘.	นางสาวสุวิมล พันธุ์เจริญวรกุล	✓			
๔๔๙.	นายเสกสรรค์ แสนภูมิ	✓			
๔๕๐.	นายเสนาะ เทียนทอง	✓			
๔๕๑.	นายมงคล สิมะโรจน์	✓			

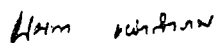
ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๔๕๒.	นายเสรี สาระนันท์	✓			
๔๕๓.	นายแสวง ฤกษ์จรัส	✓			
๔๕๔.	นายโสภณ ชารัมย์	✓			
๔๕๕.	นายโสภณ เพชรสว่าง	✓			
๔๕๖.	นายองอาจ คล้ามไพบูลย์	✓			
๔๕๗.	นายอดิศร เพียงเกษ	✓			
๔๕๘.	นายอดิศักดิ์ โมกุลกานนท์	✓			
๔๕๙.	นายบุรินทร์ หิรัญบุรณะ	✓			
๔๖๐.	พันตำรวจโท อดุลย์ บุญเสรรฐ	✓			
๔๖๑.	นางอนงค์วรรณ เทพสุทิน	✓			
๔๖๒.	นายอนันต์ ฉายแสง	✓			
๔๖๓.	นายอนันต์ อนันตกุล	✓			
๔๖๔.	นายอนุชา นาคาศัย	✓			
๔๖๕.	นายอนุสรณ์ ปั่นทอง	✓			
๔๖๖.	นายอภิชาติ กาวินญจน์	✓			
๔๖๗.	นายอภิชาติ ตีรสวัสดิ์ชัย	✓			
๔๖๘.	นายอภิชาติ สุภาแพ่ง	✓			
๔๖๙.	พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย	✓			
๔๗๐.	นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	✓			
๔๗๑.	นางสาวอรดี สุทนต์ศรี	✓			
๔๗๒.	นายอรรถพล สรสุชาติ	✓			
๔๗๓.	นายอรรถพล มามะ	✓			
๔๗๔.	นายอรรถพล สนิทวงศ์ชัย	✓			
๔๗๕.	นายอรรถสิทธิ์ กาญจนสินินท์	✓			
๔๗๖.	นายอรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพย์สิทธิ์	✓			
๔๗๗.	นางสาวอรุณี ชำนาญยา	✓			
๔๗๘.	นายอลงกรณ์ พลบุตร	✓			
๔๗๙.	นายอุทัย สุดสุข		✓		
๔๘๐.	นายอาคม เอ่งฉ้วน	✓			
๔๘๑.	นายอาทิตย์ อุไรรัตน์		✓		
๔๘๒.	นางสาวอามาภรณ์ พุทธปวน	✓			
๔๘๓.	นายอารีเพ็ญ อุดรสินธุ์	✓			
๔๘๔.	นายอำนาจ คลังผา	✓			
๔๘๕.	นายอิทธิ ศิริลัทธยากร	✓			
๔๘๖.	นายอิทธิเดช แก้วหลวง	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
๔๘๗.	นายอิทธิพล คุณปลื้ม	✓			
๔๘๘.	นายอิทธิวัฒน์ จันทรสุนทร	✓			
๔๘๙.	นายอิสรา สุนทรวัฒน์	✓			
๔๙๐.	นายอุดม ไกรวัฒน์สุนทร	✓			
๔๙๑.	นายอุดมเดช รัตนเสถียร	✓			
๔๙๒.	นายอุทัย พิมพ์ใจชน	✓			
๔๙๓.	นายเอกกมล ศิริวัฒน์	✓			
๔๙๔.	นายเอกธวัช อินทร์รอด	✓			
๔๙๕.	นายเอกพจน์ ปานแย้ม	✓			
๔๙๖.	นายเอกภาพ พลซื่อ	✓			
๔๙๗.	นายเอนก ทับสุวรรณ	✓			
๔๙๘.	นายเอนก หุตังคบดี	✓			
๔๙๙.	นายเอนก เหล่าธรรมทัศน์	✓			
๕๐๐.	นางฐวีย์ดียะ พิศสุวรรณ อุเชิง		✓		
	รวม = ๔๙๙	๔๗๕	๒๑	๓	

(นางสาววรรณภัสสร รุจิกุลสิริ)

บุคลากร ๕

(นางนุชพา เผ่าสำราญ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานทะเบียนประวัติและสถิติ